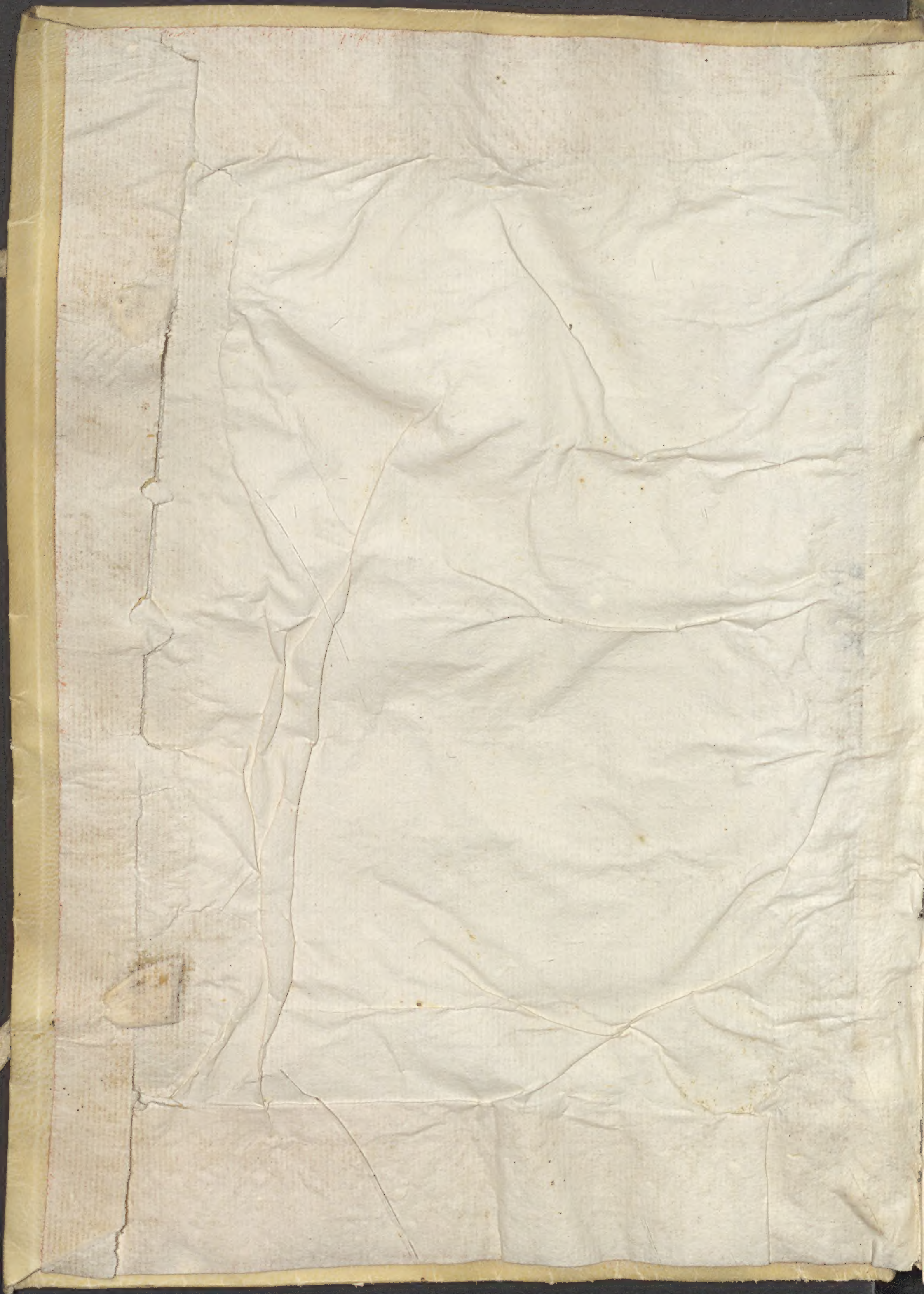
J. E. de Ms.
T. A.

M.S. en 4.º pergamino, con 192 hojas.

Controversias.

Rotulata

Prado, in logicam.

Docebo iniquos vias tuas, et impij ad te conuertentur. Ps. 50.15

Ago. Massucci de et In. Nicol. Oddi Sc. Rom.

3ª hic Dtroa ...

perales sunt de Vniu. constructione et fabrica complectitur et fa tes; eas tamen Dº Auspice feliciter superabimus. De Vniu. constructione et fabra. quibus in locis egit Arles, lib. 1. Perih. Cap. 5. lib. 1. Posteriorum Cap. 8. lib. Metaph. Cap. 13. et sæpe alibi.

Disputatio.

De Vniuersalibus in Comuni.

Quæstio 1.

De Vniuersalis natura, et existentia.

Articulus 1us.

Vniuersalis Definitio et Diuisio.

630 Id omne, quod est unum ad plura se extendens, Vniuersale comuniter dicitur: unde Vniuersale in latissima significatione est Vnum ad plura se extendens. Sic Causa quæ ad omnes, vel plures effectus producendos se extendit, appellatur Vniuersalis in causando, ut Deus, Sol, et Luna. Sic Vnum, quod ad plura objecta repræsentanda se extendit, dicitur Vniuersale in significando, ut quælibet ex his vocibus, Vens, homo, animal. Sic ens, quod ad plures res inferendas se extendit, dicitur Vniuersale in essendo, ut: animal homo animal ergo inferuntur sic: ergo omnis homo est vens: ergo omnis homo est bestia: ergo omnis homo est ens. In nulla harum acceptionum quas latissimas dicimus, accipitur in præsenti Vniuersale, de quo Vniuersali in essendo.

A

et de univ.o in praedicado. Pr univle sic sumptum in
relatione rationis, quia ita est una, ut sit apta in
identari in pluribus, et praedicari de pluribus, in quibus mul
tiplicatur.

6. 3a. Vrle sic sumptum dividitur in Vrle in essendo, seu
metaphysicum, et Vrle in praedicando, seu logicum. Metaphysicum ita de
finitur: unum aptum esse in pluribus per sui realem identitatem,
et realem multiplicationem. Vrle in praedicando, seu logicum, ita:
unum aptum praedicari de pluribus per sui realem identitatem, et realem mul
tiplicationem. Ex his utriusque definitionibus clare constat urle
metaphysicum et urle logicum se habere sicut ...ae proprietates [illegible]
...; ut sicut se habere ... differant, quod urle logicum ad
... constitutivum supra Vrle metaphysicum praedicabilitatem de pluribus,
quae quidem non est constitutiva, sed passio aut proprietas metaphysica
universalis metaphysici, et est constitutiva universalis logici: unde, sicut bo
nitas non est constitutiva, sed passio entis in ratione entis,
sed est constitutiva entis in esse boni, seu amabilis, ita pr
dicabilitas non est constitutiva, sed passio aut proprietas metaphysica
universalis metaphysici in esse universalis metaphysici, et est constitutiva uni
versalis metaphysici in esse universalis logici. Unde ex universali metaphysico
inferri a priori urle logicum, et ex universali logico inferri
a posteriori urle metaphysicum: quia urle metaphysicum fundat urle
logicum, et urle logicum fundatur in universali metaphysico, ut identi
tas fundet praedicationem, praedicatio fundetur in identitate: quia
prius est esse in pluribus, quam praedicari de pluribus.

632 In ꝯfione Urlis ꝑit obiq ludu ny, qa ad urle ud ex ꝑtus nemis notioe claré ꝯstat, rqs unitas: unde qa Ꝑrus, & Ꝑlus ud talis & talis hoes sit, sive ud duo hoes sit unite caren, Urle n sit. Addr in cadq ꝯfione: in plurbq; qa ad urle rqs mltplicitas, ltq potius: qd m e unum & n in mltis, urle n e: unde qa Ꝑrus ud e unus ho mltiplicite cared, Urle n e. Addr etq ꝑ sui rlg identq: qa ad Urle n sufit qd unq s in pbq ꝑ locaoq, aud unoq ꝑhq: unde qa ana ralis Ꝑri ꝑhe uta pbq corporis ꝑtibq, & in ijsdq ꝑ locata, n e in illis ꝑ rlq identq, Urle n e. Addr demq, & rlq mlplaonq, qa ad Urle n sufit qd unq s rliter identifale eq ꝑbq, & insr rqs qd s in ꝑis rliter mlplabile; unde qa naa dna rlit idntata eq 3bq dnis Ꝑersois reali mltiplaoe cared, Urle n e. Alii noabis, Nq dnq, qq Urlis n e, n ee puré ꝑlarq & puré Inq: qa Na dna e in 3bq dnis ꝑsois ꝑ relq identq, & n e ꝑ rlq mlplicaq mltiplex: Abstrusissimq Dnq Triados Mistriq ignoravit Ꝑhus, idoq na vit miq jr Nag urlq, & puré ꝑlarq.

633 Ꝑr Ricardus Lynce lib 8 Dialecq Cap 3, & pauci aliq asserunt ad Urle sufire plralitq & mltiplicitq raois, & n rqrevi plralitq & mltiplicitq rlq. Asstq hita ꝑbad: n

mins rq^r ad vle unitas, q^m mltiplicitas; et sufit utas raois, et n rq^r realis: go sufit pluralitas raois, et n rq^r realis. Pbat: hec pro: al e ps mpha hois, e pro pdicatis directe, e hec ps mpha hois e al, e pdicatis indirte: go pty tz, et sbty pois e supius ru alii, et ralis: at al, et rale sit tty plurasr raog: go ad supioritz, et vrlitatz suficient plura s raog: go ad vle sufit plratas raois, et n rqr realis.

63 Q. Doctra hec Dis Lyncei inlit recit a Phis asserentibg, ad vle n sufice plralitz ... mltpli raois, ... rqri realz. Pbatz ... gd ... Phory gpletim, si pat: si ad vle sufice mltplicitas raois, et n rqrere ... dna ru mary sfoary et vrus, ... ru sfoary n ... vrli: go ad vle n sufit plratas raois ... realis. ... mir obstare n lt. Prai mari ... dna ru mary sfoary n ee vrlis, q n mltplaret ... in eis, at qd n mltplicet ... n ... ru mary sfoary i vrli, si ad vle sufice mltplicitas raois, et n rqrere ... go si ad vle sufice ... Hoc e certa: nla m est ... raois ob qua ... dna n i vrlis ru mary sfoary ... q ... dna n mltplice ... fois. Mir et e certa ng vle n mltplat ... in

aliq. qq. n. vlis d. ttu. p. raoe, ti piura.

635 Ig ad argtu

d. Lynice ... D marg: n. minus reg. ad vrle uni
tas raois, qs plvratas, et mlplicitas rlis, 2do: n minus
rg ad vrle utas raois, qs plratas, et mplicitas rao
nis no marg, et ipsa miri no. Iqs. Utas sufient et re
gita ad vrle e. tra raois existens in cone abstra
tiva, ut ho oco pbavimd: plratas vo, et mlplicitas
sufiens, et rquita ad vrle e rlis; q vrle ita bet
ee in pbq, et multis, ut in pliis e rlis mltiplet, go sal
vari ngt aliq go dent plra, et mlta rlis, 2gnt qabs
plrate rli. At sfrag sd, ad vrle, tre. et rigose sptus n
sufire plrat raois d. inti regri reals, adpatq re-
brquo et 2stat e. vrle pos in loci, A pue l. De vrt
taoe Cap. 5: dico atq vrle gd de pbq natq e. pdari:
solare vo gdi, et ... explq hqi: ho gdq vrliq est,
Plato vs eorq, ... solaria sti, et qi ho i in pbw
et mltis. vrle talbq, et in pliis rlis mlplatus: go
h ti, stat gd ad vrle late, et ppie acceptu, sufiat
plratas raois, et n. rqrat rlis, gd ute gad formatio:
ng ptq pars mtla hois e ... late. n vo tre su-
pus et vrle vu alis, e ralis.

636 Vrle alius e fundamentale, fle
alud. hij sit plra et mlta filia e snia in algo pto
qq raoe hus similudinis, et snis pbent 2ltui fluentq, ut

per cong. abstrav. ... trina ... utq. ... sive lo ... unaz. Sic oes hoe ... conuenientes in naa huna ... naa huna ... tali ... Vrli; q ... sit plres, ... mlti. ... conuenientes in na huna, qi raoe hus ... ; ... per cong. abstrav. ... trina ... utq. sive ... los ... Vr le ... sit plra ... mlta ... in alqo ... , ... utas ... in ea Vrlis ...

Sectio. 3.a

Utz Vrle existat a parte rei?

63) ...

... extra a ... rei ... per prius ... operao ... ad ... extra ... ad ... opraog ... in naa huna ... ad ... a pte rei, ... operaoe ... ad ... opraog ... per posteri ... ad ... opra ... eternas ... existerent ... Platonis ...

hu[illegible] de [illegible] Ideas Platonicas, quas in [illegible]
[illegible] [illegible] Aut[illegible] [illegible]. Quo supposito, quas
sol[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] identitas [illegible] nulla
idea [illegible] [illegible] singulares; ergo nulla idea est tenam
[illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] quomodo
idea est [illegible] [illegible] [illegible] ita, ut ad [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] unitas [illegible], [illegible] a parte rei [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ante rei [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] alia [illegible] [illegible] [illegible] a parte rei.

[illegible] [illegible] Fonseca [illegible] [illegible] Cap. 18 [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] extra a parte rei [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Italus [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]: in [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] singularitates [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] una [illegible]
[illegible] [illegible] ad [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] abstractiva, [illegible] a singularitatibus: in [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] abstrahente, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ad [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] supposito
[illegible] [illegible] [illegible] rei [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] rei [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

gnationis.

58. In quo stat, quod sit similitudo in qua natura singularitas vult praedicari de re quae non est apta ratio naturae. An aliud sit non imparere secundum similitudinis, natura praedicabilis praedicare, esse [illegible] singularitas et impletur quod impleat, tres &c. Fit ratio praedicatur, et singularis [illegible] [illegible] natura et aliud divinae [illegible] natura rei natura singularitate, non dicitur, tres [illegible] a singularitate. quod implat [illegible].

Impossibile [illegible] abstractio [illegible] natura [illegible] cum singularitate [illegible] sumus [illegible] ante [illegible] natura servari in [illegible] actionis humanis [illegible] abstractos [illegible] mit. [illegible] quod implat [illegible] unius. [illegible] [illegible] quod [illegible] natura servare in [illegible] actionis humanis [illegible] abstractio cum singularitas, [illegible] velut [illegible] deitatis [illegible] abstracta [illegible] cum singularitate [illegible] implat, non implat natura servare in sua actionis &c. [illegible] quod [illegible] amired in [illegible] actionis humanis [illegible] abstractione cum singularitas, amiret [illegible] ratione [illegible] [illegible] natura [illegible] [illegible] continerant [illegible] [illegible] quod implat natura amire in sua actionis humanis [illegible] abstractos cum singularitas.

59. [illegible] in [illegible] sua et aliorum [illegible] Notarius [illegible] esse a parte rei, quam ante [illegible] actus operationis [illegible] in sua actionis ita et in [illegible] una [illegible] [illegible] natura humana Petri et natura humana Pauli

ista h opinati mu sui afferunt sicut ratio singularitatis. 5
opio hec, est Mrinero, opioi Subtil Ds plurimi ad
fatrs ng lt Scotus asserat dari a pte rei unitez sing.
vi ues na rddr funtalit vrlis, nad tg dari ng fr vr
lg a pte rei, sive ante os, sive post ops opracg. Siter
apd Scotus ex pt dici Na Una, et Dnis, prout nimy,
et naue. Na dir pove una, et unis, qdo ei le talis
e, ut os ce et adari ex plg dicente pdasc, hoc e hoc
os Sirus e ho. Naa dir naue Una, et unis, qdo ei
hui ptis fralis, et esfalls n eet qdua, et pt fr esse
ee in h, l lo qdeo, vg Na huna esfuis ptis frali
bg. et esualbo e naue differens ut e in Bro, in Alo, et
ris q qduis. Ex h bii prio infert Scotus, et dari a
pte rei vrle funtale tale, q a pte rei dat na
na pve una et unis: et a pte re n dari vrle frtale, q
a pte rei n dat na pove una, et unis. Hanc end
Scoti lg expletit Caietnd Cap de Ente, et Essa
L b asserend, ng simplicitr here a pte rei utg naug,
ratio uis e naue vrlis; et n here a pte rei utem
pevg, rato uis s pove vrlis.
6 2.
Impoa oit hec Scotaru
opio qa pte ab prory multis astruit a pte rei vrle
frtale: si na huna vg ee ipte re fr urlis, leet
collitio oig nary, l ee alga dtuata naa, et utg iplad
eti adlsa ptoe illi ex na rei: qo iplad vre pre exterm

a parte rei. Dat mir quod ta ptz: implad ng sr urbs n
ee sr unz na; et colltio oiy naary n e sr una naa:
ro implad ng hng vg ee a pte rei sr urb, sr e sreo
llectio oiy naary. Rao mar ē: q naa sr vrlis ostract
ex ute. Rao miris: q sut coltio oiy salaritaty n e
sr una salaritas, ita colltio oiy naary n e sr una
naa et ultries suadet: colltio oiy nary sut plres ng
hentes plres utes sles, naa e gary gebet elii naii
in gtsa in se; et plres ng hentes plres utes sles, naa
ne gary gebet e iis ngtsa in se, n sit sr una naa:
ergo colltio oiy, &c. Dat eadē mir quod ta ptz: implat
ng sr urb n ee apta ad idntz ru plg, in gbg rlitml
implet et implad eand dtrata naq ee aptz ad idntz ry
plg, in gbg rlit mplicet: ergo implad ng hng vg ee
apte rei sr urb, st e alq dtrata naa. Mar sta
ee ex lrnis sles dsfone. Dat mir: st eadē dtrata
na, qe e in Dro, ee apta ad idntz ry plg,
in gbg rlit mplex reals, et eadē dtrata na plentssa
in plres ng; et implad e eadē dtra na sr plres ng: ergo
implad eadē dtra naq ee aptz ad identz rig ry plg, in
gbg rlit mplicet.
698 Rebus gbbet dtrg ng ee esse aptam
idt in Dro, Llo, oeris 7, hoibg. Ra e: ro eadē dtra
na, qe e in pro e esse apta ut in Llo: ergo eadē dt-
tra na qe ~~esse~~ sltre rlit identitat ru potreite e esse

se apta ut, tre rlis identificet ug Pauleitate: ro eadē
dtra na, qq stre rlis identificat ug Petreitate e q se
apta, ud (fil, l) Petreue, tre rlis identiced ug Filiitate;
ad qui fit eadē dtra na, qq stre rlis identificat ig petreitate,
ed q e apta, fil, tre rlis distinctare ug Filiitate ed
in se apta, ud p, in q identa absq rlis multiplicatione ed
sit in Patre, e in Filio, tre rlis præsedsti, indeq ee apta
ad id, qd ressale e in Trinitatis mysterio: et si eadē dtrana
qq, stre rlis identificat ug petreitate, ed q e apta, ud Petre
ve stre rlis identificared ug Filiete, ed q se apta, ut ami
ud strq rlq identq, qq hed ug ptreite, dagrered strq rlq
identq, qq n hed ug Filiite; qd utrq implicat: qo implicat, qd
bed dtrata nq ee q se apta ut s in Patre, Filio, &c.

623

Imo ad

eadē Scotarij opie, qa pte ab plorq simlis astruit uni
tas nava apte rei, e aptudo ad plra: na huena qq e
in Patre, ante qq illius opracq n hed nava aptuetq, e indi
ffq ad plra: qo na huena, qq e in Patre, a pte rei n ha
bet nava aptuetq, e indiffq ad plra. Dicitani: singularitas
Patre ante qq illius opraqs navq aptuetq, e indiffq ad
plra; tu na huena, qq e in Patre, ante qq illius opraq
nq e singularitas Patri: qo na huena qq &c. Iprad t: na
huena, qq e in Patre, ante qq illius opraqs &c. e ... am
agit singularitas in: qo na huena, qq e in Patre, ante
illius opraqs n hed ... aptuetq, e indiffq ad plra

ra, ut p. ie ... repse solarite Dli. Oga ligdo fiunt.
Hat ans: na nuna qe e in Dro ante os illtus o
pracs ps e qsq e, tre rlis solaritas Dri: oo na nue=
na, qe e in Dro, ante os illtus opracs, e pse qsq in
separalis a solarite Dri: oo na huna, qe e in Dro
ante os illtus opracs pse qa eait solarite Dri.
631 Dfra
Oo: dtrao ng hung, qe e in pre ad solarite a fili
stit in idente istre rli, qe dat i plas: oo idetrao ng
hung, qe e in Dro ad solarite Dri a fili stit in
nac identatis stre rlis, qe dat ir plas. Ans nay
ng ab stotis, qi in hung ng Dri, e solarite Dri n
agnoscund identes sle ... na rei: unde in hac a flio=
tere ngt in petrao. Dat oga: dtrao, et gdtrao dtor=
rie, ir streoquud: unde si dtrao ng hung, qe in Dro ad
solarite Dri a filo stit in idente rli, qe dat ir plas,
gdtrao ng hung, qe e in Dro, ad solarite Dri stere
bere a fli in naoe idntis, stre rlis, qe dat ir plas.
Atqi ans os illtus opracs nla dat nao idntis, tre
rlis, qe dat ir ng hung Dri et solarite Dri: oo ante
os illtus opracs nla dat gdtrao ng hung, qe e in Dro
ad solarite Dri: oo na hune, qe e in Dro ante os
illtus opracs n hed nang gdtracs, aptung, xu gdsq
ad plura.
635 3a in dfate, ea e algorg ... in ... omnio

trac. 9 Logc. L. 2. L. cb. 1 assentiur, v̄rle esse ex tera a
pte rei, q̄a a pte rei dar̄ utas . Ipsa nq. 9iunta cum
mltiplicitate n̄umica: unde na huna vg. qq. a pte rei
e in pbq. 9diuis rit mltiplata, hed unitq. essetiq. q̄a e
9divisa, et 9diles in plres 9peces nq. huna. – Impro ad
ca ta: ido na huna vg. est a pte rei vrle sr. q̄a na
huna a pte rei hered utq. sufficientem ad 9stituq. vr
lis esse: et na huna a pte rei n̄ hed utq. sufficiente
ad 9stuoq vrlis esse: go na huna a pte rei n̄e vrlis
fialis: go vrle esse n̄ extit a pte rei. Pa mir: naa
huna a pte rei sly hed utq. essetieq, et utas essetia
ca n̄ e sufiend ad 9stuoq. vrlis esse: go. Pa mir: u
nitas essentia, qq. hed na a pte rei l e utas esse, l
e utas similitudinis, et neutra e sufiend ad 9stuoq. vrlis
esse: go. Pa l° l mir̄ pi: utas esse, qs hed na Livi
vo n̄ dlquir ab vte numica, et utas numica n̄ e su
ffiens ad 9stuoq. vrlis esse: go. Pa 2° eadq la mir̄ qi:
utas esse n̄ e uca, et mltplat vlr in 9duis ies, qsa na:
9dq tot sit, sit utes esse, sive tot sit nq. unaqq. 9dsa
in se, qot 9st ilgariter 9duorq; et utas essend ad 9s
tuoq vrlis esse e uca, et n̄ mltplat vlr ies, qsa naa in
9duis: alr Lvi ies, in go e identq. na huna eedst
pecier: go utas esse n̄ e sufiend ad 9stuoq vrlis esse:
626
Pa
ba 3.a eiusq mir̄ qi: ad 9stuoq vrlis esse esse e shu

sufficiens unitas illa ratione cuius dat unum principium comparari et pluribus distribui; et ratione unitatis similitudinis non datur principium comparari de pluribus distribui: ergo unitas similitudinis non est sufficiens ad constituendum universale completum. Probatur maior: quia ratione unitatis humanitatis, ita datur ratio singulari in omnibus hominibus, ut in quolibet eorum tota essentialia reperiatur humanitatis, et quolibet complete et perfecte homo dignoscitur de quolibet, sive de omnibus hominibus ipsius comparari et tribui. Probatur minor: ratione unitatis similitudinis solum datur collectio omnium comparatorum similium convenientium, id est collectio omnium comparatorum similium convenientium non est unum principium comparari de pluribus distribui: ergo ratione etc. Probatur maior: quia unitas similitudinis complete est in omnibus aliis. Probatur minor: quia collectio omnium comparatorum non est unum principium comparari de aliquo extracto homine. Dico 2.o

69) Cum 2.a sit secunda, ergo omnino complectuntur Scotistae, et Jesuitae, et quos citat admirandus clarissimus Scotus, in nostra 2.o: universale complexum non existit a parte rei; existit tamen per solius operationem. Constat 3.o de Philosopho 1.o de Anima dicente: universale aut nihil, aut posterius est, quod videtur a Divo Thoma opusculo 55 et suis Philosophis imitatoribus in his scriptis accipiendum: universale non sit, nisi ab intellectu abstrahente aliquo actu omnes a singularitatibus: ergo universale complexum non existit a parte rei, existit tamen per solius operationem. Probatur 2.o: universale formale est unum aptum esse in pluribus cum quibus relatione identitatis et relatione multiplicationis; et unum aptum esse in pluribus cum quibus relatione identitatis et relatione multiplicationis existit a

pte rei; extit te p. illius opraois: ergo vrle pale &c.
Dist. fa minor. pr: id qd a pte rei e in pluribus p. (sui
vlis idnty, et vlis mltplaois n e unu; sed e divisu in
plra, d unitati oppo divisio: d id, qd a pte rei e unu
e singlare, d ignr ngt ee in pluribus p. (sui vlis idnty, et
vlis mltplaois: ergo unu apty ee in plur p. (sui vlis idnty
e vlis mltplaois n extit a pte rei.

628 Dist. 2a minor prs: na
vlit mltplex p. illius opraois redditur stiolit una apta
ee in pluribus p. (sui vlis idnty, e vlis mltplaois: ergo unu
apty ee in pluribus p. (sui vlis idnty, e vlis mltplaois
extit p. illius opraois. Ega e lega, d ans oplat: sed
illa huna cogta p h. ione ho reddr stiolit una ap
ta ad idnty vlis (sui cu pluribus inferioribus, in qbus vliter
mltplat, Probo: vrle pale e unu in plur vlit mltplabile;
d vrle p. illius opraois pt extre unu, qd si in pluribus
vlit mltplale: ergo vrle pale uce p. illius opraois pt
extre: ergo vrle pale n extit a pte rei, extit te p. illius
opraois. Ega lega, sst e mar offtare hc ex pla vrlis
fraetis mltplaoe. Ad minor: na, ut ex huius dictus (pa
tis ostat, a pte rei n extit utas, qe sufficiat ad sitiedy
unu id qd e vlit mltplale in plur: p. illius vo opraone
id, qd e vlit mltplex, ostituit stiolit unu.

629 Ad clariorem
nrae doctr intellegi notabis 1. in qong stat utas q titutioa

vrli. filis: A, utq. constituo g vrlis filis. stere in cone abstra va. Ha e anima nrq. oio stere oes filitas asser tes, vrle fle stui unitg. gcq. qi nq. resultantiq. a cone. Ista nra responsio a A. Deeproue Opusculo 56 dicente: est qui vrle unq. ute conii: go utas gstuva vrlis filii consistit in cone abstrava. Hac nra responsio: quisp pota cone abstrava vq. ho. qui: gd na rlis mplex ingtiolie una; d quisp poto gd na rlis mplex ingtiolizer una, qui utas gstuva vrlis filis: go quisp pota cone abstrava, qui utas gstuva vrlis filis: go utas gstuva vrlis filis stit in cone abstrava. Prea: uiu gcassi ig resultand a cone separari pt iisdq. vaobj, quos imaginavimus ens obvq, d filiq ee obtq. fle boog, quas deddimus Istroa 4. Dsptae. 3. Dne. 8. Sne. 1. huius tractatus.

650 Quaeris 2: utq. vrle fle fiat p operaons gllius agentis tgh p frq. gstuvq. plus? R. gma anim. Thostarq. opiq., vrle fle ni fit p operaoq. gllius agentis tgh p frq. gstuvq. plus. Ante nrq. responsioi pbaoq. notaq. gllitq. nrq. Dae munus reeve. hq munus gd gllis ner qued e cogrere obtq, d fb hmuner gllitu ner dit passibilis, l pobis, ut loquent' nnli. hq munus e pducere species spuales gustas, d fb mnere h gllis ner dit Agens. In responsoe id asso, p ilas spuales gpsia vitalis reptantiq nag, d n filaritas n fieri

urle slle tgs p' stg 9stuvg plus. Dar nra regssio: xta
D Sha ny pmu anti ciaby urle slle e uny unite co
nis: adqi opraro 9lltus agntis. slio speies spualis 9sla
n e cotio ct deravy ad corg, scaa, et spriy conis: go ur
le slle n' stit p opraos 9lltus agntis tgs p' stg 9stu=
vg. Dra: lt spes spualis 9sla 3 scaa, et spri g co
nis ng, sra tg n dnomad cogta p spes spuals im=
plsaj e lt spes spualis 9sla 3 scaa, e spriy conis ng,
na tg n dnomad plsa p spes spuals impsla: go lt
spes spualis 9ssta 3 scaa, e spriy unitis 9tiolis ng,
na ts n denomad 9tioliter una p spes spuals im
plsgi adgi opraro 9lltus agntis e spes spualis 9slaj
go naa n dnomad 9tioliter una p opraos 9lltus agntis,
et urle slle n stit tgs p stg 9stuvg plus p id, pgdna
n dnomad 9tioliter una: go urle slle n stit p opraos 9l=
letus agntis tgs p stg plus 9stuvg.
651
Dubiu 3: an ur=
le slle susnd stia p abstraos 9plius phiug, an etia h
bead p abstrag pong? Abstrao 9plex pcdiva, qg etia
abstrao nava apelad e cotio ea, qa na pcstind ab
dtorbg, qn ad 9sfiora restrad, talis e cotio ta homo.
Abstrao pova, qg etia abstrao sparava a Dolitio a=
pelat; e cotio la, qa 9lltus reflexo cognit ng ut
ab 9striby 9tiolit spatg, talis e cotio ta na huna
abstrata ab 9duis. Dparao e abstraois corelava, ala

.3. B

q̃ ẽ s͂plex, aĩa ɔpota. Cpao s͂plex ẽ cotio lã, qa abs͂q͂ ſlli enuntiatione, illius cognit ng ud aptam ad plra: talis ẽ istio tũ na huna idntata, l idntifalis cũ pbus. Ɔpota ẽ cotio, qa illius judq ng cẽ apta ad plra: ut istio tũ, na huma ẽ idntifata, l ẽ contifalis cũ pbs. Ubi obla, abstraoẽ ɔpovam respe ng ad ɔ̃fiora tãs ad tru, a qo na sepata ẽ, apaoẽ vo s͂plic respe ng ad ĩfiora, tãs ad trũ, ad quẽ aptudo plus trat.

651 Rñ pi cũ oni plratẽ, qbq adhsen Lrado, et Blanco, cra ong Sharẽ, qbq accedit L Smitius, vrle fle s͂ufit fit p abstraoẽ s͂plicẽ plivq. Lad: ur le fle s͂ufit fit p abstraoẽ l, qa pille pota pit unitas jtioli s͂ufnd ad ɔ̃ltuoẽ urlis; a pota pcile abstraoe s͂plicii pliva, pit utas s͂ufnd ad vrle s͂lejtio naãi: po vrle fle, Etc. Mar ẽ certa, pat mĩri: pota abstraoe s͂plici pliva, pit utas jtiolis, raoe ẽus na, qo ẽ rlit mlplex, ẽ una raoe, et dfone; a pota pcile unite jtioli, raoe ẽus na qo ẽ rlit mlplex, ẽ una raoe, ẽ dfione, pit utas jtioli s͂ufnd ad vrle fle: qo pota, Etc.

653 Robis Q: qpna ĩma, aut qorq s͂pty, qd p abstraoẽ vrle fle dnomad? Rñ cũ onori, vtori q̃, ñ aĩng, l̃ ẽu s͂pty, qo vrle fle p abstraoẽ dnomad ẽẽ plra ɔ̃fiora quẽ actualit ẽtand, l extẽrind, l extura, aut nõare pot, a snt.

Dat ta resp(onsi)o: q(ui)a ad univ(er)sale s(e)c(un)d(u)m (quo)d malitiam, c(on)sid(e)ratas illi, ut c(on)stat ex n. 632: ergo requirunt plura inferio-
ra: atq(ui) ad univ(er)sale s(e)c(un)d(u)m requirunt(ur) plura inferiora n(on) s(e)c(un)d(u)m
denominatio univ(er)sale s(ecundu)m (quo)d hoc est p(ro) abstractio: ergo requi-
runt s(e)c(un)d(u)m ma(teri)am sive subjectum denominatum univ(er)sale s(ecundu)m: ergo ma(teri)a
sive subjectum, q(uo)d p(er) abstractionem univ(er)sale s(ecundu)m denominatur, sit plura
inferiora. Et ad plura hoc inferiora, q(ui)a p(er) abstractionem univ(er)-
sale s(ecundu)m denominantur, sint plura inferiora, q(uae) actualiter v(e)l
existunt v(e)l extiterunt, v(e)l erunt, aut saltem possibilia sint, et
ex quo constat q(uo)d ad multiplicitatem p(rae)dicabilitatis c(on)sid(e)ratio requisita
ad univ(er)sale s(ecundu)m sufficiunt plura inferiora in quocumque p(rae)dicatorum
statum c(on)siderata, ut possumus d(icere): Philippus 5 est homo, Ada-
mus est homo, Antichristus est homo, Deus saltem possibiliter est homo
sine c(on)t(radicti)one, verbis.

639 Probabilis 5: ut natura possit abstrahi ab u-
no inferiori q(uam) abstrahatur ab omnibus inferioribus eiusdem speciei. R(ationem)
ut Dominus Hurtado de Lynze, quoi omnino Antonio imani(?)
contra D. Oviedo negat n(on) posse abstrahi ab uno inferiori quin abs-
trahatur ab omnibus eiusdem speciei inferioris. Dat: natura s(ecundu)m potest abs-
trahi ab uno inferiori p(er) cognitionem q(uae) habita s(ecundu)m potest reddere rationem
speciei de natura sive p(er)se, in quo omnium omnia inferiora eiusdem speciei;
ad p(er) cognitionem q(uae) habita illius s(ecundu)m potest reddere rationem de natura
sive p(er)se, in quo omnia inferiora eiusdem speciei omnium, neque n(on)
abstrahi natura ab omnibus eiusdem speciei inferioris: ergo natura n(on) potest abs-
trahi ab &c. Maior constat: s(ecundu)m natura humana s(ecundu)m potest

abstrahi a Deo vg. p. cong. non vg. qa hita illtius spei pt rddre raoe de na huna, in qa sniend oia aius dg ng, et n pt rdre raoe de Deitate. Pat mir: cotio la, qa hita, illtus spei pt rddre raoe de pto in qo sniend oia eiusdem ng idua, e cotio gtiolis ssndend eiusm idua. Nt qa oia sstund uea dsitione dsnillia; dt p cong gtiolis ssndnte oia eiusd ng idua, p qa oia sstund uea dsione dsnillia, ngt n abstrahi oia ab oibz eiusdz iduis: go p cong, qa hita, illtus spei &c.

Sectio. 3.

Pro obtiong sone.

6.55 Pro facilori, clio rig obtiong sone noabis uny ee ids ac indivisz in se. ista noatz h e D. Tha 1. p. d. Vete aro 1: nil alud e uny, qs ens indivis-, et Arle 5 mphis cap 6: ea qs divisong n hend, ea raoe qa n hend unum sut. Illa utas alius rei e divio rei in se, sive rao la sllis, vi ues res ngt divi in ptes, qary qslbd s pla res adeque spta. Hec utas snit unit sllici tatis, unitati phe spois, unitati morlis: qs ana ralis una ute sllicitis ngt divi in ptes, qary qslbd s pla ana adeque spta: spotz phy huny uny ute phe spois ngt divi in ptes, qary qslbd s phy spotz adeque spty: et exercitus unus ute morli

non potest dividi in partes, quae sint consimiles, sive in quo unitas adaequate
constituitur.

656 Unitas alia dicitur materialis, alia formalis. Explicatur: unitas constituitur per oppositum: unde sicut distinctio alia materialis, alia est formalis; ita unitas alia materialis est, formalis alia. Distinctio materialis, quae est eadem cum distinctione numerica est illa, quae versatur inter entitates numerice distinctas, sive ratio illa formalis, qua entitas differt ab entitate simili. Distinctio formalis, quae est eadem cum distinctione specifica, est illa, quae versatur inter entitates specie distinctas, sive ratio illa formalis, qua entitas differt ab entitate dissimili. Distinctio materialis provenit ex a singularitatibus; distinctio vero formalis provenit ex a differentiis specificis. Distinctio materialis ita appellatur, quia iuxta omnes loquendi modum formalis non agunt de singularibus, sed de talibus. Distinctio formalis ita appellatur, quia iuxta omnes loquendi modum formalis agunt de omnibus naturis. Hinc Doctor noster distinguit materialem a formali, sive ab aequo, Doctor sequens: haec unitas materialis, et formalis: haec unitas materialis, quia Petreitas non potest dividi in plures Petreitates similes; haec unitas formalis, quia natura humana, quae est in Petro non potest dividi in plures naturas humanas dissimiles. Utraque haec unitas datur a parte rei, non solum, et fundamentaliter constituta. Ratio prima prioris: natura, et singularitas, in quibus unitas materialis, et formalis consistunt, sunt per ea sive realiter identitata; per ea sive realiter identitata non datur a parte rei actualiter constituta: ergo praedictae unitates non dantur a parte rei actualiter constitutae. Ratio secundi prioris: natura, et singularitas, in quibus unitas materialis, et formalis consistunt, sunt per ea sive realiter identificata,

qs. praebent fundamentum, ut sic non est definitive diversas scilicet;
d. quanta sive ultimo constata, qs. praebent eiusmodi fientis
dant a parte rei fundamentalis differentia: ergo prodit unitas dant
a parte rei fundamentalis differentiae.

657 Unitas praedicabilis alia est formalis, fundamentalis alia. Unitas praedicabilis formalis est conceptio obiectiva sive confusa alicuius praedicabilis a suis inferioribus: ut conceptio animalis, quae formaliter abstrahit ab omnibus aliis partibus praeter formalem, et ab eius principali parte, et per quod omnia animalia sunt una definitione definita. Conceptio animalis est unitas praedicabilis formalis omnium aliorum et per quam omnia alia sunt, scilicet nimirum praedicabilis, cuius obiectum unitae nominis, et ratio cuius quod habet animal in nomine animal et in definitione principium formalis rationis explet. Unitas praedicabilis fundamentalis est fundamentum, quod plura inferiora praebent intellectui, ut ab eis sic conceptus, et conceptus abstrahat partem principalem ab aliis. Fundamentum huiusmodi consistit in similitudine, et convenientia plurium inferiorum in parte abstrahibili, non est aliud, similitudo hic, et convenientia plurium inferiorum in parte abstrahibili non praebent intellectui conscindere plura per unum conceptum, nec plura inferiora praebent eadem definitione explicari. Unitas praedicabilis fundamentalis dicitur etiam unitas similitudinis, et convenientiae, quia, ut patet ex dicta numero 626 non sufficiat ad universale, ad hoc tamen requiritur; universale enim est eadem ratio univoca pluribus inferioribus, et ad rationem univocam pluribus inferioribus requiritur unitas similitudinis, et convenientiae: ergo ad universale requiritur unitas similitudinis et convenientiae. Deinde: universale est eadem ratio a pluribus abstracta; talis vero ratio requirit diversitatem unitatis:

oo ad vrle ſtle requirit utas ſtilunis et ſmig.

658 His ita obieit

ſo qa lz Thnis pts: Phus vriſ in lecis doced 1o:
entates here uts genicg et ſpficg. 2o, ſtiluns ſun
dari in unite. 3o, ſtlare ee uny num.o et vrle ee in
ſtlaribs. Atqi a pte rei na huna og e in ſtlaribus,
ſtlaria hent ſtilung et na uts ſpficg: go vrle ſtle e
tit a pte rei.—Ugei. Phi et D. Tha ſhemunt axioma
ta iſta. 1y, Vrlia ſit prora ſtlaribs. 2y, Ista ess a-
lia ſnium ſtlaribs raoe vrlis, ſgntia vo ſnium vr
libs raoe ſduorg. 3y, Vrlia nq gerant, nq corpunt.
Ed axiomata ta pbant vrle ſtle xtre a pte rei: go.
Ad obtiog R. D lz Phi atorite: entates hent unitg
genica et ſpficg ſuntals, ſdo; ſtlg, no. D. et 2a: ſtilu-
do ſnda in ute mltiplici, ſdo; ſmi, no. D 3a: ſtla
re e uny numero, et vrle e in ſtlaribs mltplicaty, ſit,
et uny, ſdo; a pte mltplaty, no. Mir ſtlit dsquida est,
et ſqa nada.

659 Entates oir a pte rei hent uts genicg et
ſpficg ſuntals; qa ſi ſe ipſas pbent ſlltui ſuntis, ut las
ſtiolit ſſndat in sceptu ſt genico et in sceptu ſt ſpfi
co, e ſtic ſtunt ſtiolit ſt ung. Stiludo et ſndat in u-
nite mltplici: qa na huna qs e in Pro e una, et na huna
qs e in Lilo, e una at ſtuſmi ſtiludo n ſndat in u-
nite aliqa, qs e ſnis Pro, Lilo &c. Stlare dq est

uny numeri et vniversale ē in singularibus multiplicatum et uny:
unde lt a parte rei na sit multiplicata in singularibus, ut non sit
una natura, sed plures non, inde ē quod a parte rei non est
vrlis. — Ad vocem ... Dicitur axioma: vrlia sunt pro-
ra singularibus priora ratione, et in subsistendo consequentia, ideo: re
aliter priora non. Vrlia sunt priora singularibus priora ratione,
et in subsistendo consequentia, quia non valet consequentia ab affirmatione
partis singularis ad affirmationem partis vrlis, ut ē Deus: ergo est ho;
non tamen bene valet ab affirmatione partis vrlis ad affirmationem partis singula-
ris, id est ho: ergo est Deus: vrlia vero non sunt priora singula-
ribus priora reali, quia vrlia non existunt realiter, ...
aliter existunt singularia.

660 Dicitur axioma: priora essentialia omni-
um singularibus ratione vrlium, quia vrlia sunt per illitus ope-
rationem, singularia vero omnium vrlibus quia vrlia sunt per illitus
operationem ratione ... ideo: quia vrlia sunt a parte rei sive
dependenter ab illitus operatione non supposita, quod sunt a parte rei
sive independenter ab illitus operatione dentur vrlia ... existe-
talia. Cuius probatio est: ut ... a parte rei, sive independenter
ab illitus operatione sicut singulares non datur a parte rei sive
independenter ab illitus operatione vrle formale, ratione cuius ... talis omni-
um singularibus priora essentialia, aut cuius ... tali ratione singularium
omnium priora singularia. Deus ... et ho a parte rei sive in-
dependenter ab illitus operatione nulla distinctione ... ratione
one nra, sive per illitus operationem: et in ... sunt ...

pror caeles: ideo prus e rilis, q.a e hoi: ideo ho currit q.a Prus currit, gary la de pto csli la de pto conti e. D. Pz. axioma: vrlia reduplive Sta, sive qud hit in Slltu Si cong abstraug nq gerand nq corpund, ideo: Sfavea Sta sive qud Sit in Sle, no. Vrlia reduplive Sta, Sive qud in Slltu Sit Si cong abstra ag nq gerand nq corpund, q.a id, lic. digund a Sig lantibg, gerand us e corpund vrlia Sfave, Sive Sbg Sit, q.a ita Sit nq Sflaves, e Sdua realia.

661 Obiie

Io: eo mog qo Prus e Plus vg n digund, Sit idem; d Prus e Plus a pte rei n digund Sr in ee hoi, d ttg malis in ee talis, e talis hois: go Prus, e Plus a pte rei sit ids Si in ee hois: go na huna qq e in Pro e Plo, a pte rei e Sl una: go na huna qq e in Pro e Plo a pte rei e Sr urlis: go vrle Sle Sit a pte rei. Clar Sllogi e a pte Sa, qd facile Sftn Sr his retorg Sbg, gary la e Slb eads mari: d Prus, et Plus a pte rei n digund Stroliu: go Prus e Plus a pte rei Sit ids Stroliu. la Slb eads mari: e Prus e Plus a pte rei n digund rliu in ee Equi: go Prus e Pla plus a pte rei Sit ids rliu in ee Equi. Solu ig vg e circa la, qq Sugund ee in alqa lia, in eads ee ids Sr in eads n digand, e e dverso: ad vo Prus e Plus a pte rei n Sugund in lia Slle hois, d ttg in linea

rliº qsus: unde sicut benevolẽ ab h antiº prus, et
Plus a pte reiº qfund rliẽ in eẽ hoĩs, ad hanc
2g3: go Prus, ẽ Plus a pte rei ñ sit idẽ rliter
in eẽ hoĩs, ita ñ vlẽ bene ab h antiº prus, et
Plus a pte reiº ñ qfgund sr in eẽ hoĩs, ad h 2gug:
go Prus, ẽ Plus a pte reiº sit sr idẽ in eo homis.
66 8 Dir
tẽ tg ad obtiog Pd osa mariº sr smiẽ dicta ẽ migg:
ã Prus ẽ Plus a pte reiº ñ qfgundº sr in eẽ hoĩs,
qftoe opota unitº sllunis, sdo: qftoe opta unitº g-
divois rlis, no. D hy sqni: go Prus ẽ Plus a pte
reiº sr sr idẽ in eẽ hoĩs, idente sllunis, sdo: iden-
te gdivois rlis, no. D ly sqnd: go na huna qug
ẽ in Pro ẽ Plo, a pte reiº ẽ sr una, ẽ eadẽ, ute,
ẽ idnte sllunis, sdo: ute ẽ idnte gdivois rlis, no
2g (hec oga qficit in goe argutiº) 3g, ẽ 2g 2gß. Pe
trus, ẽ Plus a pte reiº sit sr siles in eẽ hoĩs, sive
naa hura: undẽ Prus, ẽ Plus a pte reiº hent uniº
tg ẽ identg sllunis, qß ñ sufficit ad vrle sr tales,
ug utas ẽ idntas sllunis i eminentia unitatg ñ hen
tig gdivios rlg, ẽ rlg divisg. Vbi obq, utg sllunis
eẽ impriẽ utg, gª utas sllunis ẽ sraliime pluralitas,
ẽ mlsplicitas unatg: hnc utas ẽ idntas sllunis sr prg,
ẽ plg ã Vei utas, una sllt ng huna prº seu psa,
ãla ng hung sllug psa Pli. Et sqnd sllig ẽ, Prg ẽ

Dis a pte rei, n̄ differū sit in eē hoīs, sive in na hūna distoe opta unitati, diviōis rlīs.

663 Instas 1.° eo mō, go na hūna e divisilis in plres naas, e una: na hūna a pte rei e dīlis in plres naas sr dstas: go na hūna a pte rei e sr una: oo a pte rei e sr urlis: go vrle fle xtit a pte rei. Instas 2.: prus, et Plus vg a pte rei n̄ sūt plres in specie flis hoīs: oo a pte rei sūt idē in specie flis hoīs: oo spes flis hoīs xtit a pte rei; atqui spes flis hoīs e uny & urlibg flibg: go vrle fle xtit a pte rei. 3.° Prus, et Plus vg qats sūt ho una dstione flis xplandi; qē uca dstoe flis xplandi sūt uny, et idē: oo qats sūt hō sūt uny, et idē: go in eēs rao hoīs e una, et eadē: go sr urlis: go. 4.° ubi n̄ dat uny otoriy, dat alty: at īr Pry, et Ply a pte rei n̄ dat dstio sfica flis: oo īr eos a pte rei dat carentia dstiōis sfcæ flis; atqi hec carntia e utas sfca flis: oo īr Pry, et Ply a pte rei dat utas sfca flis: go na hūna a pte rei e spes flis: go vrle fle, &c. 5.° Prus, et Plus a pte rei sūt eiusdē essē; i essia e na: go a pte rei sūt eiusdē nē: na hunago a pte rei e una, et eadē: go a pte rei e sr urlis: go.

662 Ad 1.g instā Rē ossa mari Dmirē: at na hūna a pte rei e dīlis dīlite mltplici in plres nas sr dstas, oo; dīlite uca, no mirē.

D. hij sequitur: quod natura humana a parte rei est structura unitatis collectio omnium singularium unitatum, secundo: unitas indivisionis realis, notet, lege, et 3a

consequentia. Quadrivis a parte rei dantur plures unitates naturae humanae, et non una unitas, quia unitas plurium est pluralitas, et multiplicitas unitatum, sive collectio plurium unitatum, ita etiam a parte rei dantur plures naturae humanae indivisibilitates, et non una indivisibilitas, quia indivisibilitas plurium est pluralitas et multiplicitas plurium indivisibilitatum, sive earum collectio. Ad 2am

R. ad id antecedens, nego 2am consequentiam, quod nulla retorsione ostenditur: Petrus, et Paulus a parte rei non sunt plures in specie solum equi: sunt idem a parte rei in specie solum equi. Debuit negare consequentia ob identitatem suppositam, scilicet quod Petrus, et Paulus a parte rei sint in specie solum equi. Bena regula, et nobis similioris probet ad istum cuius consequentia laborent falso supposito, quod scilicet Petrus et Paulus a parte rei sint in specie solum hominis, quod quidem a parte rei non datur: unde vera sunt porrecta naturae: Petrus, et Paulus a parte rei non distinguuntur in specie solum hominis: plures non sunt Petrus et Paulus a parte rei in specie solum hominis, falsa atque hae assertiva: Petrus et Paulus a parte rei sunt idem et unum in specie solum hominis.

665 Ad 3am Responsa maior. Distinguo maiorem: et ea quae una definitione solum explicantur sunt unum, et idem fundamentaliter, secundo: formaliter, subdistinguo: formaliter per conceptum abstrahentem tantum, per se formaliter, secundo: formaliter a parte rei, nego. D. hij sequitur: quod Petrus, et Paulus quatenus sunt homo, sunt idem, et unum fundamentaliter, secundo: formaliter, subdistinguo: formaliter per conceptum abstrahentem, secundo:

sed a pte rei, no. Dlis ogni: go in eiu rao hois e una, et eadem fundamentalit, sdo: sed sbd: sed sp cong abstraug sdo: sed apte rei no lg, 3g, et 2g 2gs. Ane explaone si gdigd. Dicis tg et a sluog: na huna si e una et eadem sp cong abstraug tgs sp strg: go e una et eadem a pte rei: oo. Dam: si e una et eadem fundamentalit sp cong abstraug tgs sp strg, sdo; sed, no. Dlis ogni: go e una et eadem fundamentalit a pte rei, sdo: sed, no lg, et 2g 2gs.

666 ‹ 4o 2g R dato ogro sillogo, Ds sbspta: Aqui carntia distois specifiq sliu portionata distoni e utas spfica sliu sdo: portiota distoi no subspta et 3g 2gs. Dstio spfica sliu extit in one otiolit conseguente nai, Qs, a pte rei hend distoy specifiq fundamentals. Carntia distoni specifiq sliu, ut si utas spfica sliu, bd ee istio abstrahend nai gg apte rei hend utg specifiq fundamentalis; 2g a bd ei carntia portiota distoi spfieg sliu. Mo sic: lt a pte rei gr al hoi, e rale hois dei carntia distoi otiolis, si edo dat apte rei, gr al hoi, et rale hois utas ~~spfica~~ otiolis, 2g a carntia la e portiota distoi otioli: go sliu lt a pte rei gr Drg et Dlag dei carntia distois spfieg sliu, si edo dat a parte rei, gr Alos utas spfica sliu, 2g a carntia la e portiota distoi spfieg sliu. Ad 3g Dmarg: prus, et Alius vg apte rei sit eiusdem spe; idente sliudi

dñus, ordo: idnte jdiviois rlis, no marg; digsa miri D
sgni: go, ist eiusd. ne idnte filunii, ordo: idnte jdivio=
nis rlis no lg Igs. D ly sgnd: go na huna apte rei
e una d eads, ute d idnte filunii, ordo: ute d idente
jdivioi rlis, no Lg, Sg d Lg Igs.

66] Obud 3: w pduaths,
n rgs qd pduad Drus: go na huna ist joffreru ut p
duad in Dro, Dlo, et ili d remiis: go a pte rei e ifr
urlis: go. Pat ani: poto in Do d iro to: volo p
duire hoc; adhuc Ds ed joffrend ad pducdy, l n p du
dy pry: go w pduad ho n rgs qd pduad Drus, us
vi pditi decri Ds n i joffrens ad pducdy homing.
ofrad 1: na huna i ipsy ile onicalis alijs dtis a
Dro; d na huna Dri d na huna: go na huna Dri
tri bus, seconicalis alijs dtis a Dro: go na huna Dri
a pte rei e ifr urlis: go. 2o. Na huna Dri n het
algd ptis essale dtis a na huna Dli: go na huna
Drio ipsy ile n rpgad onicari Dlo: go ipsy ile ey
dffrend ad esfedy p lui rle idnte in pos jduii: go
a pte rei e ifr urlis: go. 3o. Vile, d iglare ist corre
lava; d iglare edit a pte rei: po urle. 4o. Na
huna sci p.ij vete w onicalis pbg; d n ita scipere, ist
ipsy ile regpare ei in pbg p lui rle idnte: go ipsy ile
n regpa ee in pbg p lui rle idnte: go ipsa ile ey di
frens ad esfedy in pos p lui rle idnte, d sgnd a pte

rei e per accus.

668 Ad obiectionem dico ante: ad producendum hominem, qui non est Petrus vel vel ques, qui producat Petrus, concedo: qui est Petrus, nego ante. Ad probationem possum ante. concedendo illius deficiendum est. Deo quod in decreto merito Deus determinatus ad producendum, vel Petrum vel Paulum, vel alium quemque hominem: siquidem predictum decretum obiective fuit indifferens determinate tendendo in homines determinatos: unde Deus nullatenus meret in vi predicti decreti indifferens ad producendum aliquem nec humanum, quae est vel in Petro, vel Paulo, ut hoc chimaerica, et implicatoria est: meret ergo Deus determinatus in vi predicti decreti ad producendum vel humanum, qui est Petrus, vel eum, qui est Paulus.

Ad secundam confirmationem dico maiorem: natura humana omnis collectionis est scientia sive singularis alius distincta a Petro, concedo: natura humana numerica Petri, nego. Dico minorem: sed natura humana Petri est natura humana numerica Petri, concedo: omnis collectionis, nego minorem, et consequentiam nego. Exemplum: Adeo sicut duo negant humanum habet, sicut negant humanum determinatam: collectio omnis nature humanae est scientia sive singularis collectionis omnis omnino duorum negant humanum, quae habet numerum natura determinata, sicut duo determinato, et non alius: unde a parte rei non datur natura aliqua, quae una sit, et singularis pluribus.

669 Ad tertiam dico ante: natura humana Petri non habet aliquod potius essentia in specie distinctus a natura Pauli, concedo: numerice distinctus, nego ante, et consequentiam. Solutio constat. Ad tertiam dico maiorem: verba, et solare sicut correlativa variis concedo: realia, nego maiorem, et ipsa minorem, nego consequentiam. Ut correlativa sint realia corre=

lava pro rgs qd utraq relatio e realis; ut atq corre-
lava raois correlativa sint similiter qd altera e relatio raois. unde ut distio formalis fundamentalis et distio formalis actualis correlativa sunt raois, et distio formalis fundamentalis datur a parte rei et distio formalis actualis non datur a parte rei: ita etiam universale fundamentale et formale sunt correlativa raois, et formale datur a parte rei et universale formale non datur a parte rei. Ad 2m D. marc: natura humana a parte rei una scientia vere ut universalis probatur, nego: natura humana multiplex scientia vere ut universalis probatur, concedo: natura humana a parte rei multiplex unaque quae scientia vere ut universalis, sub distincto formali, nego: unaquaeque scientia vere ut universalis probatur formaliter, nego maior et consequentia, subdistincta minori, nego consequentiam.

Obiiciunt 2 se ingiosi Dr., quos nos
citavimus (P. Arrius et Cespedes): natura humana existens hominis vg a parte rei et unum aptum esse in pluribus, in quibus potest multiplicari: ergo natura humana a parte rei est universale metaphysicum formale: ergo universale formale existit a parte rei. Probatur antecedens: a parte rei in Petro vera datur natura humana: ergo natura humana a parte rei est una. Probatur antecedens: natura humana a parte rei distinguitur sicut ratio a parte rei; et natura humana quae a parte rei distincta sit ratio a parte rei est apta esse in pluribus: ergo natura humana a parte rei est apta esse in pluribus. Probatur maior: natura humana quae a parte rei distincta sit ratio a parte

cdy cse n. exigit potius ee p. idnty in Pro qs in Plo, et cdy cse e. indifferend ad essedum p. idnty lin pro l in Plis: go na huna pri. pud a pte rei, Pe. 9=
ga e. lega, et anis esstad: ga tota dtrao zg hed na huna
Pri. ad cdy p. idnty in Pro pvit a ptreite, n. vo na
ptis qius ng huna Pri.: qd nil in Plia enius, quq
zo na id dta a glartibq e hed in mphis ru educory,
id in pris ma ru spotory priory, us tota dtrao add=
poty igney eg. pvit a ptia, n. vo a ptis qius matrig.
Pal. 3a antis pr: na huna rlis idntata uy pbq rlis
ptis e. na huna rlis mlplata mlplaoe rgita ad vrle ple:
go na huna indifferend ad idnty uy pbus e. na huna rlis
mlplabilius mlplicalite rgita ad urle ple, agi na huna
Pri. pud a pte rei dista p. e na rei a ptreite e. na hu
na indifferend ad idnty uy pbq: go na huna pri pud a
pte rei dista p. e na rei a ptreite e. mlplalis ml=
plicalite rgiita ad vrle ple, **Igitur** na huna Pri. put
a pte rei, e. na rei dista a ptreite hed ute, idnglicalitz,
et mlplicalitz rgitas ad vrle mphy, et sqd vrle mphy, qd
e urle ple, exist a pte rei.

6) 1

prad: qd plra indua pro eadem
specie mlplari pvnn n. pvit ab illa, et ndar in qa na
rei: ac gi det in na aptudo ad cdy in mltis n. pvit
ad illa, et enit ng. Burh, e. Oga esstad: ng indua pobe
deadq specie mlplari, et ng ptiq potie lis mcari mutuo

C. C.

ɔsequenter ɔtio nla erit, q̄ neq̄ ... ſuppoſity,
qd est na huna Vbi a pte rei diſtincta ... na rei a
pſeitate. Circa obiectiones ... in primis, qd ... in
primis eiusdem laudati ... ostendi pt: xta ... ee realiter
æquale, et divisibile in plures nas ... realr ... go ee re-
aliter multiplicale ... realr multiplicatu; atqui xta ... na huna
Vbi ē realr multiplicalis: go na huna Vbi a pte rei ē re-
aliter multiplicata: go na huna Vbi a pte rei ē realr mul=
tiplex: go ... pseitate a pte rei identitate multiplex na
huna realr ... qd implicatoriu ē.

Diversa ad obiectiones no
... ad ... 2: anti, ... na huna Vbi a pte
rei ē una ... numerica, ... ute ... no.
Ad ... no ... Dne ...
troa ... non ... na huna Vbi
a pte rei ... identi ... realr ... pseitate, ... identitas ...
realis ... identitas a pte rei ... huna Vbi ad ...
a ... ratione ... na hu-
na Vbi: unde ... ad ... identi
... Vbo, ... in ... in Vbo
... in ... partas ... ma ... cui
... na in eo ... qd ... ma ... ē ...
ad ... ad ... ita ... ra
ad tra ... ad ...
... ad ... ad ...

tiong 3a ptis esso anirmate no solgta: qa na decena
Dri pid e a pte rei e, tdy se pove dtra, et rlats, jdi-
frend ad gtreite, cy na huna Dri pid a pte rei e, tdy
se, et race shui sit rlid identate cy gtreite, et riip gta
a na huna, et gglarite utlod altrius, idui. et ti gprao
gso anti, et ogndi: go gd tdy na mplicii aptudo ad
gsedy in mltis nu gvit ad jlltu, et init ng tdy se, ido:
in na una, no ogs. cluio gtad e dictis, et ultius gt
tadit e dicdis.

673 Ibiu S advus Sg dnis gtg: urle le non
xtit a pte rei: go nec sp jllts oprao. Pat oga: ido nu e
tit a pte rei, qa a pte rei nu dat utas sufficiend ad urle le,
et ng sp jlltus oprao dat hc utas: go sl nu xtit a pte rei,
etc. Pat mir: jllts oprao sls dat utas raois, hu nec
sufficid ad urle sle: go. Pat mir: utas sludinis nu e suffi-
ens ad urle sle: go nec utas raois. Ans ee dotra nia. Pat
oga: ido utas sllunis nu e sufficiens ad urle sle, qa e imp-
rio utas, et utas raois e gprie utas: go. Prat 1o: urle
sle xtrd sp jlltus oprao, xtrd a pte rei. a pte rei nu x
tit: go nec sp jlltus oprao. Pbao maris, qa a pte rei x
trend plra, et cotio adtrava, in qbg urle sle stit. Prat
2o: jlltus ngt muare res: et res sit sce, et estr glarei: go
jllts ngt sacere res urles: go urle sle nu xtit sp jlltus oprao.

674 Ad
obnog gso anti, no oes. ad gxog esa mari no mirg, ad

dicor mirū, q̄ia mari no mirg, ad mi paog osio antē, no dqβ, mi p̄aoiī marg D: ido utas ꝯllunis n̄ ē ꝯlludni ad urle ꝯlle, q̄a ē impriē utas ea raoe, qa ē utas, ꝯdo; q̄a ē ꝯpriē utas de lia entis, no. D mirg: ꝯ utas raois ē ꝯpriē utas de lia entis, ꝯdo: ea raoe, q̄ua ē utas, no mirg, d ꝯqβ. ꝯxplar tq utas raois, qβ utas ꝯllunis ē ꝯpriē utas de lia entis, q̄a utas pria de lia entis ē utas ꝯdivois rlis, qi ꝯceptus nec ꝯllunis, necra ois utatis ꝯnive pt. Vtas ꝯllunis ē etq ꝯpriē utas, eara oue, qa utas ē, q̄a ē ꝯvalme plratas utatq: unde utas ꝯllunis ea raoe, qa ē utas ē plratas, d ꝯqn̄d ē impriē utas ea raoe, q̄a ē utas. Vtas raois ea raoe, qa ē utas, n̄ ē plratas: utas raois ē utas, q̄a ē ꝯotis ꝯfndnd ꝯtis olis plra, d ꝯ tali raoe n̄ ē plratas, q̄a ad h rgrebad ꝯqdā plra ꝯtiolis ꝯeccurred. Atnī plra in vi utatis ꝯllulinis n̄ ꝯt ung ꝯdiꝯs, imo ꝯit plra divꝯsh; in vi atq utatis raois, ꝯt ung ꝯtiolis ꝯdivꝯs, d ꝯqnd eē plura ꝯtiolis ꝯdivꝯa.

615 ad ꝯfraog D marg C.g: ꝯ i urle ꝯlle extrad ꝯ ꝯllts opraog, extrd a pte rei in ꝯenꝯu Dnis, no: in alo ꝯenꝯu, ꝯdo. D mirg: ꝯ n̄ ꝯitit a pte rei in ꝯu Dnis ꝯdo: in alo ꝯenꝯu, no mirg, d ꝯqβ. Quastio ꝯleni in grit, an urle ꝯlle extad a pte rei indepind ab ꝯllts opraoe? ꝯfrao uce ꝯladd, extre urle ꝯlle a pte rei depend ab ꝯlltus opraoe, q̄d nra lia ꝯa Heraclitq admit; nad uo nra ꝯlla urle ꝯlle extra a pte rei idepend

ad ⁹ultus operacione, et ipsao opty fadre n. ⁹stedit. Ad
3ᵍ. D. marq: ⁹ltis ngt muare ⁹cē res, ido:. xce, no ma
ts, ido mir⁹, no ⁹q⁹ls⁹, l D ly ogn: go ⁹ltus ngt facre
⁹cē urles, ido: . xce, no ta, d⁹ g ⁹als D^r cong abstra
⁹g res. denomand' xcē urles, qn ido res ⁹sthand eē ⁹cē
~~urles~~ slares, aud eē ⁹lē urles ⁹cepiand.

o)6

Obiit o adversus
reps l̄ons numeri 629: utas ⁹tiua vrlis ⁹lis n. extit a
pte rei: aut urle ⁹le extred a pte rei; A cotio abstrativa
extit a pte rei: go utas ⁹tiua vrlis ⁹lis n. e cotio ab
strava: go utas ⁹tiua vrlis ⁹lis e ⁹ca ⁹i ng ⁹ltan xio
ne: ⁹frmad^o l: utas xca vg, q⁹ na huna hed in ⁹poa
id in ⁹la ⁹lta n. e, ⁹fiend ad vrle ⁹le; A utas otens
in cone abstrava e utas xca: go n. e, ⁹fiens ad vrle ⁹le:
go utas ⁹tiua vrlis ⁹lis n. stit in cone abstrava: oo
e utas ⁹ca ⁹ling reltand. x cone. ⁹rad b: urle in esse
do ⁹guit ad urli in reptado: go vrle ⁹le in ⁹stedo n.
acipit utg ⁹tiug ⁹lus ad urli in reptado; A ⁹ cotio
abstrava e urlis in reptado: go urle ⁹le in ⁹stedo n. ac=
cipit utg ⁹tiug ⁹lus a cone abstrava: go utas ⁹tiua
vrlis ⁹lis n. stit in cone abstrava: go e utas ⁹ca ⁹l nag
⁹ltand x cone. ⁹frat B: cotio abstrava reptad utg ⁹tiug
vrlis ⁹lis; A cotio abstrava n. reptad ⁹le ⁹lg: go utas ⁹tiu
va urlis ⁹lis n. stit in cone abstrava: go e utas ⁹ca
⁹l ng ⁹ltand x cone. Rat mar: cotio abstrava re

ptā ng id ung: go. Dat ans: s[ed] cotio abstrava n° rep
tarē ng id ung na n° est una p[er] cong abstravg: go.
Dat ans: ido na huna n° ē mplex p[er] ti cong abstra=
vg no, qa cotio abstrava no n° reptā ng id mpli=
cg: go illit. Ipra L: ī omnis ad hos abstrahas re
sultadit nao, & carentia: go sic illtus ng a singlaritibg
abstrahad resultadit nao, & carentia; a qi ng, lt ostu=
vg, urlis: go.

63) Ad obtiog D ans: utas ostiva urlis slis n°
extit a pte rei ante illtus oprag, sdo: post illtus o=
prag, no. D mirg: & cotio abstrava extit a parte
rei post oprag illtus, sdo: ante oprag illtus, no
mirg, & utrag sgs. e iis ptois pstad ex dictis num°
61) S in responsioe ad lg oprag obtiois gmie pcedntis.
Ad lg oprag tlis qlsis no agb, gg nla ex retorsioe
evincit: utas rca, gg na hed in opoa id in pfa o=
tenta n° e sufficns, ~~[illegible]~~ ū ex pia resltd u=
tas obva gca pli ng; & utas otens in cone abstra
va ī rca: go n° ē sufficiens, ū ex pia resltd utas obva
gca pli ng. Dedand retorsioi disparitg theologg. Nra
disparitas ē: utas rca, gb na hed in opoa id in pfa
otta est utas cag; utas cag n° ē ptiva ng a singla=
ritibg; cotio abstrava ē ptiva ng a singlaritibg: unde
lt utrag ī rca pli ng, utas tg cag, lī in rca n° ē suffi
end ad urle ple, & utas conis abstravg, lī in cone abs=

trava ē sufficiend ad vrle gle. 30

628 Ad 2g 2trag D ans: urle gle in essendo, sby gd dit de maali dsguid abuuli in reptado, 2do: sby gd dit de gli, no ans, d 2gs, d gsa bsta no 2qas. Vrle gle in essedo ē qddg 2cre ty, gd de maali dit Ng, d de gli dit cong abstravg; urle in reptado ē cotio pira reptand, galis ē cotio abstrava: unde urle gle in essedo, sby gd dit de mali, sive, sby mag, d sby dsguid abuulio in re=ptado; n atg sby gd dit de gli, sive, sby grg. Ad 3g no marg, d ans paois, ad hus paog no and d D paois ans: ido na huna n ē mlplex gr n cong abs=travg ho, gs cotio abstrava ho n reptad ng signa=te, ng xcite ng hung ut mlplicis. 2do: pqs ē signa te, no and, d 2gs. Ut na huna gr cong abstravg ē una, sufficit gd gr cong abstravg repte xcite naa una, ē n rqs gd gr cong abstravg reptet signate naa una, sive gd gr cong abstravg reptet na ut una; sed ut na gr cong ē mltiplex sufficit gd gr cong repte na gsa mlplex, ut naa huna gr cong tg reptad Pruus homo, Paulus ho, d n rqs gd gr gsa cong repte signate na mltiplex, sive gd gr cong repte na gsa ut mltiplex, ut na huna reptad gr cong tg plres hoes. Ad 2g 2gso ants gr hypoty naois phe d pho carentiae no 2gs. Dspartas: ug abstrahit oculus ve d gne

alqd ostruit͡ᵒ et ostinit esse; ijs atq abstrahit na
nil veri, et prie ostruit aut ostinit ee: unde eis abs
trahit ouilus restitat nao, et carentia, ijs atq abstra
hit naa nᵒ restitat nao et carentia.

579 Obiic. 3 3ᵃ reg=
ᵒlog numeri 650: naa pr oprao: illius agntis nᵒ e
plaris: go na pr oprao: illius agntis e urlis: go
urle ple fit pr oprao: illius agntis tgß pr ptg otu
ig ssui. Rao e 2gz. 3ᵃ pr ng plarg, et urlam
(excepta na dna, puré sni) nᵒ dat miy. Ofratur:
urle ple fit tgß pr ptg ptiug ssui pr aoz ig gz
tolit plraiitg et relngit ng pr ptreng ad plura:
go urle ple fit pr oprao illius agntis tgß pr
ptg ptiug ssui. Ad obtioz D ans: na pr oprao
3 illius agntis nᵒ e vtulit plaris, ido: nᵒ e pr
plaris, no. Dsqd: go na pr oprao illius agntis
e vtulit urlis, ido: e pr urlis, no tg, et lg dgug.
Spuer (spualis) igla, qe e oprao illius agntis, est
vtualis reptao, et abstrao vtualis: und na pr speig
spual Igla pt dici, et dnomari vtulit abstra, et
pr ado vtulit urlis, nᵒ vo vtulit plaris. At vo ijs
Spes spualis ipsa nᵒ e flis reptao, aut abstrao flis,
na pr Ilg ngt dici et dnomari pr abstra, et pr ado
ng pr urlis, et pr plaris.

580 Ad 3frao D marg: urle

ple ꝑit tꝑ ꝓ sig altuq ꝑius ꝓaos lg. qq ꝑr
tolit ꝑlralite, d ꝑr relinquit ng ꝑdpents ad ꝑlra,
ado: qq vtulit tolit, d ꝑr relingit, &c, no. D mirq:
ꝑt oprao ꝑlltui agntiu e cotio, qq vtulit tolit ꝑlra
litq, d vtulit relingit, &c, ado: qq ꝑr tollit ꝑlralitq,
d ꝑr relingit, &c no mirq, e dqꝑ. Solutio ꝑtad ex dic
tis ad obtioq. — Instad arden. Bayona: qo ꝑlit
porit dicu, vrle ꝑle n ꝑri ꝓ opraoq ꝑlltui ꝑssiuq,
ꝑue poliq tꝑ ꝓ sig qtuvq ꝑlus, et tey aitve: qo
ne h dicad, dicty vrle ꝑle ꝑr ꝓ opraoq ꝑllti agntiu
tꝑ ꝓ sig qtuvq ꝑlus. No lg ꝑtq dqꝑ: qa si vrle
ꝑle n ꝑiexet ꝓ opraoq ꝑlltui ꝑssiliu tꝑ ꝓ sig q-
tuvq ꝑlus, n bene dicty. ꝑliqd a D Tha ciato
nu 629, vrle ee unq: ute conis. ꝑit dspetas ꝑro
ꝑraoq ꝑlltui agntiu, e opraoq ꝑlltui poliq hoc est:
oprao ꝑlltui agntiu ne ꝑltiu ꝑeparao ng a ꝑlaritate
bq: oprao ꝑlltui ꝑssiliq e ꝑliu ꝑepao ey a ꝑlaritate
bq: unde ꝑa ꝑliq capative, qats e eda conis, efit
vrle ꝑle, hq ats ꝑr qa e ꝑsa cotio, vrle ꝑle efficit.
Angus D alibi videt ꝑnnave vrle ꝑle ꝑci ꝓ oprao
ng ꝑlltui agntiu, et ne ꝑbi drius vedead, explad
xta datq ꝑluoq.

682 Ibiu ꝓ ꝑa reꝑoq numeri 656: ad
vrle ꝑle ꝑtbo vg qo naa ꝑead ꝑꝑtu obvo adagq
nationq divionis: qo ad vrle ꝑle ꝑbo vg amq, ꝓ

quo na[tur]a exire ut ~~[struck]~~ dividi; adq[ue] a[ut]em q[uo]d quia
sirad na ut dividisa e abstrao pova: go ad urle
fle nso rg[?] abstrao pova: go n[on] sufit abstrao
nava, sive splex [pr]ecisiva: go urle fle n[on] fit, su
fnd [per] abstraoy spliu [pr]eciug. Ipsrat 1: urlitas
e la intentio: go sufit lg intentiog; adq[ue] la q
ltio e splex abstrao p[re]ciua: go urlitas sufit abstrao
ng spliu p[re]ciug: go ug se qg n[on] sufpad urlitas, [per]
solg abstraog spliu p[re]ciug n[on] hed na urlitg: go ad
urlitg ng nso rg[?] abstrao pova: go urle fle n[on] sufit
sufend [per] abstraog spliu p[re]ciug.
682 Ipsrad 2: urle fle
i relaoy, et ut tale explat: go urle fle [con]stuit p[er] aug spa
rantg ng ad inf[eri]ora: go urle fle bed nso fit [per] abstrao
I povg, qg sola spara e ng ad inf[eri]ora: go n[on] fit
sufrd [per] abstraog spliu p[re]ciug. Ipsrad 3: urle m[ethaphysi]c[um] e
fienty urlis logi ovrati: go urle fle [con]stuit [per] aug spa
rantg ng ad [in]f[eri]ora: dy m[ethaphysic]u n[on] accedit spao ad infer.
lad soua, urle med [com]prend ut i gus logy, l logaspes:
go urle fle bed nso fit [per] abstraog povg, qg sola est
spava ng ad [in]f[eri]ora: go. Ipsrad 4: et D Tha a[d]srente,
raog urlis n[on] onirg ng ut fle acepte, q[uia] de raone
urlis e utas, et onitas, nag atg sbg se nec e[st] ung
nec mltipliq; adq[ue] na per sbiaed abstraoi splici p[re]
ciog e na ut fle, et sbg se: go ng per sbiaed abs

tentationi complici activus, non omnit rao urlis: qo urle n̄ fit suspend. Et abstraq complicis activus.

Ad obtio

oz D ans: ad urb compl. visto rgs. qd na head astu obus adeqa naoz, cum divisois in gltua, sdo: adequg naoz divisois obug divisois in se, no ans, et Doq. Est dive: adeqa nao obua divisois in se e utas obua, qo gnate est aug repte, adeqa atz nao complis divisois in glltu e utas complis, qo stit in opso actu, sive conc. Na hc abstraoz complicis activus het adeqs naoz comple divisois in glltua, qe e exce, et exate obuo, sive astu obuo una et divisa; sed ad hoc n̄ rgs actu, sive cotio, et qq gnate ohire na w una, et w divisa in se, et sistit actu, sive cotio, qo hc my sit exce et exito causat gtioli divisa, et gtioli ung nag, et talis e abstrao complex activa.

Ad la ostraoz D ans: utas e la gtio obua, sdo: complis, no. D ogns: qo urlitas sufft la gtioz obug, sdo: complis, no. D, sed stq; adqi la gtis complis e abstrao complex activa, sdo: obua, no, sed stq, et ogns. la gtio complis e cotio obti sby ei, qd het a pte rei vo cotio ta ho, et hius obty e la gtio obua. 2a gtio complis e cotio obti sby ei qd het dependa ab glltus operaoe vo cotio ta spes huna, et huius obty e la gtentio obua. Huis ita urlitas e la g=

tentio ... unde ... in ... obva, qq e ... obta: veritas eti e ... ca ... obva, q e obty ... ... unde ... ad ... ... , ... (... ... : ng cognile ... ad cong ... nag ... prius ee videt.) Atni na humana ... ... huic abstraci ... ... ho e ... urlis, et ... ... ca ... obtiva, qq e obty ... ... , scilt hus conis ... hum.

681 Ad ...

ani: urle ... e ... relavy, et ... tale ... , ... e ... relavy, no ... et ... . e ... et co... abstraita, et sic ... ad plura, in quibus ee, et de qbs ... ... : ... n inferi urle ... ... aus ... ng ad ... . alg, ... qq urle ... ... ee ... , et ... tiong raois ... e ... , ... atg vis: q hec ... urlis logi ... agty ... de ... ... , ... vis ... et vis ... , e ... ... ng ung ad plura ... . Ad 3g ... anti, no ... et ... ad... ... : ... ... na huma ... abstraag nang, ... ho ... ad ... loga, et n ... ad qus logy cus rao e: q na huna ita cogta e ... relata ad ... n ... , ... numico ... , et ... , ... ad hoes plures. Ad 1g. D. Thos ... ... , ng ... ; et ... , ...

tivè sptq n' here urlite ??q, q alit, ut ait D. Thas; idde idus ed urle; n' vo assit, ng: id lic, et ?dg ?e, ?ve, ?ff, sptq n' here urlitg. ? talis e naa huna vg ?d ?ffiace ab trao ?plici ?fuvg, sive ne: gatug homo.

685 Obciu ? ?a reps?oq numeri 553: n' ?tente ?stuvo urlis ?lis, hoc n' ?tit; ? plra infiora, sit ?stuvy urlis ?lii: go n' ?tntib? ?lis, urle ?le n' ?tit: go ad ? ?sto rqrund plra ??iora actalit ?tentia. ??rad 1: urle ??e n' mind ?stuit ? plura infiora, a?? ? iorg abstravg; n' ?tente hac, n' ?tit urle ?le: go hoc n' ?tit, n' ?tntibg plbg infio ribg: go ad urle ?le regrand plra ??iora actaliter ?tentia. ??rad 2: nlo ??iore ?tente, n' daretur ?geries ??sta ad cong abstravg ng a ??laritatbg: go ad urle ?le rqrund plra ??iora actalit ?tentia.

686 Ad obiu, ? mare: n' ?tnte ?stuvo urlis ?lis, ? n' ?tit phe, ?do: n' ?tit loge, ? dnomave, no mag, ? ??sa mi ? ? ?gni: go n' ?tntibg ??ioribg urle ?le n' ?tit phe, ?do: loge, ? dnomave, no ?qß, ? regas. Sut n' ?tente Anti-xpto n' extit phe, ? loge, ? dnomave ?ratiy tud An-xpti cogtu, ita n' ?tn?ibg ??oribg, ?tit n' phe, ? loge, ? dnomave ?rig tud plra ??e ?e cog nita, ? ?gnd ?tit n' phe, ? loge, ? dnomave ?

cry tud Naa pt urlis, vbi vrlesle. Ad lg ostrao
g asis ohis D ogns: go n extit phe, n extentibus,
&c. ido: n extit loge, d dnomave, no lg, d lg
ca p. Sib n ido n extit vrlesle, n extente co=
ne abstrava, g a hec e astuvy vrlis plis; d g a pna
n extnte, ngt extre loge, d dnomave cry tud,
plra ofusse cogta, go pt extre loge, d dnomave,
n extntibs pbs gsioribg. Ostrao requere pt: cry
tud Anxpti cogtus n mins gstuit p Anxpty; g p
p cong; n extnte cone, n extit cry tud Anxptus
cogtus: go n extente Anxpto, n extit pduty cry:
go ad duty cry nslo rgs Anxpti actualis extend.
Ad lg ostio anti, no dgs: ng pt D insndre co=
ng abstravg pure poliy, na dnomare purlis:
unde nstitas pbeiu imps orit & gdiga gltus, n
atq & ng pt urlis gstuoe.

688 Obiit lo 2a reprionem
ny 652: na abstrahit ab lo, ug go idnnfat: & na
pri ply idnfat ug Dro: go na Dri ply abstrahit a
Dro: go na pt abstrahi ab uno iduo, g n abstrahat
ab oibg; ostrat l: spes ab uno imgsta gstuire n pt
ad cognedy aliud: go hita pse polliu Dri igsa, aslo
lo Dro abstrahret naa: ao hec pt abstrahi ab uno ltr.
Ostrat l: dslo Dro a longe pe movente, pt hori
iotis ta hed al; in pdito psu abstraheret na alis

a ilo Pro: qd na pt abstrahi ab uno, &c. O=
stat 3o ex rationibus pro docente posse abstrahi nam a pluri
bus gn ab oibus abstrahatur: sed hanc abstraccionem totius
consurgit ex rao conii ab oibus rationibus, ergo consurgit ex
ab ipsa abstraone totio; et hic abstraccio ita consurgentis
rao onius abstrahit a plus gduis gn abstrahatur ab oi
bus gduis eiusdem raoni onis: qd na pt abstrahi ab uno,
&c. Pat la maris; si; hic abstraccio totius consur=
gere fr rao conii ab ipsa abstraoe totio, ergo abstrao
non erit fr ex pte aucus ipsa abstrao, acus non erit fr
ille aucus, et consequentio non erit fr ipsa consequentio; et hic Chi
moeru: ao fr hic abstraccio totio consurgit fr rao conii
ab ipsa abstraoe totio.

Ad obtios ipsa mari Dmirem:
Ana Pro illis identificat iis Pro, et alia nec iles iden=
sant iis aliis gduis, odo: et alia nec iles non idensant
iis aliis gduis, no mirq, et Dsgni: oo na Pro sii abs
trahit a Pro, et alia nec iles abstrahunt ab aliis
gduis, odo: et alia nec iles non abstrahunt ab aliis g
duis no lq, et regas sgai. Eo consequens, qd a Pro abs
trahatur naa qs iis ipso idensat, abstrahunt etiam ab
oibus aliis gduis nec iles qs iis ipsi identificant. gma
istio fr qq abstrahit a pro na, qs iis ipso idensat,
ostendit Pro in na oni iis aliis gduis, et fr cons
eandem oia gdua gstunt uca Dstione Dsthibilia. =

Ad 1.am confirmaoz D. ani. Species ad uno cuiusq. ita conclusio re

ptava pti specialis destruire n. pt ad cognoscendum aliud, ido:

conclusio reptava pti omnis, no and, dicgai. Angius Ma

ger Opusc. 55 ait: operatio illius ad oe individuu q.d fuit,

et est, et erit, e una, cuius illius n. habet aliquis imme

diate ab obiecto facto, sequitur illius cognoscere individuu futuru.

Species xlng conclusio reptava pti omnis: ita Jena

bet individuu, q.d pacis sumit, ut cognoscat pro cong ho.

6 do.

Ad

dg. D mirg.: in pdicto casu abstraheret natura a solo

Petro na Petri, ido: natura no mirg, et dg.d, l cognoscendo similit

dicgad. Abstraao natura e pura pcisio unius pti

ab alo, et qd in pdicto casu pr cong. lg. lucidal pcin

deret ptq. al singularizatq. a pto vali. Abstraao natura

e ratio pcindens alra in raoe oni, e in pdicto casu

n. cundret Petrus ug coeris alios. pr cong lg lucid al.

Assumpt. ig. ng n. posse abstrahi ab uno individuo, qn

abstrahatur ab oibq, et, ie, ug abstrahit ~~alia~~ natura

a Petro na huna pr cong. ho, abstrahit etq ab oi

bg. hoibg. Ad 3.a pte lg maris pt3, ad uel prao

dig. D marg.: si pr hanc abstraaoz ratio pcindere si

rao conis ab pla abstraaoe ratio, ig abstrao sub raoe

sli conis n. erit pr qte aut abstrao pla, aut, sora

oa sli conis n. erit pr pse aut, et pcisio sb raoe sli

conis n. erit pr pla pcisio, ido: sg abstrao sb

raoe ftli abstraonis n. erit p. e pte aux pfa abst-
trao, aux pbrao ftli aux n. erit p. pse aux, e. p.
cisio pbraoe ftli pcisioti non erit p. pfa pcisio,
no marg, et ista ftli miri, no egb. Sus e: p lg abs-
traos cotio sfundunt oci conci in raoe conis, unde p
lg abstraos abstrahit rao cognitionis ab oibs conibs
et egnt ab pfa abstraoe, qg e alga cotio; sit atg p
lg abstraos cotio abstrahit rao conis ab oibs coni=
bus, peandg et sfundit, et pfundt ab oibg sglarita=
bus oiu conu, et egnt a sglarite plus abstraois, qg e
alga cotio, Ex qo vis segr qd abstrao la cotio, p
raoe ftli conis pcila n. e. p. talis abstrao, sus tali
cotio, nq e p. talis aux, nq e p. talis pcisio, qd
qds vg e, et rlatis rlatorig, et chimae ug.

Quaestio. 6.

Quorg i obty pmius conis abstraug?

Se. 1.

Obty pmius conis abstraug assignat.

691 Ex dictis
pne pmue pcednti satis sstat cony abstraug e pra, qg
rag dnomiat urls, uts ex urlis ftlis stuwg stere
in cone abstraeva. Cy atg na pius conis abstraig me
lius cognd, egs mo qd i obty pmius sfus, sive
ad qd pmue trad? Ihosty ssuit docent obty pmi
y conis abstrag ee nag ung ute sive resultantes

ione, et inter obuc in illtu. Secti, anit docent obtis jmis conis abstrac, ee ng p et na rei dst tq assilarintis. Utraq doctra facile reiic et ipsad et dictis ty Itroa 1. D. 3. Q. 2. Sne. 1. ty Itroa 2. D. 2. Q. 1. Sne. 5. ty eads Itroa, et Dptae Sne. 2. S. 1. ty eds Sne jmie pcedenti.

692 P. Yzgrdo doce, obty jmis conis abstrac ee idoly, sive Phantasma ab illtu effictis, qd i igo gedg riaj dua reptans obliliens ey plis. Hui idoli iggao 3. et explaos dedimd Itroa, et Dptae bis Q. 1. Sne 6. Imgad tq 1: obty jmis conis abstrac e mlplale in jdiuis p sui rle identis; et pdicty idoly no e mlplale in jduis p sui rle identis: go no e obty jmis conis abstrac. Mar e certa, et mir et eo cstat qd idoly e numice uny, et nlie dsgat ab oibj, et slis jduis, qs reptad obllens ey plis. Imgad 2: ido idoly ead obtis jmium conis abstrac, qa e uny, et sile oibj jduis, qd i uny, et sile oibj jduis n pad, ee obty jmis conis abstrac: go no e obty jmis, &c. Mar e doctra P. Yzgrdo. Pad a parite mir: qd cotio abstraca i una e slis oibj jduis n pad conis abstrac ee obty jmis conis abstrac; et qd na pri i una et slis oibj jduis ng hing n pad, ng pri ee obty

quoniam conis abstrav. nas hunc: ergo filia.

P. Hurtado docet, obiectum primum conis abstrav. esse plura confusa ut filia in alqa rase. Impugnatur haec opinio: plura filia in alqa rase fiunt recite objecti unius pro cong abstravit: ergo cotio abstrava non attingit plura confusa ut filia in alqa rase: ergo obiectum primum conis abstrav. non fuit plura confusa ut filia in alqa rase. Probatur 1a pars: si cotio abstrava attingeret plura confusa ut filia in alqa rase, attingeret plura ut plura; atque si attingeret plura ut plura, plura confusa filia in alqa rase non fierent recite unius pro cong abstrav.: ergo si plura confusa filia in alqa rase fiunt recite unius pro cong abstrav. cotio abstrava non attingit plura confusa ut filia in alqa rase. Probatur maior, quia de accepta fillenis per ut talis est pluratas. Probatur minor, quia alias cotio abstrava non esset abstrava. Urgetur: ea per sui modo quo attingunt plura confusa ut filia in alqa ratione, attingunt plura confusa ut plura; et obiectum primum conis abstrav. negant esse plura ut plura: ergo obiectum primum conis abstrav. negant esse plura ut filia in alqa rase.

691. Nostri vero omnes consentientes docent obiectum primum conis abstrav. esse naturam omnem a singularitatibus praecisam. Sunt omnes spiciosi explanos, et impugnatores

gnes. Stroa 6 D. V. L. V. Pne 2. Sx gni am
pdin Scot jactari seno in sua mlias, qz in nra
osione distiuit psntis Qnis rody resolvi, noa=
re opte, ess, ni fallor, egregie falli.

qo pacto naa a pta i ad identz iem
pt e pdaos de psi. Aeid obve psendntes, g
p cons abstracg iogn na, e ni cognund pr cla=
vites, md adhuc ggra dstas, ng pla naa,
q3 cognit, n cogtis plaritibg e in se vliter
mlplex, qo qui pacto tota e pdalis de pbg oi
bg. e sglis psiorbg ? Vnde tz obvas plises,
qs dstog mig dsndntes pti lsgari pssit: ob=
tz gmis conis abstracg, l e na in se una, l
e na in se mltiplex. Si ly: qo obtz imiz
conis abstracg nat idntari ug oibg imferioribus.
Si lg: qo obtz jmis conis abstracg ngt idnta
ri ug gtbz psiori e eadz pmit Obvitas, et
Fralistas dstas.

695 L Arr Oudo, e aly, qos snit
imari Scot pr psendntes, docent, obtz gmis conis
abstracg ee plra vlir psiora ng, qz urlis de
noma, q3 qdz infiora a pte rei pst filia pst,
e sniuentia psiuntq cute gtiolir ung psio
ng abstracg. Cz his i la d°: obtz jmiz co
nis abstracg pst plra vlir. Istare videt Sto Tha

opusculo... dicente univle go e univ ad plra... plura in actu e in pbg; e actu univ in cone: go univle actuo... pluralitg, et utg tg... obty, et fra; ad quo obty e obty, et ratio e fra: ac pluratas... he... obti et utas... ate ... go obty omnis conis abstravo... plra realit. Pat tg; ulma dga. obty omnis conis abstravo e obty qd ... cone abstravo denomad univle; at obty qd ... cone abstravo denomad univle... plra rlit: go obty omnis conis abstravo ... plra rlit. vid nu 653.

626 Pat a ratione ... obty omnis conis abstrave e identale ... pbs in pbg rlit mltplale, et eis ... pdale: go obty omnis conis abstravo ... plra rlit. Pat dga: ... obty omnis conis abstravo ... plra rlit, n ... rlit identifale ... pbg: alit in nais univlis altimy triti mystiy advuerd.

Deinde, n ... in pbg rlit mltplale: q rlis mltplao ... ngt fine plrate rli. ... n ... pdale de plu ...; q ... rlis identatis, nec identifale ... plus, de ... ngt pdari: go ... obty omnis conis abstravo e identifale ... pbs in plis rlit mltplale et de ... pdale, obty omnis conis abstravo ... plra rlit.

597 ... 3o.

obty omnis conis abstravo ... oppositio ... conv. ... 3o: ratio abstravoa e utas ... : go obty omnis

conis abstrav. e xute ꝯtiolit uny. Rao ante est: ꝓ cotio, ꝓ qq plra vlit rdun, et ꝯstuend uca ꝯsio ne ꝯsimilia, ac ꝓ eqnd ꝯstuend xute ꝯtiolit uny ce- xute nominu et raou, e utas ꝯtiolis; et ratio ꝓlic ua e cotio ꝓ qq plra vlit rdiun, et ꝯstuend uca ꝯsio ne ꝯsimilia, ut cotio ꝓciva ꝓti ꝓbg vlit rus: go cotio abstrava e utas ꝯtiolis. Rao ans, qa li cotio abstrava e utas ꝯtiolis, truit xute, sive ꝓ se ꝓlg, suo obto h dnomas ꝯtiolit uny: go si cotio abstrava e utas ꝯtiolis, obty ꝯmiy conis abs trav e xute ꝯtiolit uny. Cga e lega, et ans a pariter ꝯstat: ny sud cotio abstrava truit xute, sive ꝓ se ꝓlg suo obto h dnomas cogty, qa e co- tio, ita obj cotio abstrava truet xute sive ꝓ se plg, suo obto h dnomag ꝯtiolit uny, qa e utas ꝯtiolis.

698 ... e tri collgr l. obty ꝯmiy conis abstra vg n e plra ut plra, ut rao e: ui conis abstra vg ꝯstus ngt rdere raoz de ꝓbg ut ꝓbu: go obty ꝯmiy conis abstravz n ꝯst plra ut plra. Ans e certy, e cga ꝓbad. Ido obty ꝯmiy conis abstra vg huc ho n e Dru ut Dru, qa ui conis huc ho ꝯstus ngt redere raoz de pro ut Dro, sive ꝓ h affaoz e Dru, et ui conis abstraoz ngt ꝯsts rdere raoz de ꝓbg ut ꝓbg, sive ꝓ h affaong

sint plura: ergo similiter unitas conceptus abstractivus complexi non reddere rationem de plurib. ut plura. obiectum conceptus abstractivi non sunt plura ut plura. Colliges 2°, obiectum conceptus abstractivi non esse plura ut unum, cuius ratio est: per conceptum abstractivum ex parte obiecti non additur unitas nec quae distincta sit a pluralitate reali: ergo obiectum conceptus abstractivi non sunt plura ut unum. Antecedens est certum, et ideo probatur: ut obiectum conceptus abstractivi essent plura ut unum, requireba[tur] ut per conceptum abstractivum ex parte obiecti adderetur unitas, quae esset distincta a pluralitate reali; at per conceptum abstractivum ex parte obiecti non additur unitas nec quae distincta sit a pluralitate reali: ergo, si per conceptum abstractivum ex parte obiecti non additur unitas nec quae distincta sit a pluralitate reali, obiectum conceptus abstractivi non sunt plura ut unum.

699

Colliges 3°, obiectum conceptus abstractivi non esse plura ut similia, nec ut dissimilia, cuius ratio est: quia cum similitudo et dissimilitudo non sit unitas unius ad se, et unius ad aliud, dicit formaliter pluralitatem, ad hoc adeo plura ut similia, et dissimilia sint formaliter plura ut plura; atqui obiectum conceptus abstractivi non sunt plura ut plura: ergo nec plura ut similia, aut ut dissimilia. Unde verba [illegible], vel est unum in conceptu, quod sunt plura ut plura non constituunt unum complexum, et plura [illegible] similia constituunt unum complexum, [illegible] et [illegible] [illegible], ita et [illegible] sunt: plura ut plura nec tamen [illegible], nec tamen

fra ꝯstituend unius ꝯlitus, siue tales, siue quod similia, aut ut
similia ꝯstituit non tamen fra, et tamen fuerunt unius ꝯlitus:
quia plura ut plura non sunt cotio abstracta, quod est fra
ꝯstituend unius ꝯlitus, non potest fuerunt ad conis abs
traug; siue tales ut similia, siue sunt quod similia sit, sit
non sunt cotio abstracta, quod est fra ꝯstituend unius ꝯlitus
potest et fuerunt ad conis abstraug, et quod ꝯlitus la
ꝯfundat in la raoe, in qua similia sit, et nientia:
unde la reduplao siue quod similia denotat sunt raoz
quia siue fuerunt, non vero raoz quia, siue sunt, aut
mus cognedi.
Joo Colles 2: conis abstraug ho vg non sunt ꝯi
gere, non sunt exprimere idoe, quod sunt exigit, et sunt exprimit
cotio ra abstrao non hunc a pbg ꝯlioribus, cuius raoe:
quia cotio abstracta non sunt exgit, non sunt exprimit plu
ra ut plura; cotio vero la abstrao non hunc a pbg ꝯlio
ribus plura ut plura sunt exgit, et sunt exprimit. Colles 5,
obtus ꝯmius conis abstraug, est sunt ng, cuius rao est: quia
conis abstraug ꝯlitus sunt pt vdere raoz de naa: un
de obtus ꝯmius hui conis abstraug ho est sunt na huna
ut sic, cuius vero plus ꝯracognand oes hoes ut in ꝯtus ꝯli
ng, in sunt plures hoes, non est sunt ꝯlinate unius hono,
et posse na huna ut sic. Colles 6, de ꝯhuoz ꝯertitia
lis esse vgaeri plura, et non ex eiga reptaois ꝯplis conis
abstraug, cuius rao est: quia atenta posse reptaoe ꝯplis co=

nis abstrauis, cotio abstraua hent sufficit obtj 3mum in conico 3ficori adequatj.

Dot

Collig 7. cong abstraug here obtj 3miug adeqß adeqaone sufficig in qobe 3ficori, cus rao ē: qᵃ cotio abstraua ho ug hē obtj 3miug adeqß adeqaone, sufficig in eo, qd ē adeque ho adeqaoe sufficig, ā qdād 3ficius nq hung, sive qibē ho ē rō adeque adeqaoe sufficig: go cotio abstraua ho hē obtj 3miug adeqß adeqaoe sufficig in qbē 3ficori nq hung, sive hoe: go. et liꝛ ē certa: nq rao frlis hois ē, sufficient adeque in qobē 3ficori nq hung, sive hoe. Collig 8. nlj otratj 3ficius cē obtj 3miug adeqß adeqaoe exclusiuū conis abstraug, cus rao ē: oᵃ nlj otratj 3ficiu nq hung ug, sive nlus dabit ho exit, cong abstraug ho here obtj 3miug sufficiend, sive obtj 3miug adeqß adeqaoe sufficig in alo 3ficori oius nq, sive hoe: go nlj otratj 3ficius nq hung, sive nlus otratus ho ē obtj 3miug adeqß adeqaoe exclusiuū conis abstraug ho: go. Colliges tndm maximq ursari dferq qr obtj 3miug 3tensiuq, et extensiuq conis abstraug. Obtj 3miug 3tensiuq conis abstraug ē qtq hab ore. qd st ex pte actus p cong abstraug adqit, et que pr sui rō idntj reperit in qobē 3ficori, et de qobē inferiori pdat. Hoc obtj 3miug 3tensiuq n ē unq et idm ilit, at implex: ē tq unq et idm idente, dute fundali,

similitudinis, convenientiae, ut et eidente illi conii. Ob ty jmiy extensioy conis abstrave est illa insinuata ... , q. ... cons abstrave cognitur, et q. ... quite ... Hoc obtz jmiy extensioy ... identg reperit in quodd. ... de quodd. ... prdat.

§. 2a.

Obtiobj sit satis.

70

... obtz jmium conis abstrave identas in quodd. ... plra rlia identicand in quodd. ... plra rlia sit obtz jmiy conis abstrave. ... ma: obtz jmiy conis abstrave ... de quodd. ... in quodd. ... Mir ... nil ... de algo, ni rlia identicd in lo. ... obtz jmiy conis abstrave ... plra rlia hec. go ... ho, in qa ... de ... ma: ... obtz jmiy conis abstrave ... plra rlia ... hic ... ho ... ho ... ho ... hec ... co ... abstrava ... adgt ... adgt ... go obtz jmiy conis

abstrauis n. sit plura realit. Ergo 3: cotio abstraua sius qu
git na. sibi ste: go n. atgit singularites: go n. atgit singula
ria: go obiectis 3 minus conus abstracti n. sit plura realit.
Fat. ant: cotio abstraua sius atgit, id qd pt praedicari de
quolibet 3 fiori; et sius na. sibi se pt praedicari de quolibet 3
fiari: go sius atgit na. sibi ste.

Ad obtio 3, Resp. potius
frat, qb 3 firmad nrg opios, ut quod realit identicad
ut ipsis, e de eis praedicad v plura realit. Dist marg: obtis 3
minus conus abstrauis sibi 3 tensius sui identad ut quolibet
3 fiori, ido: sibi extensiuis sui no. Dist minus; et plura re
alit sibi 3 tensiuis plorib n. identand realit ut quolibet 3 ferio=
ri, ido: sibi extensiuis plorib, no minus, et 3 qb. Ad maiu
probaos Dist marg: obtis finis conus abstrauis sibi 3 tensiuis
sui uo, e proprie praedicad de quolibet 3 fiori, ido: sibi extensiuis
sui, no marg, et ipsa minus, ignd simplic. negad. Alitius
3 llga estad ex ijs, qb dixim ny Sot in fine. Ad
lg. us no marg ad uis probaos no ant, uis ad intg pro
baos Dist: tro no correspondent oes hoes siue plures sibi
3 tensiuis plorib, ido: sibi extensiuis plorib, no ad intg pro
xos. Ad lg. 3io anti, no sgas, quarg optis et anti sequit:
ing ut cotio abstraua ascendad nag a singularibus regst,
go cotio abstraua ergad na; et na realit identificad ut sin=
gularitibus, siue sit ipse singularites: go ut cotio abstraua
ascendad ng a singularitibus regst, go ergad singularites, et

cogn.o sglaria.

104 Ad 3m neg. dico ani, ad cuis prob. Dma
ri: cotio abstrava ssi adgit id, qd ids rlit pt pdo-
ri de gobd ssiori, no: qd ids stiolit pt pdari de gobd
ssiori, sed: qd ids stiolit sby ssiong sui pt pdari
de gobd ssiori, sdo: qd ids stiolit sby ssiong, ut ne
go. D mirg: A sy na dy e sr psicia pt pdari de
gobd ssiori, sdo: obve psicia, aut sr & na reicsta
na mirg, d ogs. A pte rei n dat na sbj e d na
sr sglaritei ad sdua dita, nq na obve psicind a
sglaritabg, nq ad cuis sr & na rei distiguit: unde na
sbj se e na sr & pte aum psicia a sglaritabus.
Et hic cotio abstrava simie trat ad plra dispara,
ug inlaog svolvat obty simig conis abstravg ee
nq sr & pte aum psicia a sglaritabg, d obty simig
conis abstravg n ee plra sglaria. Hic obfare licet,
obty simig conis abstravg n ee nq sgnate sicdig
se, seu sgnate psicia a sglaritabg; d ee nq ex-
ercite sby se, sive scite a sglaritabg psicia, qa
tens licet psa cotio abstravae sra qs, vto fruit
has dnomaci na sbj se, na a sglaritabg psicia.

105 3o ai:
cotio qs simie trat ad sglaria, distiguit sglare a sgla
ri; d cotio distiguen sglare a sglari n e cotio abstra
va: go cotio abstrava n trat simie ad sglaria: go obty

ȝmiꝝ conis abstraũ n̄ sit ſglaria, d ſgnd neque plra. Pbat mar: ido hc coto prius disguit prẽ ab oi n̄ ꝑſo, qͣ ȝmie trad ad ſglaritꝫ Pri. Et coto qꝫ ȝmie trad ad ſglaria, ē coto qꝫ ȝmie trad ad ſglaritex; go. Vºd l: ſi obtꝫ ȝmiꝝ conis abſtraũ, ſed plra ulit, ꝑ conꝫ abſtraũ, cognrẽ plu ratas; at ꝑ conꝫ abſtraũ n̄ cogn plratas: go. Pb ad mir: ſi ꝑ conꝫ abſtraũ cognrẽ plratas, obtꝫ ȝmiꝝ conis abſtraũ heredecone abſtraua plratꝫ; et obtꝫ ȝmiꝝ conis abſtraũ n̄ hedcone abſtraua plu ralitꝫ: go. Pbao maril: qͣ obtꝫ ȝmiꝝ conis abſtraũ hd in cone abſtraua id, qd ꝑ abſtraũ conꝫ cogn. Pbao mirIs: qͣ obtꝫ ȝmiꝝ conis abſtraũ hd inco ne abſtraua utꝫ, d ea eo gere in qo dat utas, n̄ dat plratas. Vºd l: obtꝫ ȝmiꝝ conis abſtraũ ē ſlꝫ id qd coto abſtraua exprimit; at coto abſtraua n̄ exprimit plra ulit: go plra ulit n̄ ſit obtꝫ ȝmiꝝ conis abſtraũ.

106 Ad obtioꝫ D marꝫ: coto qꝫ ȝmie trad ad ſglaria reduplicare talia, dsguit ſglare a ſglari, odo: ad ſglaria ꝑſtare talia no marꝫ, d ꝑſa mirl D sgni: go coto abſtraua n̄ trad ȝmie ad ſglaria reduplicat talia, odo: ad ſglaria ꝑſtare talia, no lg. ē lg Dq. Ad maril paoꝫ D marꝫ: ido hc coto. Prius dsguit prẽ ab oi n̄ ꝑſo, qͣ ȝmie trad

ad [illegible] Dri reduplicative talis, sed: ad [illegible] formaliter talis, nego. Dmaior; et consequentia, quia omnis [illegible] ad [illegible] reduplicative talia, est consequentia quia omnis [illegible] ad [illegible], sed: quia omnis [illegible] ad [illegible] formaliter talia, sed: quia omnis [illegible] ad [illegible] formaliter talia, est consequentia quia omnis [illegible] ad [illegible] formaliter tales, sed: quia omnis [illegible] ad [illegible] formaliter talia est consequentia, quia omnis [illegible] ad [illegible] reduplicative tales, nomirum, et [illegible] eadem distinctione [illegible]. Atque consequentia [illegible] omnis [illegible] ad [illegible] Dri reduplicative talis, ideo quod distinguit eum ab omni [illegible]; haec consequentia abstracta hoc [illegible] omnis [illegible] ad [illegible] Dri, [illegible], [illegible], [illegible] omnis [illegible] ad [illegible] reduplicative tales, [illegible] ad [illegible] omnis [illegible] formaliter tales, adeo quod non distinguit unum ab alio [illegible].

707 Ad [illegible] Dmaior: [illegible] obiectum abstractum [illegible] omnis [illegible] [illegible] plura [illegible], [illegible] [illegible] abstractum [illegible] pluralitatem eodem [illegible] modo, quod [illegible] abstractum cognoscit plura, sed: [illegible], nego maior. [illegible] abstractum [illegible] pluralitatem formaliter talia, non reduplicative talia; et [illegible] eandem [illegible] pluralitatem formaliter talis, non vero reduplicative ut talis. Dmaior: et [illegible] abstractum non cognoscit pluralitatem reduplicative talis, sed: formaliter talis, nego maior. Ad maiorem [illegible] Dmaior: [illegible] abstractum cognoscit pluralitatem re

duplicivâ ut talis, obiectum communis conis abstracta he
ret in cone abstracta pluralitas, ideo in his pro cone
abstractus cognoscendi pluratas ~~reduplic~~ specificativi talis, ob
tij omnis conis abstracti heret in cone abstracta
va pluraliter, scilicet: heret in cone abstractiva plurali-
tas ~~reduplicative talis, sed:~~ specificative ~~talis, ideo~~ realem
non cognita ut talis, ideo: contentiolis, non materialis. Ad minorem
respondeo: et obiectum omnis conis abstracti non heret in cone ab
stracti pluratas contentiolis, ideo: pluralitas realis non cog
nita ut talis non materialis, et concedo eodem modo distinguendo. Maius
adjuncta pro non urgendo: nam obiectum omnis conis abstra-
ctis heret in cone abstractiva, id quod pro illam exprimitur,
seu cognoscitur, eodem prorsus modo, quo per illas cognoscitur: per co-
nes abstractus cognoscitur pluratas non distincte, et reduplicative
ut talis, et specificative talis, confuse, et quasi unitas: unde
obiectum omnis conis abstracti heret in cone abstractiva
pluralitas confusa, et confusa, quae non repertam, et apparet ut
pluralitas, et quasi unitas. Nec urgendo adjuncta maius pro
nam pluratas, quae obiectum omnis conis abstracti heret in
cone abstractiva est pluratas vel non cognita ut talis, et unitas
quae heret, est contentiolis. Unde pluratas, et unitas, quae obiectum
omnis conis abstracti heret in cone abstractiva, non sunt
eiusdem rationis, sive in eodem genere. Ad ultimam ut supra maius,
non minor: nam eodem prorsus modo, quo cone abstractiva expri
mit nam, exprimit etiam, scilicet ut nam sunt idem

tificatas, ex quo exprimit plura relata constare talia, sed non reduplicative ut talia.

208 3a. e. Si obiectum formale conis abstractivae est plura relata, obiectum formale conis abstractivae est collectio plurium naturarum; et obiectum formale conis abstractivae non est collectio plurium naturarum: ergo nec plura relata. Maior: si obiectum formale conis abstractivae est collectio plurium naturarum, collectio plurium naturarum fieret unum per conem abstractivam; et collectio plurium naturarum non fit unum per conem abstractivam: ergo. Probatur: si collectio plurium naturarum fieret unum per conem abstractivam, tota collectio plurium naturarum esset in qualibet inferiori; et hoc omnino repugnat: ergo. Urgetur 1: obiectum formale conis abstractivae est universale, et universale non est plura, et unum in pluribus: ergo. Urgetur 2: esse directe non ergo potest stare obiectum formale adaequatum conis abstractivae, non est obiectum formale conis abstractivae; et sine pluribus relatis stare potest obiectum formale adaequatum conis abstractivae: ergo.

209 Urgetur 3: si natura humana peteret a parte rei eo modo quo repraesentatur per conem abstractivam hominis, natura peteret a parte rei sine singularibus; ergo per conem abstractivam hominis repraesentatur natura sine singularibus: ergo obiectum formale conis abstractivae non est plura relata. Urgetur 4: per conem agentis ex parte obiecti plura agit ex parte obiecti pluralitatem; et pluralitas est divisio: ergo per conem

agnty & pte obti plra, agit & pte obti diuiso:
go obty jmiy conis agenti & pte obti plra. n i, p
tiolit uniq: go obty jmiy conis abstrauy, qq e colla
ingend & pte obti plra, plralite, & diuisione, e stro
lit uny: go ne st dica dicdy e si cons abstraug n
agi & pte obti plra, & sqnd obty jmiy conis abstra
uz, n st plra rlit. Pbat 5: si obty jmiy conis
abstrauy eend plra rlit, iotio fa ens eet ophen
siua, h e abdy: go. Maris sigela & eo ztarebt,
qd iotio ophensiua e la, p qa cognunt oia, &
talis eet iotio ens, si obty jmiy conis pticiuy
eend plra rlit, ey tunc oia oio entia heret p obto.
Dto

Ad
obtioz D marz: si obty jmiy conis abstrauz eend
plra rlit, obty jmiy conis abstrauz eet colltio plri
y nary reduplive talis, ddo: spcsaue talis, no.
D mirz: d roz jmiy conis abstraue n e colltio
plriy naary reduplive talis, ddo: spcsaue talis,
no mirz, & sqb. Ad miru pao: D marz: si obty
jmiy conis abstrauz eet colltio plriu nary spca
ue talis, colltio plriy nary fieret onis p cons
abstrauy, ddo: reduplive talis, no marz. D mirz:
a colltio plriy nary reduplive talit n fit onis p
cons abstrauz, ddo: colltio plriy nary spcsaue ta
lis, no mirz, & sqnd fillt diqat. Ad miru paonz

D. marg: si colltio plrium narum fistave talis fierent
snis per cong abstrave, tota colltio narum esset in
gobe[?] cofiori, sedo: si colltio plrium narum reduplive
talis fieret snis, &c, sedo: tota colltio totalite co=
tentioli esset in gobe cofiori, sedo: tota colltio tota
lite reli, &c, no marg, et dicta sicit mirum sequitur si=
lite dicam. Tota colltio plrium narum totalite reali
sit oia oio cordua sequitur esse rie, quod hent apte rei,
sive seqitur extensiuus obtu immediati conis abstravg,
et sic non est, nec esse potest in gobe cofiori. Tota
colltio plrium narum totalite cotioli sit oia oino
cofiora sequitur esse cotionale, quod hent in conce abs
trava, sive seqitur cotsivus obtu immediati conis abs
travg, et sic est, et esse potest in gobe cofiori.
741 Ad tertium
usque D marg: obtus imius cotionis abstravg est urle
funtale, sedo: urle sie, probat: urle fle sptus pro mali,
sedo: urle fle sptus pro formali, no. obtus imius conis
abstravg non est urle fle sptus pro fle, usque non in pa
cotio abstrava, quod fle absque non hent pro obto. Obtus co=
mius conis abstravg est urle funtale, qui etiam est ur=
le fle sptus pro maali, qua est plra rerum silia, et
onientia in alga raoe, inga absolltu per conem
abstravg apprendun, et sunt rerum cotiolite unum.
Unde ossa usque tum robare ospiom nug. Sed applatur

le ē pr sui rlī idnt9 in pleg, d' ucle nō ēē plu
ra rlit. d' xta. uneg ucle ē ꝓ sui rlī idnt9 in
plub9; go ucle esset plra rlit. Ad 2g ug d marg:
id sine go stare pt obtis ommiu adeqs adeqaone
exclusis conis abstrauis, nō ē d'. odo: id sine go sta
re pt obtis omnij adeqs adeqaone sufie, d'. sbd:
id sine go stare pt obtis omnij adeqs adeqaoe sufie
conis abstraue, nō ē obtis omnij adeqs adeqao=
ne exclusis conis abstrauis, odo; id sine go stare pt
obtis omnij adeqs adeqaoe sufie, nō ē obtis omnium
adeqs adeqaoe sufie conis abstraui, no marg. d mi
mrg; d' sine plub9 stare pt obtis omnij adeqs adeqa
one sufie conis abstraue, odo: adeqs adeqaoe exclusio
nis, no mirg, d' sqs, l' apeirud elit digad. Ante uco
ssiorī ng, hung ug stad sine plub9 obtis omnij ade
qs adeqaoe sufie, conis abstrauis ho; ug hoc. nō pad
ala ssiora. oīuds ng, nō ēē obtis omnij ~~adeqs~~ conis
abstraue, oīuds; cy obtis omnij adeqs adeqaone su
fie, nō ecd ad ala obta omnia adeqa adeqaoe sufie.
ut stad ex dictis ng dol.
31g
Ad 3g ug no and, l' liud
d C. gr: Pna huna perd. a pte rei eo mō. quo
p cong abstraua reptad, na huna perel a pte rei
plurē sine sslaritab9, odo: perie sine sslarita
bus; no and. d hy egrd: go p cong abstraug ho

reptā na. huna pove sine sglartabg, no: psiue
~~scite~~ sine sglartabg; sbd: psive scite sine
sglartabg, odo: psive sanate sine sglartabg, no
lg, d regai cgai. Sine huna gered a pte rei eo
mo quo reptad s cong abstravg ho, na huna
gere a pte rei psive scite a sglaritabg, d cqnd
rlit ug sglarbg idntata: und gere psive sine
sglartabg, n vo pove sine sglartabg, q na huna
a pte rei sine pove sine sglaribg ed na huna
a pte rei rlit a sglartabg dsta, d sic in nulla
onie reptad s cong abstravg ho. Ad 2g ug D
mary: s cong adgnts plra e pte obti adgite e
pte obti plratai eodg prsui mo, go plra s sg
adquend odo: drso mo, no mars, d ssa mirj, d cgd.
go s cong adgnts e pte obti plura adgit e pte ob
ti divis eodg prsui mo, go adquend plra sdo: drso mo,
no cgd, d regai. Dv cong abstravg adquend plra sfave
talia, n rei uplivo ut talia e eodg prsui mo ad
inguend s sg pluratai d divis videlt sfave
tales, n reduplive ut tales, qd nlatris obstare pt,
ut obty cmy conis abstravg sia s sg ptiolit
scite uny. Ad 3g no antis segelg, ad cui pacg
dic cong cphensivg n ce lg, s qq idusg oia cog
nund d lg, s qz oia oimoda clarite cognund, qd
minime hd cotio abstrava ens, qb e nimis obscu

ra disjuncta.

113 2a. e: cotio. abstrava truit obto plur
gmio utg, e n multiplicitg: go cotio abstrava n repntad
plra: go obtg gmnig conis abstravg n sit plra rei.
Bat l. 2ga: si cotio abstrava reptaret plra, n daret
potior rao, ut trueret obto plur gmio utg, e n mul-
tiplicitg: go, si cotio abstrava truit obto plur gmio utg,
e n mplicitg, n repta plra. Bat ani: si cotio
abstrava reptaret plra, ido trueret obto plur gmio
utg, qa n reptaret plra ut plra; et ngi repta plra
ut unig: go, si cotio abstrava &c. Vgd t: si obtg
gmnig conis abstravg, eed plra realis, plra rlis p
beverd gllttui plenty ut cognrven sit in se; et
h nqt dici: go. Maris rao: qa tunc plra rlis pbe
ven gllttu plenty ut cognrent unig, ut in se plra
sint. Vgd 2: ido hei cotio civitas repta sit pra-
litg, qa civitas e sit idg ac colltio plurig civig; et
species hura e sit idg ac colltio plurig hog: go hei cotio
ha, as. spes hura, repta, repta sit plralitg. Vgd 3:
si cotio abstrava ho imie agere plra l ee sit cola
va l ee sit disjtiva: go si cotio abstrava ho agre
plra, equlered alteri ex his conibg ois ho, alqis ho,
gary ta sit colava, ha sit disinva e, adgi p neutrg
editary cony sit urle: go, si cotio abstrava ho rep
tare plra, sit alg n slere urle: go ne h dicad, dicy

q. n. cognosc. imedi. plura, et cognit obiectu imediu comis abstractoe n. cē plura relat.

)14 Ad obiectiones contra ante, no leg. dq. B, ad hic probo; hoc ans. et hic caos. inter &: si cotio contrava reptare plura, ideo tribuend obto imio plus utz, q. n. reptared plura ad pluera, et sol. reptared plura indiffinitive eodq, ideo q. plus q. n. reptared plura vel plura, hic mare, et sola mihi, no dicit. Sed. compativa pro eq. ex tribui multiplicit. gralis obto imio plus, qd. et plura relat. q. n. reptat plura mo diffinitive duo: tribui eq. utz gralis obto imio plus, q. n. attingit plura vel plura, et explicit attingit plura mo diffinitive eodq: unde dari potius rat, tribui cotio contrava tribuat obto plus imio potius utz, qd multiplicitz. Ad leg. eq. & marz. si obtu imius comis abstractoe ceret plura relat, plura relat pserent illius fluentis ad cognoscend. aliter pserve, ac fit in se, ideo: aliter ponit ac sit in se, no marz, et dica, ille mihi, no dqB. & adiuncta maris paoq: tunc plura relat pberent illius fluentis ad conuend unu zrolit pserve recite, ideo: unu relat, no adiuncta paoq. Plura relat n. pberent illius fluentis ad cognoscend ut unu relat, sed pberend illius fluentis ad cognoscend unu zrolit pserve recite, q. pbent illius fluentis ad cognoscend sub cong, sub qua recte denominand gralia, et fluend recite zrolit unu.

)15 Ad 2a ...

cejs. quid, no xentur supposig, quod sit cotio abstrava ho
speciej huna repted. spes spes huna strut et ng hu
ng, et est cong abstrahenty ho, ut cotio ho abstrahens
ng hung n~ i cotio ~~abstrava~~ reflexa, quod e; qu cotio
ho abstrahens ng hung ngeat reptare ng hung, sive
scry stuty et ng hung, et cotios ho abstrahnty ng
hung. cotio git abstrava ho reptad ng hung, quod plures
ente sit spes. Sine cotio ta spes huna n~ e cotio
abstrava, q n~ reptad uny in plurs mltiplale, ut cd, quod
plures reptad, n~ e pdale, sy toty sit sum sui et plures. Ad
3g no ent: quod cotio, quod sit scendit ng a singiartaby,
ng sit copulat, ng sit disinuit ~~ng~~ singlarit a ~~b~~ ter; et co
tio sit colava sit copulat, et cotio sit disinva sit disiun
git singlariter: go cotio, quod sit scendit ng a singlartaby,
ng sit colava, ng sit disinva e; ergo cotio abstrava ho,
lt quod omio plra, est cotio, quod sit scendit ng a singla
ritaby; go cotio abstrava ho, lt omite quod plra, ne
sit colava, ng sit disintiva.

16 Cotio git abstrava ho e sit
iiva a plurate, ac ergo ng e sit colava, ng sit dis-
intiva. Ay lt te spite quod cotio abstrava ho it vtulit
colava, et vtulit disintiva. Dico se e: na, sic o sireatur
obtus omiy uni abstravs, sy refloy, sui, sive, sy
derivatios rly, e cotiog, explasit sit cong, it colavg, ng
pe sit nanc, hic, et lx, et e ho e obty omiy cotis

abstrac. e, extiva adeqss. Rao Vi.: nq. sit ssived ob-
ty, imiu comus abstravo, ty gt. ioq. sui, Roe ty
adeqaons stiob, & abstravus, explabil. s cong st e jn
tivo, nque s hanc, vel hc, l ille, l ille ho est
obty imiu adeqss astiva comus abstravo ho. Offa
bis priy, lud, gz, sit eads uni 3o, sit ids gre, zui
gedy ei de ctroui, gz, hc rlit idntisand, d etiq
vnilit idntisend uy cino 3o rlit eods: unde lt Pus,
e Plus sind ids uy na huna urlio, no sit ids gr
se, g na huna urlis no e eads rlis in Pro, e
Plo. Offabis ry, urle ei toty poale eu sciory: un
de urle dit st infiora, pt sc de oibq, d solis in-
fioribq pdari; gd diu ngt de toto actali, uy toty
actale sstuad s suas ptes actales, & sqnd las prdi=
cad, & no reperiad sbg adeqaty lii in eary solis, et
sqnd rigead de omnibq, e solis pdari. Offa=
bis deq, s cong abstravo sit urle, si obty sius su
pad mltiplale, no vo, si supad rlit imltiplale.
Rao li, ga s cong abstravo, gz i utas stiolis, ob
ty rlit mltiplale, sit exite stiolis uny. Rao Vi:
ga urle bed ee uny in plg rlis mltiplale.

Quaestio. 3.

De aptitudine Vrlis ad idnty, e pdaq.

§o 1.

De aptitune Vrlis mphi ad idnty uy plubq.

217) Vrle mphy ē unus actus cō ingds
suī vls idnts, et vls mlplaos. Vrle logy ē unus ac
tus ~~separans~~ pbs sui vls idnts et vls mlplaos: unde
Vrle mphy, et Logicus in rete conueniunt, differunt ts in
aptudne. Explata gitr utriusq; rte, explada veniuq; ap
tudo vit. In pnti ... aptuns Vlis mphi ad iden
ts ... pbs, in sequnti ... aptuns vlis Logi ad pdaons
de pbs explabimus. Aptudo vrlitr acepta ē capatas,
seu poa ad algd try. Aptudo alaest pha, loga ala.
Aptudo pha ē capatas seu poa ad try rlit dsty; talis ē
aptudo, qua ignis het ad calorē hendy. Aptudo loga
ē capatas, seu poa ad try rlit dsty: talis ē aptudo,
qd het ho ad rilits hendg. Vtraq aptudo dividr in
povg, et navg. Aptudo pha pova ē capatas, seu
poa ad try rlit dsty, et exacty: talis ē aptudo, qa het
ignis ad calorē hendy. Aptudo pha nava ē capatas,
seu poa ad try rlit dsty, et n exacty: talis ē aptudo,
qa Aer het ad luce henda. Aptudo Loga pova ē ca
patas, seu poa ad try rlit dsty, et exacty: talis ē
aptudo, qa het ho ad rilits hendg. Aptudo loga na
va ē capatas, seu poa ad try rlit dsty, et n exacty:
talis ē aptudo, qa het ... ad hoc. Aptudo nava let
applari a pbs aptudo, poa, seu capatas neutra.
218 In super,
aptudo alia pxima, alia rota ē. Aptudo pxima ē capatas

seu pōa ad trũ, ad qq hendũ nllũ adē impedimtũ,
et nllũ deest reqsitũ: talis ē aptudo, qq ignis ꝯtrigs,
aplatus, hēt ad ꝯbustionē. Aptudo rota, ē capacitas si-
ve pōa ad trũ: ad qq hendũ l alqd adest jmpedimtũ,
l alqd deest requisitũ: talis ē aptudo, qq ho vinculis ꝯstrictus hēt ad ꝯcurrendũ, et talis etiā ē, qq ho calamo carens hēt ad scribendũ. Ad aliorũ dicendorũ intelligentiam supo 1, duplicē ēē nrã statũ, aliũ ꝯditionis, aliũ abstractionis. Na in statu ꝯditionis ē na, ꝓut ēē, qd hēt jndepen. ab intellectus opraone, et ꝓut rlr idntata cũ suis inferioribꝰ: talis ē na huma ꝓut in Petro, Paulo, etc. Na in statu abstraonis ē na ꝓut ēē qd hēt depend. ab intellectus opraone, et ꝓut ꝓcisa a suis inferioribꝰ, quibꝰ rlr idntatur: talis ē na huma ꝓut cogitata ꝑ hanc abstractionem ho. Hic abstraonis statꝰ vocatur ab aliquibus status ꝯplexus, qa in eo ꝯsideratur na ꝑ modum ꝯplexi, sive ꝑ modum ꝑte ꝯstitutive.

2do Supponendum ē 2o, nam neq in statu ꝯditionis, neq in statu abstraonis habere aptitudinem ꝓprie ad idntatem cum ꝓbus, ea rõe ē: qa aptitudo ꝓpria ē capacitas, seu pōa ad trũ rlr distinctum, et na neq in statu abstraonis, neq in statu ꝯditionis hēt capacitatem, seu potam ad trũ a quo rlr distinguitur: alias qq aliquid distinguitur, ꝑ eandem rationem idntatur. Supponendum ē 3o, nullam ēē naturam Creatam, quae ꝑ statum ꝯditionis sit una, et quae ꝑ eundem statum sit aut

pove, aut navi apta ad idntz uz pbz. ue rao e, qa
qqbet na Creata p stu otroīs e essarii, et nunii cat et
oqrd' nq eqit, nq pt idntari uz pbz. Supody e 2a, ap=
tung nq urlis p stu otitoīs ad identz uz pbz ee lo=
qq povq, et n unieq, et mltipliz, ue rao e: qa na
urlis p stu otitoīs pt plres nq, ~~quaq~~ qary quibt
pt, eqit et vlit idntari uz solo suo zduo, vgr. nahu
na Lri pt, eqit et vlit idntari uz solo Lro, na
huna Llo eqit, pt et idntari uz solo Llo, et sic de
coeris. Supody e 3, nq urlz p utroq abstraoīs, et otiti
oīs stu here aptung logq ad idntz uz pbz, ue rao est:
qa na urlis p stu utroq het idntz uz pbz: go naa
urlis p utroq stu het aptung ad idntz uz pbz, quz
aptudo i loqa. Oqa e loqa, et ans patet: na urlis p
utroq stu e vlit mlpler, uz p stu otronis i una co
llectio plriz uts salitudinis, et p stu abstraois i una
colltio plriz uta otioli: go.

Lbz ita, inqs in pnti, qa=
nq apiure gadeat vrle mphiz ad idntz uz pbz. Ad,
here aptung logq naug ad idntz uz pbz. Pat: vrle
mphiz e na p stu abstraonis: et na p stu abstraoīs het
naug aptung logq ad idntz uz pbz: go et urle mphiz.
Pat mir: na huna vg p stu abstraoīs pt pta essalia
hoīs, et pta essalia hoīs hant aptung logq negativ
vg ad idntz uz pbz: go et na p stu abstraonis. Lbd

pta realia hois neani aptung iggg nava. et id= creatg uy pbg, adde: ng hend capacig, eu pog ad idntg iy pbg. Ad hac aptudo, gg hend, i lega na= gava, lade: ng e i aptudo ad iry rlio, iqtig, e rlly gdidit pt ptg aut exgend, aut reggand idntg uy pbg. 21

eu 3a reqhog: aptudo ad idntg e idntas; d na pi tu abstraoii n hed idntg iy pbg: go na pi tu abstraoii n hed aptung ad idntg uy pbg: adgi vnie mpty e na pi tu abstraoi: go urle mpty n hed aptung iggg nava etc. Pge: na ptty pe ngi extre a pte rei adig alge gduo: go naa ptty e hed aptung po vg ad idntg ptty iy algo gduo: gdg algd gduy gde trate egit: oc urle mpty hed aptung povg ad idn= tg iy algo ptty gduo: gs. Ad argty D mitg: ap tudo nova ad idntg e idntas, ddo: aptudo nava, d disguo: aptudo nava ad idntg e idntas pi the reali, d= do: e idntas pi the pli, no marg, d pa miri D dgnd: go na pi tu abstradii n hed aptung povg ad idntg iy pbg, ddo: navg, no dgt, d pla pposa, ty egnd plie dsga, d ned sga. Aptudo nava ad idntg e n reqqa pti idnticalis, e n reqqa hac plindt ab identi= tate: unie p abstraos ho adgit dntas ng hung iy pbg. adig adgit pt pla na huna n diens. or algd ptg aut egend aut reggand idntg uy pbg. At ug D ans: na ptty, e ngt extre a pte rei adig algo gduo

a ge jom plindi p abstraōs odo: nga gpoa n plin
dr p abstraōs, no and ē hs Dab, cui adinta paop D:
Ignl aigo gōny gtrate egit, ē ab h exiga apūne p
cons abstraig odo: ē ab h, : p plind pe, no adjn
tg paog, ē regas igas. Certes ē ng n pole extra a pte
rei ab aigo gōuo, ē nag egere gtrate illg gōng
ab itendy a pte rei, ceery na p cons abstraig plin
dr ab gpoa ta, ē ab ta exiga: ffd eadg na p cons abstra
og plindr ab alis ptis, sine gb extre ngt a pte rei,
ē gg egit ad xtedy a pte rei: unde na p ffu abstrao
ci is aptune loga naua, ly med.
DDb

Dicend: auis, ē poa
bend ee in eodg gere, ā auis, qui corre aptuni ad idnitg
ug pbg vrlis mghi ē realis, go aptudo gg hed uv
le mphy bed ee realis, go urle mphy n hed aptang
logg naug, Ebc. Mar ē doctia Arlis 6 Mghē capite
6: Mir gtad: ng auis corre idnd tali aptuni ē idntae
rlis. Vgd 1: ido na p ffu abstraoū ng ē p pove apta,
ng p pove inepta ad idnitg ug pbg, ga na p abstraog
ng cognit id pta ng ut inepta ad idnitg cū pbg, ā
na p abstraog nōn cogn id negative apta ad idnitg
ug pbg: go na p ffu abstraoū n ē p nave apta ad-
idnitg ug pbg. Ad argty D marg: auis ē poa bend ee
in codg gere, gate bend ee portiōta odo: gate beand he
re eadg stralia pta, no marg: ē pta mīri, no utrq p

sequuntur illa subjecti. Ista tamen similitas est aliud respectiva huius generis ai, et quando sunt in eodem genere al et similitas, non quia habeant eadem principia subiectiva, aliud enim esset similitas, quod dixit nemo: et quia sunt inter se proportionata. Similiter aptitudo universalis metaphysici ad identitatem cum pluribus est proportionata identitati reali, quia est aliud dicens aptitudinis; et non comparatio, quod aliud est realis aptitudo per ipsum subjecti abstractionis debet esse etiam realis. Ad 4 quia consilium possum non esse. Quartam: aptitudo propria, aut ineptitudo propria non aptitudine ratione conversionis: unde ut natura sit propriè apta, in conversione debet exprimi aliquid per quod sequitur identitas, et ut natura in conversione sit propriè inepta debet in conversione exprimi aliquid per quod repugnat identitati cum pluribus: et in hoc sensu natura per ipsum abstractionis est propriè apta debet exprimi per abstractionem aptitudo ut talis, et ut natura per ipsum abstractionis esset propriè inepta deberet exprimi per abstractionem ineptitudo ut talis. At vero aptitudo naturae spectat ratione conversionis abstractionem: unde quando natura designate per aliquid repraesentatur ut naturaliter apta, redditur exacte naturaliter apta: sicut quando natura designate per aliquid repraesentatur ut cognita, redditur exacte cognita, et quando natura designate per aliquid repraesentatur ut una, redditur exacte una.

163 Dices 2: non posse universale denominari pluribus, et in pluribus multiplicari, quia posse dari plura contraria circa eandem speciem; et posse dari contraria circa eandem classem non provenit ab intellectu, sed datur realiter,

ergo ng. posse rlit. sniari pbs, et in pbs rlit. multi
plicari nō possit absolute, et dat. rlit.: ergo apud uulis ng.
ad idntē ug pbs nō ē nova. Ad argtū Domarg.: ng.
mltplicg posse rlit. mltiplari &c, cdo: ng ung posse
rlit. mltplari no marg, et illa min. Dognd: ergo nag mul
tiplicg posse rlit. mltplari, et in pbs rlit. sniari nō po=
ssit absolute, et dat. rlit.: cdo: ng ung posse rlit. &c,
no tg, et regas cgas. Ergo quid dari plura cdva ē=
tra candē lng. quentalit. talē ē quid reale, dinde
pendens a ab solutu opraoe; et ingens ab solutu ope
raoe nla reperit. naa, quia ug una ē, n recesd identi
rlit. ug pbs in gbs rlit. mltpled. ued ē, ē contrend ad
eiusmi idntē, et mltplaog: unde qd na ē una rlit. sni=
calis plibs, et in pbs rlit. mltiplalis possit absolute
et n dat. rlit.

282 Notabis nag vi ionis abstraog ng. esse
pové aptg, ng. pové ineptg ad idntē cy pbs, uu
raoē: q a id na vi ionis abstraog ee pové apta
ad idntē ug pbs beba exprimi sb plg algd ptg ex=
igend idntē ug pbs: et id na vi ionis abstraog ee po
vé inepta ad idntē ug pbs beba exprimi sb pla
algd ptg repugand idntati ug pbs: at sb ecng abs
traog ng exprim. algd ptg exgens idntē ug pbs,
ng algd ptg repugand idntati ug pbs: ergo na vi
ionis abstraog ng ē pové apta, ng pové inepta

ad idents ug pbg. Nobis rg, urle mphy glusn o
tu q̃ ng rlis mltplig, et b ap̃ traog splig pt
uvg, ua rao e: na rlis mplex e apta ad idente
ug pbg, e pba pulle abstrac splici pluva, vdd
sr una: go vrle mphy, gd e unig aptg ei ingli
bg clusne pthu q̃ ng rlis mltplig, et ung splo
g pluvg. N go rgl ad urle mphy pluedy e
pao [struck] ng ad pplora ud voluend omio Thoslg.
Nobis dq aptung prig urlis mphi dari pluenta
lis ante gelltu opprag omng, ua rao e: in ulla
na glari dat repga, ud alg blles ng dend; pgd e
odio maalis (ud logs ner exind) rei creatg no p
cludre in sua entate algd, raoe cujus pli repgd
here alas res blles in persecoe; d hgi no repga ceps
bd ng sglaris n slusit ad urle mphy: alio na hu
na dri vg ed sr urlis: go. Aptudo go pri a urlis
mphi e sr pdspra ng, gs ug una sr i, pt ee ina
bg. et solis pporibg adeque slusne sbg gthvg hi,
e hgi pdspra n dat sr, d slg pluntalis ante og glls
opprag.
185. Nobis rug na urlis hea aptung ad identg
ug pnuo vago? Induy realis vagy e prius pbo
le; ga pduy rlis vagy ed gd a pte rei pdlraty e
sil ed gd a pte rei dlraty: here m dlratg ng, pri
tei, e pphoes, e ud iupio, ed pdbraty. Jbui, pduy rlis

qd a parte rei abstraty ab singul, et ille est abstra
ctus parte rei: dsgrd mi rlis a regiu comus dtrati, et
hoc dicerd race alius dtrati: go duy rlis vagy e pso
le. Induy gtiolis vagy e duy rlis dtraty, vagety
dsinoe, et abstrate abacty p h, aut, illy cong algus ho.
do, ng urly n here aptury ad idnty cy duo rliter
vago here ty ad idnty cy duo gtiolis vago. Pbasti;
qa na urlis n hed aptury ad idnty cy eo qd e im=
pole; tale e duy rlis vagy: go. Pbas li: qa na aur
lis pline. xiga hed aptury ad idnty cy duo vg; dpvae,
dsinve cogtus e duy gtiolis vagy: go hed aptury ad
idnty cy duo gtiolis vago.

§. 2.

De aptune urlis Logi ad pdaog de pbg.

286 Explicata ap
tune urlis mphi ad idnty cy pbg, explari bet aptudo
urlis Logi ad pdaog de p. ubg. Urle mphy e fcunty
urlis Logi e urle Logy dit oia urlis Mphi cstiva
ultrius q ctuve addit aptury ad pdaog de pbg, sic
pdality de pbulo, p guy ab urli mpho secernitr. Urle
Logy pt cstari l in aue 1, l in aue 2. In aue 2o cstra
ty dit de illo auy ly. Sogg ucet aptudo plus ad pdao
ny de pb, sive plus pdicalitas de pbg, gg e virtus,
sive pria ad effedy gtiolis in pbg. In aue 1o cstraty
dit de illo hanc virty, seu pog ad effedy gtionalis

in pbq. Si hec virtus, seu pōa ad essendum cōtiōlis in pbq ponat ur obq pr̄gitis, et absq algo impedimento ad aum lu cōlus, urle logy erit in aue lo pximo: Si aūt ponat ur algo impdīto, l absq algo prq̄guito ad aum lu cōlus, urle logy erit in aue lo remoto. Probamus pota virte pduva igis ur obq prq̄gitis et absq oī impdīmto ad aum lu cōlus, sub adustiōne, igis ē in aue lo pximo: pota atq pduva virteiōnis absq algo prq̄gito, lus algo impdīto ad aebu lu cōlus, igis ē in aue lo roto. Rerit go in plenti, qd qd cōstuat urle logy qd a Arpho cōstu.

(3)

Thomiste
omis docent urle logy qd a Arpho cōstuī cōstui p cōcdq rlaoq raois, resultante et aue cōparante nq ad cōtiora tēps ad trq adquq, et urle logy cōsi p cuiusmi aum cōparantq. Cōotq, qos plmi ex nris imant, omis cōsunt, urle logy qd a Arpho cōstu cōstui p aptunq, aut capacitq pximq ad pdaoq de pbq, hancq capatq, aut aptunq pximq ad pdaoq de pbq otere in cōparaoe, sōliciq, ad cōtiora tēps ad trq ad quq, et urle logy cōsi p cuiusmi cōpaoq cōsliq. Alii omis docent, urle logy qd a Arpho cōstu cōstui p capatq rotq, aut aptunq ad pdaoq de pbq, sive p aptunq, et capatq qtq ē cōpteng ad essendum cōtiōlis in pbq, urle qd logy cōsunt cōsi p abstraoq cōpliq pxiōq.

138 ... Sit sy assertio, Urle Logij in acu 1o ro-
to, sive in eo quatenus e & se pdalis scratus sufficit conttu
per abstraonem ... plurg. Prat: pota ... aone
plurg ... sit go na i & se pdale ung de pbg: Eu=
ny & se pdale de pbg e urle logij in acu 1o roto sufu=
ficit qstutus: go pota ... abstraoe plurg ... sit
urle logij in acu 1o roto qstratus sufficit qstutus: go ur=
le logij, &c. Prat mar: quia pota abstraoe ...
... sit go na i ... sine solartabg; & na ...
... sine differentijs e ung & se pdale de pbg: go pota
... abstraoe, &c. Mir & ex pade: go na ... sine
... e na identicalis cy pbg; na aty ~~identicalis cy~~
~~pbg~~ ... sine ... e ... una, & & se apta ad
... in pbg, ad ... & se pdalis de pbus.
... urle logij ... in acu 1o roto qstratus, sive
... e ... ung & se pdale de pbg n o bere ... per
opaong ... ad ... ora.
139 Sit sy assertio, Urle logum
in acu 1o primo qstratu, sive in eo ... pdalis
qstuit per opaog plurg. Prat: urle logij in acu 1o
primo qstratus e na prime pdalis de pbg; & na
prime pdalis de pbg qstuit per opaog plurg: go urle
logij, &c. Mar nari ngt. Prat mir: na prime
pdalis de pbg qstuit ... aphensog ... oniy ...
ng ey pbg; & aphensio ... onib ... ng cy plubg

ē spao simplex: ḡo nā p̄xime p̄dalis, &c. Mir ē cer
tā, ng̃ ap̄hensio qualiva onis, qhue ng̃ cū p̄bus ē
hgĩ, l̄ qsli cotio natura Idntata, l̄ Idntalis cū
Lro, Dlo, &c hoibg̃; q̃ ab ēo ēo ē spao simplx.
Pat. mai: nā n̄ sllgr p̄xime p̄dalis de p̄bg̃, nisi
sllgaᵗ ap̄hensio, qualiva onis qhue ng̃ cū p̄bg̃: ḡo nā
p̄xime p̄dalis de p̄bg̃ sltuit, &c. Pga ē lega, ē ans
a parite. p̄dī: voltas n̄ sllgr p̄xime poend amare
obtū, nī sllgaᵗ cotio p̄pend movẽ ad amorẽ obtū:
ḡo sllus n̄ sllgr p̄xime poend p̄dare ng̃ de p̄bus,
nī sllgaᵗ cotio p̄end movẽ ad p̄daoẽ de p̄bg̃; aq̃
cotio p̄end movẽ ad p̄daoẽ ng̃ de p̄bg̃ ē ap̄hensio
qualva onis eiusdẽ ng̃ cū p̄bg̃: ḡo sllus n̄ sllgr p̄
xime poend p̄dare ng̃ de p̄bg̃, nī sllgaᵗ ap̄hensio
qualva onis ng̃ cū p̄bg̃; aq̃ nā n̄ sllgr p̄xime p̄
dalis de p̄bg̃, nī sllgaᵗ id, ḡo n̄ sllto, n̄ sllgitur
sllus p̄xime poend p̄dare ng̃ de p̄bg̃: ḡo nā n̄ s
llgis p̄xime p̄dalis de p̄bus, nī sllgaᵗ ap̄hensio qua
liva onis qhu ng̃ cū p̄bg̃. Pgd: ē nā p̄dicaᵗ de p̄bus
rquirit cogtio ng̃, ē pluriũ; ē cotio ng̃, ē pluriũ ē spao
simplex: ḡo id nā p̄dᵗ de p̄bg̃ p̄ s̄ spao simpli; ḡo
nā p̄xime p̄dalis de p̄bg̃ sltuit p̄ spaoẽ simplicẽ: ḡo urle
logẽ in aue p̄xime, &c.

130 Sit 3ᵃ qsrtio, Urle logicū put
a illpho q̄sity sltuit p̄ p̄dalitẽ rotẽ. Pat: urle logẽ

quid a Mathō abstr. conuenit per id, per quod tio, et per quod differt a Mathō; at tio non abstr. differt per qualitatem rotam: ergo. urle logicum quid a Mathō abstr. &c. Prob. min: qualitas rota est constitutiva vniuersalis logici, et non est constitutiva urlis me taphysici quid a Logo abstr: ergo urle logicum tio, &c. Item a est loga, et anima quadrupedum logica potest: urle logicum quid a mathō abstr est unum aptum praedicari de pluribus constitutive; ergo est constitutive unum per se prodale: ergo urle logicum quid a Mathō abstr. conuenit per qualitatem re, atqui qualitas rota est qualitas rota: ergo urle logici quid a mathō abstr. est constitutiva qualitas ro ta. Prob. anima quadrupedum logica potest: urle Mathy quid abstr a Logo est unum aptum esse in pluribus: ergo urle ~~Logicum quid a~~ Mathy quid a Logo abstr non conuenit per qualitatem rotam: ergo qualitas rota non est constitutiva, &c. Prob. ita ergo: quibus collata aptitudine ad essendum in pluribus, collatur unum aptum esse in pluribus; et quibus collata aptitudine ad identitatem cum pluribus, non collatur qualitas rota: ergo quia collata qualitas rota, collatur unum aptum esse in pluribus: ergo, cum urle ~~Logi~~ Mathy quid a Logo abstr. est constitutive unum aptum esse in pluribus, non conuenit qualitate rota. Sic nominalis, qualitas rota esse relationem metaphysicam, requirunt ad identitatem cum pluribus; (sed concluditur et relatio metaphysica consequitur ad rationem entis: unde urle metaphysicum est ratio a priori, et fundamentum Vrlis Logici.

73! Sit 2us assertum: vrle Logicum in actu est constitutum formaliter per relationem [illegible]. Prob. assertum:

vrle. Logy in aue 2° ꝯstraty ꝯstitut ꝑ aux corresp=
dentis aptuni, ē virtuti, gg hēd in aue 1° ꝯstraty, ē
ꝑ gg actalit xced virtu, ē aptudo, gg hēd in aue
1° ꝯstraty; et ꝑpao ꝑpota ē aue corespond virtuti ē
aptuni, gg hēd vrle logy in aue 1° ꝯstraty, ē ꝑ
gg actalit xced virtus, ē aptudo, gg hēd vrle logiꝯ
in aue 1° ꝯstraty: go vrle logy in aue 2°, etc. Mar
ꝯstat a parite utsiusq virtus, ē aptunis in aue 2° ꝯst=
raty. + Min xeo ꝯstat qd virtus, ē aptudo, gg het
vrle logy in aue 1° ꝯstraty, ē ꝑdalitas de ꝑbg, ē ꝑdi
calitio de ꝑbg correat actualit de ꝑbo ꝑpao, ꝑ actaly
ꝑ de ꝑbo ꝑpaog xocat virtu, ē aptudo gg ē ꝑda
litas de ꝑbg: actalit ate de ꝑbg ꝑpao ē ꝑpao ꝑpo=
ta, ug prus ē ho Alius ē ho, ē sic decaeri. Hic
noabis, ꝑdaog urlis logi de uco ꝯstiori, ug. ꝯ ꝑe
trus ē ho, cū, utnr aux ly ꝑlus ꝯpy ꝯstiuy
nag acentiy uu rao ē: q a addd ē ī na urlis ad
qui adeqade ~~[illegible]~~ ꝯstioli, ē abstraois ꝑdad ē ꝯ=
sit ꝯstiori. Noadis sy, urle logy in aue 1° ꝑu
mo, ī in eē ꝑxime ꝑdalis ꝯstraty ꝯstitui ꝑ nolitaty
ꝑpaois ꝑpoty, uu rao ē: q a oīs oīo virtus, sive ap
tudo ad aux in eē ꝑxime talis ꝯstitui ꝑ poiūg
aue, sy ngead ꝯstiolo virts, sive aptudo ad acty
ꝑxime expdita adq poiite ꝑtes aue.

131. — Dicas 1° ga

hic: assertiq: contra D. Thom. L. J. de Deo arc. 11: conceptu conveniunt contentiones verum, et specie conceptrando orig. eius quod est in conceptu ad rei ad extra, id est considerando orig. eius quod est in conceptu ad rei ad extra et separatio complex: ergo unde logice in actu 1.o roto constratus et tunc separatio complexius ergo non per abstractionem complexius astrictus. Probatur: non possunt abstrahere et differendo sive id est logice singularis, sive id est logice universale: ergo unde logice in actu 1.o roto constratus conceptu non strictum per abstractionem complexius astrictus. Probatur ante: quia non huma possunt abstrahere separando ad genus al est logice singularis, et sic separando ad generalia Principia, Plus est logice universalis; ita non huma possunt abstrahere et differendo sive id separando ad genus al, sive id separando ad generalia Principia Plus: ergo non una possibilis abstractio, etc. Ad argumentum secundus vero advertite D. Thom. et minime non utrumque conceptus. Dico conceptu conveniunt contentiones generum, et speciei considerando originem actu, quia est conceptu ad obiectum, quod a rei ad extra, id est supponit universale logice supponit constitutis quae supponit contentiones generum, et speciei: unde hic conceptu praedicatur orig. conceptus per aliquam separationem sive per actum, qui est separatio complexus, hic primo actu separatus non constituitur universale logice, et hic supponit praesupponit constitutis per abstractionem complexius astrictus. Ad usque D. ante: non possunt abstrahere et differendo sive id spectat in actu sive logice singularis, sive id spectat in actu sive logice universalis, dico: hic spectat in actu 1.o roto logice singularis, sive id spectat in actu 1.o roto, etc., non ante.

Anūi tao lit. in ada. Et na huna quæsit. abstro
i in au. 2o loge ... ravi, ... de pta pdē. quo
al, ē in au 2o loge ulli, ... pdet de ...
Bru, ... ; ē ... in au 1o roso adq spaone
... loge ulis. p' abstraoz ... ; 9a
p' abstraoz ... pdalitz rotz de
plub.
D. 33. Dicēs ... 9a ... asūty: fra stuva ulis Logi
ē relao raois ng ad ... fora; ... lao raoīs ng ad ... fora
ucē ... p' astiz spavy: go ulē logy ucē ... p' auz
spavy. Mar, ... 1o: ulē logy ē ... ; ... fra s
tuva ... ē rlao raoīs ng ad ... fora: go fra s
tuva, &c. ... 2o mar: ulē logy ē uny ...
... plra: go ē uny respiens plra; ... fra stuva u-
nius respiensi plra ē ralao raoīs ng ad ... fora: go
fra stuva, &c. Margin logie de ulē logico
in au 2o ... , ... fra stuva ... ē re
laoz raois ... ng ad ... fora stentz in au oparan
te, ... ng de ... sioniby. At ... loga de
ulē logo in au 1o roto ... , ... mar:
fra stuva ulis logē ē rlao ... raois ...
ad ... fora, ... ē rlao ... , no. ... mari
... Dmarz: ulē logy ē ... , ... ē
... , no marz. ... : ... fra stuva ...
... ē rlao ... raois ng ad ... fora, ...

e rlao [illegible], no mirz, e sqnd, [illegible] drgad. Ad 2g ma
rii pass 2 ans: urle logy e xce uniy verlu plu-
ra, sdo: e xce uny, ctre, no ans. D sqnd: go e
uny funtaliter respiciens plura, sdo: uniy for respiciens
plra, suo sqss. D [illegible]: A fra stuva uniu frei
spientis plura e rlao raois ng ad [illegible]ora, sdo: fra
stuva uniu respicientis ~~plur~~ funtaliter plra, e rlao
raois ad plura, [illegible], e rlao funtalis raois ad plu-
ra, sdo: e rlao [illegible], rio [illegible]. D sqnd: go fra stu-
va urlis logic e relao funtalis raois ad plra, sdo:
e rlao [illegible] raois ad plra, no sqss, D sqns [illegible], [illegible]
[illegible] drgad. Vrle logy e [illegible] xce [illegible], qa fra
[illegible] gg stuit in ee [illegible] e cotio ng ad trava,
[illegible] ad plra [illegible] xtendit, gg cotio n ad trava [illegible]
[illegible] [illegible]oris drati; cotio ~~[illegible]~~ auts ad trava n
e rlao [illegible] raois ng ad [illegible]ora, a gls [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] e rlao funtalis raois ng ad [illegible]ora, gatr
stuit rag x pte [illegible] xce aptg, ut [illegible] spaoz spotg,
[illegible] e relao [illegible] ng ad [illegible]ora, ad [illegible] refera.

Sucg

[illegible]tabis: [illegible] spao [illegible] terra mo relao, tg, [illegible] n reg
ted x pte [illegible] nag ud rlatg, naa [illegible] spaoz spotg
n dnomabit relata: go rla e [illegible]. [illegible] ans: [illegible]
D: cogna [illegible] mo [illegible]ito, smaali, d gno, [illegible]
[illegible] n demom [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], qa cotis ma

n. repta̅ bt. pte obti lapdz id ꝯſſty, ꝯmalz, et ꝯinz: ergo sllt. D ani: lt spao rrda̅ mo rlao. lz i n. repte & pte obt nag id rlatz, na ſp spaoz ꝯptbz n. dnomab. ꝯce rlata, ido; ꝯce rlata, no ani d eoz. Antis spaoz no pt eaalz. Rao git ob qa lapis n. dnomad ꝯſſtu, ꝯmalu, d ꝯnu, lt D mo ꝯſſto, ꝯmaali, d ꝯno lapdz reptet qa pdite dnomaci, fit dnomaci ꝯz, ꝯb pvire ngnt a fra & ca, galu e dna cotio va lapidis. Hꝯ dnomao na relata ad ꝯſſtora, e & trinca: unde pt pvire a fra & ca, a spao n. mz spota, qn spao spota repte & pte obti nz id relatz: unde hꝯ dnomao & ca obtz cogtz pt pvire a fra & ca, a cone n. mz, qn iotio repte & pte obti obtz id cogtz.

Dices 3o

Da dez altz: ꝯlltu abstrahend ab ꝯſſtoribz nag pt lz pdare de ꝯſſtoribz sine pvia spaonelz slitu: ob urle loqz in ant to pxime ꝯſtratz n. stuit ſp spaoz slitz. No ani, ſldz qd ꝯlltu astuſatur abstrahere nz ab ſtoribz, ſlz pd, ꝯ ltu facile poſſe abstrahre nz ab ſſtoribz. ergo ſlz ꝯſſert ꝯlitz faci e poſſe phere spaoz spotz solitz, ſꝯ qa vdda̅ pxime poeni pdare nagz ꝯſſtoribz. . . . . ; ab a pvia spaone ſolitu ho.

zlltus spaonis cplius: go absa pvia spaoe cplii
hd zlltus spaois spolg. Dsio anti, no Iqß. Dspa
ritas: ut ~~cotio~~ zlltus head spaois cplius n͡o pre
gst cotio pend movy: ut atz zlltus head spaonis
spolg pregsr cotio pend movy: sicut zlltus he
ad aphnsios, n͡o pregsr aphnsio; ut atz zlltus head
iudius pregsr aphensio.

336 Insto insups: go ut zlltus p
ded hoz de Dro vy sufit, go zlltus phead aphnsiones
cplices ho Drus: go ut zlltus ~~head spaoez cpliz~~
pded hoz de Dro n͡o pregsr spao simplx. Dognuly:
go ut zlltus pded hoz de Dro, sufit go zlltus p
head aphnsioes tas Drus ho st glas advrtad onig
hois ig Dro, d Drus ig hoe, sdo: si n͡o advrtad, no
lz, dlg zltz Iqß. Ut zlltus pded hoz de Dro pregsr
cotio suasva onig zr cpltu, d ptu, sive zr Dry, d ho
z: hyc cotio suasva stad in aphsione spota, l cu
bei aphnsioe cplicis agelad spao simplex: unde spao
simplx pregsr ut zlltus pded hoz de Dro. Odsa, nos
hic loqi de vrli logo spave ad zlltus nrus, l aly li
le, n͡o spave ad alz zlltz polz: qa zlltus nec
absa pvia spaoe cplii ngt pdare naz de insrori
bg lt polis i zlltus, qi absa pvia spaoe cplii po
sit pdare nz d insrioribz, a qo p nunc p tind.

337 Dr

cu 2 pa 3a astq: vle logq quod a Mpho. esty e pxime, et abstr̄ pdale; a vrle logum que abste, et pxime pdale, stuit per pdalitz abstq, et pximq: go vrle logq quod a Mpho esty, stuit per pdalitz abstq, et pximq: go n̄ stuit per pdalitz rotq. Vod. vrle Mphy quod a Logo esty stuit per identicalitz pximq, et absltq: go vrle Logam quod a Mpho esty stuit per pdalitz abstq, et pximq. — Ad argty no marz: qa quisse illta pdalite rota illigr vrle logq quod a Mpho estum fio, et esr, ut illa ad. esty, per qd stuit vrle logq, et per qd n̄ stuit vrle mphy; a quisse illta pdalite rota n̄ illigr vrle logq abste, et pxime pdale: go vrle logq quod a Mpho esty n̄ e absolute, et pxime pdale. Ad uqq no ans: qa vrle ~~log~~ mphy quod a Logo esty sty stuit per aptunz logq nauq ad idntq, sive per identicalitz logq nauq, et tali aptudo, sive identicalitas e identicalitas et aptudo per se, sive rota, et supra sq addit aptudo, et identicalitas pximo polliz idntatis, qq e aves correspond pdit, aptuni, et identificabiliti, et per qq identicalitas, et aptudo secd.

Disputatio. 8.

De Vrlibq in particulari.

Quaestio 1a.
De Genere, et Differentia.
§ 1a
De Genere.

238 Porphirius infamis Chalicae Religionis Desertor, in Platonis tamen, et Aristotelis doctrina optime versatus Isagoge, seu ad Libros X Cathegoriis introductionem scripsit, ibique de 5e Praedicabilibus ad longum disseruit. Porphirius in principio to Phi, sequendo tropos, et ex professo 5e enumerando Praedicabilia, Genus, Differentia, Speciem, Proprium, et Accidens, quae ut quidem sint universalis comparatione, possunt considerari vel metaphysice, sive in ordine ad identitatem, vel logice, sive in ordine ad praedicationem: in praesenti tamen logice considerantur, ideoque in ordine ad praedicationem definiuntur, et explicantur, appellantur que Praedicabilia. Ut horum olim a Porphirio traditas definitiones explicantur, notandum est ex Arist., recognitum que Philosophorum doctrina duplicem praedicationem genera dari: quaedam alia praedicantur in quid, hoc est, essaliter, sicut quae latinae per quae interroganti quid est res optime respondetur: alia praedicantur in eo quod quid, id est, tamquam per modum essentialis; alia praedicantur in quale quid, hoc est, tamquam per modum qualis essentialis, alia atque praedicantur in quale, hoc est, tamquam accidentaliter additum essentiae.

239 Genus ergo hoc Praedicabile sic a Porphirio 8o Isagoge explicatur: quod de pluribus differentibus specie

ꝑdal in eo ꝑ quid. Varius ꝗ cu omi Phorꝰ i pue nostrorum Gus ita dfinit: unus aptus ꝑdari de pluꝭ essalit dfrentibꝭ tqꝫ ꝑ mali ꝗsꝭ me=taphꝭ eorum. Prius ꝑty unus ꝑdari de pluꝭ, omi ge=nus cum regi Pdalis, a qbꝭ differt ꝑ regas eiusdem dfiuoi parlas. Differt aū Differa 2º Pda=li, ꝙ qa hec e ꝑdalis de ꝑbꝭ nº pluꝭ dfrentibꝭ, et tm numice dfrentibꝭ, ꝙ qa i ꝑdalis de ꝑbꝭ nº tqꝫ ꝑi mali, et tqꝫ ꝑ ꝗvalis essꝭ mphꝭ eo=rum. Differt aū spe 3º Pdali, ꝙ qa hec e ꝑ=dali de ꝑbꝭ nº ꝑbr, et tm numice dfrentibꝭ, ꝙ qa hec e ꝑdalis de ꝑbꝭ nº tqꝫ ꝑi mali, et tqꝫ totā essa mphā eorum. Differt a Priº 2º Pdalis, ꝙ etiā 5º Pdali, qa neutꝫ e ꝑdale de pluꝭ tqꝫ ꝑi mali, et tqꝫ qd additꝭ essꝭ mphꝭ eo=rum.

Dico. Ut facilius ꝑllgas qd i ꝑ maali, ꝙ qd ꝑsa ꝑsis essꝭ mphꝭ, notā, essꝭ mphā explari e eme logicis, dī relatiꝰ ad spetꝫ phi e mal, ꝙ ꝑiure ꝑsultand, urie a vocamꝰ ma l. i de ita etenī, sive ꝑ mali ipsti phi e phe ꝑfrend ro hanc [illegible] hendꝭ; e [illegible] hanc [illegible] ad n potius, qꝫ aliud ipstꝭ [illegible], ita dus sive ꝑ maali ꝑpeti mphi, qd a e ea mphā e loge, ad mphe ꝑdfrend ad h, l lꝭ difꝭ hen=dꝭ e [illegible] dtrat ad h potius, qꝫ aliud ipstis mphꝭ

contradicti est contradictoria, sive quod contrariorum oppositio plus includat quam ad oppositionem contradictorie contradictoriam, ita contradictoria, sive quod contrariarum est magis contradictoria quam ad oppositum magis contradictoria contrariarum. Ultimo genus dicitur ma(teri)a, contradictoria dicitur forma, et hinc etiam desumunt vulgo Logici; Genus est ma(teri)a, differentia vero a forma, quod nihil aliud significat, quam quod genus universum sive explicat quod analogia, et illuns ad ma(teri)am differentia vero desumunt sive explicat quod, illuns et analogia ad formam. = Genus aliud est supremum, aliud medium, aliud infimum. Supremum est illud quod sub alio genere non continetur, ut Ens. Medium, quod etiam subalternum appellatur, est illud quod sub se continet aliud genus, et continetur sub alio genere, ut substantia. Infimum, quod sub se nullum genus continet, et sub alio continetur, ut al.

Dicendum 1 dicta de genere definitio: definitio explicat genus sub genus: ergo explicat idem sub idem: ergo non est recta. Dicens: explicat genus sub genus, quod in definitio contrahe ..., nego; quod in definitio obvium ..., distinguo: quod in definitio obvium in particulari ..., concedo: quod in definitio obvium in omni ..., nego. Solutio constat ex non ... dictis. Dicendum 2: data definitio explicat Genus sub Genus, et definitio: ergo ... Genus est species: ergo data definitio convenit alij a definito, et consequenter non est recta. Concedo antecedens, et consequentiam: ergo Genus est species ... universalis in omni, concedo: ... superiorum inferiorum, nego ... Genus quod ... contrariarum universalis, et ... in omni, ... est species ... universalis, et ... in omni: ad Genus ... superiorum inferiorum non est species: quod ...

Actus peccati [illegible] maalis, et non [illegible] tota gratia [illegible]
ry.

192 Queres 1o quamquam pluralitas inferiorum requiratur ad Ge-
nus? Respondeo est 1o, ad Genus requiri aliquam pluralitatem inferio-
rum, ut ex eius definitione constat. Ratio suppositum ad Genus requiri
pluralitas inferiorum specie differentium. Respondeo est 2o, ad Genus
non sufficere pluralitatem inferiorum tantum numerice differentium, licet
differentium specie. Ratio suppositum: ad Genus requiri pluralitas inferiorum
specie differentium ut constat ex eius definitione: ergo ad Genus non
sufficit pluralitas inferiorum eiusdem infimae speciei; sed quod in-
feriora eiusdem infimae speciei non sunt, nisi tantum numerice di-
fferunt. Dices 1o contra hanc 2am suppositum: casu quo omnia
actus hominis esset impossibile, ad hunc mereri [illegible] hominis: ergo casu
[illegible] hominis mereri esset Genus; et in illo casu sunt dari
pluralitas eiusdem infimae speciei: ergo ad Genus sufficit plu-
ralitas inferiorum eiusdem infimae speciei. Respondeo negando [illegible]: quia in
illo casu [illegible] hominis ad nihil aliud [illegible] genere pertinet
quam ad Genus. Dices 2o: possibilis est materia [illegible] adae-
quatione tantum [illegible]: ergo possibile est Genus [illegible] ad unum
[illegible]; et vice versa possibilis sunt dare pluralitas in-
feriorum eiusdem infimae speciei: ergo ad Genus sufficit pluralitas
inferiorum eiusdem infimae speciei.

193 Ad hoc argumentum [illegible] casus po
sita [illegible]: casu quo omnia actus hominis esset impossibile, ad
hunc mereri [illegible] hominis, [illegible] sed [illegible] hominis [illegible]

rus spui, no ant 𝔡 ergo. Sic in la hypoti mere= ret essa hois corp jus spui, d mere al hois corp ejus spui ntg mere essa hois corp eius spui, neq mere al hois corp eius spui; qa essa hois loqe cepta s ltad sere, d dfra, ·iu q tale dnomad ss cong abstrahentg pty one a pbs essr dfrntibus, qd in pdicto casu accidre ngaqs qt: unde al hois qd in dita hypoti mere n ee ipss, sz eius spui eius ali hois, qd nunc dad: qa al hois qd in pdi to casu mere n ped spbei coni abstrahenti lud a pbs infor̄ibs essr dfrntibs. Nq ugd adinta tq, qqs pao, qa i lo casu pty al ad nly Pdale gneret, qd assdy n e eis pdita Pdicaliy divio facta pq phi polios, sin id, qd nunc tq sie qs esse dixer. Ad hz argty osio ante, no oqs: qa Sus n eqlad p analogiz, d plurg ad mg lq qqbd, d ad mq dicto etntq, qq e indifferend, et dvali ad plra spota essr dvrsa, d dfrentia ooonda.

122 Iq ad 2m ptg Do, ad Gus clusive plrats infory essr dfrntiz in spacie sbili; ad n rqri plra liz iffory essr dfrntiz in spe pdali. Sper sbilis e la, qz tty in uno idiuo reprivi pt, ut spes uisbd dtrati Angi, ug Michaelis in opioe Thary. Spes pdalis dit la, qz in plus idiuis reprivi pt mltipla ta ut spes huna. Lai rep, tio: ad Sues sufit plra

litas inferiorum esse differentium, et pluralitas inferiorum esse differentium in specie subalterna ut ea in predicali, et pluralitas inferiorum esse differentium: ergo ad quod sufficit pluralitas inferiorum esse differentium in specie subalterna, et non requiritur pluralitas inferiorum esse differentium in specie predicali. Maior constat ex definitione generis. Minor constat ex eo quod pluralitas inferiorum in specie subalterna est pluralitas inferiorum differentium, quae non sunt numerice tantum esse diversa, et differentia. Confirmatur: ideo ad quod requireretur pluralitas inferiorum in specie predicali, quia contra Porphyrius ad quod requiritur predicabilitas de pluribus specie differentibus, et haec est predicabilitas de pluribus speciebus subalternis differentibus. Ita predicabilitas de pluribus specie differentibus: ergo. Nam ideo Angelica esset data in multiplicitate plurium Angelorum in specie infima, esset genus per se.

Das Quaeres 6,

utrum quod commune de quibus predicatur? Respondetur quod commune de speciebus predicari, ut in hac propositione homo est animal quod animal commune predicatur de specie humana. Respondetur quod commune de quibus predicari. Probatur: ab hac propositione Verum est commune, et fit ab vale vel bene ad hanc: ergo Verum est commune, et fit al; adhuc Verum est sit quibus, et al est sit quod: ergo de nuis commune de quibus predicatur. Cum autem iste quid in ostendendi erga species commune de quibus predicatur ques atque de aliis predicatur mediate, quia cum prius in ostendendi erga quod, ergo species, quod per se de quibus, non

Spes ꝑ viu de ꝯdūis ꝑdat: ꝗd nēne vid ad h
ꝑoe Deus ē ho, ad hanc Deus ē al, n̄ atq adhac
Deus ē al ad hanc Deus ē ho; Verū hoc n̄ obest
ꝯmind ꝯmie ꝗbve de ꝯduo Deus ꝑdē, gª ꝯr ꝗdug,
& Suis dad ꝯmiatio ꝯstitu, & ꝯstuentis.

726 Aliū noabi,
Suis ꝑdari ut Sui tq de Spe, ꝗb de ꝯdūis ꝯplē-
tis, n̄ vō de ꝯpletis, Explat noati dobra. Omia
oio ꝯdua ꝗt ꝯpla a ꝑte rei; dicunt tq ꝯpla, ꝗdo
aguntur ꝑ ꝗbus ꝗlaritq ꝗbl, & nq, v.gr. ꝑ h ꝯonq
Deus, hic ho. Dicunt ꝯpla, ꝗdo agunt ꝗby ali
ꝗꝗ ꝑtq ꝗssq ꝗlarizatq, v.gr. ꝑ h ꝯonq h veru,
h al. Rao tq ꝑtis noati: gª Sus ꝑdad ut ꝑs ma
ælis tq de Spebq, ꝗb de ꝯdūis ꝯplis: go ꝑdad ut Sus
tq de Spebq, ꝗb de ꝯdūis ꝗaīs. Rao ꝯ ꝑtis noati:
in h ꝑoe hoc al ē al ꝑtq al ꝗd ē Sus ꝑdat
tqb tota ꝗssa loga ꝑtis ꝑ atacti: gr Sui n̄ ꝑdatur
ut Sui tq de Spebq, ꝗb de ꝯdūis ꝯplis. Rao
antis, gª ꝗlgratitas, & hecꝗeitas n̄ ꝑted ad ꝗssq
logq: go tota ꝗssa loga ꝗbti ꝑ atacti ē scepts al:
go ꝑtitq ꝑtq al ꝗd ē Sus ꝑdad tqb tota ꝗssa logica
ꝑdicti ꝑtis ꝑ actatē.

727 Queres 3, ꝗomo Sus ꝗ totq ꝑdā
le, & ꝑs actalis vu ꝯꝗiorq? R. Sus ē totq ꝑdale
vu ꝯꝗiorq, ꝗats ē ꝗd Supiū Spe, ē atq ꝑtq acta

g, gati e ꝯstituens spei: unde genus in Deo nº repug
nant conceptu, d rao totius poalis, concepti, d rao ptis ac
talis; ty qª nº sit in eadẽ liñ: ty qº eẽ superius
spẽ, d eẽ spei ꝯstituey nlo oppoꝫ dicunt. Sine ꝯ=
fert, Deus de suis ꝯferioribꝫ pdari, d id ẽ toty po
tentiale; d id ẽ pars actalis. Rao: qª Deus id ꝙ
pdat de suis ꝯferioribꝫ: go Deus pdat de suis ꝯferioribꝫ d
id ẽ qd superius, d id ẽ qd ꝯstituendo: go. Deus pdat de
suis ꝯferioribꝫ d id ẽ toty poale, d id ẽ ps actalis.
Ad dices 3º: go Deus pdat id ꝙ ẽ urle de suis ꝯferio
ribꝫ. D ꝯgrd: Deus pdat id ꝙ ẽ urle de suis ꝯferi
oribꝫ, denotante reduplaoe ꝯcomitantiæ urlitas, ꝯdo: de
notante redplicaoe urlitꝫ eẽ raoꝫ pdicati, no ꝯqꝫ.
Dit ꝙ in h pdaoe Deus ẽ al servet urlitas ge
nerica ptis, nº ido ẽ qª urlis ẽ rao ꝙ pdat, & qª
pdaonꝫ ꝯcomitat, d in h sic dit Deus de ꝯferioribꝫ
pdari id ẽ urle, id ẽ Deus, id ẽ toty poale, id ẽ ps
actualis.

S.º 6a.

De Differentia.

228 Differa ꝯ Bdale multi
plicit a Porphirio definit. celebrior tn̄ definio ꝙ eꝫ ꝯso
differa tradit, hæc ẽ: qd de plibꝫ differentibꝫ specie in eo
qd quale qd ẽ pdat. Hæc definio omnibꝫ recip., qª ō di=
ffa nº omit, ꝙ differe ꝯfimꝫ nº ꝯmid. Differa ꝯo sic rec

te definit: unus aptus pdari de pluribus essr diversis numeris tm pro fllis plus mplis eorum. Dr. hinc ptus unus aptus pdari de plbus unit dfra ut regis Ldalibus, a qbus tu dfrt sc cura pta dfinimus. Dfrt a Pere 1o pdali, d g a h e pdale de plbus, n sni entibus essr, et essr dfrntibus, d g a e pdale de plis n tm pro fllis, et tm pro maalis plus mplis eorum. Dfrt ab Spe 3o pdali, q a hic e pdalis de pbus n tm pro fllis d tm tota essa mplia eorum. Dfrt a Prio 2o Pdali, d Acidi 5 Pdali; q a neuter e Pdale de plabus tm pro fllis, d tm qd additus essr mplis eorum.

Dbs. Ex dictis

infres n ee retu divisionem dfre ab aliqbus tradtu in ons, prig, d prissimag. Dfra onis dit la, sc qug duo dfrund in alio acidi oni, ut albedo, sc qq Lru album dfrt a Dro nigro, dit dfra onis, q a albedo e ... dfrend ad Lru, l Llis. Dfra pria dit, sc qug duo dfrund in acidi unius prio, ut rilitas, sc qq ho dfrt ab Equo, dit dfra pria, q a rilitas e p essioe sive prietas hois. Dfra prima e la, ... dfrnd nu ... pcdnti. Rao illaois: q a ex his 3bus dfris 1a ptid ad Su Ldale, 2a ad Qu Ldale, d sola 3a ad Qu Ldale: go sola dfra prima e prie, d rigorose dfra: go divis dfre in ons, prig, Etc. Dfra ala dit ... ala ... ... Lbl ... Pere,

cui adjacet, sive adhaet Philis e p alq differan
ad alq sbz stuedz, ut dfra ta sensible, qz sit
uz Sere Vers strahilis e p dfrq tq hile ad
sbz dguinq stuedq. Dfra ssima, (qz etz atoma,
et ulma apelat) dit la, qz sit uz Sere, cui ad
jacet, sive adhaet Philis n e p alq dfrq ad aliq
sbz stuedq, ut dfra ta hile, qz sit uz Sere al
n e Philis p alq dfrq ad alq sbz stuedq.
2do Item,
dfra ala dit Phens, strahens ala. Strahens dit
la. qz in ala sbe rpriri pt abq gere, cui adja
cet, sive adhet, ut dfra ta hile, qz rpriri npt in
alqa sbe abq gere al, cui adjacet, sive adhaet
in specie dqui. Dfra strahens e la, qz rpriri
pt in alqa sbe abq gere, cui adjacet, sive adhaet
in ala specie, ut dfra ta rale, qz rpriri pt in
alqa sbe abq gere al, cui adjacet, sive adhaet
in spe hoi. Dfra Phens anie recit a reptre et
rase dfre, logz, et qa dsparte sbe het ru Serei, qz
strahit etqa abste n facit sbz dffe. Sr pt dsi
vari dfra. 1o in orne ad Sui, et ita sstrata dit di
vissiva, seu sactiva, qa nimz Phit, et dtrad Sui de
sbz dtratz, qz o dfrq e msbry dividnt Sui ut to
tq poale. 2o in orne ad sbz, et ita sstrata dit sf=
tuva, qa nimy sit uz Sere stuit specie dtratz

ut differentiæ ab oi n̄ qa. 3º in ordine ad inferiora
a qbs abstrahit, et ita considerata dicitur univlis, et Praedicalis
q̄a nimis ē apta ad idnteis eis qbs, et praedicaq de pluribus.
251

Sim̄
Infra differ sup praedicari ut univlis de inferioribus. Probo illa
tionem, q̄a differa sup in ordine ad inferiora ē superior. — Dices
pa: in pore ta Equus e hinnibilis. differa sbalna hinnibilis
n̄ praedicatur ut talis de specie infima Equus qs ē inferior
ru differ sbalis: ergo differa n̄ praedicatur ut univlis de inferioribus.
Praed. ani 1º: quia differ sbalis Equi n̄ differt Equus ab
oi n̄ Equo: ergo. Prat ani ibs 2º: differa sbalna hinnibilis praedi
cat de Equo tqs pi maalis phui; ergo. Ad argmts no ani,
ad lq eius praeos conso anti, no Conseq. Sqds & eo qd Equ
sit differ sbalis hinnibilis n̄ differat ab oi n̄ po, sup
praedicatur talis differ n̄ ee differ infimis Equi, n̄ ats praed. n̄
ee differ Equi, q̄a lt Equus sit talis differ n̄ differat ab
oi n̄ Equo, differt tn ab oi n̄ hinnili. Sut & eo
qd Bucalus sit differ infimis hile n̄ differat ab oi
n̄ Bucalo, sup praed. talis differ n̄ ee differ individualis Bu
cali, n̄ ats praed. n̄ ee differ Bucali, q̄a lt Bucalus
sit talis differ n̄ differat ab oi n̄ Bucalo, differt tn sit
Ptz ab oi n̄ Equo. Ad 2q. antis praeos Dani: differa sb
alna praedicat de Equo in ee Equi tqs pi malis phui,
odo: de Equo in ee ventis hinnilis, noand, et Cqs.
252

Differa

sbalna insilis pdaᵗ de equo in eē equi tanq

ps maalis ghui, qᵃ dicta sbalna insilis sit vy

Jere venȝ dhiᵗ sᵗ dicitȝ hile ad ȝtuedy equȝ

in eē equi, sive ad ȝtudo sȝ insimg equi.

Dicta sbalna insilis pdaᵗ de equo in eē ven

tis insibilis tanq ps silis plus, qᵃ dicta sbal=

na insilis dhiᵗ, dus veni ad ȝtuedy equȝ in

eē ventis insilis, sive ad ȝtuedo sȝ sbalngui

ventis insilis. Nō obē qᵈ dicta sbalna insilis

au ȝgbē ala sil ps mali, d sali, ptȝ ge

riuȝ, e ptȝ disrale ma, d sra ru dr lorȝ septuy,

sud n obē qᵈ in dhis in sica valde gali sra

Corporeitis sil ps malis ru Argo, d ps salis

ru mo ȝ, sory resgu arȝ, d sra ru mo ȝ.

Ari dicta ta sbalna insilis d e ps malis, maa

d dus ru equi in eē equi, qᵃ ru equi in eē

equi e unȝ aptȝ pdari de pbȝ esr disrnibus

tanq ps maalis esse mptȝ corȝ, uȝ i pdalis tanq

ps malis equi in eē equi, Leonis in eē Leonis,

d equi in eē equi disrt esr a Leone in eē Leo=

nis; d sil i ps salis, dicta, d sra ru equi in

eē ventis insilis, qᵃ ru equi in eē ventis insilis

e unȝ aptȝ pdari de pbȝ esr inientibȝ tanq ps sra

lis mptȝ esse, corȝ uȝ i pdalis tanq ps silis equi

in eē ventis insilis, d Leonis in eē ventis insilis,

quì atq in eo ventus similius erit esse ut Leone
in eo ventus similius. Unde sicut se hent conditua, et discre-
tiuales ru discretis comune, ita se hent species comuna
et discrete infime, ru discretis subalternis, adeo adeo sicut di-
screti conditionales non tollunt quod esse mixtum conditua; ita di-
scretis infime non tolunt, quod species infime esse mixtum:
et sicut de materiali se hent discreti conditionales ad specie
infime, ita de materiali se hent discretis infime ad spe-
cies subalternis.

553 Quaeres hic, utrum in potentia discreta infima sit
tamen, vel ptc divisive generico? Ex iis tria esse,
non procedere discrete de discreta subalterna, quae coalescere cer-
te pot ex bri pto divisive generico ad situm in accepta to
veni sensibile, qui est discreta subalterna vi accepti subiecta,
et situm bri pto divisive generico. Quapropter est, complexus ex
bri pto divisive generico, quod in tota esse rei non ex discreta
infima sitre et rigore talis. quia discreta comuna, hec et
rigore talis est pro dalis, eius proprius, non eius tota essa
impha: unde subsumi debet ptc generico se stari, cui
adjaceret, sive adhaeret discreta comuna stans bri ptodi
divisive generico. Exempli in amor Voltus, quae sit in amor Mi-
sericordis, et amor Charitas: in hujusmodi amor ptc generico
se stari est accepti amor voltus, discreta comuna adja-
cens, sive adhaerens est complexus ex supremis Misericor-
dis, et Charitas. Sicut ita in nra resptio ut Patre

Quiroz, et qbus alius p.a Lynce, et nullus alius
Solus est distra z̃s.ma stans lui pto divisive gerendo.
Pat: distra infima aucis assigti voltatis stad. & lui
pto divisive gerendo: go solus est distra z̃s.ma &c. Pat
ant: distra infima auis voltis assigtus : zplexi & susp
tibus Misericordiae, et Charitatis, et zplexi & susptibus Mi
sericordiae stad & lui pto divisive gerendo: go. Pbo ma
ius, qa auis voltus assigtus distinguit ab oibus aliis ac
tibus voltus, in qbus fide zplexi non susptit, sed hujusmi z=
plexi, qd est ppale de pto, et alius zditus sicibus ppli
tgis ps silus esse mptis eorz. Pbo minu, qa sed suscepti
Misericordiae suis aucis voltus assigtus ut alius actus
voltus solius Charitatis, et sed suscepti Misericordiae ut alius
actus voltus solius Misericordiae.
759 Dices et respondes: sit distra
z̃s.ma stare lui pto divisive gerendo, qdlibet lorz ru
altius et distra: go sit distra z̃s.ma stare lui pto di
visive gerendo, qdlibet lorz ru altius et sit distra, et ge
nus: go sit distra z̃s.ma stare lui pto divisive ge=
rendo, qdlibet lorz ru altius et suprius, et zsius: Atqi
implans: go implat distra z̃s.ma stans lui pto, &c.
Dani: qdlibet lorz ru altius et distra extrahendo,
ido: et distra extrahend, no ant. Dgni: go sit distra, &c,
qdlibet lorz et sit Seus extractus, et distra extrahens,
ido: qdlibet lorz ru altius et sit Seus ortus, est di=

sra dhend, no lg, d lg sqß. Al ru ralis e Dus extractus, q^a dtrat ad sps hois sr rale, sine go repe rit in equo: d sil e difra extrahens, q^a dtrat rale ad sps hois. Simil rale ru alis e Dus extractus, q^a dtrat ad sps hois sr al, sine go reperit in Ango, e sil e difra extrahens, q^a dtrat al ad sps hois. Ns hinc seq al ee sil supius, e infius ru ralis, aut rale ee sil supius, e infius ru alis, q^a supioritas e sis de iceptu seris dacti, d infioritas e sis de ratione difre dhentis.

755 Insibis: unus sr se sis asltad ex poa, d acu: sos difra ssima xstnte bis pto difsive ga rio unus ptis ee poa, alud ee acu; adqi eo gso difra ssima ee lud ptis, qd ee acu, d n ee lud ptis, qd e poa: go ssolis e difra ssima sstand bis, &c. Rao minis, q^a lud ptis, qd ee poa ex rane talis ee acu, d lud ptis qd ee acu ex rane talis ee difra. D ans sste: unus sr se male, simul d se asltad sis ex poa, d acu, sdo: unus sr se se ttis, no ans, d sqß. Unus sr se male, sil d se asltad sis ex poa, d acu, q^a sis ex sbto, e sra: sicut atq unus sr se ttis se, q^a n asltad ex sbto, d sra, ut vidre lt in sra sbtiali mali phe divisibili, q e unus sr se sra sbtialis, q n iste ptis garis una s sbtis, alta sra: d in calore ssnso, q e una sr

sẽ fra accidali qn ẽst et ptiõs, qarẽ una ĩ sbtẽ,
ẽ alta ~~forma~~: go sbliũ dĩfra ẽsima ẽstand bũo ẽ
to dissoluẽ gerico erit una ꝑ sẽ. dĩfra gerica, sẽ
ce una ꝑ sẽ fra mphã ĩnsima, qn ẽstẽ ptibs, qo
rẽ una ĩ sbtẽ aliẽ ꝑoa, ẽ alta fra, accidaue.
156 Dicesi=
teriũ: sicẽ, ẽ nẽ ĩn ꝑpone phã fra sẽsica ita, ẽ
nẽ ĩn ꝑpoe mphã fra mphã. sẽ dĩfra mphã ẽsima:
et ĩn ꝑpoe phã fra sẽsica ẽ simplex: go impoliũ ẽ dĩ
fra ĩnsima ẽstand bũo &c. ẽsta maiẽ, & aẽqa, ẽlludiõ,
ẽsecuitate nataq de cuiuoda odẽsa miriẽ & fra
excludiue ẽplente no sẽs. sicẽ, ẽ hẽt ĩn ꝑpoẽ phã
fra sẽsica ultimo excluue ẽplend gãd dẽuandẽ gdfra
sbliẽ ita, ẽ nẽ ĩn ꝑpoe mphã dĩfra ẽsima gãd dẽa
dẽ ẽsẽfra. Deriũ adẽ ẽdo gãẽ ĩn aliqẽ ẽsẽand; ad
vo ẽ, ẽ nẽ ẽstland ĩn oibẽ: aliũ ẽ ĩn ꝑpoe phã fra
sẽsica ẽstare pt ptibẽ nisi ẽsẽtis ita ĩn ꝑpoe mphã
dĩfra ĩnsima ẽstare ꝑẽt uiõs ẽ, ẽ nisi dẽsẽ: et
ẽ ĩn ꝑpoe phã fra sẽsica ẽstare nt ptibẽ phẽu
nitis ita ĩn ꝑpoe mphã dĩfra ẽsima ꝑẽt ẽstare ptibs
nisi cõntatiũ; adẽ ita, ẽ heret dĩfra ĩnsima ẽstans
bũo pte dissoluẽ gerico: go ẽ nolẽ.
Dices deinde: &bũ maa
sa nqẽ ẽsẽtare una fra phã: go & bũo Dere nqẽ ẽsẽta
re una dĩfra ẽsima: go ẽsolũ ẽ dĩfra ẽsima ẽstans

cui pto diuisiue gerico. Pro anti, no cgß. Dquartas: ex
bui ma ta nqt ysltare id qd recipit in sbto, dtra
bti zoizg: d facit sbj sß specifica diuisionem dfi c
ab oi alo d sqnd nqt cfltare una fra pha: atuo e
bui Sere pt cfltare unz pbz adjacend, sive adhaerend
dtuend cuiqpe eti sf se stanti, d faciend dste speiz
infimg: ab oi ii pla, d sqnd cfltare pt una dfra cfima.
Insbii: ex bui fra pha recepta in eadq ma ta cfltare
ret be cpoty pbz: go ex bui difra mpha adjacen=
te eidq Seri cfltare be speties mpha: atqi difra
infima cltand bui pto diuisiue gerico . ee be difra
mpha eidq Seri adjacenti: go ex difra cfima cfinte bui
pto diuisiue Serico cltare ex spes mpha. Pro anti
d cgru: go ex bui difra mpha adeqa cfltare ex spes
mpha sdo: ex bui difra mpha inadeqa, no cgß, difra
miri sbpta in bo dtrois su, natadq in bo, no cgß. Dicitur
utqz lud pbz diuisiue gerius collatiue pbz ee difra c
fima adeqa spei, qd bi atz diuisiue acepty ee difra c=
fima inadequa spei. Hoc explar pt in aue volti, qo
il d Charti, d Misericordie, d in cfione hois ab al
pbz sbt efrata xtra dotrg hanc Seni, in uniuersale, in qa
pbz Seris d Suis, pta diuisiue gerica suiiuy, qbale
colltiue spta, sit difra cfima adeqa, qa sp ea differt
spes infima hois ab oi ii pla: atuo diuisiue sumpta
sit difra cfima inadeqa eiusdq spei, qa sp sz differt

a Dº, ē Ango, ē b' hy. ao Equo, Leone, et regius

Questio .2.

De Inclusione Entis in dfrijs.

§. 1.

Utrum Deus supremus ens includatur in differentiis.

158 ... Concep

tus entis est conceptus generalis supremus, de quo in presenti inquirimus, utrum conceptus entis includatur in differentiis quae contrahunt ad species subalternas, vel ad infimas. Vel utrum quodlibet entis differentia (sive quod idem est quodlibet entis minus) ita sit includat conceptus, sive rationem entis, ut nequeat concipi sit, aut sit intelligi, quin sit intelligatur, aut concipiatur ut ens, sive id potens existere: vel utrum ens sive conceptus, et ratio entis excludatur sit ab omnibus, et singulas suas differentias. Dicendum igitur differentias non procedit de excludendo, sed inclusione entis in ente: utrum certum sit omnes, et singulas suas differentias etiam identari cum ente, sive cum ratione et conceptu entis, sed de excludenda, et inclusione ... ente in ente ..., ratione cuius quodlibet entis differentia itasit identicatur cum ente, sive conceptu, et ratione entis, ut nequeat sit intelligi, aut concipi sit quin sit concipiatur, aut sit intelligatur ut ens, sive id potens existere. Neque procedit haec differentia de excludenda, et inclusione entis in speciebus, et individuis subalternis, utrum certum sit ens excludatur sit species, et individua subalterna, quod gradatione in sacula ostenditur. Primus est ...

tio ē ꝑ aē: aē ē ꝑ vens, l'ens ē v̄ ꝓtia: ꝗo ꝓtia ē ꝑ ens: ꝗo Ꝓres ē ꝑ ens. [illegible] as [illegible] ꝯceda, ē ꝯcluoe ꝯtis in ꝯuis dꝯtijs screct ꝯptis, ut certy ē ens ꝯcedre ꝑ oes ꝯuas, d ꝯglaedi ꝯvas screvi ꝯptas. Dꝯa screve ꝯpta dit toty lid, ꝗo dnomad dꝯrens, inꝗo, ū ꝯlum r dꝯfa, ꝗdo dit stile ee dꝯtg Equi. Ꝥindꝗo dꝯas ꝯcedit, ꝯ de ꝯceda ē ꝯcluoe ꝯtientis in ꝯuis dꝯtijs aꝯtrave ꝯptis. Dꝯra astrave ꝯpta dit, d est rao ꝯtis dꝯndi, ꝯve ꝯra scri, ꝗo dnomad dꝯrens, in ꝗo, ū ꝯlum dꝯfa, ꝗdo dit nitatg ee dꝯtg Equi. Ꝯus ꝗi ꝯntirdi ꝯatis ē, Utꝝ ens ꝯceda ꝑ ꝯeitꝝ, ꝯtreitꝝ, hilitꝝ, et reqꝗ ꝯiles dꝯras?

Nota 1, entis dꝯras n ꝯcedre ꝑ ens. Rao noati: ꝗa ens ꝯfere ꝯcindr ꝑ adꝯtijs: ꝗo ens ptꝯlgi ꝑ id ens, ꝗn ꝑ ꝯllgand dꝯre entis, ut dꝯre entis: ꝗo ens n ꝯidit ꝑ dꝯras entis: ꝗo dꝯre entis n ꝯcedund ꝑ ens. [illegible] legg ꝯit, d am ꝯtabit ex dꝯcedis Ꝥne ꝯmie ꝯegnti. Nota 2, ens Ꝥe ꝯtrari ꝑot ve l id r ablry, l id ꝑ stractꝝ. Ens ꝑ abꝯtratꝝ ē ens ꝯceptꝝ ꝯ ꝯ eꝯtiong Entis. Ens ꝑ cactꝝ ē ens ꝯceptꝝ ꝯ ꝯ cong Ꝑerseitas, aud alg ꝯtꝝ. Ꝥ ꝯni Ꝥtio n ꝯgrit, utꝝ ens ꝯcedad ꝑ ens ꝑ ablry, live ens ut ꝯe, aud dꝯre entis sin ꝑ ens r aꝯtratꝝ, aud ens ut ꝯic. Rao, ꝗ certꝝ ē, dꝯras entis n ee

fr. ens abstr. sive ens in se, hic, go ita pad: Perfectitas
vg. e fr Dicta, et Detrata ad sbtig; et ens abstr, si
ve in se, hic n e fr detg, sive detratg ad, sbtig: go perf
fectitas n e fr ens abstr, sive ens in se, hic, et sgn nra a
la entis difra. Pbao maior: q^a perfectitas e fr difra
sbtiq ab oi n psa. Pbao minor: q^a ens abstr e fr
et loge gdifrend ad sbtig, l accens. Digend essari de
hcs noati dotra, gg fere oia advrsory argta facile e
nervad.
160 Ita in Pne sca doced ens fcedre fr suas
difras. Hanc dotrg dfendunt Thoits us Angel Accepto
re apd Blanco, et e nris P. Hurdo, Oviedo, Ulloa,
plres q Pbb us DD Exim. et Acutis. Ea, sca doced ens
n fcedre fr ens. Hanc tend Scot, us D. Mir apud
Dentig, et e nris P. Arr, Lynce, Quiros, Yzqrdo, et
Peido, plres q Pb. Sit nra Po. Ens tcendit fr
oes suas difras. Pbat argto Eximis D: ens tcedit
fr perfectitg: go oes psus difras. Cqa e lega, qdqd in de
perfectite dic, dedg est e de qabet ala entis differentia.
Pbat ans: sbltas e fr ens: go ens tcedit fr perfectitem.
Cqs es veitg sstat e ditis q illa a Pnis psntis. Pba
ans: sbltas e fr pfeo ~~pesa~~ entava, et rlis; et pf
feo entava, et rlis e fr ens: go. Mir sstat: ng
pfeo entava et rlis e fr algd rle, sive poend re
alit e ire. Pbat mar: sbtia sdit fr algo pfeons

entava, et realis, qq non cõbit sr accend; at pfec en
tava, et rlis, qq cõbit sr sbtia, et qq non cõbit sr ac
cidend, non cõbit sr in ente ut sic: go pfec entava
et rlis, qq cõbit sr, sbtia, et sr non cõbit acceni, cõbit
sr in pfecte: go pfectas e sr pfec entava et rlis.
Prao mavis, qa sbtia e entave, et rlis pfecior acci
denti et robari pt a parite eiusq mar: Ds cõbit sr
alcqq pfecoq qq non cõbit sr Crea: go sbtia cõbit sr
alqq pfecoq, qq non cõbit sr acceni. Prao mivis, qa
accidnd cõbit sr totq pfecoq entavq et rlq, qq cõbit
sr in ente ut sic. Sinc q tad resoludo lg. et lg. sq. ug.
D 64

Spirad
sile expla argoq faciq: Sbtia dsnit ens pse, et ac-
cidens ens in alio, unde in sbtia sis scepts entis, et
scepts pfectis, et in acci sis scepts entis et scepts qalie
tatis reperiunt; sbtia go et accend cõinunt in scepte en
tis. Sbtia tq dist ab acci p scepty pfectis, et accid
dnd a sbtia p scepty qalietatis. Mo sic: sbtia e sr
pfecior accidente; at sbtia non e sr pfecior accide raone
liui, in go ius acci cõnit: go sbtia e sr pfecior acci
de raoe liui, in go dissrt ab accide: atqi sbtia dissert
ab acci raoe pfectis: go sbtia e sr pfecior accidnte
raoe pfectis: go pfectas e sr pfec entava et rlis: go
e sr ens: go ens pcedit sr pfectq. Lui silogui, mior
psta, et lae sqa cland. Dat la aqa requ dq pendend:

M. H

si sbtia e p spēor accide, spēitas augē p spēoꝫ entavꝫ, ꝫ rlꝫ. Atqui augē p spēoꝫ entavꝫ, ꝫ rlꝫ, e p spēo entava ꝫ rlis: go si sbtia e p spēor acci de raoe spēitis, spēitas e p spēo entava ꝫ rlis. Mar e certa, ꝫ mir a parite pat: qd augē p caloꝫ, e p calor: go qd augē p spēoꝫ entavꝫ, ꝫ rlꝫ, ꝫ p spēo entava ꝫ rlis. Ani albi doceē ab Scotis, ꝫ Je= suitis, qor nunc ꝫpgamꝫ ꝫa ꝫotas. ꝫga a parite ur gē. Vgē: spēitas, ꝫ abalietas sīt p inęgales in spē coe entava, ꝫ rlis: go spēitas, ꝫ abalietas sīt p ꝫ= spēo entava ꝫ rlis. Raō ꝫꝫ, qa ꝫglitas in spēcoe dit p spēioꝫ. Datur ani: Ds e p spēor Cra raoe spēitis: go spēitas e p spēor spēite: go spēitas ꝫ ab alietas sīt p ꝫglis in spēoe entava ꝫ rlis.

Aiiis ro= bto jane, ꝫ efaiis argti, renꝫ 1o advꝫ, spēitꝫ eē qꝫ p spēorꝫ qua, n vo spēioꝫ qꝫ, ꝫ sqꝫ n ee p ens: nq ꝫ spēitas eē, p ens. n ꝫ rgi spēitꝫ eē p spēioꝫ qꝫ, ꝫ nsqꝫ eē p spēioꝫ qa. Impgaꝫ: l spēo qua e prie, e abita spēo entava, ꝫ rlis, l n? Si sꝫ: go spēitas e p ens. Pat sga: qd e prie, ꝫ abste spēo entava, ꝫ rlis, e p ens; ꝫ spēitas e prie, ꝫ abste spēo entava, ꝫ rlis: go spēitas e p ens. Raō maris, qa qd e prie ꝫ abste spēo entava, ꝫ rlis, e p aliqd re ale, sive poꝫ rlis sive. Mir e spēa venssio, ꝫ ꝫgalega.

c. dicti: ergo collatio non est per perfectior accidente. Dat ergo
ga absolutus maximus retinendus: collatio non erit per perfectior
accide, quia collatio non competat per aliquas perfectiones, quas non competat
per accendit; at contra replicationes collatio non competit per aliquas per-
fectiones, quas non competit per accens: ergo collatio non est per perfectior
accide. Ratio maioris, quia licet collatio non competat per aliquas perfectio
nes, quas non competat per accendit, collatio competat per eandem, bmi-
nores perfectiones, quas competit per accendit, adeoque adeo collatio non e-
rit perfectior accidit. Minor constat, neque ius collatio illius competat
per eni, et perfectiones, et contra replicationes perfectas magnitudine perfectio qua non
competit, et absolute perfectio entativa, et realis, collatio vero ipse per
perfectiones etenim in conceptu entis, quae perfectiones etiam competit per accid
dent.

63 Ibidem dicitur, perfectionis non esse per perfectiones entativas, et reales,
at maioritas perfectionis entative et realis, et hoc sufficere ut collatia
ratione perfectionis sit per perfectior, aut reddat per perfectior accide. Fun
tus replicationis est: conceptus tenet maior perfectio entativa, et realis duo dicit
nempe perfectiones entativas, et reales, et maioritas: unde in col-
latia perfectio entativa, et realis provit per ab ente, maioritas vero
provit per a perfectione: ergo ut collatia ratione perfectionis, reddat ma-
gis per perfecta, quam accens, non requiritur quod perfectitas sit per perfectio en-
tativa, et realis, at sufficit quod sit maioritas perfectionis entativae
et realis. Impugnatur: ut calor reddat per calorem requiritur maior calor,
et non sufficit maioritas caloris: ergo ut collatia sit per, sive red
dat magis per perfecta, requiritur maior perfectio entativa, et non sufficit

maritas perfectionis; atqui entitas reddit magis perfecta ra-
one positivas: ergo entitas est perfectio, et non tantum maritas
perfectionis: ergo nulla est repugnantia. Antecedens est adversariis doctrina, et to-
tta uterque a parte. Minor sufficienter in repugnantia admittitur, et con-
ultima consequentia infert. Vel aliter: entitas reddit magis per-
fecta per ... quae non est perfectio: ergo ... reddit mag-
is calidus per additionem cujusdam rei, quae non sit calor. Antecedens
illa repugnantia, et utraque parte.

Impugnatur: Deus est perfec-
tior Creatura: ergo Deus continet excessum perfectionis, quem non continet
Creatura; atqui excessus perfectionis quem Deus continet, et non
continet Creatura, est perfectio: ergo Deus continet perfectionem, quam Creatura
non continet: ergo aseitas in qua stat perfectio, quam Deus
continet, et non continet Creatura est perfectio: ergo entitas, et
aequivalenter alia ... entium est perfectio. Omnia constant praeter mi-
norem subsumptam: excessus perfectionis, quem Deus continet, et non continebit
Creatura, est inaequalitas perfectionis Dei comparative ad Creaturam;
at inaequalitas perfectionis est perfectio: ergo excessus perfectionis, quem
Deus continet, et non continet Creatura, est perfectio. Major nam
... quod Deus sit ... excedat Creaturam in perfectione
... in Creatura dentur tres gradus perfectionis, in
Deo dentur ... perfectionis gradus, quod est inaequalitas perfe-
ctionis Dei comparative ad Creaturam, ut liquet. Atque mirum, quod
inaequalitas perfectionis est excedens perfectio, et superans aliam
perfectionem.

165 Resp. 3. ratio perfectionis ut sumpta, neque est aequale, neque inaequalis, et prius eandem in Deo, et Creatura: unde Deus non excedit Creaturam in ratione perfectionis ut sumpta, sive abstracta ratione illius perfectionis, et tamen in ratione perfectionis ut sic [illegible], aut in perfectione ut sic sumpta, quatenus videlicet [illegible] ente, quod dicit ut perfectionem et excellentiam, quae est ut sic perfectio, sicut est [illegible] maritas perfectionis ut sic, ens [illegible] perfectius Creatura. Et quemadmodum ratio entis abstracta a Deo et Creatura ita est univoca ratio Dei et Creaturae, ut neque aequalis, neque inaequalis, et eadem prius in Deo et Creatura sit; ita etiam ratio perfectionis abstracta a Deo et Creatura ita est univoca ratio Dei et Creaturae, ut neque inaequalis, neque inaequalis, et prius eadem in Deo et Creatura. Responsio haec aequivocatione laborat et argumentum [illegible] requirit, quod sic ostenditur:

166 Certissimum est rationem perfectionis ut sumptam et abstractam a Deo et Creatura ita esse unam, et univocam rationem Dei et Creaturae ut neque inaequalis nec aequalis, et eadem intrinsece prius in Deo et Creatura, sicut certissimum est rationem entis ut sumptam, et abstractam a Deo et Creatura ita esse unam, et univocam rationem Dei, et Creaturae, ut neque inaequalis, neque aequalis, et prius eadem in Deo et Creatura, eadem inquam intrinsece. Omnia haec a nobis admittuntur, ideoque argumento nostro probare non conamur, Deum, qui est Ens absolute ratione entis esse ut perfectionem, excedere ut perfectionem excellentius, aut ut excedere in per

ſeoe Crg, gs ē Ens ab alo. Atqui certimus
ē Dij ei ſr ꝑſeog, ꝓbere ſr ꝑſeogi xcessy, et
ſr xcedre: Crg in ꝑſeoe n raoe entis nro argto
ꝑare ꝯtdim, Dij ee ſr ꝑſeog, ꝯcre ſr xcessu ꝑ-
ſeoi, d ſr xcedre in ꝑſeoe Creg raoe aseitis,
d ogqd aseitg ee ſr ꝑſeog entavg d rlg. Itq
nrg argtg ita instaurad: D ē ſr ens ase, d Cra
ē ſr ens ab alo; d ens ase ꝯbit ſr ꝯſitg ꝑſeo
ng, d ens ab alo ꝯbit ſr ꝑſeog ſitg: go Ds ꝯbit
ſr ꝑſeog ꝯſitg, d Cra ꝯbit ſr ꝑſeog ſitg; atqui
ꝑſeo ꝯſita, d ꝑſeo ſita sut ſr ꝯgales ꝑſeones:
go Ds d Cra ꝯbunt ſr ꝑſeoes ꝯgles. Tra hic
ꝯscursus. Cega ē, nla go ꝑsus nari pt. Infero:
go ꝑſeo entava d rlis, qq Ds ſr imbit, ē ſr inꝯ=
galis ꝑſeoi entavg d rli, qq ꝯbit ſr Cra. Bona
ē Cga. Nunc ſic: adqi ens qud ſr ab aseite ꝯstitg
d aslitg n ē ſr ꝑſeo entava, d rlis ꝯgglis ꝑſeoi
entavg d rli, qq ꝯbit ſr Cra: ſgd i ꝑſeo snis,
d uvoca ru Dei, d Crg: go aseitas ē ſr ꝑſeo enta
va, d rlis ꝯgglis ꝑſeoi entavg, d rlis ꝯgalis ꝑſeoni
entavg, d rli, qq ꝯbit ſr Crea: go aseitas ē ſr ens:
go enitſcedit ſr aseitg, ac ꝓ ogqd oes ꝑlies disras.

363 Riend

1, xcessy ꝑſeonis, qus Ds ſr imbit, d n ꝯbit, r Cre-
atura, nd ē, hic ente nd e, hia aseite ſr ꝑuire;

et a sinto utriusque pti. Ex alio et spo: qd al nihil
i spoty mphy nq a solo ali, nq a solo nihil
quit, et a sinto utriusque pti: go filius qd Ds i fr
sectior Cra, sive qd Ds hed excesy pfeonis spave ad
Crq nq a solo ente, nq a sola aseite, et a sinto
utriusque pti fr quit. Ide dicdy e de Cra, que e minus
pfcta spave ad Dz. In lio sepliz spote mpru nil
pbat: lqdz spotez e fr unz uz alio potiz: unde spo
tez mphz e fr qviend a ptiog mphi sil sptis.
At vo ee pfceog n dit fr unonz, cu sintiog ptorz,
ut pated in sceptu entis: go nq ee pfceog sfitam
dit fr spog ead sintiog ptorz.

288 Crea. liben admitto,
Dz, sive sintz e ente, et aseite sperc fr excesz in
itz pfeonis, qz n goit fr Crea, sive sintz e ente,
et abaliete; et ultius gtdo, Dz, sive sintz e ente,
et aseite n goere fr huidi excesz infitz pfeonis, qz
n goit fr Crea, sive sintz e ente et abaliete, si
aseitas n i fr pfceo, qd ita pbo: si aseitas n
i fr pfceo, Ds n gbet fr pfceoz lz, qz goit fr Crea,
sive sintz e ente, et abaliete: go si aseitas n i fr p
fceo, qcqd pfeois fr ind in Do, sive sinto ex en
te, et aseite reciit fr in Crea, sive sinto e en
te, et abaliete: go si aseitas n i fr pfceo, Ds, si
ve sintz e ente, et aseite n gbd fr excesz infitz

perfectionum, quas non continet formaliter creata, sive sint ex ente, et abalietate. Ergo quas laudo excludunt, et antecedens a eo constat, quod aseitas non est simpliciter perfectio, Deus vero sint ex ente, et aseitate constitutus, omnes simpliciter perfectiones entis, quas etiam continet formaliter creata, sive sint ex ente, et abalietate. Ergo est disparitas: non datur maior calor nisi calori addatur, quod non est formaliter calor: ergo non datur maior perfectio, nisi perfectioni addatur, quod est simpliciter perfectio; Deus igitur in Deo, sive sinto ex ente, et aseitate datur maior perfectio, sed hoc provenire quod addatur aseitas: ergo aseitas est simpliciter perfectio.

159 Veritati disparitatis reddunt adversarii disparitatem in eo stare quod ens ab alio sit minus perfectum simpliciter, quam ens a se, non atque minus perfectum perfectionibus aliis de ente a se unica, id est minus perfectum de se: unde sit nobis magis simpliciter perfectum [illegible] maioribus perfectionibus, et quia illi addatur quod est simpliciter perfectio. E converso calidum minus calidum est minus perfecte calidum, quam illud in quo vel unica, sive habet calores, et non maiores calores: unde non sit nobis magis simpliciter calidum quam ex maioribus caloribus, et quia illi addatur quod est formaliter calor. Impugnatur, et manifestatur paritas: calidum est minus perfecte calidum per negationem illius, quod est formaliter calor: ergo ens est minus simpliciter perfectum per privationem ab eo, quod est simpliciter perfectio; igitur ens ab alio est minus simpliciter perfectum per privationem ab aseitate: ergo aseitas est simpliciter perfectio. Impugnatur: calor etiam non est perfectior alio maiori calore, nisi calori addatur aliquid, quod

e sr calor: go sfeo dna n e pove sr mar sfione
creata, n sfcioi addd sr, gd e sr sfcio; dqi sfco
dna e pove sr mar sficone creata: go sfeoi, dt
enti abstro, addr sr, gd e sr sfcio: go aditas, gs
sr addi enti abstro, e sr sfeo: go aeitas e sr ens:
go ens ffecedit sr aflectg, qgnd g oes plus distas.

?.o Dad ge.

Ds dt: ens ffecedit sr sfltg: go oes plus di vas. Dad
ans: sfitas e sr ens: go. Dad ans: sfitas e sr po=
sti: go. Dga e reta, g a ens dfnit pole, l ens, d pole
dit trd, sinonomu. Dad ans: id, gd ex suo sceptuflic
n ipplad deiorg, est sr pole; sfitas ex suo scepta
flic n ipplad deiog: go. Mar e pla polis xeplao.
Dad min: si sfitas ex suo scepta flic ipplard de=
deiog, eed sr impolis; d sfitas n e sr impolis: go.
sfitas ex suo sceptu fli n ipplad deiog. Mar e pla
impolis xeplao. Dad min: si sfitas eed sr impo=
lis n ped vlit etre; d sfitas pt vlit etre, imo d
dot etit in sbtia: go sfitas n e sr impolis. Unde e=
srad dilemma d: l sfitas ex suo sceptu dali im=
plad deiog, l n? si ly: go sfitas e sr impolis: go
n pt vlit etre: go n xtit dsfo in sbtia. si ly:
go sfitas e sr ~~ens go~~ polis: go e sr ens: go ens
ffecedit sr oes sflaitatg.

774 Ncbis ex aodg sgisto d,

Possibilitas neque esse formaliter possibile, neque impossibile formaliter, et formaliter praescindere a possibilitate, et impossibilitate, et sicut unitas et suo conceptu formali neque complicare distinctionem, neque non complicare distinctionem, et praescindere ab complicatione et non complicatione. Ratio unionis, quia possibilitas et suo conceptu formali est diversa [illegible] entis ad constituendum possibilitatis, huiusmodi atque conceptus neque formaliter possibilitatis neque formaliter impossibilitatis, neque formaliter dicit distinctionem, neque formaliter non distinctionem, neque formaliter dicit posse realiter existere, neque non posse realiter existere, et ab his conceptibus formaliter praescindit. — Aliter procedo dicendo, ens neque esse formaliter possibile neque formaliter impossibile, et formaliter praescindere ab impossibilitate, et possibilitate, et sicut ens et suo conceptu formali neque complicare distinctionem, neque non distinctionem, et omnino praescindere ab complicatione, et non complicatione. Ratio dicti, quia ens et suo conceptu formali est quasi [illegible] per possibilitatem ad constituendum possibilitatis: huiusmodi atque conceptus neque formaliter dicit possibilitatem, neque impossibilitatem, neque formaliter distinctionem, neque formaliter non distinctionem, neque formaliter posse realiter existere, neque formaliter non posse realiter existere et ab omnibus his conceptibus formaliter praescindit, unde [illegible] ens non esse formaliter ens. Si dices, ens et suo conceptu formali esse possibile, ut ens in esse entis possibile definiatur. Dico, possibilitas et suo conceptu formali esse tale possibile formaliter sive possibile in actu, ut possibilitas in esse constitutivi per tale possibile, sive per possibile in actu definiatur.

372 Impugnatur responsio: possibilitas et suo conceptu formali non praescindit a possibilitate, et impossibilitate: ergo nulla est responsio.

Prob. ant: Complexitas est uno conceptu significari esse prius possibile: ergo non complexionari a potentia dispossibile. Cons. est legit. Prob. ant: Complexitas est suo conceptu significari esse prius possibile in eo ostendo quod haec propositio Perseitas talis est etc., id est vi propositionis complexe praecise possit intellectus elicere judicium quod complexitas est possibilis; et haec propositio Perseitas talis est etc., id est vi complexionis praecise possit intellectus elicere judicium Perseitas est possibilis: ergo. Maior est certa. Prob. min: quia propositio clare repugnans contra metaphysicam perseitatis, neque ponendo in possibilibus contractionem, immo simpliciter contra psa contra omnia, talis est, id est vi complexionis praecise possit intellectus contradictorium judicium elicere; et haec propositio Perseitas clare repugnat contra metaphysicam perseitatis, neque ponit omnis sensus contractionem, immo simpliciter contra omnia: ergo haec propositio Perseitas talis est, etc.

23 Hanc quaestionem ingeniose et clare Villoa disputationes obiecit, ubi egregius Sadatus N., et recte narrat propositionem [illegible], et asserit, hanc propositionem Perseitas talis est etc. id est vi complexionis praecise possit intellectus elicere contradictorium judicium complexitas, id est vi complexionis huius propositionis Perseitas, neque detegit possibilitatem ad extendendum realiter, neque detegit impossibilitatem ad extendendum realiter: unde id est vi propositionis huius propositionis Perseitas neque habere potest intellectus judicium quod Perseitas est possibilis, neque tunc, Perseitas est impossibilis. Ad probationem propositionis quam navit, meo modo respondeo, quod Perseitas dicat contra metaphysica, quod concipit, et non [illegible]. [illegible] fallor in praxi Sadati N., [illegible] a P. Villoa [illegible]

prop.o, nq. sbdit.; et hec verit.s Veritas in his cla-
re reperit pta mpha existi. dēlt, ēē talēt Veritas
entis ad intellg. Dixi inprimis Vedate VV, quod
in regione ad h. neg. argtm, hec nō. Solutio ē: Ver
Veritas sr. ipta nec sr ē difra dtrara entis ad esse
intellg.: go sitas hēd pta mpha, qo assignat a
D. Ulloa.

332 Id me his implicent. alii impugnanq istio:
Veritas ex suo sceptu sli n. prescindit sa polite, et
impolite: go nla ē solutio. Pat. ani: Veritas ex suo sce-
ptu sli ē pove poli: go. ipa ē legi. Pat. ani:
Veritas ex suo sceptu sli ēē pove poli in eo stend
qd hēc propsio Veritas talis nq. ēē, id ex vi ipsius esse
sed zllture elire pdity iudiy; et hec propsio Veri-
tas talis nq. ē id ex vi ipsius se plu perit zliture elice-
ri pdity judiis: go. Illar ē certa, et p ad mir: ois ex
propsio clare respant essg mphg sectus, nllg ponend
in ipsa ipsa mphā Vactiog imo, sing snig talis nq.
ē id ex vi ipsius esse qd zllture elire pdity iudicium;
et hec propsio Veritas t[illegible] clare prepta etiam
mphg sectus, nlg in ipa pla mphā sit d. adicti
ons; imo, sing snig: go hec propsio Veritas, Et c.

333 Dico:

hic mere Veritis zllgend, et bene notad ladat. Sr,
illing lg. raog Veritas et dtrang entis ad ēē intellg,

Et quod ē acceptis singulariter totius compositi metaphysici [illegible].
Caret h n̄ tollit quod [illegible] habeat singulariter propriis essentiam
metaphysicam, quae clare cognoscatur sed n̄ expressae [illegible];
sed quod hic vere entis colligamus conceptus [illegible] ratio
gratia [illegible], et dualis sed [illegible] ad eius [illegible], quod quod ē con=
ceptus [illegible] totius compositi metaphysici [illegible], n̄ tollit quod
eius habeat singulariter [illegible] propriis metaphysicam, quae clare cognoscatur
sed n̄ expressae entis. Id non tollit quod hoc [illegible]
tam [illegible] pertineat in ipsa metaphysica [illegible], imo [illegible]
[illegible]; id hoc plus n̄ tollit quod haec expressio entis
[illegible] in ipsa metaphysica [illegible], imo [illegible] co=
mentiam. Unde [illegible] quod haec expressio entis talis neque est
id clare cognoscatur [illegible] metaphysica singularitas entis, neque
pertineat in [illegible] ipsa metaphysica [illegible], imo [illegible],
[illegible] plus expressionis entis [illegible] clare [illegible]
judicii entis ē [illegible]; ita illud & [illegible] expres=
sionis [illegible], [illegible] clare [illegible] judicii [illegible] ē
[illegible], quod haec expressio [illegible] talis neque [illegible] cla
re cognoscatur [illegible] metaphysica singularitas [illegible], neque pertineat
in ipsa ipsa metaphysica [illegible] imo [illegible];
Ens [illegible] conceptu [illegible] ē [illegible], quod haec ex=
pressio [illegible] talis neque ē id [illegible] plus [illegible]
[illegible] clare [illegible] judicii entis ē [illegible]: quod [illegible] [illegible] con=
ceptu [illegible] ē [illegible], ut haec expressio [illegible]
talis neque [illegible] plus [illegible] clare

h iudicij possibilitas ē polis: go possibilitas qua suo conceptu possit sub pro defendit fr a polite, et impolite: go possibilitas ē fr polii: go fr enti: go enti conuenit fr possibilitas, atq adeo oes alia diuersas.

Dicō

Secundo si 3 eorum nrq. hij Affirmare, go q vi pcisse hus expressionis possibilitas possibilitas n
pt elicere actum iudicij possibilitas ē impolis, q.a q vi pcisse pditur expressionis nlq dicegit possibilitas existere dicij in esse mophica possibilitas, n atq parere go q vi pcisse pditus, expressionis pt possibilitas elicere actum iudicij possibilitas ē polis, q.a q vi pcisse pditu expressionis pt possibilitas dubitare, lateat nec ne dicio in esse mophica possibilitas.

Impugnat: vel dicis q vi pcisse pditus expressionis possibilitas polic prudent dubitare lateat nec ne dicio in esse mophica possibilitas, l posse prudenter dubitare. Si hij, dra. q pcisse pditus expressionis Ens nqt possibilitas prudent dubitare, lateat nec ne dicio in esse mophica Entis: go q vi pcisse hus expressionis possibilitas nqt possibilitas prudent iudicare lateat nec ne dicio in esse mophica possibilitatis. Ans ē certus, dicq a pdi: ideo q vi pcisse hus expressionis Ens nqt possibilitas prudent iudicare, lateat nec ne dicio in esse mophica entis, q.a nlq apparet fundamentum ad dubitandum prudentem ens esse pole, et nlq apparet fundamentum ad dubitandum prudent, possibilitas ē polis, l ludos tende: go. Si hij, dra: go q vi pcisse hus expressionis Ens possibilitas pt 3=

prudenter dubitare, lateatne nec ne Deus in essentia mystica entis, non provenit ex vi possibilis huius expressionis ens, non possit complexum eliciere hoc judicium, ens est possibile: ergo quod ex vi possibile huius expressionis possibilitas complexus possit prudenter dubitare, lateatne nec ne Deus in essentia mystica possibilitatis, non provenit complexum non posse eliciere hoc judicium possibilitas est possibilis ex vi possibilis huius expressionis possibilitas. Sicut, ut ex vi possibilis huius expressionis Ens potest complexum eliciere hoc judicium: Ens est possibile, adeoque adeo ens ex suis conceptu formali est pro veri possibile; ita ex vi possibilis huius expressionis possibilitas potest complexus eliciere hoc judicium possibilitas est possibilis, adeoque adeo possibilitas ex suo conceptu formali est pro veri possibilis.

[illegible] Probatur 3. possibilitas est formaliter possibilem per modum obliqui, per modum recti advenientis, et ut quo, non vero per modum recti, per modum possibilis tantum, et ut quod. Impossibile autem: possibilitas est formaliter possibilis per modum recti, per modum possibilis tantum, et ut quod: ergo consequentia est recepta. Probatur antecedens: possibilitas est formaliter possibilis per modum recti per modum possibilis tantum et ut quod, nihil aliud est, nisi quod possibilitas per proprium conceptum, aut expressionem possibilitas ita appareat, ut ex vi possibilis alius complexus possit eliciere hoc judicium possibilitas est possibilis; at possibilitas per proprium conceptum, aut expressionem possibilitas ita apparet ut ex vi possibilis non complexus possit eliciere praedictum judicium: ergo. Minor patet ex dictis. Probatur maior: Ens esse formaliter possibile per modum recti per modum possibilis tantum, et ut quod, nihil aliud est, quam quod ens per proprium conceptum, aut

ergo: Ens ita aparead id e un̄ accipe gl̄ius
ȝiltus gi dicere ti iudicy, ens ē pole: go pilis.
118 Dat
3° ē degs d° aadz: ens ṕcedit ṕr ṕtitz: go ou dū
ṗrai. Dat ani: ṗitas ē ṗr ens: go. Dat ani: ṗ
ṗitas ē ultma difra ṗr ṗtuva ṗbtis; ḍ ee ṗr ultimg
difrg ṗtuvg ṗbtis ē ee ṗr ens: go. Mar ab advisis ñ
nad. Dad mir: ee ṗr difrg ṗtuvg ṗbtis ē ee ṗra
ligd ṗbtis ẽṗs; ḍ ee ṗr algd eṗs ṗbtis ē ee ṗr ens:
go. Dao mari, ga ee ṗr difrg ṗtuvg ṗbtis ultimg
ad ee ṗr algd ṗtuvg ṗbtis, ē sgid algd eṗs ṗbtis;
ṗgd ens abstrg ñ ē ṗr tota eṗsa ṗbtis. Dao miri,
ga ee ṗr algd eṗs ṗbtis ē ee ṗr algd, ee aṗs ṗra
ligd ē ee ṗr ens.
119 Prad: ṗitas ē ṗr celuva ñ ṗlei
tis: go ē ṗr celuva sui ṗtoris navi; ā gi ois ṗra
litas ṗr celuva sui ṗtoris navi ē ṗr ens: go ṗ
itas ē ṗr ens: go ens ṗcedit ṗr ṗteis. ṗla mir.
ṗbpta pase ṗgd, edpd: ois ṗlitas ṗr celuva, sui
ṗtoris navi ē ṗr celuva sui ñ ee; ḍ ois ṗlitas
celuva ṗr sui ñ ee ē ṗr ens: go ois ṗlitas ṗr celu
va sui ṗtoris navi ē ṗr ens. Dao mavi, ga ṗto
ris navg ṗraliṫis, ē ñ ee ṗraliṫis idg ṗt. Dat
mir: ois ṗlitas ṗr celuva, sui ñ ee ē ṗr ponens ee; ḍ
ois ṗlitas ṗr ponens ee ē ṗr ens: go ois ṗlitas ṗr ce-

aliud, qui non est ens. Prbao maior, qa non esse
excedit se per esse, unde ois separabilitas per se aliud sui
non esse, sive per potens tendere, sui non esse est potentia
esse. Prbao minor, qa potend esse, sive potend ulli ex
tre, et Ens convertuntur. — Confirmatur: contra Angelicum
Praeceptorem Dine de Vete aro ... entia nihil pt ad
de extraneis se mys go distra add fieri, qa quae-
bet na aut esse est per ens, aliqui ... tas non est per
ens, ... enti ... tas ... extra-
neus se mys go distra add fieri, et talis distra
non est per ens: go ... tas est per ens: go ens transcendit per
... Prbo: contra alatg ... atoritas ... nostra,
aut esse est per ens, et ... tas est per alqa esse: go ...
tas est per ens: go ens transcendit per ... Respondeo,
qa ... tas est per suis esse, sua esse, et sua ...

180 Re-
bus ... adiectory, ... est per alqd adhive ..., non
ve alqd serve aut ... Explanatur ...
Alqd Dole, sive Ens serve ... est totus ... et ...
..., tante, et ... adiacente ... Alqd
Dole, sive Ens ... est ...
Alqd Dole, sive Ens adtive ... est ... adiacens,
sive adhaerens ... Alqd Dole, sive Ens adtive ...
in adiectory ... non est per ens, et adiectus enti, est
per ens Alqd Dole, sive Ens serve, aut ...

I.

ctric sbria e' p' algd Dole, sive ens sereve shty:
ens adtry e' p' algd Dole, sive ens, stave shty:
Xtas vo e' p' algd Dole, sive ens adtive shty,
adq adeo nq e' p' algd, nq p' poliu nq p' ens,
d e' p' adjetq, d dipra ontis, go sicut ut Xtas
ve, d prie stuad, sbtiq, d ut Xtas e' p' exclu-
va sui n ee, qa n ee Xtis e n ee adtive
shty, gd p' xedit p ee, sive ens adtive shtum;
sbu n ee sereve aut stive shty p' xedit p ee,
sive ens sereve, aut stive shty.

184 Resp̃sio ta apite

drias alatq D thq atorti, nq xta repsioq Xtas
in sbtia add onti q nq go dipra valitas in hoc
add seri, vo alt: d, ut valitas in hoe e' adjecty
alis, d n e' p' al, ita Xtas in sbtia e' adjecty
onti, d n e p' ens, d a apte tria D thq, igo
replio. Insupr replio proposita e' argto, go 1o thq
nrg pavimd: nq xta dita in pio Xtas e' p'
sptio ontava, e' rlis, d sptio ontava, e' rlis e' p'
ens stave shty; go Xtas e' p' ens stave shty,
go nla e' replio. Et dime argtq nrg xta ind:
Xtas e' p' ulma dipra stiva sbtiq, a e' p' ulma
dipra stiva sbtiq e' ee p' algd stave shty: go q
Xtas e' p' algd stave shty: go e' p' ens: go ens eq
fecedit. Dat mir: ee p' dipra stiva sbtiq, e' ee p'

species entitativas de rebus; et cum sint species entitativae de re, esse per aliquod constitutivum formaliter: ergo esse per differentias ultimas constitutivas est esse per aliquod constitutivum formaliter. Ratio maioris, quia substantia est per species accidentis ratione ultimae differentiae constitutivae plures, denique ultima differentia constitutiva plures est per species entitativa de rebus. Haec omnia constant et dicuntur in 1° argumento; ergo totum dicimus gravius. Nos ergo dicimus (licet ipsa non sit formaliter ens abstractum, cui adiacet, sive adhaeret) esse per ens de actu; quia neque constituit per essentialitatem, quae per constituit ut species entitativa, de rebus, ut plures, ut aliquid essentialiter rebus, ut praecise ratione, est signum quod constituat per ut ens: ergo ens includit per essentialitatem, de reliquis omnibus differentiis.

Lectio 3.

Utrum de praedicatione praedicamentorum disputantur dicimus.

188 Oppones 1°: ratio

formalis differentiae neque est ratio formalis conveniendi cum eo, cum quo est ratio formalis differendi: at si essentialitas esset per ens, ratio formalis differendi esset per rationem conveniendi formalis cum eo, cum quo est ratio formalis conveniendi: ergo essentialitas non est per ens: ergo ens non includitur ens: ergo neque aliae differentiae. Ratio maioris, quia ratio formalis differendi ab aliquo debet esse per distincta, aut per diversa a ratione formali conveniendi cum eodem. Patet minor: essentialitas est per rationem formalem, quia substantia differt ab accidente, et ens est per rationem conveniendi formalis, quia substantia convenit cum accidente: ergo si essentialitas esset per ens, ratio formalis differendi esset per, etc. Respondeo 1°: aliqua essentialitas reperi-

rit̃ ꝑ in sb̃tia, uel ſilis ñ reperit̃ ꝑ in acci=
de; Ꝫ ꝑalitas reperta ꝑ in subtia, uel ſilis ñ
reperit̃ ꝑ in accide; ñ ẽ ꝑ eni: go aliqa ſlitas
reperit̃ ꝑ in sb̃tia, q̃ ñ ẽ ꝑ eni; ꝙ qĩ ꝓlitas ẽ
ꝑalitas reꝑta ꝑ in sb̃tia, uel ſilis ñ reperit̃ ꝑ in
accide: go ꝓlitas ñ ẽ ꝑ eni: go. Ꝓat mir: ſlitas re=
ꝑta ꝑ in sb̃tia, q̃ ĩ ꝑ eni, ẽ ſlitas, uel ſilis
reperit̃ ꝑ in accide: go ſlitas uel ſilis ñ rec
perit̃ ꝑ in accide, reperta ꝑ in sb̃tia ñ ẽ ꝑ eni.
Ꝓqd ẽ: sb̃tia non differt ꝑ ab accide raone
entis; Ꝫ sb̃tia differt ꝑ ab accide raoe ꝓlitis:
go ꝓlitas ñ ẽ ꝑ eni: go

Sequit̃ argtũ sub eadẽ ma=
ri: Ꝫ ĩ ꝓlitas eẽ ꝑ ens adtiuũ ꝑptũ, rao ſlis diffe=
rendi eẽ ꝑalit̃, &c: go ꝓlitas ñ ẽ ꝑ ens adtiuũ
ꝑptũ. Ꝓao mari ẽ eadẽ q̃ ꝓ obiciens ꝓua mare aſsig
ñat. Ꝓat mir: ꝓlitas ẽ ꝑ rao ſlis, q̃ sb̃tia differt
ab accide, ẽ ens, ẽ rao ſlis, ẽ ens adtiuũ ꝑptũ ẽ rao
ſlis, q̃ sb̃tia conuẽt cũ accide: go ſi ꝓlitas eẽ ꝑ ens
adtiuũ ꝑptũ, &c. Sequit̃ rũ ſb eadẽ mari; Ꝫ ſi
ꝓlitas eẽ ꝑ ꝑalitas, l ꝑs ſlis, l ꝑtuũ, l ꝑs me
ꝑpha, l diffa, rao ſlis differedi eẽ ꝑ rao ſlis conuẽ
endi, &c: go ꝓlitas ñ ẽ nẽ ſlitas, nẽ ꝑs ſlis, nẽ
ꝑs mepha, nẽ ꝑtũ ꝑtuũ, nẽ diffa. Ꝓao mari
eadẽ ẽ cũ aſsigtã ꝑ argutũ mare. Ꝓat mir: ꝓlitas

e per rao formalis, qua substantia differt ab accidente: et formalitas per formalis, per mpha, potq substuq, distra est per rao formalis, qua substantia convenit cum accidente: ergo formalitas est formalitas per mpha, etc.

182 Sequitur 1a ex hoc eadem mari: ad formalitas restringitur in substantia cui formalis non reperitur in accidente, non est ens adaequatum, potq: ergo aliqua substantia reperitur in substantia, quae non est ens adaequatum potq; atqui formalitas est formalitas restricta in substantia, cui formalis non reperitur in accidente: ergo formalitas non est ens adaequatum potq.

Ad min: formalitas restricta in substantia, quae non est ens adaequatum potq, est formalitas cuius formalis reperitur in accidente: ergo formalitas restricta in substantia, cui formalis non reperitur in accidente, non est ens adaequatum potq. Negatur ex, locando quaeque haec termina Ds mpha, Dtq substuq, Distra, Ds formalis, Formalitas, loco, in quo ponitur ens adaequatum potq in 1a vice retorsione; et hoc intellectus esto pro retorsionibus omnibus deinceps formandis. = Neg. 2a ex: substantia non differt per se ab accidente rao entis adaequati potq; ad substantia differt per se ab accidente rao formalis: ergo formalitas non est ens adaequatum potq. Sequitur ex, sub his conceptibus Ds mpha, Ds formalis, Formalitas, Dtq substuq, Distra.

183 Sed omnis formalitas quae potest esse expressio Ens adaequatum potq, Formalitas, Ds mpha, Dtq substuq, Distra, Ds formalis est raog [illegible] omnino ex qualitate, non vocat

proty. spe h. ex ss. Deerseitas, q. a. w. ita gota e. fr rao flis distredi ab zaliete. Optima resp. q. re torloz, et argty solvit adviorg. Certe ad argtg D mirg, ssa mari: et si flitas eet fr ens abstry rao flis distredi eet fr rao flis snicedi, &c, ido: si flitas eet fr ens dacty, &c, no mirg, et ngas. Ad mi riu paog ssa ba antu pte, D eg: et ens abstry e fr rao flis, qa sbtia snit ig accide, ido: et ens dcty, no eg pty, et sgnd flr dgat. — Ad ly iug ssa mari, D mirg: et flitas repta fr in sbtia, cus flis n recepit fr in acide, n e fr ens abstry, ido: n e fr ens dacty, no mirg, et ngs, et ssami ri sspta, no utrgq ngs. Ad miriu paog D ans: flitas repta fr in sbtia, qs e fr ens abstry e flitas, cus flis revit fr in accide, ido: qs e fr ens dacty noans, et sgnd flr dgat. — Ad eg ug D marg: sbtia non distrt fr ab accide rao entis abstri, ido: rao entis dacti, no marg, et ssa mi ri, no utrgq ngs.

286 Sbtia igr dnit Ens in se, et Acend dfit Ens in alo; unde ens abstry, et ex ss spe ex ss. Ens e Jw ru sbtie et accidi, flitas vo e dista sbtie ab accide, et zalietas acidis a sbtia dista. Ani ens abstry e rao flis, qa sb tia snit eis accide, sive sbtia snit fr ig accide rave entis abstri. Et flitas e rao flis, qua

sbtia distīcta sit ab accide sive sbtia dist sit ab accide rōne ssitus. Ssitas nō ē sit ens abs trz, uz nō ē ens in sceptz p̄ Ⓐ explicoz Ⓐns. est tz sit ens Actz, uz ē sit ens qui sceptz p̄ Ⓐ explicoz Ⓐsitas. Atq adeo lt ssitas ē sit ens, qa ē sit ens Actz, nō tz ē sit rao slis, qā sbtia sit sit uz accide, qa nō ē sit ens abstrz. Insta ssitas ē sit slitas repta sit in sbtia uel slis nō repitur sit in accide: hincdz siz ssitz nō eē sit ens abstrz, qd repitur sit in accide. Ad lt ssitas nō ē sit ens abstrz, est tz sit ens Actz, et sgnr ē sit ens, qaia ē sit sfico entava, et rlis, esr poli, et ē sit alqd. Dq, sbtia dist sit ab accide rōne ssitus, tz nō ē sit ens abstrz, et ens Actz, qa ens Actz, sive ssitas ē ulma distīva sstīva sbtiz, et sgnr ē sit sfico entava, et rlis, uel slis nō rperit sit in accide.

35) Insta 1: sbtia, dz sceptz sz ssitus nō ptica sit raoz slivz entus: go sbtia, sdz sceptz sz ssitus nō ē sit ens; adqi sbtia sdz sceptz sz ssitus ē sit ssitas: go ssitas nō ē sit ens: go Ⓐ ans: et gd sdz alqz raoz slz nō expri mr sit p̄ explicoz Ⓐns, nō ptica sit raoz stivam entus sdz talz sceptz sz; et sbtia sdz raoz slz ssitus nō exprimr sit p̄ explicoz Ⓐns: go Mir ē certa.

Mar. pariter, ad 2dum: ideo hoc sub ratione formali realis non exprimitur per conceptum entis, quia hoc sub ratione formali realis non predicatur per rationem intensivam aliis: gradibus formalibus. — Urgebis: vel possibilitas exprimitur per adequatum conceptum entis, vel non? Utrumque falsum est: ergo possibilitas non est per ens. Adequate argumentum ponendo loco termini Ens, verbum huiusmodi ens adtive sumptum, Deus, natura, Deus filius, Deus spiritus, filiatio, Deitas. Adequate urgeas: vel possibilitas exprimitur per adequatum conceptum entis adtive sumptum vel non? Utrumque falsum est: ergo possibilitas non est per ens adtive sumptum. Eadem fit retorsio cum terminis Deus natura, Deus spiritus, Deus filius, Deitas, filiatas.

188 Dicitur ad 3um nomen entis comparatione ad, cum comparationem ens nomen perficit continuatur. Sic per conceptum entis non exprimitur per hoc sub ratione formali realis, sive non exprimitur per ~~aliquid~~ tale vel tale; et hoc non ideo est, quia tale vel tale non predicatur per rationem intensivam aliis. Et quia aliquid vel aliud prescinditur per a tali, vel rationali. Unde cum ens vel tale, sive abstracte prescindatur per a possibilitate vel tali, sive ab ente Deitate vel tali, inde est quod per conceptum entis non exprimitur possibilitas vel talis, sive ens Deitas vel tale, sive aliqua sub ratione formali possibilitatis. Contra hoc non obstat quominus possibilitas sit per ens, quia est per ens Deitas; sed quod Deitas ut talis prescindatur per a possibilitate vel tali, non obstat quominus

possibilitas ē pr. distra usq. ē pr distra d a'a. Ad obiecto
no maior suppositum, qd sibi possibilitas exprimatur pr
p. conceptum ens, qd supponit, et alterius congruit an adae-
quate, an inadaequate pr exprimatur. Ex nuper dictis
constat, possibilitatem ut talem non exprimi pr p conceptum Ens.

189 Instat

2°: Possibilitas est pr. aliquod praedicatum ratione quod exprimitur pr p
conceptum Ens: ergo possibilitas non est pr. constitutivum entis: ergo possi-
bilitas non est pr entis facti. Pat. 1a conseq.: qd exprimitur
pr p conceptum Ens est pr constitutivum entis; et qd supponit
pr constitutivo entis non est pr constitutivum entis: ergo possibilitas
quae supponitur pr constitutivo entis, non est pr constitutivum entis.
Respondeo ista ponendo loco termini Ens terminum Ens actu-
tive sumptum, et illi terminus sic vocat in obliquo, ut Entis,
l Enti pariter in obliquo entis actu sumpti l
enti actu sumpto. Eadem fit retorsio in terminis Di-
metaphysica, Di filii, constitutivum, distincta possibilitas. Directe
ad conceptum conceptio entis, nego conseq., cuius ratio maior est: qd
exprimitur per p conceptum Ens est constitutivum abstractum entis,
concedo; constitutivum facti entis, nego maiorem, et d. minorem: et qd
supponit constitutivo abstracto entis non est pr constitutivum abstractum en-
tis, concedo; constitutivum facti, nego minorem, et d. consequens: ergo possibili-
tas quae supponitur constitutivo abstracto entis non est pr constitutivum ab-
stractum entis, concedo: non est pr constitutivum facti, nego conseq. Con-
stat ex dictis solutio.

390 Obiic. 2o: nlus sceptus pr. advit, et suppditi
sbi gsi: at sitas e pr scepts pr adviend, et sup
ditus enti: go sitas n e pr eni. Prao maris, q a
alii prced dici alrale o pr. sceptis pr advientis
et suppdity sbi. Prat mir: scepts pr. dtrans raons
ony ad alqq. lig e pr scepts adviens, et suppdits
raoi oni; at eni e rao oni, et sitas e pr scepts
pr dtrand ens ad lig sbtiq: go sitas e pr sc-
cepts pr supvienz, et suppdits enti: go sitas n o
pr eni. Prao hui ulmy eqq: q a alii sitas pr
adviend, et supdita enti eed pr eni pr adviend, et
suppdity enti, et sqd ily fraliy myis scepts eed, ioi
l ii pr adviend et suppdive. Sgd 2: ens ady pory, gd
dit n stuit pr sitz: alii sitas reqrired pr in
accide, uy in aeid. pr vgria eni, ady pory gd dit
stutz: go sitas a pr scepts pr adviene, et suppdits enti:
go sitas n o pr eni. Sgd 3: si sitas eed pr eni, s
sitas n eed ulma diva stuva sbtiq; at e ulma difra
stuva sbtiq: go n a pr ens: go. Prat mar: ulma di
fra stuva rei e rao la stis, pr qq res ita differt
ab oibq aliis, ad pla dstis, ut nlatens pr plg oniat
uy lis; at si sitas eed pr eni, sbia pr sitz ita di
ferred ab oibq aliis ab psa dstis, ut pr plg cty oniret
uy lii: go si sitas, &c.

391 Requend Argty, et gentiq po

nendo loco tri Ens tq hinc Ens active sptq, Pars mpha, Ps slis, Ptq stuq, Diffra, slitas. 30

792 Dicte ad ar

gumq ssa mari, D mirq: d slitas e fr scepts fr ad

viens, d suppditus enti abstro, sdo: enti sacto, no mirq,

d sqss. Ad miris paoq ssa mari, D lq mirii ptq:

d ens abstrq e rao sriis, sdo: d ens sactq, no lq

ptq. D lq ptq: d slitas e scepts fr adeterminand

ens abstrq ad liq sbtiq, sdo; ens sactq ad liam

sbtiq, no lq ptq. d slitis dsto 1o sqnti, no lq sqss,

cus adjntq paoq D: alii slitas fr advieni, et

suppdita enti abstro ad fr ens sactq fr advieni,

d suppditus enti abstro, sdo: ad fr ens abstrq, no

adjntq sqq paoq, d qd inde leqa, eundq slitimq

scepts ee, soi pli fr advienrq, d suppditq. Ad

lq ug sdo, l D c. gr. ani: ens abstrq sbtq po

vq qd dit ri sstuit slitq, sdo: ens stractq,

no ani. D lq sqnd: qo slitas e fr scepts frad

viend, d suppditu enti abstro, sdo: enti sacto, ne

qo lq, d regas sqas. Ad lq ug no marq, ad ug p

paoq ssa mari, no mirq.

793 Pritas ut pote ulma diffras

tiva sbtiq e fr scepts infior, qi fr advit, d suppdit

sceptui supiori, enti sblt abstro, qd ut pote sias ra

sbtiq e fr scepts supior. Ante sed slitq fradvire,

ꝯfundi enti abstro, ac ꝑ ꝯgns ꝑsitz n ee fr ens ab-
stry, qd libent ꝯcedimus; n atq ꝯsqr ꝑsitz fr advire
ꝯfundi enti ꝯtracto, qd n e fr ꝯcepts superior rap ple-
itis, et idq gralissmus ꝯcepts ius ꝯcepta perfectius: un-
de lt ꝑsitas n sit fr ens abstry, e tu fr ens ꝯtractu,
et ꝯsqr fr ens. Deinde, ens abstry ꝑbus ꝑpriis, qd dit
n ꝯstituit fr ꝑ ꝑsitz, imo hic fr advit, et ꝯfundit en-
ti abstro fr ꝯstituto ꝑbus ꝑpriis, qd dit, atq ideo ꝑsi-
tas n e fr ens abstry. at vero ens ꝯtracty ꝑbus ꝑo-
priis qd dit ꝯstituit fr ꝑ ꝑsitz. qg n advit fr, neq
ꝯfundit enti ꝯtracto, et e fr ens ꝯtracty, et ꝯsqr e fr
ens. Deq ꝑpria ꝑ ꝑsitz, qg n e fr ens abstry et
ꝯtracty, ita differt ab oibus aliis absq ꝑla dtiu in rela-
tens ꝑ ꝑsitz ꝯmiad iuglis.

391 Instabis ꝑsitio: sic ꝑsitas ee fr
ens, ꝑsitas ee fr ens abstry; et ꝑsitas n e fr ens
abstry: go ꝑsitas n e fr ens: go. Prob mair: sic ꝑsi-
tas ee fr ens, vera ee ꝑpo ta, ꝑsitas e fr ens:
go sic ꝑsitas ee fr ens, ꝑsitas ee fr ens abstry.
ꝯsque ratio e, qa ꝑdicatus ꝑdit ꝑpoñ servat iersli
tz, ac ꝑ ꝯsqns e ens abstry, sive ens ꝯfu. Ex-
quib ꝯlta; sic ꝑsitas ee fr ens adtive ꝑbus ee fr
ens adtivu ꝑbus abstry; et n e fr tale ens: go. Mar
ꝑbad eod mo et eadem assignad rao ꝯque, qg in arglo
apponit. Pariu reque in tris ꝑ ꝑlis, ꝑ mpha, ꝑbus

ostruy, Distra, Alitas. Dicite ad 1um dico marg: si
quidditas est per se ens quod conceptum per se, concedo. Si quid-
ditas est per se ens abstractum, concedo: si quidditas est per se ens quod
conceptum per se, negotio. Praescitas, nego marg, et ipsa minor,
nego utrumque dictum. Ad maiorem ergo dico, quod in ipsa
assignatio est ut si loquatur de ente facto, falsa est,
si de ente abstracto loquatur.
225 Opes 3: si quidditas est per se ens,
distincta substantia est per se substantia; at distincta substantia non est per se
substantia: ergo quidditas non est per se ens: ergo. Nego minorem, quia
si distincta substantia est per se substantia, distincta ut talis per se est per se
specierum per se ut talis. Probatur major: si quidditas est per se ens,
distincta substantiae est per se ens simplex, et ens simplex est per se substantia:
ergo. Probatur major: ens simplex constituitur per se ens, et specificum;
at si distincta substantia est per se ens, distincta substantia est per se ens, et
specificitas: ergo. — Urgetur 1: quidditas praedicatur de inferioribus: ergo
praedicatur totum per se, ut totalis, totum ens amplius corpus?
Concedo: ergo quidditas non est per se ens. Nego consequentiam, quia si
quidditas est per se ens, est per se compositum ex ente, et specifico,
te, compositum atque ex ente, et specificitate est per se ens simplex,
tota ipsa substantia, et non praedicatur per se aliis. Sed sic:
ergo quidditas praedicatur de inferioribus totum tota species, et con-
sequenter distincta per se ut talis erit species per se ut talis.
Urgetur 2: quidditas nihil aliud per se dicit nisi corpus entis,
et specificitatem: at si quidditas est per se ens, quidditas dicit quod

goz entis, et suppositi: quo suppositas est per ens, suppositas est per tota substantia: quo differa daliens per ut talis est per species per ut talis, quod absurdum est

296 Ad argumentum

no marg. ad min. probatio D. marg: si suppositas est per ens differa substantiae est per ens sub se incompleto conceptu; ideo: ens sub se completo conceptu, no marg. D. min: et ens sub se completo conceptu est per substantia, ideo: completo conceptu, no min. Ad maiorem probatio D. marg: ens sub se completo conceptu constituat per ens et suppositi, ideo: ens sub se incompleto conceptu no marg, et min, quod est absolute falsa. Ens sub se potest esse l. metaphysice, et logice completus, l. logice, et metaphysice completus. Ens sub se metaphysice, et logice completus est ens sub se quod absolute exprimitur per hanc expressionem Ens sub se, aut per istam substantia. Qui conceptus est species logica adequate constituta, quod per imbit, et per ... entis, et entis differentia. Ens per metaphysice, et logice completus est ens sub se quod exprimitur per hanc expressionem suppositas. Qui conceptus non potest suppositas, quod non est species logica, neque per ambit, neque ... entis, et entis differentiam, at est praecise differa entis. Ut quod aliquid sit substantia, sive species metaphysica, et logica substantiae adequate ... requiritur quod sit ens sub se metaphysice, et logice completus, sive quod per ... et per ... ad duos conceptus ..., quorum unus ... generalis, alter differentialis, unus ... entis, alter entis

differa. Explitas atq ug nd ergr ms p se mphce, et
logē cplg; n m̄ cōit fr, aut fr cōdit duor cō=
ceptr ples, quorū unū singerius, aliud disfralis, u=
nus Sus entis, alt entis disfra, et uis simplicissi=
mus, qui disfralis ē, sive entis disfra, n ē fr tota
sbtia, sive tota sbtiq sp̄es, et pcise differa, qq ug
Seve entis cstuit fr sbtiq, sive eni p se mphce, et lo
gē cplg.

791 Ad lg ug dico, explitg adari de infio
ribq tqb ptq plg esse mphcq eorq esseq fr ens,
qn ex h pligat, esse ee fr socty e ente, et
pfeite, g ad hoc rqrebat esse ee fr ens p se c=
plē spty, et n sufit ee fr ens gaplete spte. Ad
lg ug cfa mari no mirq. sbtia nil aliud dit
fr, ni porq entis, et explitq gā sg dit fr Sus en
tis, et hus difrq; explitas vo n dit fr porq entis,
et explitq, gā n dit fr Sus, et entis difrq: lt m ē
fr ens Sacty n tg ē fr Sus entis, et pcise difra
entis, aut ens Sacty. Hoc psq ultius explatur.
sbtia fr ut tali gnalis divit in das plites, qa
rq una ē fr ens apltry, sive Sus entis, altra
ē fr ens Sacty, sive difra. Neutra ex hiis pliti=
tibq cōdit fr, aut fr cōbit altrq, et ex utraq sl
spit, et cstuit sp̄es loga, et mphā sbtiq, sive ens
p se mphce, et logē cplg. Hinc pro ta: sbtia

e per se ens, et possibilitas, e absolute vera, quia parla la Et
denotat, obliquè, concedere per se, et per se, habere duos conceptus, sive
ve unius, et alterius conceptus. Possibilitas vero est conceptus, quod
tiolice simplex, et indivisibilis; unde non concedit per se, neque per se con-
bit duos conceptus, quorum unus sit dicens entis, sive ens
absolutum, et alter ens factum, sive differentia entis, adeoque
adeo est quasi differentia, et non tota, et adaequata possibilitas, sive
quia neque ens per se metaphisice, et logice complexum. Hinc propositio
ta Possibilitas est per se ens, et possibilitas, est absolute falsa, quia
parla Et denotat possibilitatem per se concedere, et per se habere duos
conceptus, sive unius, et alius conceptus, quod est absolute
falsum.

338 Insolvis: Possibilitas non est per se ens factum: ergo. Probatur ante-
cedens possibilitas esset per se ens factum, possibilitas esset per se ens, et aliquid a-
liud; sed hoc dici nequit: ergo. Probatur minor, quia si possibilitas esset
per se ens, et aliquid aliud, hoc aliud etiam esset per se ens, et aliquid
aliud, et hoc aliud etiam esset per se ens, et aliquid aliud, et sic in
infinitum, consequenter entis theoria procedere in infinitum, quod
admitti nequit. Tandem possibilitas sit in possibilitate, quia extra adversi
e Ens adaequate possibilitatis factum. Et in minore Si metaphisica,
Deus possibilis, etc. Dicta ad ipsum hoc consequentia impolite quae
sunt in infinitum formalitatum, quas plures poterunt admi-
tunt non ante, et marem pariter. Nam ut ostendat adversar-
tis possibilitas est per se ens factum et nil aliud, et ens factum
est conceptus quotiolice indivisibilis, et per se implicandibilis,

a raoe entis, q. e. sr. pfeo entava, & rlis, & sr gelis & sr. ago.

799 Opes 2. 4. vu. pitas ed. sr ens, ens do querd sr. a pitate dstoe slis zadega, sive slis zcludentis ab zcluso: go algd ptz dar in pitate, quod dgad sr adeque a raoe entis: go algd ptz dar in pitate, qd n e sr ens; dgs illus mi ptz e sr pitas, ud e ulma dfra dtuva pitig: go pitas pud e ulma difra dtuva, ptig n e sr ens: go. Pbar dga: dstio rlis inadega, sive zcdentis ab zcluso, ga epotz phy dsguir rlit a ma la n stad adg dstoe rli adega mg ab ala sparte: go similiter. Arizty regued in ente adtive pito. Et etz in tris 2s slis Difra &c.

800 Dirite ad lud D ans: si pitas ed sr ens abstry, ens dsguerd sr a pitate distoe slis zadeda, &c. sdo: si pitas ed sr ens dacty, &c. noam & igua. Distio raoii, 9b ut sla e sr ens abstry & pitz e mutua, & adequata, adg ado ng e dstio zcdentis ab zcluso ng zclusi ab zcludente. Huius dotz rao e, qa qdo dicimus pitz ee sr ens, n logimr de ente abstro, ut pitas, & ens abstry sint duo sepius sl adeque zr, e dstinti, & gorz neutr altz sr zbit, aut sr zcludit. Qdo ig dicimus pitz ee sr ens, dacty

ente loquim.r quia quod, et perfectio nulla dat fluid. ostus.
quia ut n sel dixim; Veritas et ens facty, sit
unus simplicissimus conceptus gtiolicet gdiolis; sicut ho et al
rale sit unus simplicissimus et gtiolicet gdiolis conceptus,
et tis eius dicentium hoc est quod al rale. Ane substantia e
compositus mphy constand. tribus et ptibus mphicis, et en
te abstracto, et ente facto, sive possite, et ens abstractus
sive adeque mutuo disguit ab ente facto, sive se
possitate.

Dot. Opes S: si possitas est quod ens possibile, quis
scis ens fecedret sive possitas: et xta dicta possitas n est quod
ens possibile ipsle possitas: go. Bad mar: si ens fecedret
sive possitas, hic est ens possibile conceptus adeqss. conceptus
entis possibile: go. Iga o reta, et ans ostendr. rg, si
ens fecedret sive possitas, hic in tis est sive ens: alit
ens n tfecedret sive perfectis. Dinde possitas est sive possi
bile, quos possitas est sive possitas. Ugd; si ens fece
dret sive possitas, hic est sive adequi poens rlit e
tre possibile, et possitas nigt est sive adequi poens rlit
xtre possibile, qua possitas i sive ens possibile ipsle possitas: go
si possitas est sive ens, hic est sive ens possibile ipslete
possitas; et n e ens possibile ipsle possitas: go ens n fecedit
sive possitas. Ratio minor, nq ideo substantia e sive ens
ipslete possitas, quia substantia e sive adeque poens realit
xtre possibile, l e sive poens rlit xtre, quis adeqss. dus

sceptu.

808 Ad argm̄ no marg, et paōr ans D: si ens
sedret pr ssitz, sic ed pr ens sle sbz adeqß scep
tz entis sle isple spti, sdo: sbz adeqß sceptum
entis sle sple spti, no ans, et sgß. Sitas n̄ e pr
ens sle sple sptz, sbz adeqß sceptz plus, sive n̄
e pr ens sle, sbz adeqß sceptz entis sle mphe,
et loge spleti, qa sitas adpote scepts oio sdistis
nq sdit pr, nq pr gdit sui entis, et entis de qg
gz, sstuit pr ens sle, sbz adeqß sceptz en
tis sle sple sumpti. Sitas tz e pr ens sle in
sple sptz, sbz adeqß plus sceptz, sive e pr ens s
le, sbz adeqß sceptz entis sle mphe et logice
ssoleti, qa sitas e pr gcile entis dira. Sinc
adinta antis pao n̄ uget, nq l logr de ente abstro
et de Srlecite ut pr adeque dsta ab plo, et sic ra
da e, uz ssitas, lt n̄ pr ens, n̄ pr ens abstrz,
et grā sitas ut pr adeque dsta ab plo; vel loquit
de ente facto, et de site ut pr adeque dsta ab
ente abstro, et sic sda e, qn v. hoc loqd srectz
e pr ens sle sbz adeqß sceptz entis sle s-
ple spti, nq sitas, sive gd tz e ens factz e sz
pr dira entis. — Ad vg D marg: si ens sredret
pr ssitz, ns ed pr adeque poens rlie extre sple
sptz, sdo: poens rlie extre sple sptz, no marg.

D mirz: d ꝑsitas ngt eē ꝑ adequē poens rlit̄ e
tre ꝯplē ꝑtz, odo: ꝗ ꝯplē ꝑtz, no mirz, uu ad
intz ꝑaoz D: ido ꝑti ē ꝑ ens ꝯplē ꝑtz, qa
ꝯtra ē ꝑ adequē poens rlit̄ etre ꝑſe ꝯplē ꝑtz,
odo: poens rlit̄ etre ꝑſe utuſꝗ, no adjuntam
ꝑaoz. Iſtad ex dictis ſutio, ng us ens ꝑſe, ē po-
ens rlit̄ etre ꝑſt ſind ꝯl ꝯraiꝗmuo ueptu, qd quid
dit de ente ꝑſe, dudꝗ ē de poente rlit̄ etere ꝑ
ſe.

8 o 3 Opei 6: ꝯi ens ꝯcedre ꝑ ꝑſite, d ꝗalietz,
utraꝗ eē ꝑ poens etre rlit̄: ꝗo utraꝗ univocē ꝯ-
nired in raoe entis. Pbao ꝯꝗꝗ ē, ng ido Deus,
d Crea uvocē ꝯnicerd in raoe entis, qa Ds ē ꝑ
poens rlit̄ etre, d Crea ē ꝑ poens rlit̄ etere:
ꝗo a ꝑſite ꝑud ꝑ dsta ab ente abſtro, d ab ꝗa
liate ꝑud ꝑ dsta ab ente abſtro ꝑt abſtrahi
rao ꝯnis, d uvoca entis. Pbao ꝯꝗꝗ ē, ng ido a
Do, d Cra ꝑt abſtrahi rao ꝯnis, d uvoca entis, qa
Ds, d Crea uvocē ꝯniund in raoe entis: ꝗo ng ꝑſei-
tas ꝑud ꝑ dsta ab ente abſtro, ng ꝗalietas ꝑut
ꝑ dsta ab ente abſtro ē ꝑ ꝯilis. Pat ꝯꝗ id
ma ꝯꝗa: ꝯi a ꝑſite ꝑud ꝑ dsta ab ente abſtro, et
ab ꝗaliete ꝑud ꝑ dsta ab ente abſtro ꝑt abſtra
hi rao ꝯnis d uvoca, alqa ala ꝯlitas, ꝯve ta-
litas ded ꝯniri ꝑ in ꝑſis d akens raꝗ ꝯng, et

uoca entis ad eã simplicitatem, et qualitatem: quoniam non simplicitas quæ sit distincta ab ente abstracto, non qualitas quæ sit distincta ab ente abstracto est sibi contradictio, sed ens ut sic reddatur sibi simplicitatem, et qualitatem, et quoniam ruit contradictio, quia in indivisibilitate, scilicet inseparabilitate formali simplicitatis quæ sit distincta ab ente abstracto, et qualitatis quæ sit distincta ab ente abstracto nititur. Ratio autem est non quia a simplicitate, et qualitate ut sic abstrahitur ratio unius, et univoca similaritatis in simplicitate, et qualitate, sed quia ratio sit aliqua alia simplicitas, sive talitas continens rationem in similaritatibus, ergo sequitur distincta ab ea talis similaritatis simplicitatis, et qualitatis.

80 Ad argumentum Deinde ani: si ens reddere sibi simplicitatem, et qualitatem utraque esset sibi ponens relative extra ratio, ideo: sibi ponens relative extra abstractum, nego ani, et consequens, et Deinde adiuncta quæ probatio: Ideo Deus, et Creatura univoce conveniunt in ratione entis, quia Deus est sibi ponens relative extra abstractum, et Creatura est sibi ponens relative extra abstractum, ideo: quia Deus est sibi ponens relative extra utrumque, et Creatura est sibi ponens relative extra utrumque, nego adiunctam quæ probatio, et consequens inde deductum. Ratio a simplicitate quæ sit distincta ab ente abstracto, et ab qualitate quæ sit distincta ab ente abstracto nequit abstrahi ratio entis, quia unius est, et univoca simplicitatis, sive in qua simplicitas, et qualitas quæ sit ab ente abstracto distinctæ univoce conveniant, cuius ratio est, quia licet ens reddatur sibi simplicitatem,

et qualitatis, perseitas tis, et qualitas non sit per ens abstru quod sine est et unvoce rem substantiae, et accidentis, et facti, in quo substantia differt ab accidenti; neque sit per potens relicto extra abstru, quod univoce est, et ~~abstrus~~ sine rem substantiae, et accidentis, et facti, in quo substantia differt ab accidenti. Per perseitatem quidem nil aliud intelligitur, nisi formalitas illa, per quam substantia differt per ab omni non persa, quae est totaliter simplex, et indivisibilis, et a qua non potest abstrahi aliqua ratio entis et univoca sibi differre, et alteri ab persa distinctae: aliter sequitur non erit prius ultima differentia constitutiva substantiae. Idem dicendum est de inalietate. Ergo quod perseitas sit per ens factum, et qualitas sit per ens factum, per rationem entis facti esse unum, et univocum rem parum; quia per expressionem Ens factum tractatum ad Perseitatem significatur idem per se, quod per expressionem Perseitas, nimirum ultima differentia constitutiva substantiae. Et per eandem expressionem Ens factum tractatum ad inalietatem significatur idem per se, quod per expressionem Inalietas, nimirum ultima differentia constitutiva accidentis. Hic opportune noabis, ens factum contractum per in perseitate, non esse per ens, et tractionem, sive non esse per duas formalitates, quarum una est Ens, et alta Entis tractio, et sit esse unum simplicissimum, et totaliter indivisibile sceptum per explatum per expressionem Perseitas, aut per expressionem Ens factum tractatum ad perseitatem, quae sceptum obviae explanandi ens factum, sive quod idem est ultima differentia constitutiva substantiae perfecta

diij ꝑsu a raoe entis rlis.

Opei. 1: ꝑsitas n̄ e ꝑ polis: go n̄ e ꝑ ens: ꝫ eg n̄ tscedit ens: go.

Pbaᵗ ans: ꝑsitas ex suo ꝯceptu ꝑli ꝑscindit ꝑ a polite, et impolite: go. Pbaᵗ ans: ꝑsitas ex suo ꝯceptu ꝑli n̄ e ꝑ pooe polis: go. Pbaᵗ ans: hec expressio Prseitas n̄ e talis rq, ut ex vi ꝑcise ꝑsu ꝯllectus ꝑsit eliere h judicij ꝑsitas e polis: go. Pbaᵗ ans: ideo hec expsio talis rq ee, ut ex vi ꝑcise ꝑsu ꝯtellectus ꝑ eet eliere ꝑditū judicij, q̄a hec expsio ꝑ ꝑseitas clare ꝑonit esse mphc ꝑsitas, et nlq ponit in ꝑsa ꝯtactioq; et go hec expsio ꝑsitas clare ꝑonat esse mphc ꝑsitas, et nlq in ꝑsa ꝑad ꝯtctioq n̄ ꝑad, hanc expsioq Prsitas talis rq ee, ut ex vi ꝑcise ꝑsu ꝑi ꝯllectu eliere ꝑdictū judicium: go. Pbaᵗ mir: qd hec expsio cognile clare ꝑonat esse mphc cognilis, et nlq in ꝑsa ꝑonat ꝯtctioq, n̄ ꝑbad h expsioq cognile talis rq ee, ut ex vi ꝑcise ꝑsu ꝑi ꝯllectu elire h judicij cognile e pole: go ꝑlle. Iga ug a ꝑarite, et ans ꝯstare bd, q̄a multa dant cognilia, qq Chimoeca, et impolia ꝑst, ut mendacij Dei.

806 Ita ab alqbq reqᵗ argtq; go lo nra ꝯnq ꝑavims. Sed nla ee rtorsio ꝯi statq narᵗ supotq, go nitis, qd selt dat alqd

cognitione, sive aliquod connotatum obiectum, quod impossibile est. Quod suppositum negatur ab Auctore asserentibus, omnem cognitionem, sive omne obiectum connotatum omni ordine tam Creatum, quam increatum esse subiective, et in se ipso possibile. Quo tamen supposito, ad argumentum, non antecedens, ad antecedens probationem non antecedens, ad minorem probationem non antecedens, ad hanc probationem non antecedens, ad tertiam probationem ostensa contrariorum non miror, ad minorem probationem ostenso antecedenti quod dicta, non consequentia. Disparitatis ratio est manifesta: quia datur aliqua potentia remota, et nimis universalia, et talis est potentia cognitionis, et datur aliqua potentia proxima, et minus universalia: quod expressio clare ponatur potentia remota, et nimis universalis et nullo ponat in ipso factionis non pati, expressionis talis non esse ut quae vi possit ipsius possit illius dicere et iudicium. Potentia licet est possibilis, quae sit, sicut licet potentia remota et nimis universalis, sic singulariter ut aliqua potentia proxima et minus universalis, Chimoeraque, et impiatoris est. At vero quod expressio clare ponat potentia proxima, et minus universalis, et nullo pati in ipso factionis pati expressionis talis non esse ut quae vi possit ipsius quod illius elicere proprium iudicium potentiam licet est possibile, aliter tia usque sunt ut talis non esset possibilis. Potentia esse et supposito non supponente ingredi: an hoc licet est, vel non sit possibile? Ut igitur expressio cognitionis clare ponat potentia remota, et nimis universalis et nullo ponat in

abs vactioq, et ex pssio Prscitas clavē ponat ptq
zmiq, d mini verbe, d nīq ponat in ẽo vactio
nq, inde fit, qd ex pssio Pssitas talis nq ē, ut
vi pcile psus zlltq pi eliere pditq judiq, sic
uu vo ex vi pcise expsois Cognile.

80) Ad calcem
prius obsabis, retorsoes à nobis factas in zceptibus
Ens adtivē sptq, Pssitas, pi stis, Disra, pi mpha,
ptq zstuvq, d filibq nō enervari zstoe, qā algi
utunt dlb ztscedq entis dsndentes. Docent isti et
pdq bino, pditos stos oē stos pq ztioiq, cq a pte
rei, sive ante oq zltus opraoq nō dē sralitas, nq
pi mpha, nq ptq zstuvq, nq disra: obta mē ac
cipiunt pditas dnomaes a cone: unde Pssitas ut
iogta p conq Prsitas dnomat dnomae zca sra
litas, pi mpha, ptq zstuvq, d disra. Hnc asiunt
arzta qbqnrq dnq impgant, pcedre de Pssita
d zalicte 1º ztiolis, mtis, sive de solo z=
ceptu lo obvo qi sp has zpsioes Prsitas, et
Inalietas sr zprimst; retorsoes vō nras pcedre
do Pssite, d zaliete Lº ztiolis sptis, sive de
pssite, d zaliete sorq eē ztiole, qd hent ablhuj
ionibq Prsitas et Inalictas, iq Pssitas, ē za=
lietas nō nisi ut iogtq p pritas iones sint srali
tes, ptes mphe, pta zstuva, d disre: unde velu

dunt, retorsiones a nobis factas in praedictis exemplis nullas esse, ut illa argumenta de possibilite, et qualitate primo complex. sumptis; neque vero retorsiones de possibilite, et qualitate complexi loquantur.

Non, inquiunt, praedicta distinctio vim, et efficaciam nostrarum retorsionum enervat, neque vel adversariorum argumenta procedunt de possibilite, et qualitate complexi, vel nostrae retorsiones procedunt de possibilite, et qualitate primo complexi? Quod absque ita probatur, quod haec possi... ergo: ideo contra adversarios nostrae retorsiones procedunt de possibilite, et qualitate complexi, quia procedunt de possibilis formaliter esse complexe, quod habent a ratione: sed etiam adversariorum argumenta procedunt de possibilite, et qualitate formaliter esse complexe, quod habent a ratione: ergo si nostrae retorsiones procedunt de possibilite, et qualitate complexi, etiam adversariorum argumenta procedunt de possibili complexi.

Probatur minor: ideo contra adversarios nostrae retorsiones procedunt de possibilite, et qualitate formaliter esse complexe, quod habent a ratione, quia procedunt de possibilis prout sunt partes materialiter, et formaliter, parta materia, et has denominationes accipiunt a ratione; sed etiam adversariorum argumenta procedunt de possibilite, et qualitate prout sunt ... abstracte ab ..., et hanc denominationem accipiunt a ratione: ergo si nostrae retorsiones procedunt de possibilite, et qualitate formaliter esse complexe quod habent a ratione, etiam adversariorum argumenta procedunt

de p[ro]p[ri]is, ideo eo q[uo]d de ratione illius est, q[uo]d habent a [...]. Minor constat ex iis, quae pro confirmatione rationis a nobis dicta sunt. Dices, idque ad [...] quod [...] par[te]: idcirco adversarios argumenta procedunt de [...], et [...] 1° [...] [...], 2° procedunt de solo [...] obvio, quod per has expressiones Privitas, Inalietas [...] exprimuntur; at vero nostrae retorsiones procedunt de solo [...] obvio, quod per has expressiones Privitas, Inalietas [...] exprimuntur: ergo sicut adversariorum argumenta procedunt de [...], et [...] 1° [...] [...], etiam nostrae retorsiones procedunt de [...] 1° [...] [...]: quia vel adversariorum argumenta procedunt de [...], et [...] 2° [...] [...], vel nostrae retorsiones procedunt de [...], et [...] 1° [...] [...]: ergo nulla est retorsionis solutio.

Sectio. 3.

Utrum Deus summus, et infimus dicantur in differentiis?

Resolutio. Constat

ex dictis num. 220, quod Deus summus dicitur maius, et quod Deus infimus. Constat etiam ex dictis num. 150, quod differentia [...] [...], et quod differentia extrahens. Dicitur [...] procedunt de utroque [...], summo, et infimo, non tamen ut utrumque [...] [...] [...], et extrahentibus, ac certum [...] nec Deus summum, nec Deus infimus [...] sunt in differentiis extrahentibus, nec differentias extrahentes non esse Deus summus nec Deus infimus, ut differentia extrahens [...] [...], et est [...] [...] sep[ar]at, aut [...] [...] sub ratione [...] [...] aut summi, aut

infimi, ut videre est in ratione nra entis al, ut e di=
ffia extraheri, et quae sr gigni et sr ocigi qn sr colliga au
sr scisa, a ratione sti alius sive et al. Accedit id quod enim
differas de Gere, i aliud, e infimo collig ru diss Sbentis,
pcrit q in e cor, sic in go dsas gmic pcedens a
cadebat de Gere supmo ru sicaris disparis: cende, ut
pintis dsaciis c rez Sus al ug ita sedat sr in disra
Sbenti hilitas ig, ut actheccda sr hilitg.

840 In Gne 1a

Sent a ura e, p ga i aiain sent Nominales, Alexandr
Averroes, Gregorius, Aversa, et Zinula. 2a sea na
va e, p qa eiaui sent Arles, D Thos, Achil. Dr Exi
mius Suarez, et cor in nra Schola, Sectatores. Cy
Aq q seg e nra 3o. Sus scalny et infimu sedit sr
in oibs ssory dsrjis Sbentibg. Dat 3o. Sus al thedit
sr hilitg: go Sus scalny et infimus thedit sr eius oci
dissra: Aga e lega, ng gogo de gere al ru disig
Sbenti hilitas dicitur, dicdy ctq e degouq alioge
nere, sive scalno sive infimo ru cuiusq alterius
dsrs Sbenti. Dat ant: id, qd e sr priy fusao=
ii oo sr alj, at hilitas e sr priy fusaois: go hi
litas e sr al. Mar inc plq alis dsions. Patur
mir: hominilitas a sr priy hominitas, et hominitas est
fusao: go hilitas e sr priy fusaoi.

841 Opca batories Phi

et D. Thom: ng tē ingŭt: Deus sub sptu n̄ pt pra
ri: & difra, q. difra n̄ ptica Deu, ut dic: Ip° Topi
corum: et lt ait: nec videt difra ptieps Divis: od
gd m ē Genr ticeps aut spes, aut idum: difra
vo nq spes, nq idum ē: manifestm qt, gd n̄ pu
cat Deus difra. Dni a rao fi argtat Rd dog ?g°
Ses: ssi unitas ee̅ sp rl, ee̅ sp tota spes logica
Equi, et unitas n̄ e sp tota spes loga Equi: go uni
litas n̄ ē sp al: go al n̄ exceditur sp hilus: go. Hoc
argtum ora entis excedg facilm ut solvat Ladatus
qc Ds asseruit, ens n̄ ee prie Deus, nq sbstitm
eē prie diffm, et sgnr supritm n̄ ee sp totg spg
logg sbtig, lo sitas ī sp ens, et addit, ee pad
Thg, et Arlem, et veteres oes, ens apllare Deus
prie tale.

818 Certm ē D Thg nare enti raog Genris;
adna atq ī Ens, eui raog Genris nat ē Doctor,
an solt ī Ens unime sptu, an alit acceptm n̄
latis ghd. Pe Angus Lapd Domic 98 sup S.
assignat eog illa rao, qare Ens n̄ ī Deus, gt n̄ pt
ee univocm ad sbtig, et Acceni: go D Thas nat raog
Genris Enti: gt n̄ pt ee univocm ad sbtig, et acceni;
atqe ens unime sptu, ita phi Ladatus ī unvo
cm ad sbtig et Accens: go D Thas n̄ nat raog
Genris enti unime spto: go et D Tha n̄ pbat

ens ultime sumptis n° ee° Dux prie tale. Arles lib
4. Mphis Cap 2. tex. 1: quare & entis quotquot sit
species, totidem sentis speciei genere est. Et tex. 3. ait:
quare quotquot sit unum, totidemque entis spes. sunt: go
xta Aris dant plures entis spes; & haec ens esse
Dux prie tale multiplicatur in pes spebus, d& plu
bus speciebus pdalr: go xta Aris ens i Dux prie
tale. Certum e, plures e veteribus asserere ens n
ee Dux prie tale; & fortasse id asserebant, q' nt
Arle vix unquam loquebant de ente ultime sumpto.
At L Rubio ut pbus alii, ac eid Cap 2 Qne
5 de Lmentis, asserit, ens ee Dux prie tale, et hanc
opinionem amplectuntur plures e NN modernis, et fere om
nes Adv.

Sed quidquid de hoc sit, manet adhuc gravis dif
ficultas qua entis transcedz, ut ita exprari posit qua arg
quitur: si perseitas est per ens, perseitas est per tota ss
tia; & perseitas n e per tota sstia, sit ens n i prie
Dux, & perseitas n i rigorose dista: go perseitas n e
per ens, sit ens n i prie Dux & perseitas n i rigorose
dista: go ens n transcedit per perseitatem, sit ens n i prie
Dux, & perseitas n i rigorose dista: go. - Dic ad argtum
a dato eb extrahz ro margi: ng ut nihil as i prale n
per qd i per al dictum, ut datz est per tota spes loga E-
quivoca. rigresus, nihils ca per al abstraz, a quo per dstiae

formali mutua et adeqa disquisit. Vide logic dicta in reg
tione ad 3y argu[m] potiss[imum] n[umer]o 275. Ad oppositum quod attinet
D. Thom. et Thomistae at[que] auctores, qui eligendo sunt de genere
relativo, sive de ratione generica ut abstra[hit];
at[que] de genere substantive sumpto, sive de ratione generica ut
facta. — Inspicienti textum D. Thomae citatum n[umer]o 779: enti
vel pt adi extraneis [?] mys, quo discrete addit generi,
quia quod esse sive naturam est ens: quo ceterum D. Thom.
similitas ita addit alii ut non in al: quo al non habet
dit pt hilitatis: quo. Ad quartum D. Thom. loco citato
ucte logi de dispositis extrahentibus ratione generis abstracti,
non vero de dispositis continentibus rationem generis abstracti: unde hi
litas quae est disjuncta ipsis, ita addit alii ut in formali.
819. Oppo=
nes 3: si similitas esset formalis, al etiam peret in desinitio
ne Equi; sed non peret etiam in desinitione Equi: quo. Ratio ma=
ioris, quia in hac desinitione al hile in toto peret al, ut exsis
tis patet. Deinde probatur hile, seu hilitas, esse formalis:
quo si hilitas esset formal, al etiam peret etc. Vide 1: al
non adequat totum ejus logicum Equi: quo aliquid dat in ejus
logica Equi, quod non in formali; at id quod dat in ejus logica
Equi praeter al est hilitas: ac hoc non est al: quo. Dat
ans: al est pars ejus logicae Equi; sed pars non adequat totum:
quo al non adequat totum ejus logicum Equi. — Probatur 3: si hili
tas esset formal in desinitione ipsius Equi superflueret [illegible]

cedy al, dun sup flut: go. Dae mar: ī hilitas
ed fr al, Ibi eglaret so voy lud al aes lud
hile: go... Pad 3: qs ed qs de minus snere gss
toty: d hilitas c qs ed qs, d esta loga Equi eto
ty: go hilitas de snere minus gss Elsa loga Equi;
adgi si hilitas ed fr al, n snere minus gss Elsa lo
ga Equi: go n e fr al: go. Abao thptg, qli hi
litas ed fr al, snere al, d hility, go d nil
alud & Elsa loga Equi sne. Hec oia eque mil
tand qa entis ptcedg, d cods mo solveda sit.

8 :: Ad argty
d marg: ī hilitas ed fr al, al diuso mo csty bis
ocret in dtione Equi, sdo: ecds mo csty, no ma
gi: d mirseods mo, ī no sgss. In dside Equi bis po
nit al diuso mo csty, qa in pla pit abstry, sive
al ed scepty so h eptos al, d pit al dacty, si
ve alu scepty so h eptos hilitas. In dtione
Equi n pit bis al cods mo csty, qa in ga n ue
al abstry, nq bis al dacty. Ids accidit in dtise
csty, in ga pit bis ens diuso mo csty, qa in pla
pit ens abstry, d ens dacty; n vo pit bis ens
cods mo csty, qa in pla n pit bis ens abstry,
nq bis ens dacty. Ad tq ug d ans: el l blum
abstry, l oly dacty n adega toty ets loga Equi,
sdo: al abstry, hil, d dacty, no ans. Ad antis A

paoq. D marq. al. pl. solis abstr., solis. d actq. e. pars

syll. log. Equiv. ido: al. abstrq. sit d actq, no ma=

tq. d essa min. gnd. silic. gad. ptd. & dictus

solutio; qb. explari. pt in essa loga. solutiq.

846 Ad. 2q. uq.

no marq. ad. uis paoq. D ani: si hilitas ed. sr. al

idq. idnte sli explard. p. vbq. lud. al, ac p. lud. hi

le, no: idq. idnte reali. ido an, d no dqp. Dr vbq.

lud. al idq. idnte vli. expla. ac p. lud. hile, q. p.

utriq. vbu explard. pta essalia. Equi. qq. sit idq. idnte

rli. sive vlir. qr. sit idntican. n. aeq. p. utrq. vbq. e

xpla. idq. idnte reali. q. p. lq. expla. al. abstrq. et

p. lq. expla. al. d ctq. qq. n. sit idq. idnte reali d

si aequiv. qr. lo diqund. Solutio explari. pt in definie

solutiq. Ad 2q. uq. pso ~~anti~~ integro sillogo. no mirq. pso

ptq. uis adintq. paoq. D: si hilitas ed. sr. al, hilitas

oncrd. al d actq. ido: sncrd. al abstrq. no adintq. p

bacq. Essa loga. Equi. ond. al abstrq. qd. e. Deus, et

al d actq. qd. e. dicta: hilitas v.o. sq. ond. al d actq.

qd. e. dicta: unde hilitas minui onet. ap. essa loga

Equiv. Explat. solutio in essa loga solutiq.

847 Espes 3.o ptes

tous in eo qere in qo lo ptes se mutuo excludunt

d al. e. hile sive hilitas sit qr. ptes esse loga Equi:

qo al e hile, sive hilitas in essa loga Equi. se mu

tus excludunt sr. adoi ex ptibz quz mutuo se ex
cludunt sr alta altz sr n: opponit: go hilitas n: o
ponit sr al: go al n: excedit sr hilitz. ig el: e
quis recte divisit tgs in ptes ingrales psius in al,
et hile, sive hilitz: et in divisione recta, pr alta
ngt altz sr cedere: go hilitas n: cedit sr al. P
ba mir: si in divisione recta pred alta vs altam
sr cedere recte dividere equi in al, et equz: at
hoc ngt diui: go. Vg et: si hilitas ed sr al, in
divisione essali equi n: requireret psius ab aliis a-
nalibz dista; et in divisione essali equi bed requi
ri psius ab aliis analbz dista: go. Pbao mir: si
g a divisio essalis bed explare pta essalia divisa, et
uny ex ptis essalbz dividit a dista sicus ab oi n
Ppo. Pat mar: si hilitas ed sr al, cadz ed di-
visio ta essalis equi: equi ala pr e al, ala hile,
sive hilitas, acista: equi ala pr e al, ala al;
et in hac la divisione n: reprit equi ab aliis anabus
dista: go si hilitas, etc.

818 Ad argtz ofa, l ccessama
ri D mirz: et al abstrz, et hile sive hilitas si-
sr ptes essz logz equi, sdo: al dactz, e hile, no
mirz, et D cgni: go al abstrz, et hile, sive hili
tas in essa loga equi mutuo se sr excludent,
sdo: al dactz, et hile, nc cgs, et ista subsumpta

no utrq 2ys. Liter esse loga Equi sit Sus,
et disra; n̄ vo Sus, et Sus, aut disra, et
disra: Sus ē al. abstry, sive al. pw sceptum
p. ā exsior al, disra vo ē al. 2actu, sive
[illegible] animal pw sceptu p̄ ā exssioz hile a
w p̄ ūtq hilitas. Vnde pter esse logq Equi
sit al abstry, et al 2actu, n̄ vo al abstry, et
al abstry, al 2actu, et al 2actu. Alni sic in
fr̄ al abstry et al 2actu, ē mutuo sudre fr̄
in esse loga Equi, qd qd ē verimy, q̄ nq al
abstry ē fr̄ 2actu al, nq al 2actu ē fr̄ al abs
try. Cy ā ty oxime spatu hile, sive hilitq ēo
al 2actu, et sqrd ei fr̄ al. Hec eadē doctra ex-
plari pt in ente abstro, et ente 2acto, 2bs. ut
pter esse logq sistq.

819 Ad lq uq Dmarq: Equus
recte didit tas in pter mgtas in al abstry, et hi
le, sive hilitas, 2o: in al 2actu, ē hile, no ma-
rq, et sq miri, no utrq 2ys. Equs recte didit
tgs in oes mgtas in al abstry, et hile, sive hi
lite: unde nq al abstry [illegible] fr̄ hile, sive
hilitq nq hile, sive hilitas [illegible] fr̄ al ab-
stry, et al 2actu. Ibi [illegible] ē 2o: ente abstro,
et [illegible], in 2o recte [illegible] [illegible] tals in pter
mgtas. Ad lq [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] ea fr̄

al absque in divice essali equi n[on] reperire[tur] sic
ut ab aliis analibus distincta, 2do: si visibilitas esset
ab eo sic al dactus no maris. Ad maris pars probatur
maris: si visibilitas esset sic al abstractus. Ideo, 2do: si
visibilitas esset sic al dactus, etc ne maris, dicitur mi
n[on], consequens filius dicitur. Estat ex dictis suis, quia explicat
est in divina essali...

820 Opes 3: si visibilitas s[ed]
sic propri[e] visu non tamen est sic aliquo si visibilitas sit propri[e]
ex finitus non tamen est sic aliquo al n[on] excedit sic visibilitas.
Ratio est sequens: quia ut finitus est ratio ita de
ratio. Sed ante: si visibilitas esset sic al, pro quare esse
de hoc. Et n[on] posset esse de hoc: ergo. Mar ex eo
statut quod al posset esse de hoc. Minor ex eo statut
quod visibilitas ex potentia passivo, et proprietas hominis posse
audiendi de illo. Ergo: si visibilitas esset sic al,
esset superior hoc; et nihil dicitur differens est superior quia
ve...ergo visibilitas non est sic aliquo. Minoris ratio est quia
sunt ratio superior, et differens est ratio inferior; quia
fiunt atque negat est superius superiore. Sed maris: si
visibilitas esset sic al, esset totius vel aliis; et totius est su
perius potentia: ergo. Contra est ...non ans, ad antecedens probatur
negatur maris: si visibilitas esset sic al abstractus, posset
esse de hoc, 2do: si visibilitas esset sic al dactus,
non maris, est alia mora, necessario consequens. De hac

dir praedat. de ipso, quod est formale: non vero ab-
stractus, quod est solum accidentale: abstractionis de eque prae-
dat. totum pro materiali esse implicite, ipsum ab abstr.
quod. Sue vero plus, non vero de facto, quod est distrahere
ipsum, ideo quod de ipso praedat. totum pro simul esse implicite ipsi-
us. Ad usum nomine, et maius probatur. Ergo humanitas non
est totum vero abstractum, nec est totum vero analitice
factum. Non vero abstractum, quia humanitas non concedit pro
ab abstr. Non vero abstractum factum, quia licet dicatur humanitas
gerere per ab factum, hoc implicite dicitur, cum humanitas non
continuatur sed ab factum et alia formalitates ab ipso distincta, et
in usu simpliciter. Et consequenter humanitas incepta quae est
pro ab facto.

8ut Opus dico: humanitas non est per prius intentionaliter:
quod nec per aliquod. Probatur ante: id quod est per directum
alium ad producendum, hoc non est per prius intentionaliter, et
humanitas est per directum alium ad producendum intentionaliter: quod.
Maior est certa, nam humanitas dicitur ab ad producendum ho-
minem. Probatur a pariter maior: id quod est per directum ex ad
causandum, non est per causa: quod similiter. Ante constat in esse nuc-
quam ea dicatur ad causandum. Ad argumentum nego ante, ad
antecedens probatio distinguo maius: id, quod est per directum alium per
modum realitatis, et ratio, quae ad producendum intentionaliter
non est per prius intentionaliter, ideo: per modum causa et rationis
quae, nego maius. Distinguo minorem: et humanitas est per directum per

my caz, d raois quy xt. ad pducedz hs caz, ado:
p my caalitū, d raois qa, no mis, d gss. Ad ma
ris paoz d ani: id qd e fr dtravy p my caalitū,
d raois qa caz ad candy, n e fr caa, ado: d hoc
lz pad adjnta pao; p my caz, d raois quy no
ani, d qad sitit osgad. Difra caz, i ao pducva
plus sit fr dtravy caz ad candy. Difra caz dtrad
z difrz plus ad efz in dtrata specie pducedy, e
dtravy e de lia caz, d raois Quy, g a caz ztuit
in dtra specie. Actio pduva caz dtrad zdifrz pl
us ad efz in zdmo dtratz pducdy, e d dtermi
navy i de lia Caalitū, d raois Qua, q a cz nla
tenus dstuit: lz lud dtravy e fr caa, lens vo hoc
lz. Stilitas e q ut pote qz al zstuit in ee mi
j fnraois in dtrata spe n e dtravy de lia ca
alitu, d raois Qa, d dilia caz, e raois Quy a=
nimalis ad pducdz fnroz, adqado e fr prium
fnraois.

831 Quaeres hic, utz difra zfima ztuad p algd
navy? Rn nave d aplo, difrz zflmz ztuit lz p
povy. Pat airtz: difra zfimg lz ztuit p ee
ptz efz mphz dtravz terus ad lz zstuedz: At hic
sentbs e adequat poviu: ergo difra zflma y ztuit
p povy. Mav ex explaoe difrz ztad. Mir e zha
ditis: nz ee ptz efz mphz, e dtrare lus ad lz

constituendo nullam navem dixit. — Dices 2a: differentia ultima est
quae constituit speciem esse humanitatem, et non esse rationalitatem: atqui
esse rationalitatem non est aliquod navis: ergo differentia ultima constituit speciem
aliquid navis: ergo. Probatur maior, quia est quidquid humanitati, et ra
tionali, differentia est qua non est humanitas (differentia ultima:
ergo differentia ultima est quae, tenet ista maior; sua probatione,
et minor: et non esse rationalitatem est ad navem logicum, et
ad aliquod navem physicum, non minor, et consequens. Ista humanitas
est rationalitas excluso logica rationalitas, quia in esse humanitatis ra-
litatem excludit, et dicit per tres navos explicatur, dixit navem
logicum.

Questio. 3.

Utrum ratio Entis sit univoca ad Deum Creaturam, substan
tiam, et accidentia.

Sectio 1a

Vera sententia proponitur, et probatur.

823 Scienditur est 1o,
sententiam praesentem non procedere de Ente antonomastice sumpto. Ens
antonomastice sumptum est Ens: infinitum, necessarium, et omnino independens
ab alio in existendo, et sic dicitur a SS. PP. aliquod supra
hoc existit: Ergo est Deus, qui sit: unde quando SS. PP. asserunt
Deum hoc esse simpliciter, creaturam atque similiter. Quod, nec denotant
Deum esse ens antonomastice sumptum, excellentius et finitum,
quo ab alio ente. Scienditur 2o est, non procedere de En
te independente a causa materiali, sive subiecto. Ens independens a

cam mali, sive obto (ut ego Ens ab Arte producitur) idq. e ac obtia upla. Ens ig. obfas procedit de Ente notiolit acepto. Ens notiolit aceptu quod est ac Vit. xtns, sive poeni rit. e. ve. Sciedu e 3. univocq a Dhis apllari iq. raoq, in qa ug eodm nene signat, plura sic, et per endq raoq. sniun. Sic rao hoi e univoca oibq hoib; q. aea hoes sic, et per endq raoq sniun in rae hoi, ug rao ho is ut sgata sic nen ho equu, et per endq raoq sal vet in uno, ac in alto hae. Sciedu e 2. analogg apllari a Dhis raoq log. qq, ug eodq nene signe, nq oio eadq, nq oio dirsa e in pbq. qq sniut n. per endq raoq. Sic rao sanitus e analoga respu ad hoi, Pharmacu, et coloru, qa in hi ratis sani nq e oio eadq, nq oio dirsa, et lis sniut n. per endq raoq. Cu hoi omat per retq humorq tu Dris, Pharmaco, qa sanitq cat, et colori, qa sanitq indicat. Relege dicta nu 264 Sumula ry.

822 Caytans, Barra, Froy lan, Bayona, Dalanco, DD. Vazqz, Fonseca, Rubio, Herize, Inmc, et alii n. pauci docent n. pose abstrahi raoq entis, qq sniu, et univoca i Do, Ore, obtiq, et Accidi. Scoto ug Scoto, Thoste inli, DD. Suarez, Hurdo, Arr, Ovido, Iton, et alii tent posse

Dico abstrahi raoẽ Entis q[uae] sit univ.ᵉ et univoca D[e]o Cr[eat]ᵢ, s[ubst]antie, et accid[enti]. Scotus cum Scoto, PP. Cardalis de Lugo, Arr[iaga], Oviedo, Lynceus, et alii asserunt raoẽ entis abstrahi et univocã D[e]o Cr[eat]ᵢ, s[ubst]antie, et accid[enti]. Thomistæ cum PP. Vazquez, Hurtado, Ovine et alii dicunt raoẽ entis abstrahi non univocam D[e]o Cr[eat]ᵢ, s[ubst]antie, et accid[enti].

825 Sit nra d[ict]io: Rao entis univoca, est Scotistico, Cr[eat]ᵢ, s[ubst]antie, et Accid[enti]. Prob[atur]: Rao entis est univ[ocu]s D[e]o, Cr[eat]ᵢ, s[ubst]antie, et Accid[enti]; et rao entis univ[ersalis] D[e]o, Cr[eat]ᵢ, s[ubst]antie, et accid[enti] non est analoga rei p[ro]p[ri]orum: ergo rao entis univ[ersalis] D[e]o, Cr[eat]ᵢ, s[ubst]antie, et accid[enti] est univoca rei p[ro]p[ri]orum: ergo rao entis est univoca D[e]o, Cr[eat]ᵢ, s[ubst]antie, et Accid[enti]. Utraq[ue] ergo lega est, et utraq[ue] p[ro]bari debet. Prob[atur] p[ri]ma maior: rao illa, in qua plura conveniunt, est univ[ersalis] illis; D[eu]s, Crea[tu]ra, s[ubst]antia, et Accens conveniunt in raoẽ entis: ergo rao Entis est univ[ersalis] D[e]o, Cr[eat]ᵢ, s[ubst]antie, et Accid[enti]. Prob[atur] minor: rao entis est p[ro]p[ri]a ad extra; D[eu]s, Crea[tu]ra, s[ubst]antia, et Accens conveniunt in p[ro]p[ri]a ad extra: ergo D[eu]s, Crea[tu]ra, s[ubst]antia, et Accens conveniunt in raoẽ Entis. Prob[atur] maior, q[ui]a ens in p[ro]p[ri]a, ut sic, est ac Potens rlit[er] extre. Prob[atur] minor, q[ui]a D[eu]s, Crea[tu]ra, s[ubst]antia et Accens p[ro]sunt se, et p[ro]prie rlit[er] extre. Sed q[uod] rlit[er] entitatem p[ro]p[ri]am, ut sic, est p[ro]p[ri]a ad extra rlit[er]. Urgebis: extrema illa, in quibus convenit rao hois, sunt s[ubst]antia

in rase hoi, pocnd q fientis, d ab pliis rao snis hoi abstrahad: go Crea lo, in qbj snit rao Entis, sind, silia in raoe hoi, pocnd q fientis, ut ab pliis rao snis Entis abstrahad: aqi in Do Crea Sbtia, d Accidi snit rao entis: go D, Crea sbtia, d Acens sit, silia in raoe entis, pocnd q fienty, ut ab pliis rao snis entis abstrahad: go rao entis st atacta p hanc abstraog e cns e snis Do Cre, Sbtie, d accidi.

§ 86 Pad ig mir la hijs ro

gi, az erad pbada: ru analogory loge taliy n dat rao snis: go ratio entis snis Do Cre, Sbtie, d accidi n e alaga ru pory. Padam ru alogory loge taliy n dat rao eadz, d dirsa; d ru cory, ru gory n dat rao eadz, d dirsa, n dat rao snis: go ru alogory loge taliy n dat rao snis. Rao marii q a ti rogam ur ho e sanus? rebims q a hc recta humory tepris; h atz rogem ur Medicina i sana? rimus q a cad sanits, e recta humorum tempris. Et si rogam ur pulsus i sanus? rebimus q a recta humory tepris dsignat. En ru hory alogory loge taliy n dat ratio eadz, d dirsa. Rao miris, q a rao, qe n e eadz, d dirsa, nqt e snis. Ngd: rao snis, qe

ꝑrie, ꝯ, mpliꝰ regñꝰ in ꝑhe, nõ ẽ aloga ꝯ
uuoca ꝑſci, ꝯ rao ſnis entis ꝑrie, ꝯ ſmpliꝰ re
ꝑnꝰ in Dº Crea, ſbtia, ꝯ accidẽ: go rao ſnis
entis nõ ẽ aloga ꝯ uuoca Dº Cre, ſbtie, accidẽ.
Mar ꝓtaꝯ a parite raoīs ſnis hoīs ꝯ raoīs ſnis
alis. Igẽ ryſpᵗᵒ rogemʳ cur Dˢ ẽ ens ? rere
temʳ, qª ẽ poens rliꝰ ꝯtra, eandẽ ꝙ raoẽ rere
temʳ, ſi rogemʳ cur Crea, cur ſbtia, Cur ac
cidens ẽ ens? ꝯ alogiẽ loge talbꝰ, qbꝰ nen
ẽ ſne, diũſas raoes aſsigre ꝓemur: go rao ſnis
entis nõ ẽ aloga, ꝯ uuoca ru Dº Cre, ſbtie, ꝯ
accidẽ.

8 b) Jocbiꝰ t ex Thoꝰ, ens gdẽ ſt in dẽfi
is, nõ vo alᵗ unde ſonᵗ ſnis dire ſt in ſuo ſcꝑtu
mḗto ſuas diſſeã, nõ vo Animal, unde ꝑt abſ
trahi rao ſnis alis Leoni, ꝯ Equi, nõ vo rao
Entis, qꝰ ſnis ẽ Dº Cre, ſbtie, ꝯ accidẽ. Imag
naʳ t: nõ mins gdẽ ſt al in ſuis dẽfris ꝯ Anti
bꝰ, oꝯ ens gdẽʳ ſt in ſuis diſſeis ꝯhentibꝰ:
ꝯ nõ obſtnte ꝯclu ſbe ſtlẽ alis in ſuis dẽfris
ꝑt abſtrahi rao alis, qꝰ ſnis Leoni, ꝯ Equi:
go nõ obſtnte ꝯcluſbe ſtlẽ entis in ſuis diffe
ẽis ꝑt abſtrahi rao entis qꝰ ſnis ẽ Dº Cre, ſb
tie, ꝯ accidẽ. Mar gaꝯ utꝙ ꝑtꝰ ꝓtaꝯ e di
ctis ſne ꝯmie ꝑcedenti. Mr ẽ ꝑla replio, ꝯ ego

ugd a parite. Impgad: ens n dit sr in suo
ccepta mgho suas distrai: go pt abstrahi rao
entis, gr. omnis i Dto Crs, Etc. Rao Conq. ga
ido xta reptos n pt abstrahi rao entis, gr. o=
nis i Dto Crs, Etc, ga ens dit sr in suo ccep
tu mgho suas distrai. Prat ant: si ens diret
sr in suo ccepru mgho aliits (ad dic de regli
entis distis) nil pet pticare sr raoz entis, gn
pticaret sr aliits. At h i mesti sy: go ens in
suo ccepta mgho n dit sr suas distrai. Prao
maris, ng ga ho dit sr in suo ccepta me=
pho al, nil pt pticare sr raoz hois, gn pticet
sr al. Prao miris, ga Crea pticat sr raoz entis,
ng va i hjc poo Crea est ens. et Crea n ptr
at sr aliits, ng fa i hjc poo Crea e distr
ttas, alit Crea ee Dt.
Sequr. Dicebis d° x vidg Scholis,
ens n gedre sr explite suas distrai oas atg sr im
plicite gedre. Impgad: si ens gedret sr implite
suas distrai, illa, und de ccepta fli, e gdditavo
gplicito entis; at h i fly: go ens n gcluit sr im
plite suas distrai: go nla e reptio. Prat mir: id,
gd n redr p raoe gtroganti gd i res, n o de o
ccepta fli gdditao gplito rei; at nla distra redr
p raoe gtrognti gd i ens?: go nla distra eet

sceptu fli, & gditaio gplito entis. Mir x eo ista,
ad ivrogant qd i ens? sig respdet poens rlie x
tere. Voc: l qd ens gdat fr gplite suas diffras
e qd diffra entis ab st d implie, Unde sceptu fli
impho entis, l n: eli hg rddit imggao e a nec g=
mic pcedentis. Pr sig: go ens pt abstrahi sr se
a suis diffrijs: go rao entis pt se abstra suis
diffrijs i suis Do, Crea, sbtia, d accidi.

829 Resolutio 3,

x ijsds raog entis n e univoca Do, Crea, sbtie, et
accid, q a n ptic d ab ijs pt eands raog: qds mo
entis ptica a Do ut idepnte ab alo, a Crea
ut ab alo depnte, a sbtia ut xtnte p se, ab acci
di ut xtnte in alo. Dind ens in stu abstrao
nis n sig xplat pog ad rlie xtedy, d eg xgg
gegli partiaipang como ens in stu abstrais
xgit parpari go in stu Dctiois ptica, adqi
in stu Dactiois gegli ptica; go ens in stu
abstrais xgit gegli ptiari: go ens in stu
abstrais n sig xplat pog ad rlie xtedy, d
eg xgg geglis ptiipaoii. Impga 1o resplo
la requirendo: go rao alis n e univoca Leoni
e Equo. oni e ab ijs apd Phytas apnentes, ra
gs alis e univoca Leoni, d Equo. pt ~~[struck]~~
~~[struck]~~ eg dga: rao alis n ptica a Leone, et

Equo pro entis raog: go ne uoca Leoi e Equo.
?ga e lega, et ans ostndi: sgdo rao alio ptica
a Leone ex rugili, et ab Equo ex hili. Dinde,
al in stu abstraoi no sy xsla pog ad elicedas
snaog, et eti xgg inegli ptcais: ng comoal
in stu abstraoi xgit pticari, go in stu sac
tiois pticad: dgi al in stu cactioi: sggli
pticad: go al in stu abstrais xgit sggli ptica
rii: go al in stu abstrati no sy xgla pog
ad elicedas snaog, et eti xgg ad sggli pti=
cipaong.

Impugad in la sgglitai pticais l no aparet
st in raoe entis, l aparet st in raoe alis; gol
utrad rao e snis et uvoca, l neutra e snis et
uvoca; dgi ugg e ?hai asrntes raog en=
tis no e sng, et uvocg raog uo alis e sng, et
uvocg: go nla e regls. Pat ans: ido la sggli
tas pticaois no aparet st in raoe alis a lt rao
alis in stu ?ctioi sggli ptice, sgglitas ts la ptci
cipaois no ?dr st in raoe ali. Et eth rao
entis in stu ?ctiois sggli ptice, sgglitas ts la
no ?dr st in raoe entis: go. Pat mir: ido la
sgglitas pticaois no ?dit st in raone alis, quia
no xprim[redacted] st ?cong abstraug al; et la sgglitas
pticais no xprimr st ?cong abstraug ?ens:

go. Dat min: ido la geqlitas pticais n eprimit
sub sp ung abstravg al, qa heeg eprimit sub
pta essalia alis pog ssit ad eliedus insaocij
et hei cotis abstrava Ens sig eprit sub pta essen-
lia entis pag ssit ad rlia eterdy: go.

Et hinc med
eg impgata regsio Dr Aurdo docentis, raoz en
tis ee sng, n vo uvoeg Do Cri, sbtig, et aui
di. Raso apd pbg e; ng ug rao Entis in stu detis
ois n i oio eadg in Do Crea, sbtia, e acidi: sqa
qd gcqlit ab ssis in dactioe ptica, n e oio eadg,
ed sibi dilis in stu abstrais: sqdg rao Entis in stu
detiois l Do, l Crea, l sbtia, l acceni, et in
stu abstrais ng Di, ng Crea, ng sbtia, ng aui
dens e. Contra hec rao pad Lra Aurdo, raoz alis
ee sng, n vo uvoeg Leoi et Equo. Raso: ng ug ra
tio alis in stu detiois n i oio eadg in Leone, et
Equo. sqdg gcqlit ab ssis in dactioe ptica n
e oio eadg, et sibi dilis pius in stu abstrais:
sqdg rao alis in stu dactiois l Leo l Equus,
in abstrais stu, ng Leo e, ng Equus. Dicet Aur
do: hoc alis spetre in stu datiois raoe dfrary,
qz n sit de essa alis. Dic et ego. hoc etz o-
petre entis in stu dactiois raoe dfrarg, qz
n lr de essa Entis. Dicet ry. Aurdo, raoz en=

entis one in sua abstracti dure distg Dei Creatura, sed tamen, et actu, et ratione juncto. Dicitur et ego, ratio une alii in sua abstractione dure distg Boni, et Equi sub ratione juncto.

§ 6a

Oposita argumenta solvuntur.

438. Sed dices: ratio entis plene, et totaliter unit Deum, et quae aliis creatis limitate unit: ergo ratio entis non est univoca Deo, et Creaturae. Sed haec sequela est ...; nam ideo ratio albi non est univoca Aethiopi plene, ut Aethiopi, quia ratio albi plene et totaliter Hispano, et parte etiam unit Ethiopi. Ad ant. Deus est plenitudo essendi, creatura atque magis habet de non esse quam de esse: sed ideo ei quae caret est ..., et ei quae habet est ...: ergo ratio entis, etc. Argumentum nimis probat: nam probaret rationes entis univoce creaturis, non aliter ac ratio albi unit Ethiopi, et ratio albi ita unit Ethiopi ut de ipso absolute, et sine addito asseri negeatur: ergo ratio entis unit ita creaturis, ut de ... et sine addito asseri negeatur, quod dixit nemo. Ad at. ..., nulla dari rationes, quae sint univoca Deo, et creaturis, quidem contra D. Anselmus in Dialogo de Libero Arbitrio cap. 1: absolutum ... liberi arbitrii hominis et libero arbitrio Dei, et Angelorum horum, definitio tamen huius libertatis in utrisque ... non nen ... esse: sicut ... alterius ... definitio ... nen alii verbo aliis et causae

Atqui xtra D. Ag. ny, eadẽ, qq. iea ofio pt claudre, vocand. noxia: gc.

833 Dicte ad argtu. Rl, ipa la antis ptc, ndo lg ptq: qa rao entis e tous spois, et pers, et ztiolit zolis, et sgnd ngt. et pte, et ylimitaoe, et rtrioe snire. Crq: Sgo l. Orea n e R, ric, et xblta ens, l plene, et toalit ptica raoq. entis, adq. ly diu n pt, go ly dicdy: go plene, et toalit snit Crq, rao entis. – R l, D lq. antis ptq: rao entis snit Do plene, et toalit, plnidune, et toalite subdita raoi entis, sdo: pletune, et toalite ostcente raoq. entis, no lq antis ptq. Dstoi rao, qa, st pletudo, et toalitas la ostcrend raoq. entis, Orea qq. ohit raoq. entis. Dhend pletung, et toalitg lq, gd dicc ngt. Sit pletudo la, et toalitas e rao adveens et subdita raoi entis, se tend. et pte otre, p. qq. rao entis dna ad tale ene opte pfg. zdefectile, et pgend ostuedy. D. lq. antis ptq: e pte atq, et cuj imtae gad pfeoq, ad qq. e zdfreni oceptoi entis, snit Crq, sdo: gad pfeoq, qq. fr oit ocepti entis, no lq antis ptq. Est diva, dipra, p. qq. ohii raoi entis ad ostuedg Crq pugnadg. cuj pfeobs afsectis, zdepndg, et zdftilitq, et alijs, qq. apllad. spliv splicas, et ad qas e zdfreni rao entis, adro Orea pfi oahit pog ad rlic

extcedz, qq neq sflioz, ibit pr scepti entis. Dind
no lz ?gß, nus adjctz gaoz a parite dispetam
nla e: ng goo ta, Crea e Ens sine addito, lim
taoe; aud v̄sbrioe e va, secus atq hec Ethiops est
albus. Ad antis gaoz no assptz in su Enu, et
adjctz gaoz D: sgdem ee antonomasce sptz,
qo Cra card e ssitz, odv: sgdz ee mghe sptum,
qo Cra card e zsitz, no sugotz, qd slit crava
carea ee mghe spto: sgdz ee mghe sptz e goa
ad vlit extcedz, qq slene, etoalit, dz zsitz, plus
Crea splicad.

Insblis: zsitz, e sitz, psz, e impssz,
nsz, e sgns snire uvoce ngnt: ad Dr zssitu
psu, e nsu, Crea v: sita zsia, e sgns: qo D, et
Cra ngnd uvoce snire: go gsu ne uvoca rao Entis.
Ad argtz D marz: zsitz, e sitz, psz, e zpsz, nes
sz, e sgns ngnd uvoce snire in hu sceptibz e=
numatis, odv: in alis sceptio pr gscndntibz ab e=
numatis, no marz, e sa miri, D lz sgni: qo Dr e Cra
ngnd uvoce snire in gditis sceptioz, odv: in aliis pr
gscndntibz ab enumatis no lz, e lz sgß. Sicut
lt zsitz, e sitz, psz, e impssz, nsz, e sgns pr ut
talia ngeant uvoce snire, gsitz uvoce snire in
alis sceptibz pr gscendntibz a zsitune, e situdne
psseoe, e zpsseoe, nsite, e sgntia: e talis o sceptu

entis q.o ab enumatis septibus quae pcendit, a quo lo
ge differens, ud si qubet corp. d. hal. Dices: ju quo
ty, d fity nla dat portio: go 3 fity, d fity ngnt
uvoce snire in alga raoe; adqi D. e 3 fibrei, d Crea
fita: go D. d Cra ngnt snire uvoce in alga raoe:
go nla e futio. Dani: jr 3 fity, d fity quaud talia
nla dat portio, sdo: ud quae pendentia ab 3 fitune, d
fitune no ani; alius ng analoga eet D. d Crg raoe
entis: q.a Alogia ud e qla nenis Notio p se fert
e portio plviz, qd q Cicerone, d Agslio notavit
noer Lunze.

Uz e: raoe entis sit privi, d grialius
snit D.o qi e Eni p esg, p postiue atg, d mini
grialius snit Crg, qg e Eni p pticaog: go raoe
entis n e uvoca D, d Crg. Ugd 1: ut plra zr se
sniant in alga raoe obva uvoce, nsio rgs qd in la
simplic sniant, d in la nlate dfrant; D. d Cra
n ita sniunt in rae entis, ud in la simplic sniant,
d in la nlate distant: go D, d Crea n sniunt u-
voce in raoe entis: go raoe entis n e pssis uvoca: go.
rgd 2: n stat Uvocao plriz in alga raoe obtiva
absq psa siludne sorz in la. Z p dotntig 3 fitg,
qz dat zr D, d Crg q edit pfeta silido: go n
dat uvocao D, d Crg in alga raoe obva: go raoe
entis n e, &c: go. Ad argtz 1o anti, no 2gs: sqi

dignitas, qa rao Entis a Do pr prius, et pncialius et pr esse ptica, et a Crea pr postiuu, et minus pri alit, et pr ptica oz orit a dfriis Di, et Crez: dignitas atq orta a dfriis minime offire pt uuoca oni raois oni, ud nl sel dictu e.

836 Ad 3g ug Dmarem gad lg regitg ad uuocaoz: et qd in la nlati dferant sb scepta pscendnte adfriu, edo: sb qobed scepta, no marg gad lg rgitg ad uuocaoz, et adsia sb eads osto e miri, no dgfes. Di, et Crea sb scepta to Ens n plus dfrunt, qz ho, et Equs sb scepta al, ac pinde Di, et Crea sb scepta to Ens tg Implir oniunt pud ad uuocaz rgs. qz ho, et Equs sb scepta to al Implir oniunt pud rgs ad uuocaz. Ag h tg stad qd sicd ho, et Equs hend dirsitg flg, ita Di, et Crea heant dirsitz dfrals, et qz insitz. Ad 3g ug esa mari et Plune Coga Dmirg: et sr distn tig insitz, qz dad zr Dy, et Crez, vid sisa siludo in scepta n pscendnte adifriis zsituni, et situnis, edo: in scepta pscindenti adifriis situni, et zsitu nis, no mirg, et 3eg ogs. Et plra sind zsti silia in alga raoe obua qeqiit, qd pband sunts ut sb eads raoe obua abiltu ztrolie esndand, dfi= and keite ztrolie ungs: dires, atq zsitudin, dsitu dus obstare ngnd ud Di, et Crea ab zltu sfundand,

d fiant excite ȝtiolie uny, sb raoe obva Entis, qq. pscind^r a pditis dffis: sed dfreq, reglis, ethi lis obstare ngri, ut Leo & Equis ᵹfndant ab illa sb. raoe obva alis, d fiant excitè ȝtioliter uny, qq. rao obva pscind^o a pditis diffis.

831

Sy è: rao, qq. pcise ȝsirata reprit in uno depend ab alo n̄ è uvoca utriq; d rao Entis pcise ȝsirata reprit in Crea depnd a D^o: go D^o d Cre n̄ è uvoca: go Rao maris, q^a rao, qq. pcise ȝsirata reprit in uno de pend ab alo dit depndg ab alo, d ygnd dr sitatg. Pro mit: rao entis pcise ssirata n̄ reprit in Cre a idepnd a D^o: go rao entis pcise ȝsirata reprit in Cra depnd a D^o. Rao antis, q^a si rao entis pci- cse ȝsirata reprire in Cra indepnd a D^o, Crea esse a se. Rao qq., q^a zr reprire ȝdepnd, d reprire de- pend a D^o n̄ dat meq. Ugd f: rao entis, qq. pcise ȝsirata n̄ ȝdit sr depndg, sr sp̄ta n̄ depd ab alo, go rao Entis, qq. pcise ȝsirata n̄ ȝdit sr depndg, sr spta è a se: go ratio Entis, qq. pcise ȝsirata n̄ ȝdit sr depndg, sr spta dit diffg reggantg Crg: go rao entis, qq. pcise ȝsirata n̄ ȝdit sr depn dg, sr spta n̄ è uvoca D^o d Crg: go. Ugd 2: rao entis è sr Ens: go rao Entis l è sr ens a se, l ens ab alo: sqq n̄ dat meq zr ee ens a se, d ens

ab alio, et consequenter non datur medium, quia vel est ens a se, vel est ens ab alio; atqui ratio entis neutro modo potest esse Deo univoca, et creaturis: ergo ratio entis non est univoca Deo, et creaturis.

Probatur minor 3: ratio entis exigit participari eodem modo, ac praedicatur; atqui ratio entis independenter praedicatur a Deo, et creaturis: ergo ratio entis exigit independenter participari a Deo, et creaturis: ergo ratio entis ... ergo ratio entis non est univoca Deo, et creaturis: ergo. Ratio minoris, quia ratio entis praedicatur a Deo cum omnimoda independentia, a creaturis cum dependentia.

838 Arguitur, doctrina facile respondetur potest in ratione qualitatis, rationis, ... et in liberi arbitrii ratione, ... Deo, et creaturis. Dicitur ... ratio, quae praecise considerata reperitur in uno dependenter ab alio dependentia orta ab ipsa ratione, quae praecise consideratur, non est univoca utrique, concedo: dependentia orta ab alio, quanto non inclusa sit in ratione, quae praecise consideratur, nego majorem. ... ratio entis praecise considerata reperitur in creaturis dependenter a Deo dependentia orta a ... non inclusa sit in ratione entis, concedo: dependentia orta ab ipsa ratione entis, nego minorem, et utramque consequentiam. ... adjunctam majoris probationem: ratio, quae praecise considerata reperitur in uno dependenter ab alio dependentia orta ab ipsa ratione, quae praecise consideratur, dicit dependentiam et ... concedo: dependentia orta ab alio quanto non inclusa sit in ratione, quae praecise consideratur, nego adjunctam probationem. Ad minoris

A vaoꝫ ꝯsio anti ꝯgni silit dugdi. Rao Entis pcise ꝯsirata p cong abstravoꝫ Ens n reprit in Crea ꝯdepnd a Do, ng e a se: cœrꝫ h ucē sa det, raoꝫ Entis Thi, ꝯ dtrari ad ꝯstucdg Creq p abalictg aseiti optꝫ; n atꝫ sadet raoꝫ Entis n pole pscindi a depnda, ꝯ ꝯdepnda, sed rao alis pt pscindi a Sbceginte, ꝯ Stilitate, ꝯ a ralitate, ꝯ irraonalite. Itad Intio e dicrime harꝫ dua rꝫ pozꝫ: ido Crea depndet a Do q a Crea e Ens: ido Crea dpndet a Do q a rao Entis Thii, ꝯ dtrad. a ꝯtucdg Creq p abalictg asecti optggarꝫ 1a in slu sii, ꝯ rigosꝫ calu pois slsa e, ꝯ 2a va.

Ad 1gꝫ

D ani: rao Entis, qꝫ pcise ꝯsirata n ꝯdit st de pndꝫ: st ꝯsira n depe pcise ab alo, ꝯdv: n dpd po= ve ab alo, no ani, ꝯ ꝯqai. Rao Entis pcise ꝯsirata nq pove dpndet, nq pove n depndet ab alo. E abstrahit ab utroqꝫ, e p ꝯhilis ꝯ p poig depndꝫ, ꝯ p po vg ꝯdepndg ab alio. Et hu nan ꝯgꝫ: ng ad raoꝫ Entis ase n sufit pscisa ꝯdepnda ab alo, d insf rg pova ꝯdepnda ab alo ug raral exclio depn dꝫ, seu logꝫ ꝯtoriꝫ depndꝫ; sut ad raoꝫ alis u rationalis n sufit ꝯcepts alis pscindens a rali, et insf ras irrationalitas, ug rqrad exclio ralitatis, seu logꝫ ꝯtoriꝫ rationalitis. Ad 2g ug ꝯsio anti, no ꝯgb, cui

univ. distincta p[er] rao n[on] urget: q[uia] lic[et] n[on] det[ur] mu[ltitu]do reale
q[uia] e[st] ens a se, et e[st] ens ab alio, sive ens pote[ns]
n[on] ab alio, dat[ur] t[ame]n mu[ltitu]do formal[is], sive q[ua]litative, scilt abs
tractio entis a p[ro]p[ri]a aseitate, et a p[ro]p[ri]a n[on] abalie
tate: sive aseitatis
sic n[on] dat[ur] mu[ltitu]do reale q[ui]a e[st] al[iquid] rale, et e[st] aliud
rale id, q[uo]d e[st] al[iquid], dat[ur] t[ame]n mu[ltitu]do f[orma]le, sive q[ua]litative, scilt
abstrac[ti]o al[iqui]s a p[ro]p[ri]a rationalite, et a p[ro]p[ri]a irrationa
lite. Ad 2[um] ux[tra] n[egan]do maj[orem]: n[am] rao entis in sua ab[s]
tractio[n]is n[on] exigit p[rae]dicari, n[on] exigit p[rae]dicari s[ecundu]m eundem mo[dum], q[uo]
p[rae]dicat[ur], u[bi] p[er] s[ecundu]m, tu[nc] i[n] logica nave p[ro]ficiens ad identi
t[atem], sive p[rae]dicatio[nem], a q[u]a p[rae]scindit, si[cut] e[st] ad p[rae]ssi[onem],
p[er] q[ua]m dissimode, sive inequalit[er] p[er] su[a]s p[rae]dicatio[n]is p[rae]dicat[ur].
In[st]

bis: rao entis e[st] p[rae]dicabilis s[ecundu]m eundem mo[dum], q[uo] s[ecundu]m p[rae]dicare
p[ot]est differ[entiis]; s[ed] differ[entiis] n[on] p[ot]est p[rae]dicare raonem entis, ni[si]
cu[m] alogia, et inequalite: q[ua]d rao entis e[st] p[rae]dicabilis
cu[m] alogia, et inequalite: q[ua]d rao entis n[on] e[st] univoca D[e]o
et Cr[eatu]ris, s[u]b[stan]tiis, et Acc[iden]tib[us]. Insta requi[ri]t in raone a=
nalis q[uia] ea erit p[rae]dicabilis s[ecundu]m eundem mo[dum], q[uo] tam
p[rae]dicare p[ot]est differ[entiis]; s[ed] differ[entiis] n[on] p[ot]est p[rae]dicare raonem a=
nalis, ni[si] cu[m] alogia, et inequalite: q[ua]d rao a[nima]lis n[on] e[st]
p[rae]dicabilis cu[m] alogia, et inequalite: q[ua]d n[on] e[st] univoca ho
mini, et Equo. Dist[ingu]e ma[jorem]: rao entis e[st] p[rae]dica=
bilis p[rae]dicabilite logica nava s[ecundu]m eundem mo[dum], q[uo] s[ecundu]m p[rae]di
care p[ot]est differ[entiis]; c[oncedo]: p[rae]dicabilite logica p[ro]p[ri]a, n[ego] ma=

rg. Rao entis pr abstra no pone egit, ng po
ve reqqad pticari, d psive e ipsint se hed ad
lg: unde rao entis abstrahit, sive pscindit a mo,
go lg pticare valend diffe. D mirg: d diffe n possit
pticare raog entis, ni ug alogia, d zeglite se hen
te ex pte pparg dispparg, sdo: ni ug alogia, d zeglite
te se hente ex pte raois entis pticate, no
mirg, d dsto, Ille 1o ognti, no lg ipsi. Alogia pha,
d zeglitas se hens ex pte disparg obee nqnd uni
vocaoni raois enti.

821 Ug e: efus, qi n adeqad virtutg
cag hed pticaog ab la py silung efficienty, ide, imp
ftg: d Crea e Di efus, qi n adeqad Di virtg: go
Crea hed a Do pticaog ... siltudirg efficienty, ad
qi siltudo efficiens n suffit ad uvocag: go Crea ngt u
uocari ug Do: go rao entis n e uvoca Do, d
Crg: go. Rao Consqs, qa siltudo efficiens n e pf
fa siltudo. Ugd 1: n da uvocao pr dar cas qa=
rg una n eqqad virtg altius: gi n dad uvocao pr
duo entia, qorg n equad pfecos altius; ad qi Cre
creg ngt eqqare pfecos entis zcri, d cni acida
le ngt eqqare pfecog entis sbtialis: go n dad uvo
cao pr cni crg, d cni zcrg, cni sbtialq, d ac
cidale: go rao entis n e uvoca Do &c. Rao
entis sta in sole, e luce. Ugd 2: Ds entitase,

et Crea existit ab alio, substia existit per se, et accens existit in alio; at extra hoc diuidit simpliciter de his, quae existunt a se, et per se, natus de iis, quae existunt ab alio, et in alio: ergo ratio Entis non est uniuoca Deo, etc. Urgetur 3: Crea dicit ens ab alio, et accens dicit ens in alio: ergo ratio Entis in Crea includit dependentiam a Deo et in accidente includit dependentiam a substantia: ergo ratio entis non est uniuoca Deo, Cre, substie, et acciden.

8. 2. 2.

Ante quam ostensa uniuocatione aliquid est physica, logica alia. Uniuocatio physica est illa, quae datur inter extrema eiusdem speciei, ut uniuocatio, quae inter Petrum, et Paulum in ratione hominis datur, et in ratione causae physicae producentis inter ignes A, et B. Uniuocatio logica est illa, quae datur inter extrema in specie infima dicta, ut uniuocatio, quae in ratione animalis datur inter Leonem, et Equum et in ratione Viuentis inter Equum, et Plantam, et in ratione substie inter Lapidem, et hominem. Ad logicam uniuocationem requiritur similitudo extremorum in aliquo praedicato essentiali, seu in ad hanc ergo. Hoc supposito, respondeo ergo primo syllogismo, Distinguo Maiorem: aliqua similitudo et dissimilitudo non est sufficiens ad uniuocationem physicam, concedo: ad uniuocationem logicam, nego Maiorem, et negans in eodem sensu. Distinguo Maiorem ad sensum probationem: similitudo dissimilis non est physica perfecta similitudo, concedo; logica perfecta similitudo, nego adiunctam subsumptionem probationis. Ad similitudinem physicam perfectam, id est ad uniuocationem physicam requiritur similitudo extremorum in omni praedicato essentiali; ad similitudinem uero logicam perfectam, sicut est ad uniuocationem

logq n̄ rq sⁱ siliudo etiamq in oı̄ pto esali, et fu=
ſit siliudo in algo tq pto; ido q D, et Ora lo=
ge uvocand, sta extrea silia siliene loga pfecta,
Q lt nō sint lia in oı̄ pto esili, sit tq silia in
pto, sive raoe Enti.

823 Ad lq ugeq Ad 1, ndo adsteAn
teedno: nq poa malis n̄ eqad poq valis virtq, et
tem xta Ihostas poa malis, et poa valis uvo
cē mieund in raoe poq vitalis. Ad 2, Dans: n̄ dat
uvocao phā zr das cas, garq cena n̄ eqad virtq al
tius, sdo: n̄ dat uvocao loga, no ans, et Dignis: gon
dat uvocao phā zrdo entia, gomq ungq n̄ eqad sse
eq altius, sdo: n̄ dat uvocao loga, no dqs, et esia
sspta, no deo eqsse uvocaone loga, dega uce
agit in pnti. Doctra stad in esē Lucis, et Solis
explo: nq lt Sol, et Lux ecsrant in sfteone
phā, loge eq uvocand in raoe gerica prj, pau
ui lucis. Ad lq ug esa mari, no mirq: nq extre
dūr eaq sulie de iis, ge estunt ab alo, et in alio;
g vē, et prie estund, et vē, et prie opund nihilo.
Nq obstad, gē etre in alo, et ab alo i zsfi e=
tre; g uq hoc bene spit, gē etre in alo, et ab
alio i vē abste, et prie etre, sed lt care ab
alo i zsfē care, tq care ab alo ē vē, abste,
et prie care. Ubi obsare bas, de accidnte diū

q̃d n̄ extit p̃ se, id est, q̃d n̄ extit independ a
sbto; cum q̃d. tum stat q̃d accens extat p̃ se per
scitate ravis sui zcq, d in h̃ su dic a D.
Tha, q̃d quantas, d qualitas n̄, s entia p̃ acci
dns, d p̃ se. Ad 3m ut ejo anti no sqsbutrg
q̃: q̃a dependa, q̃s exstat in dfiobq Cns, et
accidns, n̄ zedit in raoe Entis, q̃b Dhic, d
in difrijs raoz Entis Dhntibus.

822 Hic obsadu e 1o,
Arlq pre in locis dixise, Ens prie snire sbtiq, n̄
accidn, accens n̄ e splic Ens, d Entis ens, d Ens
dici de sbtia, d accin, sud de, uis insoribq dic, la
nam, exqbq diduend adiq, raoz Entis n̄ ee unocq
Do Crq, &c. Coerq Arles n̄ logr de Ente ui
sic, sive de raoe sni Entis, d sij de Ente sbtia
li, sive de raoe Entis ut facta ad sbtiq: unde
Dhies nlatns nrq opnic Dni, q̃s n̄ de ente sbtia
li, sive de raoe Entis ut facta ad sbtiq, d de
Ente ut sic, sive de raoe sni Entis logr. Rao
explaois e; q̃a Dhus in pdictis locis utic verbo
Graeco, q̃d corrd vbo Latino Sum, q̃d vbum
graecq, ut bene noad P. Oudo dersa 1a mph,
puncto 8 nq 2 sqad ee n̄ utcqs, d ee p̃ se. Ab
eads explaoe excipdus e Ds Thas in locis, in qbq
unocaoz Entis vide nari, q̃ logr in eods Ar=

tiis sensu.

Obsabis 2.º, D. Thom. 1º Perih. leone 8 dixisse: Ast hoc ens non pt esse univocum substantiae, et accidenti, quia in prima ratione entis substantia, quae est ens per se, prioritatem habet respectu accidentis, quod est ens in alio, et per aliud. Et 1º Sententiarum Cap 32: relinquitur quod nil de Deo, et rebus aliis praedicari univoce. Et opusculo 48: ens aloge praedicatur de praementis. Ex quibus textibus ejus mente deducitur, rationem entis non esse univocam Deo, et creaturis. Obiicitur D. Thomas in 1º textu loquitur non de ente ut sic, sive de ratione communi entis, sed de ente substantiali, sive ratione entis ut dicta ad substantiam, quae minime communis est, et univoca accidenti, et substantiae. Ratio explicatur, quia ut dicitur ipso textu 1º statim recurrit D. Thomas ad prioritatem, et dicit, quod substantia habet respectu accidentis, ut nec substantia esse univoca respectu accidentis: ergo D. Thomas considerat rationem entis sub ratione entis per se, sive dicitur substantiae, et prout dicitur ad substantiam per substantialitatem. Neque in 3º textu loquitur D. Thomas de ente ut sic, sive ratione communi entis, sed de ente substantiali, sive ratione entis ut dicta ad substantiam; et ratio explicationis est, quia D. Thomas ubi loquitur de ente in Aristotelis sensu; et qui Aristoteles loquitur fuit de ente substantiali, non vero de ente ut sic, ut constat ex 1ª obsabone: ergo.

826 In 2º textu

sij asserit D. Thomas, nil subjecti distinctum, cum subjectum minimum conceditur univoce praedicari de Deo, et rebus alijs, non vero asserit, nil posse subjectum [illegible] univoce de Deo, et alijs posse praedicari. Ratio enim subjecti [illegible] est ratio enim subjecti [illegible] a differentijs abstracta. Ratio enim subjecti m[illegible] est ratio enim subjecti distincta [illegible] advenientis, et subsistentis: unde D. Thomas in [illegible] et tribus aliis [illegible] nostri opusculi [illegible], quae [illegible] loquitur de Ente [illegible], et ratione [illegible] Entis, sive de Ente [illegible].

Obstabis est 3 [illegible] quae assignatur, ratione [illegible] esse univoca Deo, et substantijs creatis, non vero substantijs, et accidentibus, quod [illegible] esse accidentis est inesse, sive esse in alio; inesse [illegible], sive esse in alio est absolute et simpliciter esse; sed esse ab alio est absolute, et simpliciter esse. Obstabis est 2 [illegible] secundus [illegible], ergo non sit univoce praedicari absolute, et simpliciter de eo, quod potest habere esse perfecte independenter a subjecto, qualis est substantia; et etiam de eo, quod potest habere esse perfecte rationis [illegible], quale est accens, et quod [illegible] vere, et proprie existit a parte rei, sive extra causas sit.

Quaestio. 2.
De Specie, [illegible], et Accidente.
[illegible]
De Specie.

8 2 7 Species [illegible]

ita a Porphirio definitur: quod praedicatur de pluribus differentibus
numero in quid. Haec definitio convenit recte, quia convenit Ge-
neri, et differentiae, quae praedicantur de pluribus differentibus numero in quid,
sive essentialiter: quia non convenit speciei subalternae, si ly dif-
ferentibus numero, ita explicatur, ut species non nisi de pluribus solo
numero differentibus praedicari possit. Aliter igitur sic species definitur:
unum aptum praedicari de pluribus tota essentia inpartita eo-
rum. Dicitur ly unum aptum praedicari de pluribus convenit species
ut reliquis praedicabilibus, a quorum 1° et 3° differt, quia ly, et
ly non praedicantur de pluribus tota essentia inpartita, sed tantum
partes essentiae inpartitae eorum: et a 2° et 5°, quia ly, et ly
non praedicantur de pluribus tota essentia inpartita, sed tantum quod additur
essentiae inpartitae eorum.

Species dividitur in subalternam et infimam. Sub-
alterna est illa, quae sub se alias species continet: v.g. vivens sen-
sibile, quod sub se alias species, scilicet hominem, et equum continet. Species
infima, quae etiam atoma nuncupatur, quae sub se nullam aliam
speciem continet, ut alhile, quae sub se nullam aliam speciem continet. Un-
de inferes, eundem conceptum rationis diversorum posse esse simul Genus,
et speciem subalternam: ut conceptus animalis vivens sensibile, qui tamen
quoad genus, et quatenus proximum praedicatur de homine, equo, leone; et
de animali praedicatur tota essentia inpartita plus, ac ut
genus tamen species. Dices contra: infra individualis, et numerica
spectet ad essentiam logicam, et inpartitam individui: ergo species infima
non praedicatur de individuis tota essentia inpartita eorum, et logica.

Rao antis, q^a Deus ag^r. & streets ostitut. Noam,
cus adjuta a rao opty d^r soinuit: ng lt prus & pe-
tretts ostuad, ptrectai etz n^o std. ad ezz logg, et
mphz, ed doctralz, & ga. scu agund, ezz slu, sy &
raobz onibz agand.

Hus ita roabis t^o & gbusng q-
d^o spes ut talis? R^o spz sbaltng ut talz pdari &
zduis oplis, spz atz gsmg ut talz & zduis oplis p-
dari. Utraq regloi ps pad in his daoz pobz: hoc
al. e verus sniie. Deus e ho, ingarus 1^a & sbto,
gd zduz oplz e pdad ptz, gd e spes sbalna
ut talis e in 1^a & sbto, gd e zduz oplz, pda q-
tz, gd e spes gsma ut talis. = Spes dit ofrari
pt & ordz sbelt ad Deus. et & ordz ad infiora. Spes
p ordz ad Deus ofrata dit sbulis, q^a omnie Deu
sbeit, & la q Deus omnie pdat. Spes & ordz ad gsio
ra ofrata dit pdalis, q^a omnia & zsorib pda, lo
q gsiora omnie sbeiunt. Hinc collig^r 1° spz ut sbeilz
onoare alz spz sbeilz, cus rao e q^a spes ut sbeilis
dit ordz ad Deus. Deus atz cz s^a unz aptz pdari &
pbz ofor. dfntibz, stare n^o pt, qn plres spes sbse
onead. Collig^r 2°, oz spz pdalz ee sbeilz. cus rao
e; ng ois spes pdalis pdat tpsb tota ofsa mpha
infiory: go ois spes pdalis dstad Dere, gd e ps
maalis ofz mphz gsiory; adqi ois spes gstans De=

nere immed. Peri, Scit, de lag. Peus immed. pdal
desgnd e Scilis: go ois Spes pdalis e Scilis.

550 Hic

roabis 2o, utz ois Spes Scilis sit pdalis? Supponi
bd pols ce ng, qb, istd Icre, d digra, d qb sll ne
gead mplari numice. Dixi, qb istd Icre, qa n
alit pt ce Spes Scilis. Addidi d digra, na q
estare bead digra loge tali, qb, qdo e uniy as
ty pdari de pbg esr onientibg; d qa estare
bd algo pto estuvo, p qd tio, d pse difrad ab
oi n pja. ta in difate Sea e Thary afrntiy,
Ng, cui plra gttiora repgand, sive qb si rlit. imil
tiplalis in plra inftiora solo nyo dist, ce spe
pdaly, taly q ce eximand. ng uribd dbrat Sin
gi, D Mithaelis vg. Ita Iqltuias Joanes a
S Tha Froilan, d alij. Opty dfndit sa, qg de
fndunt Siotg ey Seo Scil, d Jsuitg ey Seo Exim
gos oes segnd Thosty, Prado, Lynce, e Palanco,
gi uerare noluerund de judio Iqltuiy dicentiy
n ce Thosty, qi pdality spei Scilis imlplablis
rlit in plra idua dfndad.

Cy AA Lb. Seg. i 3o:
Na, cui plra idua repgant, n e pdalis. 2sta d
D Tha 4 pte Lne 3 aro 1 in corpe: nenDs
n e urb, qa ng imlplaly dgnat, d ir hum

Distõe 11 Dne 4 aro & in corpe: urle egit plu-
ralite in his, qz sb ipso snend l acu, l poa.
Ex qbs ita formi pt: adqz Na, cui plra qdua re-
pugnant, e zmisplati; d sb ipsa n snend plura
neq acu neq poa: go na, cui plra qdua repugnant
n e sr urlis: go n e pdalis. Pbã a rane sic;
Na, qb e oio qpoens ad idntz cus pbz, n e ap
ta cu us vere, & funto in re pdes de pbs; at
na, cui plra qdua repugnant, e oio qpoens ad iden
tz cus pbz: go na, cui plra qdua repugnant, n est
apta cu us vere, & funto in re pdes de pbus:
go na, cui plra qdua repugnant, n e pdalis. Mar
e certa, & mir & eo stare bet, qd si Na, cui
plra qdua repugnant, et poens ad idntz cus pbz,
et posset idntas talis neq us pbs, & sqnt et po-
lii mlplicitas pus neq. Pa id, qd ad pintz dfa
tz aut omit, aut fugit. Pqd a parite: lo eodm
mo, go sic het Ius pdale ad Spes, sic het Spes
pdalis ad qdua; at ata Shostas Ius, cui plu
res Spes repugnant, n e pdale: go Na, sive Spes
cui plra qdua repugnant, n e pdalis.

Sed Troilan us
omi Thoary, neq D Meaelis cu qadeque scepta,
d gscissz ab plus (?)larite ee qdais de a pbus,
n sz rz, at sdy raoz us funto in re. Magistri

raoē: q^a plra ꝫdua n̄s, D. Micaelis rgganῦ n̄e ceptu ꝑsus n̄s, ut ꝫadeguē, ꝯcept, dꝯ ꝑcisse abiꝗ Pas ꝑplarite, d dista, ē ꝯ ceptu ꝫduaonis: an de ꝫlltus us ꝑfunto in re ꝑt ꝯcipre ꝑlura ꝫdua de qbꝫ naa la ab ꝑsus ꝑplarite ꝑcissa ꝑdari queat. Imꝑgad repsio: nla dad ꝑoa rlis, sive raonis us ꝑfunto in re ad aus ꝑsr rgganꝫ dim poliꝫ; d idntas n̄s D. Micaelis us pbꝫ ꝫduis est ꝑsr rggand, d ꝫpolis: go naa D. Miclis nlꝫ hꝫ ꝑoꝫ rlꝫ, aud raoīs us ꝑfunto in re ad idntem us pbꝫ ꝫduis: go nla ē repsio. Mir a Thoſtis nari ngt, ſupꝑig in ꝑinti. Dal mar: xta Thoſ aues, d ꝑoa dend eē in codꝫ ꝑere: go nla dad ꝑoa rlis, aud raoīs, &c. Imꝑgad rꝫ: na D. Micaelis etꝫ ut ꝑcisa ab ꝑsus ꝑplarite ē ꝑr polis; d na ꝑr polis; d na ꝑr polis ngt us vere de impolis ꝑplit tali ꝑdari: go na D. Micaelis etꝫ ut ꝑcisa ab ꝑsus ꝑplarite ngt us vere ꝑdari de pbꝫ ꝫduis, qb ꝑplit impolia ſupꝑon. Mar ē certa, q^a xta Thoſtas ēni ꝑcedit ꝑr ng D. Micaelis, ſu d regas oes ꝑsus di-ꝑras. Mir etꝫ ē certa, q^a alit va eet ꝑo iſta: Angus nꝗo dstus a D. Micaeli rlū idntiād us naa polis D. Micaelis, qb ꝑlsa bd eē in Tharꝫ ꝑlea, ni ſug dferand doctrꝗ de ꝫmltiplis

calitas rlio nae D. Micaelis.

853 Si autem Thomistae vicerint nam D. Micaelis est praedicabilis de pluribus [illegible] non abstractis positis, et positis et hypostasi contra: quod nam humana sit praedicabilis de pluribus individuis esse differentibus non abstracte positis, et hypostasi positis, in quantum nam huius est absolute praedicabile: ergo quod nam D. Micaelis in praedicabili de pluribus [illegible] non abstracte positis, et hypostasi positis, non quatenus nam D. Micaelis est abstracte sumpta praedicabilis: ergo, sicut humanitas praedicabilis respectu abstracta positas plurium esse differentium, ita ad [illegible] praedicabilis respectu abstracta positas plurium [illegible]. Quia ideo contra Thomistas relatio rationis nam huius, v. gr. ad equum v. gr. est sine fundamento in re, quia nam humana [illegible] esse equus, et nam D. Micaelis [illegible] esse plura [illegible]: ergo relatio rationis nam D. Micaelis ad plura [illegible] est sine fundamento in re: ergo praedicatio nam D. Micaelis de pluribus [illegible] est sine fundamento in re, quod est contra [illegible] responsionem.

854 Ret [illegible] a S. Thoma, nam D. Micaelis [illegible] sceptis [illegible] ab [illegible] singularitate [illegible] indifferentia ad tales singularitates, [illegible] capacitate [illegible] multis non [illegible], [illegible] multa, [illegible] respectu praedicabilitatis: [illegible] non repugnam, quia nam [illegible] ita scepta, [illegible] abstracte [illegible] non repugnat

multis: sed nae la ita scepta, et pscissa talit res
pit sug sglaritz, ut hec poalitas suffiat ad plu
ra alas sglarites; si hec a pte rei aliunde
ponrend: reqlio hec ingari vlet, ursdz mohz pcedn
tz ingavims. Impgad alit: xta thoarz opioz in
duao slem a Maa, ido sd xta eorndz opioz rec
pgand plres Angi solo nijo dstinti, g Angi repug
nand ong, raoe uis iduao fieri debad. Nunc sic:
ubi n dad maa, ibi n dad plvatas iduorz: go u
bi dad repga ad mag, ibi dad impoa ad idenz
uz pbz iduis; adqi in nax D Micaelis eiz ut
pscissa ab psus sglarite dad repga ad mag: go
in na D Mcaelis eiz ut pscissa ab psus sglaritate
dad impoa ad idntz uz pbz iduis: go nla e reps
sis. Pai sopta: xta endz ioanz a S Tha, na D
Mcaelis eiz ut pscissa ab psus sglarite dit gl irre
ceptilitz in maa: go na D Mcaelis eiz ut pscissa
ab psus sglarite dit sr repgg ad receptiog in ma
teria: go in na D Mcaelis eiz ut pscila ab pscu
sglarite dad repga ad mg. A

Alij solt, rend, nag
D Micaelis ee ong, urlis et pdalis, g respit ung idu
ij reale, et plra ala idua ficta. Impgad respo:
gd na D Mcaelis respiad ung iduz rle, et ala plu
ra ficta, n e gd respiad plra in gbz posit na D.

Micaelis non multiplicari: ergo quod natura D. Micaelis respiciat unicam subsistentiam realem, et plura alia ficta non est quod natura D. Micaelis in omnibus, verbis, et quidditatibus: ergo nulla est responsio. Impugnatur 2.o: iuxta Thomistas solum realis ratio, quae sunt in re non sufficit ad hoc verbis, sive quidditatibus subsistendi: sed realis ratio naturae D. Micaelis ad unicam subsistentiam realem, et plura alia ficta subsistentia est realis ratio, quae sunt in re: ergo realis ratio naturae D. Micaelis ad unicam subsistentiam realem, et plura alia ficta non sufficit ad subsistendum naturae D. Micaelis verbis, sive quidditatibus: ergo nulla est responsio. Maior constat in natura humana Verbi, quae iuxta Thomistas non est omnibus verbis, et quidditatibus non homo, et equus, quamvis realis ratio ipsius ad equum est realis ratio, quae sunt in re. Impugnatur 3.o magis ab absurdo: nam eodem dicendi modo possumus dicere, Naturam Divinam esse unam, verbis, et quidditatibus, quia respicit unicum Deum realem, et plures alios Deos fictos.

856 Opponunt Thomistae: natura D. Micaelis ut abscissa ab ipsius singularitate concipitur, et illa quae sunt in re ut una, et singularis per subsistentiam: ergo natura D. Micaelis ut abscissa ab ipsius singularitate concepta, et illa quae sunt in re ut verbis, et quidditatibus: ergo. Probatur antecedens: ablata per actum ipsius singularitate abscissa proveniens: sed singularitas est ratio, ob quam provenit singularitas naturae D. Micaelis: ergo ablata per abscissionem singularitate aufertur singularitas naturae D. Micaelis:

go na D. Micaelis ut p̃cisa ab ẽ̃ius sglarite su
p̃, et illgr ejs sunto in re et una, et dnicalis plu
bs adaul. No ans, ad eiu p̃gaos ista mari. D. mi=
rs: d sglartas e sta, a qa p̃vit dnicaltas de
lia aeus bi re, D. Micaelis, ido: dnicaltas de
lia aeus bi re D. Micaelis, no mirs, et D. Igni:
go ablata p̃ p̃scios sglarite, ausrt dnicaltas
de lia aeus bi re D. Micaelis, ido: dnicaltas
de lia aeus bi re D. Micaelis, no lg, d lg sgß.
Cus Cuous e. Na vlis mlplalis in pbg e sr in
aeu b pbg dnicata, et dtrata ad unis p̃ sglarie
tg. At vo p̃ ste pbg e radalis, et in aeu b plu
bg dnicata, et dtrata ad unis, q p̃ ste pbg ergit
ung tes sglarits, et xcdit asiorg plralitg. Un
de talis Na radalis, et in aeu b, lt n sr, et in
aeu b, e sglaris. Ani ablata p̃ p̃scios sglari
te, ausrt dnicaltas de lia aeus bi, n vo dni
caltas de lia aeus bi talis re, et hoc sufiit ut
n s urlis, nec p̃dalis.

Opunt b: na D. Micaelis p̃=
ut p̃cisa ab p̃ius sglarite n e sr sglaris: go naa
D. Micaelis p̃ut p̃cisa ab plus sglarite e sr urlis,
et sqr p̃dalis: go. Iga ostad, q n dad mirs. D.
ans: na D. Micaelis p̃ut p̃cisa ab p̃ius sglarite
n e sr sglaris. sglarizaone de lia aeus bi, ido:

sglarizaone d lia aues hi, no ans, d ogs, uel adjn
ta pao n ugd. Dr zr fr urle, d fr sglare sgu
larizae d lia aues hi, dad mig, sglare vdel va
dalis tale, d fr sglare sglarizaone d lia aues hi.
Probad dotra in sea glrig Thoary asruntig nag
ding pose asundi a sglarite; d na dina pud as
cisa a sglarite n e fr ~~urlis~~ sglaris: go na dna
pud asuija a sglarite e fr urlis, gd nlus thogo
ry admied:

858 Opund 3: scepts gerieu n egit dbratz
disrg Asrg: go scepts species n egit dbrg di
frg zdualg; adgi na D Micaelis e scepts spe
cifus: go na D Micaelis n egit dbratz disram
zdualg: go na D Micaelis e urlis, sgn pdalis:
go. Argtg ito zstari pt: ido scepts gerieus n
egit dbrg disrg Asrg, Q e absti susd dhilis
p plres disras Asrai: go ido scepts spifius n
egit dbrg disrg zdualg, Q a absto sufd da
hilis p plres disras zduales; adgi na D Mica
elis in suppoe facta n e absto sufd strahilis
p plres disras zduales: go na D Micaelis
in omioe facta: go na D Micaelis n e sceptra
spficus n egens dbratz tty disraz zdualg: go na
D Micaelis n e urlis, sgnd ng pdalis. Dicete
zso anti, D sgni: go scepts spficus pdalis n

exigit abstractam differentiam individualem, ideo: conceptus specificus sub-
cilis, non ipse. Conceptus specificus predicamentalis non exigit ab-
stractam differentiam individualem, quia est longe indifferens ad
plura individua, et sic abstrahit sufficienter a singularibus pro plura individua.
Conceptus specificus sublimis exigit abstractam differentiam individualem, quia est
salitus excedit plura individua, predicamentalis ... de aliis in-
dividuis, quod non ... tale ... individuis, D. Michael v.g.
659

Oppo-
nunt 1: res spiritualis suscipit ad modum rei materialis: at
rei materialis est ... : ergo res spiritualis suscipit ..., at
quia natura D. Michaelis est res spiritualis: ergo natura D. Mi-
chaelis suscipit ..., et ... predicamentalis: ergo. ... 2: natura
D. Michaelis ... ad aliquod predicamentale, et non ad aliud,
nisi ad speciem: ergo natura D. Michaelis est species predicamentalis: ergo.
... 3: in ... natura D. Michaelis ... predicamentalis
... de specie: ergo natura D. Michaelis est species: ergo. ...
3: in ... D. Michael est natura ... natura D. Michaelis
predicamentalis ... superior et inferior: ergo natura D. Michaelis est
species ..., et ... predicamentalis: ergo. Hoc ... me pari-
... et ... D. Michaelis ... ...,
quia utraque est res spiritualis, quae ad modum rei materialis suscipit.
Insuper ... natura D. Michaelis ... ...
... ..., non re ipsa; sicut ... natura D. Michaelis ...
... materialis, ... materialis, non atque re ipsa.
..., ideo res spiritualis ad modum rei materialis ..., quia

cepit sp. species rei corporeae, n. vo q.a rei spualis

tuard. pta pria rei maalis.

Unde D. marg ar

guit: rei spualis scip. ad m. rei maalis, id est,

sp. spes rei malis, sdos alit, no marg, ds amitti

no egß, e sa q. sbta, no utrg. egß. Aagslioni,

q.a si urlitas e, uu. plra qdua repgarend, aplts

prius rei maalis u. volvnd. thostg, n. ni sp fictu

oz scipi porit na D. Mcaelis u. urlis. Ad lg

ug no marg, q.a poto qd e D. Micaelis plu

ra qdua repgend, n. sto. sigr qd na D. Micaelis

ad nlg qdale sptead. N. atg thostg, absdg &

timend imputend sbi psi, qi libend supunt,

e D. Micaelis plra qdua repgare. Nobis o=

qa lega e, e supoltg, & qo segsi, absdg: ng ut

alibi & nro Eximio noavimu, spt sdio naa

lis uscyg. rei or, ob sug limtag n. zdre in

sua entate algd, raoe uu psi repgd here a=

las rei in spfcoa slei. Obsabis, nag D. Mcaelis

(lt. ad nlg qdale sptead) pi in pdicamto egß

sbtg, de qo raoes supiores pdan. Sed Dm ad

nlg qdale sptens pit in dmento egß sbtum,

de qo raoes supiores pdan. Ad eg ug D. ari:

in poe la pdad Sus & spe pfisso sbili, sdo:

& spe pdali, no ari, e sto, sit. 1o egnti, no

leg. 29ß. Ad 3a ug no ani, qa in supoe fac
ta ggue psten, imo ggue limata sit solum,
et pty poes lim.

Sectio. 2.

De Proprio, et Accidenti.

861. Priy Ly P
dale snit effe, lnij apty pdari et pbg accida
lit sortillit uy essa mpha eory. Pr hanc dfiog
gplat Priy stre et rigose spty, sive dista lage,
snit apllat Priy Lo modo, qd wr zllgai suivide
bed Priy xta Porphiy Por mus usurpari pose.
Priy 1o mo e id, qd snit soli spei, et n oibg zdue
ii spei, ug ee logy, urla, qd snit soli spei
huy, et n oibg spei zduis. Priy 2o mo e id,
qd snit oibg zduis spei, et n soli spei, ug have
duos pedes, qd snit oibg zduis spei huy, et
n soli spei huy. Priy 3o mo e id, qd snit
oibg zduis solius spei, et n semp ug elicere
risum, qd snit oibg zduis solius huy nae,
et n semp. Priy 4o mo e id, qd semp snit
oibg zduis solius spei ug posse elicere risy,
qd semp snit oibg solius spei huy zduis. P
riy hoc 4o mo e Ly Pdale, qd sr datg dfio
ng xplat de qo Phus 1o Topicorg Cap 4 asset,
priy oirti ug essa. Sit Priy fr ti unum

aptu. pdari & pbus, nit uy regii Pdalbg, a
geri. l.º, 2º, & 3º differt. p. to accidalit; quia
tria Pdalia enumata & pbs. pdant nº accida
lit. & esr. Et a. 5º dfrt. p ly sortilr iy esa
mpha corg. gº Sy. Pdale pdat accidalit &
pbg insoertilit, n atq sortilit uy esa me
pha corg. Unde infrer dari, mutug mphe illa
ons, 3r esig mphig, & Priy ug e al rale: goe
rile, l pt elicere visy: e rile: go e al rale.

Prium
dedit in Mphy, & Phy. Priy mphy, gd esg
Logy apllat, e pty. ms fra rlit idnta uy esa
sbti, gg nº stuit, lg tg sortilit mitat. Ani
Priy mphy pdari pt & sbto nº sy in ocro,
& et in abstro, ug rile ru hoi, & go in 2
crcto pdat in poe ta hoe rile, & in ta ho
e rilitas pdat in abstro in sue rli. Priy phy
e pty, ms fra rlii osquit ab esa, sbti, a go
nse dimanat dimanaone pha. Ani Prium
phy sy pt pdari & sbto in ocro, n vo in
abstro ug calor ut 8 gi e pasio prop igii, & go
sic in ocro pdat: igis e caldus ut 8, n vo i-
ta in abstro pdat, igis e calor ut 8.
863 Accens Sy
Pdale init dfnit uny aptg pdari & pbs accidalit

convertibilis cum essa mphca eorum. Accens pr to
unus aptus praedari de plus init cum reqs praeda
libus, a quorum 1o 2o, et 3o distt pr to accidentalis, qua tria enumata praedalia de plus praedant
non accidalis, et esse; et a 4o dfrt pr ly convertibilis cum essa mpha eorum; quia 4um praedale praedatur accidalis de plus convertibiliter, non atque convertibilis cum essa
mpha eorum. Hinc ad raos Prium pred dsti ab accido non sufficit, quod sta in exacta a subto, sed dficiat
convertibilitas. Unde lt calor praedat ab igne, quia tamen non
valet bene in caldus: ergo ignis non in Prius, et accens
praedale de igne. Cum tamen bene sentit, quod lt accens
exactus a subto non in prius 4o mo ob defectum convertibilitatis, in tamen Prius alquo de tribus reqs modis, et
nsto praedet de subto, ut constat in exemplo alato. Accens,
quod etiam dicta snis nuncupatur dividitur in mphcum, et phcum.
Accens mphcum, sive logicum est pteus, ... sta vult contingit cum essa subti, et quod convertibilis in recto praedat,
ut rale ru alis. Accens phcum est pteus, ... sta
vult sequitur ab essa subti, et quod convertibilis in sero
praedat ut albus ru hois. Observabis 1. accens phcum constituens denomatur raque requirere extra subti, ut de lo praedet sicut atque accens phcum constituens dnomas phicum
subtq. Ut patet constat in his probus Anxpts est albus,
Anxptus est rogtus, quarum 1a va, 2a falsa est. Ista

bus & accens phys in abstro posse eē pdale in qd sive esse & suū 3fōribus: sic albedo quae in scro pdal inquale, sive acidali & hoc pdal in qd, sive esse tqs sp̄es & mlplicii albedine niemicē dsta.

Sectio. 3.

Duba alqa cca. Se Pdalia propunt.

Dubiu

1us; Pdnq i dfitus p unicuiusq Pdalis dfionis? Re, eē scrus dnomavus resltans ē na, d cone abstracta tali dtro mo tenddi in obtus. Explat sil. d pdat repsioin dfiōe Seris. Id dfit p dfio 3 Seris, qd ō fr unis aptus pdari & pbs esse dfrntibus tqs ps malis esse mplic corus; d scrus dnomavus rsltans ē-na, d cone abstrava tali dtrato mo tddi in obtus (supdddo videlt plura esse dfrntia, d rcptado fr prus plis esse sniens) ē unus aptus pdari & pbs esse dfrntibus, tuci go hoc denomavus scrus ē dfitus p Seris dfionis. In husmi scro asert in recto naamltiplex, qb pdalis ē de pbs esse dfrntibus, d in oblqo cotio abstrava, a qa accipit utatq Seris priam. Eods mo dsuere in dfiōe reqorius Pdalius. Hic ob sadus, hoc dfitus sle Ius (hoc ps & cœris Pdalibus porsione dicdus) eē lq 3ntios fralis; obtus

vo flus de lg gtiong obug, gb dicrevi accepta
dit in reto ng, gg e ta gtio obva, d in oblio
go cong abstraug, gb e ta gtio fralis.
Dices 3a
x Tosti. Na qud sbe coni abstraug, i scry accidale;
d scry accidale dsiri n pt, d sola qua dnotave
ad sbty: go na qud sbi coni abstraug, dsiri n
pt, d sola cotio dnotave ad nag: go. Mir istad
x Lho dicente scry accidale, sive x sbtage aci
de ti ce uny sfe. ista mari, no mirg; gr pao
ugead. Ng lt scry x sbtia, d accide n i uny sp
se sbtiale, e tg uny sfe accidale, gd dsiri pt
sp Gus, d Dsrg, ut vedre e in dsioe hus scri
accidalis albg, gd ita sp Gus, d dsrg dsinitur,
coloratg disgregavg visus. Pri scrg sive gdditavg, sive dnomavg dsiri pt; ug h g dicrimne
gd scry gdditavg dsiendy e sp dsiog sque x
plantg in recto sbty, d srg. Denomavy vo
sp dsiog xplantg in reto sbtg, d in obliquo
srg.

866 Dubg lg, utg ded Gus ru So Sdalig? R. affave ug dni Kobg 3a algs Thoistas: ng
lud ptg e Gus, gd e Sdale d pot esr dsrntibg
tgs ps maalit esse mghe corg; d dad ptg ita
sdale ru So Sdalig: go dad Gus ru So Sdalig.

Ad min: rao Univlis logi, sive logi Pdalis pt
de 5e Pdalibg pdari: qd bd m̄ lory e uny of
ty pdari de pbg, Pa Pdalia esse distinct, et
la rao univlis logi, sive logi Pdalis e gs malis
Atrablis ad unyqdq Pdale sr prig univs un
q Pdalis disrg. Huimi scepty ee uvory ru
5e Pdalig pd. Ng huimi scepts gericus ab
oibg Pdalib, ptica pr ouq raog slg, ut ex glo
ry dsiobg clare ispad. Ng opty sdad, qd u=
nuyqdq distimode i pdale, e pde, q distitas
hc n orit ex pso scepta gerico Facto, et ex i
ceptu distrali Fhente; distitas atq orta nex scep
tu gricio Atracto, et ex sceptu distrali Iahente
n ostit uuocaoi ceulsdq pti, sive sceptu gericu
Facti.

86) Dices 2a: si scepts te Pdale ee Sus ru
5e Pdalig, ee supior se pso; te e absdy: go scep
tus Pdale n e Sus ru 5e Pdalis: go ru hory
n dad Sus. Ad maris slegela: si sceptus Pdale
ee ru 5e Pdalig Sus, ee supior oi Sere, pse e
Sus: go. D marg: si scepts Pdale ee Sus ru 5e
Pdalig, ee supior se pso sb divsa raoe, din, sb=
poe divsa, ido: sb oady raoe, din supoe eady, no
marg. Ad maris paog D marg: si scepts Pda=
le ee Sus ru 5e Pdalig, ee supior sb raone

Ldalis, oi gere, pdo: sb rače huis Seru ru se L dalis no marg, d D marg: d gso e Sui in par lare ru Se Ldalis, pdo; Sui in om no marg, do gre sui dsgad. Actio ostabit & ob aone dscrimis gr has gpoes, Ldale e pdale, Ldale Sui ru Se L dalis, in pars 1a ggale d ggali gdad, unde scep ts te Ldale n e superior se gso wd sb hac gpsi one Ldale, At e superior se gso wd sb hac gpsoe Sui ru Se Ldalis. In Ea m poe superior d spori pdad. Aliu scepts te Ldale wd sb hac gpsoe Ldale e superior oi gere, d se gso wd sb hac gpsoe Sui ru Se Ldalis. At vo gse scep tus Ldale wd sb hac gpsoe Sui ru Se Lda lis n e superior oi Sere, ga n e superior se gso wd sb hac gpsoe Ldale.

868 Dices rg 3a. Si sceptus te Ldale ee Sui ru Se Ldalis, Sui n ee Sui, d Spei, edifra n ee difra, d Spei; h e absurdus go d gd le scepts i Sui ru Se Ldalis: go D marg: Si scepts, Etc Sui vo gtiolis sptus n ee Sui, d Spei, difra vo gtiolis spta n ee difra, d Spei, pdo: Sui 1o gtiolis sptus n ee Sui, d Spei, difra 1o gtiolis spta n ee difra, d Spei, no ma rg. Explat distio: Sui 1o gtiolis sptus e Maa, et 1a gtio sup dsic Sui e Sui, e n Spei, ga sic

pdat tps ps maalis esse mphe, et non tps ro
ta essa mpha suorum infiorum. Sic al ug. ut
cogtis ione al i gus pdale de hoe, equo et
Leone. Gus l° ztiolit sumr, gdo ssit ad cog
ty, et enomaty p hanc lg ztiog sse Gus
d ic n° e Gus, d Spes sbilis raoi superiori
Urlis, et pdalis Logi, et a pdalis de oi gere
l° ztiolit sspto, ug Gus al i uny apty pda
ri de pbj esir dismtibg tps ps malis esse
mphe eorum, et sic de ceteris generibg. Sile dissur
re de dispa.

869 Duby 3y, utz divio Urlis Logi in
Sc pdalia i adega? R affirmative ug cma opi
oe, gt, sic pat: gogd de pbj pdat, et e urle logy,
l pdat esr, l accidalit de pbj. Si pdat esr,
l pdat tps ps maalis esse mphe, et sic erit Gus,
l pdat tps ps pralis esse l. mphe, et sic erit dispa,
l pdat tps tota essa mpha, et sic erit Spes.
Si pdat accidalit de pbj, l pdat surtilit ug essa
mpha eorum, et sic erit Prius, l pdat zsurtili
t ug essa mpha eorum, et sic erit Accens: gogd
ud pdat de pbj, et sic est urle logy, spat ad algd
e Sc pdalibg: go divio urlis logi in Sc pda
lia adega e. Rao adegamis pditi divionis,
2a pdita divio n sleme e dirsite ny, & de

dirsite m[i] go pdat. Unde lt Ita huna ugr.
et Coina ... ess diram, in vaoe ts
Pdalis n defund esse, qa ueriat pdat de suis
... tota essa mpha eorz.

820

Nq qo unz
... Pdale ultiores gatia divisioes pat, pdiltz
divisz n ee adeqz. ... qo obria, et accens ult
tiores gatiand divisioes n pat, divisz entis
in sotig, et accens n ee adeqs. Dices 2a: s=
cepts ... vale et loge urlis, et pdalis de pbz, ...
dictu sceptum n stet ad algd e se Pdalibz: go
algs sceptu loge urlis, et pdalis de pbz n stet
ad algd o se Pdalibz, et sqnr divio dicta ade
qa n e. Ita mari, no mirz; nq ... scepts
xta algos stet ad spz, qa pdat de pbz hoibz
tags toa essa mpha eorz, et xta alos ad difez,
qa pdat de pbz hoibz tags ... fralis essz mpha
eorz, cz ... in horz oppioe dicta ... stares
... geo ... xta dicta nz 153. Dices
vz: scepts ... l Supoti et logo urlis et pdalis
de pbz: et n stet ad algd e se Pdalibz: go. Ita
mari no mirz; qa scepts ... xta algos stet
ad Sui, xta alos ad ...

Disputatio. 3.

De Praedicamentis.

Quæstio Unica.

Quæ ad Prædicamenta spectantia explicantur.

Sectio 1.

De Ante-Prædicamentis.

811 Id Assy, quod Præ

ci Cathegoriarum nomine significant, Latini Prædicamentorum no

mine vocant. Ad faciliorem Prædicamentorum explicationem nonnulla

præmisit Aristoteles, quæ vulgo Ante-Prædicamenta appellantur,

a quibus ipsius Logica incipit. Egit namque de Univocis,

Æquivocis, et Denominativis, cap. 2 de complexis, et incom=

plexis, et cap. 3 de regulis ad enuntiationem in præ=

dicatione directa, et indirecta. De his omnibus plura dic

ta sunt in præcedentibus disputationibus, postremo quoque in Summulis

Pauca igitur addenda restant. Univoca, univocatione

Nominis sic vulgo explicantur, Illa, quorum nomen est commune, ra

tio vero significata per nomen est eadem. Unius hæc univocorum

explicatio vulgo est cum explicatione Aristotelis, apud quem univoca sunt

illa, quorum nomen est commune, ratio autem substantiæ per nomen

significata est omnino eadem. In hac explicatione Philosophus per,

eadem accipit rationem substantiæ, ac rationem essentiæ, quæ est

substantia metaphysica. Unde non solum res physice substantiales, sed

etiam res physice accidentales possunt esse univoca, et proprie univo

voca.

812 Tria ad univocationem requiruntur. Primum quod ad univo

cationem requiritur est pluralitas, quia univocatio dicit annexum

urlitz. Unde sicut ad urlitz, ita ad uuocaoz su 101
sit plurata eorz, qz l actualr retrandi retand,
l xtura, l mere polia, sicut. Uz qd rgs ad uoca
oz e non one; sive qd illz scepts illi simita
lis, (vocaliz) xpleet sit id. qd phz e one, qz x
pled sit pluralitz. 3uz, qz ad uuocaz rgs e qd vao
sit non sgata i eadz sit in phz, sive qd in eorz
illis adequi sustini jnia identé stu, et sgta.
Uuoca aliqdo acciput p xsrii xsceptioz illoz
uuocantioz, et x phz uuocati. Sic urle aliqdo ac
cip p xero x na, et ione abstrava. Ex dictis sta
tad hsceptz illz hic dici Uuocz uuocantz, plu
res hoes, qbz onis e husmi scepti illi dici uuo
ca uuocata, et illz vaoz huis, qz in oibz hoibz
eadz e dici vaoz Uuocz. Ut xsuere de Equoci,
et Alogis.
Equoca, equocata nimirz sic inii x
plant, plra qorz non e one, vao vo sgata;
sit non e eadz. Sic Calia haud Calua a
vis sit equoca, qz eadz nene Calia sgand, et
nlz onez hand zr sit eadz illz non sgand
La, qz illz unz non sgand sit Equoca, ut
sit aliud sgnata, sit et uuoca. Sic Calia
hoed Calia aiis ut sgand b non Calia sit
Equoca, ut atz sit non Cane sgand Uuoca sit,

Equivocao vi, e prie in solas voces cadere pt: ngt ptte id pote qq e gstaliu hic. obt. rep stao ngt ee gdfns ad conendu mo alud rao divlu obtu. Equivoca ngtr eadz dfioe explar sb xa rae, qa vvoca sst. Unde xta Phy Equivoca prius sit dicenda, qq definita; qa cum nen equivoca plra divla rao sgd, ngt aptere andre, qd s res: ni prius non equivoca dida in plra sgnata, qb hd, id postea sgrue dfo nid, qd s univoc pppa sgatu. Et in hoc Equivoca ab univocis dfrunt, id optme obsavit M Parens Agsneus lib de Dno Dialec, Cap 1.

Dug hulq dicta sit dend illgi de Equivocis t gtolic sumptis, seu de rebq equivocis sdu sit, qa Equivoca vo gtolic sta, sive qd sbunt huic dgtntioni sli Equivoca uea dfioe descri sst. Sgi de Equivoca sta redupliue id Equivoca univocis niunt in raae Equivocorz... Equivoca ala dicunt a casu, ala a gsilio. Equivoca a casu dicunt ea, qq nla hoiu sventioe gvuente sed idem nen sb divla raoe sii equivocant in eodz nene Salus ho, et Salus civit. Equivoca a gsilio dicunt ea, qq pt alqq sslang, et anlq, mia ho u sventioe, explard eodz nene sii equivocant

in eodem nomine canis sidus, et canis terrestris.
etc.

Ad
haec aequivoca a consilio reducuntur D. Thomas quae vocat ad
analoga, et quorum sub hoc nomine desumit Aristoteles, et quae
a mente eiusdem Doctoris habet prima parte quaestione 13 articulo 6 sic
communiter explicantur, Illa quorum nomen est commune ratio vero sig=
nata per nomen est simpliciter diversa, et aliquo modo eadem.
Alii vero dicunt analoga esse quorum nomen est commune
ratio autem significata per nomen habet esse simpliciter di-
versa et aliquo modo eadem in utroque [illegible]
non est in [illegible] et in [illegible] [illegible]
[illegible] cum hoc [illegible] analoga alia [illegible] attri-
butionis, alia proportionalitatis proprie. Analoga attri-
butionis sunt illa quorum nomen est commune, ratio vero
significata per nomen in uno solo reperitur proprie et
in aliis ratione alicuius habitudinis ad illud. Sic
[illegible] medicina [illegible] [illegible]
[illegible] ad hanc [illegible] [illegible], quorum quodlibet
sanum, hoc proprie quia sanitas habet, medicina et [illegible]
ratione habitudinis ad hoc sanum. Medicina quidem
dicitur sana quia sanitatis causa in hoc et [illegible]
[illegible] dicitur sanum quia sanitatis hominis indicativa. A-
naloga proportionalitatis improprie sunt illa quorum nomen
commune ratio vero significata per nomen in uno solo re-
peritur proprie, et in aliis per metaphoram. Sic alia

gen^d. caind:, ex. et curis. Sydus, ho. vnez et
ho. pictus, risus hoi, et risus Drati. Stat
et aloga et prie tale, famosius, siue gra-
bus analogatis, siue qd eius unz in qo p-
ria regrit ra. formal. s. nen, qs in alijs
n. regrit. prie.
Mr [illegible] dictis res. bend. 1^a aloga
portis, est, in qbs. pri et sine me-
taphora spican. raog. signata s. nen, g the,
fit aloga, d. uvoca. Affert in exeplis pri
um, siue raog pris ru. fontis, fontis et cau-
ceny, ficmiz, siue raog pris rc. et prie, et sine
mptaphora spiat a fonte, fonte, et caa, ad-
pibz, siue raog pris rs fontis, fonti et
ca. ... aloga, d. auoca. Rea bend. 2^a a
loga ibz eglitas, ea. scilt qs pri, et ineglis eb
gli^te entis ad dispy. spican raog. signata s.
nen. usse sic bend. ho. et Equs ru. raone ani
signata s. nen al, qa ho. e pfitius al, et Equs
al e impfitius. At uo aloga ta. st pric uvo
ca, qa ineglitas la. in e loga et pha, cu in neg
tu ali. loga. et mihi. ssivato nlo spiat, ineglis
tas ru hoi, et Equi. Sy da gr ho, et Equus eb
glitas pha et rli, rlis q et pha alogas et in
sic inglegedus e Lhus 1° Lhorz tex 3 docends

sb quod quia latere equivocaonis. Hi eadem o dolta D. Th. 1° Phisy. icone 8, et in 1a q. 13 a. 12 articulo 7.

Aloga atributoris vocantur aloga portionis dicuntur quia ab alogiis portiolitus. Sed portio est quid a portiolite, te quia loquendo mue dicimus ia portio, et portionalite quantavis. Portio est habitudo unius rei ad aliquam ut habitudo quantitatis palmaris ad quantitatem bipalmarem ad quantitatem ulnarem. Portionalitas est habitudo unius portionis ad aliam portionem ut habitudo quae explicatur in hac locuone, sicut se habet quantitas semipalmaris ad palmarem, ita se habet quantitas palmaris ad bipalmarem. Ex huius dicta constat illgi ... de alogiis 1° portiolite similari, ... de rebus alogatis ... 2° portiolite sunt sive quod subiacent huic ... portioni, illi aloga ... ex ... constat. ... aloga ... redugli ... aloga ... in ratione alogory.

818 De

nomauia vera Phy sit ... ab aliquo aplacionis nomine ... casus, sic albus dicitur ab albedine, calidus a calore, Dramaticus a drama, ... a ... Albus dicitur ab albene, quia albus affert in casu recto ... et in casu obliquo acusandi albinus. ... denomativa ... tradi ...

sent, et quae futilia et ridicula sunt, ideo quod hic
tm de denominativis obvius nobis agendum est. Deno-
minativa obvia constant, subiecto et forma; subiectum enim ut a-
pplicatur denominativum denominatum: et forma denominativum
denominans. Ad sensum quod denominativum bina nos-
cogrunt, subiectum scilicet et forma, et applicatio formae ad subiectum.
Sensum denominativum aliud dicitur mysticum, physicum aliud.
Sensum denominativum physicum est illud ubi forma realiter identi-
ficatur cum subiecto, ut risibile. Sensum denominativum physicum a-
liud, ubi forma realiter distinguitur a subiecto, ut album. Sen-
sum mysticum secundum modum loquendi non dicitur denomina-
tivum, et quidditativum; sensum autem physicum non dicitur quid-
ditativum et denominativum: cuius ratio est: quia sensum quid-
ditativum asserit formam, quae sit in recto praedicari de sub-
iecto, et sensum denominativum asserit formam, quae sit pt. prae-
dicari in obliquo de subiecto, ut quod forma realiter identificata
cum subiecto possit in recto praedicari de ipso, et forma reali-
ter a subiecto distincta sit in obliquo de subiecto prae-
dicari, inde fit, sensum mysticum esse quidditativum, sensum
autem physicum esse denominativum.

Denominatio quae est a forma pro-
ficiscitur, potest dici essentialis, vel accidentalis. Erit denominatio
essentialis, si forma spectat ad essentiam metaphysicam subiecti,
ut Deus est homo, vel ad essentiam physicam subiecti, v.gr.
corporeum, vivens et animatum. Erit denominatio accidenta

liis, si fra aut non Extrad ad essia sbti in
2siaderatione mphca, ug ho e relis et
tunc dnomao e cogs accidalis; aut non Exned
ad Estg sbti in 2siidraone phia ug Ignis e cal
dus et tunc dnomao e phe accidalis: Dno
mao ql qvit a pt l rlit ug sbto idntaital
phe uta sbto dit zca ug ho e rilis, ignis e
caldus. Dnomao ql qvit a pta ng rlit idn
tata ug sbto, ng sbto phe uta dit xca v.
gr. Daries e villus Dnomao ql qvit a fra
Slg zca, et ptg xca, bto dicit mixta, ug Epo
litao e va. Hnc ca raone qa fra dit zca, l
xca sbto phe, l mphe denomao dit zca, l x
ca bto phe, l mpha.

880 Alii noare bes l, dno=
maong zcg posse ee aufrile, et dnomag xcg qes
b ee zaufrile. Dted la noati ps in dnomaone
calidg, ql aufrilis e, ab aqa, uii, dg e calda
zca e, et amoveri pt p. ellig/l ong caloris.
Dte 2a noati ps in dnonatione cogtg a Do
ql e xca lvg, et xg amovri ngt. Noare bes
vio dnomacs algas xgre Etg sbti alas xcdre
Etg sbti alas ng exgerd, ng xcdre existam
sbti. Dted ly in dnomae visi. Dte ly in
dnomatione preterit. Dte 3g in dnomatioe

aimati. Nõare 3es 3, scra accidaliā phē mt tiplicati, sbtis mlplatis, n̄ vò mlti plica tis fris, ē ido sit albedo uca dcīo unire sbto, et rsltare albus; ad vo q̄ sit Ess albedo uco uni rē sbto, ung rsltare albus. Nõare 3es 2, scra essalia mlplarī p mltiplaons fraru, ut ptet in h scro, Persona dna, qd mlpla p plitatem mlplaong. Rac 3is, et 2i noati ē, q̄a in scris accidalbg phis sis, sbtu vit in recto, fra atem vit in oblqo: in scris essalibg fra vit in recto, ac sbtu psis.

Sectio. 2.

De Predicamentis.

884 Pmentu 1o usur pat p recta pmtoru serie, sb scro pmtali sup mo usq ad iduu infimo speci. Pmtu usur pat 2, p pso scre pmtali supmo ago to ta ptoru series p sbas et potas usq ad iduu infimu speu deducit. In recta ptoru serie, sive in serie pmtali, iduu dit hs sbtis, q̄a oia pta, qb supra psis colacant dicte de pso p dan, et psis iduu de nlo dicte pdat. Suo supmu pmtale dit hs Gus, n̄ q̄a sb hs Gus sne oibg oro pmtis, et q̄a sb hs Gus pcu lare. Rat ē, q̄a ria pmta, ocs q ptoru sle

ries sub ocepta, e rao c. Entis, tgß, ö g ere
sui colocand, quod ter Entis, sive quod
ptoris series hed fuig vocculare Fui, qd
ly Gui nuncupari sed. Asstadys ced Tricetis
modois logg relis, Res thy qui pmtale asiq
nari ped, qui videlt sotibi, et quis accidis;
ql, in gere sui cuiis locata oes ptorig se
ries oplectund. ly Arle tg, c oni Lnorum
optioe decem admida sit Lmta, qg, oia se
qnti dystiche stitiend.

Arbor, Sex, Natos, Ardore Defrigerat, Ustos,
Rure, Cras, Stabo, sed Manicatus ero.

888. Na
ry vois sus ö. Arbor sgat stig, qg e ens hec
poens rlat extra ad q gnera in sito. Sex
sgat Lntatg, qg e radix spetraois dorg cor
pis. Natos sgat rlaong, qa uny e ad aliud.
Ardore sgat Qualitg, ql e acens dnomans
qle stg, vg calidg. Defrigerat sgat actiog,
qg e rao, qa Causa actalit esses pduit. Ustos
sgat Passiong, qg e rao qa effes actalit a ca
usa pduit. Rure sgat Ubicaong, ql e rao, qa
res e in loco. Cras sgat Duraong, ql e ra
tio, qa res e in tempre. Stabo sgat situg,
qi e dispoo, sive stga corpis in loco, mus

q. jacendi, sedendi, standi. Manicatus sig
nat habitum, sive habere, quae circa, sive circa
hendi eca. ... per approximationem aliquid distis, ves
tes, aut arma ligr.

Explata entis in lo gemba
divis in mistis precad, ut bene noand Ind. Art,
et prouet D. Arr. D. 3 mphs. sne 1, ubi de
monstrat eius gra Aris gsy, e stra ysg raeg dfi
ere explatos divios ee rectos. Exim Sarez D.
19 Mors. sne 3a docet, m... n posse rao
ne pria, et a pri, tot ee gera suma gmtalia,
et non pluera, nec paciora, explatos tes divios admi
dy ee ut dogma Philicy. Rao horum e, q. igno
ta sit ala pmenta, quae forsan polia sit, sicut ttis
nota sit. tria vits gara, vegetans, snsivus, et ra=
tiolis, et forsan posse e aliud vits gens, ideo q. ex
plata ... ... capita, ... gmesta=
tioribus ... eca. ... ... quod videlt
... gtis ... ... quale ... ... agat, quod patiat,
ubi ... ... eca. ... ...
De his Pmtis, et de loris divisione agedus nobis est,
et ... ... in lib Phorum, In de ortu, et ... ...,
et in de Ana.

S. 83 Algue sdioes ad Arlis platus reco
gatus xta sns Phorum ... ...

in recta seri ⁊mtal. colocd. Ex his sdiobq alq ptend ad voc, qa res in ⁊mto colocada sqad, alq ptend ad rq sig in ⁊mto colocadq, ocq in sbqntibq carmbus sncnd.

Vox, Una, et simplex rebq scinna locadis.

Entia p se, finita, Realia tota.

Vox igr bd ee Una, no vvoca, qa voces equivoq et alogq, ut pote ad illaoq quetiles ngnt in ⁊mto colocari. Vox bd ee simplex, no ⁊plexa, unde ho vq colocd in ⁊mto sbtiq, s ⁊ ⁊psitionem ho et n p tq aiale. ibai hu sdiois o tr lis platq, lt nnli etimend, ⁊hq a ⁊mto n re legare voces splescas et poes ⁊tegras. Vox bd ee rebq sxina locadis, ⁊ e apta ut de rebq in ⁊mto locandis ⁊lud xlari pta, sugiora. Unde albdo vq ngt in ⁊mto Qualitis locari p vocq splexq albq, et p vocq xstrq albdo, qa de albo ngt ⁊ hc ⁊aqhio. e qualitus, qq de albene si pt.

Res in ⁊mto loca da bd ee p se, ⁊ e n p accens et agregatioq, alis lit Kecratu, et acerq lapdq. Igr ita ⁊ qi res in ⁊mto locada i unq ens vaidentitate, aut va unione sluarq ptiq. Res in ⁊mto locada bd ee Fita, qa acens e, ha

raõe ē prior, et substã, quæ ē accidens substratum insi-
tate excedit. Cum igitur Artes, ut ea Puncta disposu-
erit pro accidentibus, et pro substã, quæ ē accidens substratum,
inde ē, quod sola res, quæ ē simpliciter prior, in Puncto
Artificio locari possit. Res in puncto locanda debet esse
Realis, unde entia raõis in puncto locari nequeunt,
quia entia raõis, sive punctorum conversiones cum ex
naturis repugnantibus coalescant. Res in Puncto lo-
canda debet esse tota, hoc ē, completa. Unde
a puncto non relegantur res completæ, ut albedo;
relegantur tamen a puncto res incompletæ, per-
fectiones vgr.
886 Ex hactenus dictis Punctum substantiæ con-
gere ultimo Entis ita sic fundum ē. Ducantur
tamen Tres lineæ, in quarum media, quæ Recta vo-
catur, ab ipso duo extrema spatii tamen a basi, primo subito,
sive secunda etiam progradus, puncta sive spatii intermedias
dicas, et eas ascendas usque ad Tertium ejus punctale
substã, et usque ad Tertium ultimum Entis hoc modo:
ē Prudentis quod ē homo: quod ē animal: quod ē vivens: quod ē substã:
quod ē Ens. In duabus lineis lateralibus sufficienter
differentiæ divisivæ Trium superiorum, quarum quæ in linea
laterali dextra collocantur, conferre debent cum Pere ju-
pmo divisivo spatii ejus intermediæ subjecto, et quæ in linea
laterali sinistra collocantur, repugnare debent speciebus

s. Sera divisiva et disparat oppositas. Sic tb latera
lis construunt, vel a serie ultimo Entis, vel a Serie
1o praedicamentali Substantiae descendat per oppositas usque ad individuum
3mo praedicamenti huius substantiae, sive huius substantiae, hoc modo:
e Ens: ergo vel per se, vel in alio: e substantia: ergo vel vita
lis, vel emortua: e vivens: ergo vel sensitivum, vel insen
sitivum: e animal: ergo vel rationale, vel irrationale: e homo: ergo vel
Petrus, vel Paulus. Ex praedictis definitionibus simplices dictae
quae construi possunt, si altera pars semper negatur, hoc
modo: e Ens: ergo vel per se, vel in alio: atqui non in alio:
ergo per se: ergo substantia: ergo vel vitalis, vel emortua: atqui
non emortua: ergo vitalis: ergo vivens: ergo vel sensitivum,
vel insensitivum: atqui non insensitivum: ergo sensitivum: ergo animal: ergo
vel rationale, vel irrationale: atqui non irrationale: ergo rationale: ergo homo: ergo
vel Petrus, vel Paulus; atqui non Paulus: ergo Petrus. Datque hoc
tamquam ob oculos ponit, sicut ergo quae dicitur Arbor
Praedicamentalis substantiae dicitur, quae clare docet nos, quo me
usque praedicamenti series ordinari debeat. Ecce tibi

881) Nota 115

1º AA, qi nant Entis uvocaog recte a pdita arboris supmo loco xcdre ens, qa ut diximus ny 881 vox in pmto ponda dd ee uvoca qu alias q e vox Ens in hory AA opioe. Nota 2º. Rrz ly ingiosy, qi lt admiad entis uvo=caog, nat= eē ue, d prie Dui, merito a pdit arboris supmo loco xcdre Ens, qa in illa, lz dent locari in gruby supioriby pta illa, qa, lt ue, d prie gera, qle nº e Ens in ladati Arus opioe. Nos vo, qius oni Phory plato psumd, ens ee ui, d prie qui, dvocem Ens ee uvocq merito in pdte arboris supmo loco pty Ens xstuimd. Nota 3, ab angu, qos pbret imand Sab, jr gry sotig: d gry ventis iolocari gry Corporis, d jmrito; ng ny a vente ad corpus, ng a corpe ad sotig da illao, uz ab h ante: e veni, nº vloa ad h sgi: qo e corpus, ng ab h ante, e corpus vled ad h sgsi: qo e sbtia. Ad diund alqi, gry ventis in pdita arbore locaty ee gry ventis vegtavi, a qo da illao ad gry corpis, d gry corpis in pdita arbore locaty e gry corpis nalis opli, a qo dat illao ad gry sotig. Sd ga o: ng e xesiony sg. Veni. nº exprimt veni vegtavy, ng e ex

Respon. est corpus exprimitur per corpus naturale physicum:
ergo non bene potest dari genus viventis, et genus substantiae. genus
corporis, et bene ponitur pro genere corporis naturalis physici
dari genus viventis vegetativi, et genus substantiae.
§ § §
Hic rogaris de
utrum Deus in praedicamento locari possit? Supponis est Deus
colocari non posse in praedicamento accidentis entaveta
lis, quia de Deo nullus accens entavie tale praedicari
pot. Insuper supponis est Deus colocari non posse in
praedicamento substantiae tertio raos logice superiorum, univ. et
praedicabilium, quia Deus est singularis. Dico supponis est Deus
colocari non posse in praedicamento substantiae, ergo Arist.
Porphirius, Veteres et Philosophi agebant quando in huius
modi praedicamento unice locant substantias finitas et creatas,
atque adeo a Deo agno de cone versu tenens,
Caietanus. Deus a praedicamentis, ut haec ab Anguis expla
ta fuit, relegat. Hic suppositis dico ego agnoscere Blan
co hic Pne 3a omnino nand, Deus in praedicamento
locari posse. Contra tenet et Anguis Gabriel, Mar
silius, Mayor, et Bacon, et Holcot, quos omnino nr
imitant cum PP. Hurdo, Arr. et Oviedo.
cum his AA
est nostra responsio. Deus in praedicamento colocari potest. Proba
tur: haec propositio clarissima est vera, est Deus: ens est
selectivus: ergo est vivens, ergo est substantia: ergo animal; et hic ergo

ptoris ctric e ptmtis in qo Ds. tps duy co
locat, de qo pdant raões superiores uoocq
usq ad tij qui ptmtale sbtie sb gere cerlimo
ontis: go D in ptmto colocari pt. Ad raões su-
periores enumatq sunt uocq cstad e dictis D.
1. 2. 3. hic Itroq; qd atq qui sbtie csua
raõe, d cstuoe abstrahad d cludad a sbtia su-
ta, d a sbtia csta e eo sed qd dixiq sbtie
sr sptq, d cstuoe no exprimr, sr nq dicta cstudi
ni, nq cstudiis dicta. Nq vox ptmtis tps Do
cdiga vos terriad, nq cadq voce utiq Ds Agst-
nus, d D Thai. Ille lib 5 de Trite Cap 10:
Hoc d de bonite, d de etnite, d de Opoa dic
tis e, oibq q dio ptmtis, qb d Do pst pnun
tiari: Ille 1 pte 2. 28 aro 1o ad tis: pt h
dicunt duo tis ee pmta in dinis.

Opil 1: Ds e in
situs: go D in nlo pmte claudi pt: go D in p-
mto colocari n pt. Vsed: sbtia o sr csta; d
d Ds sb pmto sr cstto locari no pt: go Ds sb
ptmo sbtie locari n pt: go. Mar sadet ri sb
tia no o sr csta: go o sr csta. Sadet 2: si D in
pmto sbtie coloari ped, sbtia sr sur sr sb di-
tq Di. d id qo o sr sbtile, o situs sr: go si
Ds in pmto sbtie colocad, sbtia e sr csta, adq

ꝑ nos D^s in ꝑmto ſbtꝫ colocat^r: g^o ſbtia e^t
ſr ſita. Iſto anti D ly sgni: g^o D in nlo ꝑ=
mto, in q^o ly ſbtꝫ i ſitꝫ, claudit ſet, odo: in q^o
ly ſbtꝫ i ꝫſitꝫ, no lq, d lꝫ ogß. In ꝑmto lb
tꝫ nꝫ ꝫmie ꝑcedenti ordato ly ſbtꝫ o ꝫſitꝫ:
uꝫ i ꝑſe D^r & q^o tgß & ſglari ꝫdno afari va
lent raoes ſupiores in ꝑſo aſsgtꝫ. Prea, q^d D
claudat in ꝑmto n c q^d Ds i abſte d ſimplic
ſitꝫ, q^a ꝫdeio in ꝑmto c tlꝫ ſaludo ſbꝫ q^d, et
raone qß minime D^o reqq at.

491 Ad ii^m no maꝫ, ad
ius lq ꝑaoꝫ iſo anti no sgß, q^a rao ſupior abſ
trahit & ꝑſcindit ab iſferiorib^o. Vnde ſbtia qß
ſuo iceptu e^o vahilis ꝑ ſituꝫ, & ꝫſituꝫ abſtra
hit & ꝑſcindit a ſitune & ꝫſitune; ac sgn nq c ſr
ſita, nq ſr ꝫſita. Ad lꝫ maris ꝑaoꝫ oſa mari D
mirꝫ: d id, q^d e ſr perfetile, c ſr negue ſitꝫ, odo:
c ſr pove ſitꝫ, na mirꝫ. D sgni: g^o ſi D in ꝑm
to ſbtꝫ coloce, ſbtia e ſr negue ſita, odo: e ſr
pove ſita, no ogß, d ila ſbſita & ꝑmto ſbtꝫ or
dato nꝫ 488 sgnꝫ illi deiga^r. ſbtia g^r & ſuo
iceptu illi e ſr negue ſita, ſiue n o ſr poveꝫſita,
q^d ſalvat ꝑ h ꝑcipli q^d ſbtia: & ſueo iceptu illi
n dicat dſrq ꝑ qq ohic & dtrat ad ens ꝫſitꝫ
ꝫſtuedꝫ. Inde aq nlatis ſlegi, ſbtꝫ ee ſr pove ꝑſi

ſtq, ſive ꝯstaā ꝑ diſtq ſr ꝯcedntq ꝯ ſituq:

823. Oplt

2: plus dſtā ē dſtat Ds ab Ango, qꝫ qntas

a qlite; Ꝫ qntas ē qlitas nō ꝑtenđ ad idꝫ ꝑmtq:

go Ds ē Angus nō ꝑtenđ ad idꝫ ꝑmtq. Atqꝫ

Angus ꝑtē ad ꝑmtq ſbtiq: go Ds nō ꝑtē ad

ꝑmtq ſbtiq: go Ds in ꝑmto ſbtie coloari nō

ꝑt: go Ds in ꝑmto coloari nō ꝑt. Rcauſ ergq:

plus dſtā, ē dſt gra ſntiani ab albeina, qꝫ

qntas a qlite; Ꝫ qntas, ē qlitas nō ꝑtenđ ad idꝫ

ꝑmtq: go gra ſntians, ē albedo nō ꝑtenđ ad idꝫ

ꝑmtq. Atqꝫ albedo ꝑtē ad ꝑmtq qlitis: go gra

ſntians nō ꝑtē ad ꝑmtq qlitis: go gra ſntians

in ꝑmto qlitis coloari nō ꝑt: go gra ſntiani in

ꝑmto coloari nō ꝑt. Rão maris, qꝛ gra ſntians

ē in ordē ſupnali, ē albedo in ordē nali, qntas

atqꝫ, ē qlitas ſt in eodꝫ orne nali. Vi duo ttq ꝑ

mta aſsigrenđ ſbtiq nimqꝫ, ē acidq, via maris, ne

gada eđ argti mir, qꝛ triniqntas, ē qlitas adi=

dꝫ acidis ꝑmtq ꝑtenđ. At gonigꝫ (velim, no

lim vel) Arlica divio ꝑmtorq ſuſneda ē, ad ar

gtq ꝯ marg: plus diſtā Ds ab Ango in raobg

ꝯſiarilꝫ ꝑmtalibq; qꝫ qntas a qlite, ſdo: in 1º

gere ꝑmtali, no marg, ē ꝯſa miri, no ſqꝫ.

hꝫ gui ꝑmtale rii Ds ē Angi ē ꝯcepti ſbtiqꝫ.

in qo D. n differt ab Ango, et voce in lo sunt.
grtas atq in nlo 1o gere pmtali' in glite sunt.
Cy q iontas aud vsitas pmti' cosumat. & 1o
gere pmtali, d n & raobg gforibg, qe e qo
Ds d Angus ad ide sneand pmty, sed ad ide
sneud pmty gra suticam, d albedo d qntas,
d glitas ad dirsa sptcand pmta.

S. 33

Opit 3: si D.
in pmto colloari: seed coloared sb gere; h e ab
srdy: qo. Ar Sade 1o: si Ds colloard sb gere,
seet &cogari algd. prius, e simplicius D. h e ab
srdy: qo. Sade 2o mir: qui e rao impssa ds
fetilis sdistas, D q nat here raoz impssa ds
fetile sdistas: qo. Ad aigty pa mari no mirg ad
sui hs paoz D marz: si D. coloare sb gere, so-
sd &cogari algd prius in sbtedi sga. dv simpli-
cius simplicite gtioli D. sdo: prius prite pha
d simplicius simplicite rli no marz d mirz in
eode sui. Abs dy &timady n e qd ab h anti:
e D. benevlead ad hai sgai qo e sbtiai qo e
em, d qo ab h is antibg n bene vbad e sbtia:
e oni, ad hag sgg: qo e D. in qa n mutua
illaoe stit pritas in sbtedi sga cntis d sbtis
ru Dei. Unde absdy n e qo &cogari psit algd
prius in sbtedi sga d n prite pha D. Nq

absolutus existimandus est quod excogitat aliquid simplicius simplicitate contioli Dei, quia hoc nil aliud est nisi quod Deus defective, et constitue claudat plures perfectiones, quas quae explanat per hoc expressiones entis, aut substantia. Excendantur a Deo conceptus opta simplicitatis rationis, et in hoc sensu intelligendi sunt Doctores, quod eorum aliqui doceant Deus non esse conceptus. At non est a Deo excenda conceptus contioli, quia hoc non arguit imperfectionem in Deo, et in modo nostro recipiendi et cognoscendi Deus per cones confusas, et inadequatas. Adverte ulterius mirum paene Deus lo antiquis patribus, qui eorum ratio confusi ve conflata, oo et confusive perfectibilis per distinctas, vero pro conflata, et pove perfectibilis, no lo antiquis patribus; et illa la antiquis pte in lo constitui sola, nata est, in lo no. 295. Sectio constat et non sub dictam. Videtis plura ala apud citando D. S. Mphe. Sne 2.

Sectio 3.

De Post-praedicamentis.

892 Postquam Aristoteles

Cap. 2. Categoriarum usque ad Caput. 9um concluse de Praedicamentis in communi, et in particulari egit, de aliquibus occurrentibus, quae variis capitibus sequentibus, de Oppositione, de Prioritate et Posterioritate, de Simultate, aut Simultaneitate, de Motu, et Modis quibus aliquid haberi, quae omnia Post-praedicamenta vocantur, explanantur. Oppositio apud Philosophos 2a est. 1o relativa, et alia, quae versatur inter extrema, aut entitate mutuo inter se rela

tas, ut gr. Patris, et Filij. De oppositione hac agendum no
bis est dum de relativis agamus. 2a est privativa, et est
illa, quae versatur inter formam, et carentiam formae, quae nata est ad sub
jectum capax habendi formam; ut gr. visus, et caecitas oppo
sitio ad hoc. De oppositione hac agendum nobis est in Phy
sicis libris. 3a est contraria, et est illa, quae versatur inter entitates
positivas sub eodem subjecto. Illae, repugnantes quae sunt naturaliter
quod simul in eodem subjecto, ut gr. albus, et frigidus
in gradibus intensis, vel esse ut gr. amor et effectus, et odium
et effectus eiusdem obiecti. De hac oppositione agendum in
Physicorum libris, in de Ortu, et Interitu, et in De Anima.
4a est Logica, et est illa, quae versatur inter affirmationem, et negationem
eiusdem de eodem subjecto idem ut gr. haec propositio Petrus le
git, Petrus non legit. De hac oppositione late egimus in
Summulis.

§ 95 Quinque prioritates totidemque posterioritates numerat
contra Arles. Primus prioritatis modus est Prioritas temporis, quae
datur quando unum extremum duravit, et extra illud aliud procedit.
Sic precessit Adamus ceteris hominibus. 2us prioritatis modus est
Prioritas in subsistendi consequentia, quae datur quando extremum extra unum
extremum potest extra alterum, et non est contra. Sic Deus est prior
Creaturis, et sic etiam prima superiora sunt priora prioris inferiori
bus. 3us prioritatis modus est Prioritas dignitatis, et honoris
quae datur quando unum extremum est alio perfectius. Sic homo est pri
or equo. 4us prioritatis modus est Prioritas ordinis, quae

dat quando unum extremum praecedit aliud ordine
l dotivo, l conditionis, l enumeraonis, aut alio
quovis modo ad rectum ordinem reducente: sic logica
est prior requisitis Theologiae. Eius prioritatis modus
est Prioritas nob. l naturae, l dignitatis, quae dat quando u=
num est causa perfectionis et excellentiae causati, vel alterius,
atque adeo prioritas haec dicitur prioritas causalitatis: sic
ignis est prior calore quem producit. Ad hanc
prioritatem reducitur prioritas Originis, quae dat
in Divinis absque ulla causalitate inter prius producens,
et posterius productum. Colliges tot esse modos posterio=
ritatis, quot sunt prioritatis modos, quia Prius et tale ne
quit concipi, quin concipiatur posterius in eodem genere.

895 Tres

Simultaneitatis modos assignat Arist. huius simultaneitatis modus
est simultas Temporis, quae dat quando duo simul esse incipiunt
aut simul durant, ut Sol, et Lux. Eius simul=
tatis modus est Simultas Naturae, quae dat quando vel mutuo
se gaudent extrema, et duo extrema, quorum neutrum est
alterius causa, ut Prius album et Plus album, si
quis benevole, Prius album est simul Plus albo: quod
Plus album est simul Prius albo, et cum est dat ne=
utrum tamen est causa alterius. Eius simultatis modus est
est Divisionis Peris, quae dat quando duae Species comune
dividunt eandem rationem genericam, ut Substantia

dicunt eandem rationem generis: et solum est accenu rationis generis Entis. = Sex Motus Species assignat Arles. 1a motus Species est Generatio 2a Corruptio, 3a Accretio 4a Decretio, 5a Alteratio et 6a Locatio. De his omnibus Motus Speciebus agendum est suis propriis sedibus. = Plurimos deinde habendi modos assignat Arlei de Pluribus ad Longum veteres agebant, et de quibus Recentiores parum aut nil curant. Videantur PP. Conimbricenses.

Quaestio Apendix.

De Individuo.

Sectio 1.

Individui explicatio.

899 Omnia Praedicta ad quae omnia descendunt ad hoc adeo ostendere hic de Individuo agendum. Individuum potest sumi vel 1o substantive, vel 2o substantive. Individuum 1o substantive sumptum est Individuum, seu est quod habet a parte rei se per se absolute separare. Individuum 2o substantive sumptum est Individuum ... seu est quod habet dependentiam ab intellectu separare. Individuum in hac 2a acceptione dividitur vel possibile, vel predicabile. Possibile dicitur quatenus de pluribus potest predicari, ut Dominico. Predicabile dicitur quatenus praedicatur ipsa Individui ratio predicari, ut Petrus est Individuum. Non agitur in praesenti de Individuo 1o substantive sed de ipso substantive 2o sumpto, quod juxta Porphirium est id cujus collectio proprietatum non reperitur in alio.

Indu... prietei sunt forma, id est, singularis complexio. Figura, id est, partium portio. Locus, id est, nativitatis locus. Tempus id est, sceptrorum tempus. Nomen id est, impositum nomen. Sanguis, id est, prosapia. Patria, id est, Regio. Hasce quidem proprietates septem hisce carminibus certas nobis reliquit mirabilis ille Severinus Boetius.

Forma, Figura, Locus, Tempus cum Nomine San-
guis,
Patria sunt septem, quae non habet unus et alter.

898 Dicta quidem differentia, aut exemplaris omnium rerum, utrumque non exemplar quidem. Sed prima dicta prius, et secunda proprietas, utraque exemplaria proprietatum collectio non convenit in quodam rerum Angelo, duo non unitur. Alius quidem ab eodem Porphirio, sub sic est exemplar, id, quod de uno solo singulari praedicatur. Indiget a D. Thomas in suis metaphoris Leonem 11, sic exemplaris qui non convenit cum nec specie nec numerali differentia. Nomine differentiae secundum complexio, a D. differentia specifica, differentia quidem nomine differt numeralis. Suis clare ab eodem Angelo Pastore ... prima 2. ... 2 sic exemplar: id, quod in se distinctum ab aliis unum distinctis, et ita hanc D. Thomas exemplar quidem sic omni esse: indivisum in se, et diversum a quolibet alio, quod omnis quidem differentia aliquibus ... duplicem, quod omnino ... sic

ve ꝑtu hum, q̃ e ꝯdivisa in plures nas, sive
ꝑres humas, ꝗ divisa ab oi na, sive ꝑsec n
huna, ꝗ ꝗ na, sive ꝑres hana ꝯdiz ne e: go
ꝯdiz n bene ꝯplat ꝑ diz ꝑsec ꝯfesz.
ꝯꝗꝗ Ad hec rao
n ugd. Nã l loqr de divise pluria ꝗ hum,
l de divise pora eiusd, qz tu ꝯpit ante ꝗlteu
opraoz. Si ꝗ: la divio n̄ ꝑfecit ꝗ na huna dicad
divisa a qobd alo, qz lt na huna ꝗ ꝑsecisa
reqqet ee ng ꝯgiug, n ꝗ reqqat ee h, l lud
ꝯduy hum: go na huna ꝗ ꝑsecisa n e divi=
sa a qobd alo: qui m dit a qobd alo ꝗdit
n sig ng n hung, d ꝗ sa alud ꝑtz, go n
ꝑsa na huna divisa. chi ꝗ: sig e ng hung
n dive divisg ab ala na huna: sqds na hu=
na n ꝑsecim d pave divisa e na ude a
parte rei; ug a pte rei n ded una na,
d plures ng hum, qobd na huna e pove di
visa ab alis nais humis — alq raoz ꝗpli
ad onis la ꝯfia ꝯdui, qz nimy trur a ꝯduy
pt pati equocaone sqds pt ampi l ꝑ distinta,
l ꝑ n unita. Et si ꝑ n unita anpat omd
la ꝯdui ꝯfio n onit nos ꝯduis, ug n oniad
ꝯduo, qd e ma 1a qz lt ma ta i ꝯdivisa in
se, n ꝗ e divisa a frai. sive n ceta ꝑz.

Ad 3o Indiuis go ita mutis D Thos. ut in oppo Ds ita explads extimo. Idstis in se, et dstis a quob3 alio. Si dices 2a: data ꝯdui dfsio n̄ snit ꝯduo sbtia ipso corpeo: go n̄ snit sī ꝯduo, et sgns n̄ e̅ recta. Rao antis, g ꝯduis sbtiale ipsis e̅ diguile in ptes. ulti ꝯisse ditas. No ant, ut adjuta ptao n̄ ugt: sgds ꝯduis sbtiale ipsis corpeis n̄ e̅ diguile in ptes, sb ea rao, sb qa e̅ unus, et ꝯduis. Rao e̅ g ꝯduis sbtiale ipsis corpeis e̅ unis, et ꝯduis qats e̅ totis sbtiale ipsis corpeis, et ipsis totis sbtiale ipsis corpeis n̄ e̅ diguile in plra tota sbtialia corpea. Nota gd si algdo dicims ꝯdis eē ꝯdisis in se, et diuisis a quob3 alio, loquti sumus de ꝯduo in sua acceptioe, l n̄ in suo dfsiuo, et stricto, et rigoso, l qats trus ꝯduis pro distincto usrpat. Iduis sud et ens pt diudi in ꝯduis a se, qlis e̅ Ds, et ꝯduis ab alio, qlis e̅ creat; et ꝯduis p se, qlis e̅ sbtia, et ꝯduis in alo, qle e̅ aceni; ꝯduis equale, qle e̅ Angus, ꝯduis corpeis, qle e̅ Coelis; ꝯduis ucni, qlis e̅ ho, ꝯduis emortuis, qle e̅ lignis; De ꝯduo determto, et vago, mephe ipso, et mephe ꝯ ipso egimos nis 325, et nis 326.

Sectio. 2.

Utz rao zdui i onis, ē uvoca oibz
zdividuis?

9ot Asro dfas nº in
grit, utz det rao alqa, qz onis, ē uvoca i
oibz zduis? Qª iz stablty rlingimus, rao em
entis ee uvocz, ē orz oibz zduis. Ingrit ēd
qsni dfas, an qsa rao zdui eta psse abstra
hi pi ab oibz zduis, iō oibz zduis uvoca, ē
onis i? 1º sta afava i, qz tuent plumie
thostis apr Prado psos sigmtz, Aversa, Me=
rinero, ē & nris P. Aurdo, Arr, Oudo, Izqi
erdo, ē Dedo, qos iman stere oes nri RR. 2ª
sta nava i, qz tuent uz aliqoz thostis Pa=
lanco, Pontius, ē & nris P. Vazqz, Molna
Fonseca, Toledo, ē Ptolemai, qos iman duez
giosi RR.

Cy 1ª sta i 1º. Rao zdui nº ē uvoca
oibz zduis. Pº hec mafste dedicit e Porphio
qsrnti zduz ee id, qd & uno solo sglari pdat.
Vndē sic sladeri pt 1º. Rao, qz ē uvoca oibus
sglaribz, nº pdat & uno solo sglari: & rao i=
dui & uno solo sglari pdat: qi rao zdui nº ē
uvoca oibz sglaribz: qi rao zdui nº ē uvoca oibz
zduis. Mai a parite ostad, nz ido rao hoïs nº
pdat & uno solo home, qª ē uvoca oibz hoibz.

Mir. e ipsa Porphij doctra, d utraq ega lega. eadq p.o mafste Scoti & D. Tha c.ato ny 8.9.8 a p.d. q̃ug ǵduq n diuidit alterius nec sibi, nec maali dista; d si rao ǵdui ed uvoca orbus ǵduis ǵduq diderd alteri maali dista go rao ǵdui n e uvoca orbus ǵduis. Mar e Argi [illegible] ceptoris doctra. Mir e eo distara bd, g d si rao ǵdui ed uvoca orbus ǵduis, rao ǵdui p.ed ǵ..hi p. hanc dtrg ǵdualitq, pprorte ug. d ǵqrd dide rd alteri indiuis, sive ǵdui rao p. distrg malq siue ǵdualq ega e lega.

Fal. a raoe cadq D: rao la n e uvoca orbus, g ita reperit in ipsis, id d alqui ǵrroge, gare talia p.nd. n red ipsi eadq d dirsa raoe, d ita p.e red rao ǵdui in oij duorq: go rao ǵdui n e uvoca orbus ǵduis. Mar hari nge e mir ofndo p.i alqs ǵrroge gare prui ǵduq red ipsi, g prui e ǵdstus in se, d dstus a gobd alo, d p.i ǵrroge gare Ltius. i ǵduq red ipsi, g a Ltui e ǵdstus in se d dstus a gobd alo, d p.i raoes n [illegible] d dirsa ra go rao ǵdui ita reprit in oibq ǵduis, id p.i alqs ǵrroge gare oia ǵdua talia p.nt n red ipsi eadq, d dirsa raoe. Lad mir: Lrg ea ǵdstus in se, d dstus a gobd alo e prg

ū pötty in Dry, ē otty a Plo, ē Antonio,
ē Plz ā potty in se, ē otty a gobd a
lio, ē Plz ā potty in ply, ē otty a Dro,
ē Antonio; ē hz raou n̄ sit eadz, ē dirsara
tio: go pötty raoes n̄ sit eadz, ē dirsa rao.
Vgē ē C. gr. logaml̄ de Dro: rao, qz in Dro
emie, ē sr. segs ad scepty hunz, est
rao zdui, ē rao, qz in Dro zmie, ē sr segs
ad scepty tz hunz n̄ ē uuoca oibz zduis:
go rao zdui n̄ ē uuoca oibz zduis. Mar ē z-
nalis, qa ad Dz zmie ē sr segs zdiuidu
atio, siue rao zdui. Lai mir: rao, qz
in Dra zmie, ē sr segs ad scepty tz hunz,
ē hecceitas, ē hec ceitas n̄ ē rao uuoca oibz
zduis: go. Mar sat, qa ad ea hoz zmie ē
sr segs ea hunc hoz, siue ea hunc in spe
huna ē ea hunc in spe huna sr srut p
hecceitz. Mir ē costat, qd trea hecceitas
i trui esse sglarius, ut dcmonstrauus.

Vebis ad sm
pbadz sz... zrroganti, gare Deus
i zduy, n̄ ē rendu, qa ē pöstra in se, ē pötu
a gobd alo, ē qz Dru ē ipotz inphiz ...
ta esse loga, ē dista namica, ē filo zrrogan
ti, gare Plau ē zduy, n̄ ē rendy, qa plu

ē ɔdistus in se, ꝺ distus a quolibet alio, et quia illius
ē ɔpotē implici & tota essa loqua, ꝺ differa nu-
mica, ꝺ has raoes a ladato dr assignar eē
eandē, ē n̄ dirsā raoē. Rao ē, quia apud ladatū
Deū ɔduy dicit ɔpotē & tota essa loqua, ꝺ differa
numica. — Qd interroganti, quare Deus ē ɔdivy,
respondet, quia ē ɔdistus in se, ꝺ distus a quolibet
alio; et eo ipso ē, quod sic repli ī modo dicō,
seu ē plaoē, quod Aristoteles ɔduo tradit Angelicus Doctor.
Insi etiā adsa dicō, quod Aristoteles ɔduo tradit ladat-
tus Dr, rsiu ɔtrat nra rao: la rao n̄ ē vocra
pbs, quod ita repriit in pbs, ut si aliquis interroget,
quare talia sint, n̄ rect psi eadē, et dirsa raone;
et ita se hēt rao ɔduī ru omnis ɔduorū: ergo rao
ɔdui n̄ ē vocia pbs ɔduū. Mar nari ngt,
et mir ostendr: si aliqs interroget quare Deus ī
ɔduy, rect psi, quia Deus ē ɔpotē & tota essa
loqua, ꝺ differa numica; ꝺ si alqs interroget quare
Illius ī ɔduy, rect psi quia Deus ē ɔpotē & essa
loqua, ꝺ differa numica; et hē raoes n̄ sit eadē et
dirsa rao: ergo. Et at mir: Deus eē ɔpotē & tota
essa loqua; ē differa numica a Deo eē ɔpotum
& implica tota essa, et ptreatē, ꝺ Illius eē ɔpotē
& tota essa loqua, ꝺ Illius; et hē raoes n̄ sit
eadē et dirsa rao: ergo pdicti raoes n̄ sit eadē, et

dirsa rao. Sbao mariūe, q.ª Drus sidq de Paulo
dūdq/ ita ē spotq mphq & tota esta loga, ē
disfra numica, ē hec disfra numica nō ē dissilis
ultēius disfra: ala mali, zduali, sive numica,
ut ista, & D. Tha citato nq 898

905 Rebus ad ugeq p=
baorūs eiusdem q.ⁱˢ & eodq ladato Sb.R. tres tes hoc
ē zduq nō clare idq obtq, lq q nō ee vvouq,
lq tq ee uvouq. Ad q.ª ad ee hoq zmiē, ē s
seqr ee dtrq hoq, ē ee dtrq hoq ē ee hunc ho
q: go ad ee hoq zmiē, ē s seqr ee hunc hoq, ad
q.ⁱ id, qd zmiē, ē s seqr in pro uq ad ee hoq
ē rao zdui, sive zduq: go ee dtrq hoq, ē ee hunc
hoq ē ee zduq: go sō tres te hoc, sive hic ho
nō ē vvouq, nq ssus obtq ō rao uvoca obq
zduis, nq trut te zduq erit uvocuq, nq ssus
obtq erit rao uvoca obq zduis, adqⁱ obtq
hus tri ē rao zdui: go rao zdui nō ē vvoraoi
bq zduis. Rebus ad endq uq & qodq alo zzqolo
Rⁱ, trq tq hic nō ee vvouq, sō acipa dmos
travū in selari q hoc hoc, pro nimq; ee tq
uvouq, sō acipa p qdsto in se, ē dsto a qobe
alo. Ad q.ª: nq nos dimus dceptq ūtq zdstq
in se, ē dstq a qobē alo, nō ee uvouq, q.ª ē idq
iq dceptu to hic, sive hoc, qⁱ nō ē uvouq. D

rea, tum te hic n̄ ē magis sglaris, et dmostra
vim, qȝ tum te ale, qi petr in dsfiōe 3dui,
et tum hic ita ē sglaris, et dmostravim, ut n̄
sgeṭ raōg uvōeg, et dy pitr p Dro, et dy de Dro
pdar, sgeṭ dtrate ptreitg: go tum te ale, quū
pitr in dsfiōe 3dui ita ē sglaris, et dmostra=
vim, ut n̄ sgeṭ raōg uvōeg, et dy pitr p Dro
et de Dro pdar, sed dtre ptreitg. Dg: go
tum te hic ho pt affici tro oīs. hoc modo:
oīs hic ho, qd h bona drama, n̄ ptā et pad.
tum sgant raōg urlg, et poens dtribui logice
p oīa 3dua ng hung, ē tum poens affici tro
oīs; d. tum te hic ho sgad raōg urlg, et pt dtri
bui loge p oīa 3dua ng hung: go tum hic ho
pt affici tro oīs. Mar ostat cīa tro to ho. Mir
ē psa regsiō, et sga lega.

Sectio. 2.

Aniōng argtū ourrīt.

Argtū 1: illa,
gb, uca dsfiōe dsfiūt, uvōca dniūt in raōe dsfi-
nita; et oīa 3dua uca dsfiūt dsfiōe 3dui: go oīa
3dua dniūt uvōce in raōe 3dui go. Mar ē dōc
tra D. Aquin. a nobis n̄ ssal in osraōg doctrr
nrg ālata. Mir clare dstad, ng l nos ipsi ucg
3dui dsfiong assignamus. D marg: la, gb uca de

fiõe obva, l obti dfiend dfione, uvoce inviant
in rãoe dfita, sd: unicitate nominali, l nenis
dfiend dfione, no marz. D mirz: et oia zdua
uca unicite nomali, l nenu dfiend dfione,
sd: unicite obva, l obti, no mirz, d utrqz
cogß. D etz adjritz mirid paoz: noi psi unicz
unicite nomali, l nenis zdue dfioz assignamd,
sd: unicitate obva, l obti, no adjritz paoz.
Aliud ad uvocaoz n sufit, qd nen s idz, d ine,
d insp rqß, qd rao, sive obtz significatz p nen
s idz, d ine pbgi; ita etz ad uvocaoz n sufit
qd dfioi nena sind eadz, d inia, d insp re
qß qd rao, sive obtz signatz p nena s idz, et
ine.

302 — Doctrina hec clarior apparet in exemplo.
Supamus dari duos hoes, qory uterq Petrus no=
minet. Si in h casu vellet alqs hz hoz expla
re his nominibz utered, et vocibz spotz mphz &
essa loga tota, d ptrattate, d si velet ezs ho
z explare eisdz nenibz utred, d vocibq, qn ido
uterq le ho inired in rãoe Petri, sive qn rao
Petri uvocer ad utriq li hoi, qa lt pita utrus
q. livs hois explao, seu dfio ed unica, d eadz
unicite, d idnte nomis ut utraq vocalis expsio
eadz s, n tz ed uca, d eadz unicite; d identa.

obti, iij obtu utrusq. expon̄s vocalibus illis:
Itñi ad argtu pōtij. Et expl.ao, seu dfiō oiuj
pduory a nobis assigta ē ucā, ē cadz vnicite,
ē idente nenij, g.ª oiā pdua expland, sive dfiōnd
p ueq, ē endz dfiōz vocalz, nempe idsty in se,
ē dsty a gobd alo, n ty ē uca ē cadz vniūi-
te, ē idnte obti, g.ª rao, sive obty significaty p
pdity dfiōz vocalz n vnit oibz pduis per endz
raoq, ut constat ex nris gēis pbaoe, adq ado oiā
pdua n̄ sniunt uvocē in rao pdui, gl p p=
dictz dfiōz vocalz expland.

Qo 8

Infbis: hc dfiō al rale
ru oiij hoij ē uca ē cadz n sy vnicite, ē idn=
te nenij ē ety idntemed vnicite obti: go falit
hc; dfiō pdsty in se, ē dsty a gobd alo, ru oiij
pdnory ē una ē cadz vnicite, ē idnte n sy no
mi, ē etz vnicite, ē idnte obti: go nla explic.
dfrad: rad pdui gs pdad ex Lvo in tē gone,
Drus ē pduy ē cadz ac pdad ex Lllo in tē gone
Llus ē pdy: go Drus, ē Llus sniunt uvocē
in raoē pdui. Initia regd sb cadz anti: go fallit
hc dfiō apoty mghij ex toa esa loga, ē gve
ite ē uca ē cadz ru lives huis hoij, goij
uterq Drus apelled, n sy ucite, ē idnte no=
mi, ē etz atite, ē idnte obti. Sucq ē etz dfi-

mao: rao Dri° ~~ qui De Promo lo hoe in
t poe tus le ho e Drus, ac p dat De s° lo
nome in t pone lus. le ho e Drus: p° tus
le ho, d tui le ho mihi voce in raoe pri.
Dirate ad 3ta 2so anti, no ogß. Disprtas, hic
dfio al rale talis e ra oiy hoy, ut si pla ul
trum xple q gobd hoe, fcms uibd hoe 3-
riad pt ens raos. Sic prus e ho, q e al
rale, d e al rale q e pri snsaoi, d raomis
em in alnori fsu dfiou xplaone eads rao rd
dr pro Dto, d Dlo, q etj Dlus e ho, q e
al rale, d e al rale q pri fnsaoii, d rao
nis e. Non sic eviit in dfioe 3dui, q si ul
trius xpld q alg 3mmuo onit li q dss
raos ac omit atri. Sic Drus e 3duy q e 3d
tus in se, d dstus a gobd alo, d 3dstus in se,
d dstus a gobd alo q e indstus in pfum
pry d dstus a Dlo, d sic etj Dlus e 3duy q
e 3dstus in se, d dstus a gobd alo, d e 3dstus
in se d dstus a gobd alo, q e 3dstus in
Dlys gly d dstus a Dro. Inde dfio huis e
una d rads ra oiy hoy n sy unicite, d idnte no
mis d etj unicite, d idnte obti, sicuti vo de
fluo 3dui. Ad 3 raos D ani: rao 3dui 2que 3-
qualite nomis pdat D Dro in t pie Drus 3du

ac proa de Plo in R qua Plus e produs, ods: propter pgllite obtus, nc an. et ulrgg rogs. Mitis estad et dictis.

Ind. Inslbii ry: go data a nobis, produs difficio ne difficis loga, et rigorosa. Rao rogs dictum et data ad argty et illg liuone: ng ita illg data produs difinito estad obis equocis, sive alogis, qbg estare ngt loga, et rigosa dfio. Ido rogs, quid etz rdre bend ad vij explaos lius bris hois, gorg ertg Prus nun nego spoty mphy et toa esa mphia, et strei te-n e loga, et rigosa hus bris hois difiong. Rao dotrs o, q fid lt hec explao spoty mphy et toa esa loga, et streite, et hec vox Prus ru hus bris hois, vox q ta fany ra Hois, Mric et Rul lus. gad fany maalg n destrand, destrund tz gad obty, ita etz lt hec explao, produs infc, et osty a gobd alo et hec vox produs gad fong mag n ostrand, destrund tz gad obty, ez cui bd produs aplcend nase sly sglaritis, qz dis a in lorg gobd.

Argty b: trus capax suposis distru- ob in silogo recto de mio, ani e trus xvoris, et trus produs e capax supois distruve in silogo recto de mio ani: go trus produs e trus uvoxus: go rao produs sgata p trus produs e uvoca, oltogg —

dus. Ratio maioris, quia iste silogismus, omnis canis
latrat: at quoddam sydus est canis: ergo quoddam sydus la
trat, non est rectus, quia terminus Canis non est terminus univo=
cus: ergo terminus capax suppositionis distributivae in silogismo recto
de medio uni est terminus univocus. Ratio minoris, quia si
logismus iste: omne ens est productum in se et distinctum a quolibet
alio; at Deus est ens: ergo Deus est productum in se, et
distinctus a quolibet alio, est silogismus rectus de medio uni,
et medium est terminus ens, qui distribuitur sufficienter: ergo terminus
ens est capax suppositionis distributivae in silogismo recto
de medio uni. Neque aliquis solvit eadem maioris difficultas ad
[illegible] probandum: at terminus sanus est capax suppositionis distribu
tivae in silogismo recto de medio uni: ergo terminus sanus
est univocus: ergo ratio sani significata per terminum sanus est uni=
vocata [illegible], Medicinae, et Dispositionis. Ratio minoris, quia si
logismus iste, omne sanum est bonum; at Medicina est sana:
ergo Medicina est bona, est silogismus rectus de medio
uni, et medium est terminus sanus, qui distribuitur su
fficienter: ergo terminus sanus est capax suppositionis distributivae in
silogismo recto de medio uni.
Dico [illegible] Dicitur ad argumentum distinguendo maio=
rem: terminus capax suppositionis distributivae [illegible] in silogismo rec
to de medio uni est univocus, ideo: suppositionis distributivae la
tae, nego maiorem, et distinguo minorem: at terminus ens est capax
suppositionis distributivae latae in silogismo recto de medio uni, con=

Do: supposit distrib. stric. no minor, et ideo [illegible] Dist.
Suppo distributa stricta est suppo termini correlis, dummodo
enim avocat ob. [illegible] ... Suppo distributa lata est
suppo termini l. equivoci, l. Alogi. Hoc posito fatendum
est ab adversis in tro to supponi, imo et in hoc Ca
nis vere haec syllogismus omnis canis est Ens, sed quoddam sy
dus est canis; ergo quoddam sydus est ens, in quo terminus
Canis, qui est terminus equivocus habet suppos. distributa
in syllogo recto de modo omni, et non stricta, quia non
est correlis terminus vere Canis, qui est sydus et vere Ca
nis qui est al latrale: ergo lata. Anni consta., ilio
[illegible] in maioris propos adducta non ideo non est rectus,
quia terminus Canis est equivocus, sive non est univocus, et
quia terminus latrans non potest distribui pro omnia equivocata
termini canis, et ideo efficit syllogismus heri Cor. tres.
Consta. etiam Veras hunc doctrinam in syllogo tali: omnis ca
nis est signabilis per vocem Canis; et quoddam sydus
est canis: ergo quoddam sydus est signale per vocem ca=
nis. Est syllogismus rectus de tro omni, in quo quia terminus
Canis potest distribui pro omnia sua equivocata: si=
gnificat de specie dicta est Canis, et de aliis latrabi
li dicta est canis, dat recta minor disposo. Ad dico
ad syllogismum in minoris propos adductus, quia nimirum
terminus positus in illa, est distributus a consequentia, est terminus
equivocus, et potest distribui pro omnia sua equivocata

dar in p̄o recta my discō, q̄n et h̄ alqd o.ª
nrq doctrz infirad.

942 Argtz 3: dat rao uuocaps
(lonz: go etz rao uuoca ȝduigo. Dat 1ª ȝ=
qa: p̄soa ȝcdit esse ȝduiz: go sidat rao uuo
ca p̄soz, etz rao uuoca ȝdui. Ans ostad, nq
xta Boetiz p̄soa dfit ȝdua sbtia. p̄so anti,
no eqs, adme pacz no ani, ue adjnta pbaani
ugd. Nq tui ȝdua dfionis Boetij equaled
huc tro n ȝnicata. Unde pdta Boetij dfia
ita explada ē, Naa ralis phē sbtialit ȝpla
n ȝnicata alteri sbtiz. Hnc collgr ȝceptz
p̄oalitis n ostui p̄ ȝceptz ȝduaoris: sqdz p̄so
naltas ita explada ē: Nao actalis ȝnicao
nis nq ralis phz ȝplz ad aliud sbtiale.
Hgi adz nao n ostuit p̄ ȝdualitz, sive ȝ=
duaoris ȝceptz.

943 Argtz 2: xta D. Thq. 1ª pte, q.
29 aro. 1. ad 1ᵐ: go ptet ad ȝnz raoz sgla
ritis dfin pt: go dat rao ȝnid, sglaritis: go rao
uuoca sglaritis; adqi rao sglaritis ē rao ȝdui:
go dat rao uuoca ȝduigo. Oia et alatz, D
Thq atortis explaoe pndent. Intdit eq, sdr
ȝnicata loco ȝceptz p̄soz posse dfiniri. Ob
cit ȝsli, go p̄soa ȝcdit esse sglaritz, ad oc̄ꝑi

one hui obtio, dicē hanc [illegible] seclarit̄ n̄ posse definiri p̄ definiog, q̄ est qad nen omniū, ē uoca oibg seclaritabg. Seclaritas statis Dri ut talis est qad nen negt ēe omniū, ē uocao= ibg. zduil. Definio vo seclaritis Dri, q̄ est qad tros n̄ [illegible] seclarit̄ Dri ut talis, ē qad tros o= niū, ē uoca oibg zduil. [illegible] atq̄ A Mager logat de definione qad tros omni, ē eo sstare vi det q̄ ibi ned hanc seclarit̄ posse definiri hoc vba, ut hoc seclare, l licet definiri n̄ poss sit, ē tn̄ certū ē, [illegible] seclarit̄ posse hr̄e dug definiog: ego D. Thoā logt. de definione qua̅ omi qad tros. [illegible] obsa, doctiz [illegible] tior datis [illegible] in q̄ docami a [illegible] ē [illegible] ē ad [illegible] ditiū ab ente abstr. n̄ posse abstrahi [illegible] entis [illegible] ē uoca [illegible] optime explicat in doctrina a nobis in [illegible] tradita.

Controversia.

De [illegible] Mentali.

In lib. Lerih.

ē Iudic̄o, qd ita nuncupat, q̄a more Iudicis [illegible] aut [illegible] seq. [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible]

circa 3, quae in memoriam revocanda sunt, ut vera illa quae in hac controversia videntur, clarius et facilius percipiantur.

Disputatio 1.

De Judicii mentalis simplicitate, et Unitate.

Quaestio 1.

Utrum judicium mentale sit simplex qualitas?

Sectio 1.

Affirmativa eligitur, et proponitur sententia.

942 Inter defensores, quas circa judicium mentis studium gerunt, et exponentis omnibus tale Dian sibi initio assumendum. Non procedit quaestio, ut ipse talis censuit, de Judicio vocali: certum enim est judicium vocale ex pluribus vocibus tamquam ex partibus componi, ac proinde non esse simplicem qualitatem, sive qualitatem unicam indivisibilem. Accedit quaestio de judicio mentali, ergo quaeritur, an sit simplex, et unica indivisibilis qualitas, an vero ex pluribus unicis tamquam ex partibus apprehensionibus componatur? Supponitur judicium mentale esse sicut cuiuslibet enuntiationis. In quo defensores initio conveniunt judicium mentale componi ex duabus apprehensionibus, quarum prima est subjectum, secunda vero praedicatum, vel ex duabus apprehensionibus, quarum prima attingit terminum ut enunciabilem, et secunda attingit praedicatum ut enunciabile. Ita primo modo ex nostratibus in Lune-

offuerunt PP. Suarez, et Prado. 2° atq. mo
ex nostrabus in Sne offuerit P. Vazquez. Insima
3r nostreu opio, judiy mntale ee Smplius, et
vlii 3dilis glitg. Ita PP. Molna, Monya, O
viedo, Alfonsiu, et aliis, quos citatos sequi P. Peido
lib. 2 de Ama Pe 3 Sne 2a, quos oes plurmi
sequunt. RR.

915 At 1°. judiy mtale e Sple, et
vlii 3dilis qaltai. Pa 1°. Judiy mtale e pr e=
nuntiao uniu de alo. go judiy mtale n° spe
e x pbs aphrsiobz: go judiy mntale e Smplex
et vlii 3dilis galtai. Ans e certy, et edma oga
lega. Pa 1a: nla x tribz aphrsobz asigtis a
P. Sarez, nla qz x asigtis dabz a P. Vazquez enun
tiat pr alqd de alus. go si judiy mntale e pr e=
nuntiao uniu de alo, judiy mtale n° spe x
pbz aphrsobz. Ans e jnale; nqz si alqa x
lis aphrsobz enuntiaret pr uny de alo, qqe
x lis et judiy mntale, et aj qqbet x lis i Sim
plex et vlii 3dilis glitai, judiy mtale erit Smplex
et vlii 3dilis glitai. Padgit oga: si nla aphrsio
x tribz a P. Varez asigtis, nla qz x dabz a P.
Vazquez asigtis enutiat pr uny de alo, x pbz lis
aphrsobz sez rsltabit agregaty qddq aphrso
nyz et judiy mtale n pt otere in agrato a=

pћensoy: go. Miñ sadd: judiÿ mtale & sue jz
co tendimo dfrt ab apћnsoe: go judiÿ mtale
stre ñ pt in agrato apћnsoy. Antis rao ē, qa
judiÿ mtale & sua gra tnda ñ obtÿ ē aus
pr enutiavus unius de alo. 2ge rao ē, qa alit
judiÿ mtale penes numery dfferre ab apћensi
one, sed plures hoes penes numy differunt ab
uno tty hoe, qd dicity ñ ē.
916 Vgd 1: judiÿ mta
le ñ identifad ūs assigtis apћnsobg seorsū sptis,
nq idnsad ūs eisd sil aceptis: go judiÿ mtale ñ
spit expbg apћnsobg: go. 2ge lege deduud. 1a
antis pr sadd, qa apћnsio sбti l coly. l pti
pudre pt ad judiÿ mtale, qn alga & lis i
judiÿ mtale. 2a eusds antis ps sadd, qa ūltus
pr apћndre sil sбty, pty, d utrusq identg,
qn alqd sr enutiad, & dubius mead. Ex utrusq
ptis antis pbaoe seqr ñ judare sine apћn=
soy, qbg sбty, pty, d utrusq sniq, aut dissni
q adgit. Vgd 2: apћnsoes sil xtntes, d sjnte ñ
diunt mū judavy reptadi: go judiÿ mtale ñ
pt stre in apћnsobg sil xtntibg, d sjntis: go. pr
ad. ant: mūs reptadi apћnsoy ñ mud p sīlta=
neg xtg, d sjntiog sfary; & mūs reptadi apћ
ensoy ñ ē judavus, & apћnsivus: go. Padmar:

mus reptadi apphensoy ngt muari, grapphen=
soes jce muan, d apphensoes n muan jce
p siltaneg xtg, d sintios psary: go. Rao ma
riis: qa mus reptadi apphensoy e apphensobg zius.
Rao miris, qa apphensoes n muan jce p id
qd e apphobg xus, d siltanea xta, sintiog
apphsoy e qd apphsonibg xus.

91) Rebus, apphensoes
sil smptae e jdiy mtale, qa hend speals d
secularg reptadi my: 3a: pditus speals, d se=
cularis reptadi mus l e judavus, l apphensi
vus? Si lis: go jdiy mtale stre n pt inapp
hnsobg sil sphi, ut & plis tris stad. Si lis: go
mus zius reptadi prius apphnsoy jce muad
p psary sintiog, qd dudij n e, ut stad & dictu
in la Vrgea. Rac 3gl, qa mus zius reptadi
prius apphnsoy e apphensivus, d mus repta
di zius prius judiy e judavus. Recsus vy, a
pphnsoes sil smptas e jdiy mtale, qa u
nunt zr se. 3a: pdita apphnsoy unio l
mutad jce my reptadi psary, l n? Si lis:
goipdita apphnsoy unio muad jce qad essa
lia psas apphnsoes, gas neitit qd e nla
unione ru suory xtrory jdir. Rao 3gl,
qa mus reptadi apphsoy e psis essale.

Si lg: go pdita apphensoy unio n sufficit ut aphensoes stuant judiy mtale. Rao sequ; qa ut aphensoes stuant judiy mtale nse rgr go aphensoes ut unoiu amitant muy reptadi aphensivy, et aggrant muy reptadi judicativy. Rur pdita aphensoy unio l e reptao dsta ab aphensoy reptaone, l e sly purus nexus ssary aphensoy? Si lg: go pdita aphensoy unio qud dsta ab aphensobg e judiy mtale, et sqn judiy mtale utpote in simplicius pdictae unoiy entate steni erit simplex, et rlit gdi lis qualitas. Si lg: go pdita aphensoy unio sly mutat phe aphensog quad muy stedi, n vo quad muy tendendi gtiolit in obty, et sqnt n sufficit ut aphensoes stuant judiy mtale.

248 Ae

ois dg aphensog sr tratg ad idntg gsupere, et snoare stea; unde e cnutiao lt n s sr sola judiy mtale. Sa: aphensio trata sr ad idntg l ita gsupit, et snotat stea, ut cnutiet uny de alo, l n? Si lg: go aphensio trata sr ad idntg n e aphensio sd judiy mtale, et sqn judiy mtale utpote in simplici pdte aphensoi entate steni erit sple, et rlit gdilis qualitas. Si lg: go aphensio trata sr ad idntg ngt spere judiy mtale: judiy sqdl

mtale ex sua zca ostruone et cnutiao unius de alo. Hic obsa 1. judiu mtale ee aug per divi: sily. Rao e, q judiu mtale ex sua zca tenda in obiu equivlet in fvali reptaone plg aphnsibg rlie pr se ohiu, garg una vel ad sbiu, ala ad pdiu, ala ad utriusq cnig, l disnig: supra gg acceptu adit speals tenddi mg in obiu, vi cuius zlltus asntit, l dsntit pdo obto. Obsa 2, pog mtals colaug, dsnug, Hypotecg, et ggbet alg pdic tu, sily; ee etia cplicg, et rlie zdils glitg. Rao e, q ggbe ex pditis, et pditis, silibg pobg per ostruie per speals mg suy tddi in obiu, qi qdg anus vnari ngt per h pcisse qo plures aphnsoes secor sim, l sil in zltu extant.

Sectio. 2.

Argutis respondet.

219 Ita quo algs audit h pog vocalg hoc est al, prius aphndit ho em dinde cnig hois cy ali, et alis cy hoe, et dq al, et hoc pcise poto judat hog ee al: go judiu mtale stit in 3bg. aphsobg rlie pr se dutis: go n e simplex, et rlie zdilis glitas. No lq antis ptq. Qa zltus ngt judare hog ee al nr per aug, qui ex sua zca in obiu tenda v asius de cnia hois cy ali, et alis cy hoe. Eo atq statq ac audit vox

qz ē ista pōis vocalis, habet judiciū mentale, nil
pd qa nrq doctrq, q tunc hēt judiciū mentale
qo zltius judat hoc ēē aliqd: et postea audita
voce, qz ē ptz pōis vocalis, hēt judiciū mentale
qo zlltius judat hoc ēē ctratē al. Cærq qd
bed ēē pditus judiciū ē simplex et rlit zditis qua
litas. Adde, qo n̄ solū audita poe vocali zlltius
se suspendit ab asu, et dissu, et sz hēt aphnsoes
tratas ad zltz, colq, et ptz. ut qdo aliqs au
dit h pos vocalz csidera st paria, qn mo
vz ad asz, l dissz heat.
Dico Resp: si hoc judiciū menta=
le Equus Dri n̄ ē tale ēē simplex, et rlit zditis
qlitas eadq prsus mo respectans Drz ac Equz;
h n̄ ē dicdz: qo. Dao miris, qa alis pditz ju=
dicz mentale sit de Equo, ita et de Dro nardra
tiolitz: No marq. Lqa ut simpliciter, et zdivisibiliter
judiciū mentalis opme spūs qd dr so. mo in dirsaob
jecta. Sicut simpliciter, et zdiliter rli acus spz
Charitis opme spūs, qd dr so mo tendat in dirsa ob
jecta, Dz vdelt, et peccatz, ut amor Dī, et odiū
pecati. Lditz qis judiciū mentale zditis respetat E=
quz, et Drz, at de Equo et n̄ de Dro nadratī
onalitz, qa Equz et n̄ Drz, constituit, et dnomat so
tz, de qo nat ptz. — Instat: si judiciū mentale ēē

simplex et vlit' gdilis glitas, n' darē potior ra
tio cur in h judiō mtali, ho ē al, ho i sbtg,
et al ptg; h n' e dicdg: go. No marg ztg. 2ª
ditg Judig mtale & sua zca in obtg tenda, et
repstaone enutiat al et hoe, et n' enuntiat hoz
et ali; unde p ptg tg p ptg ho dnomiat sbtg
et al ptg. Atq doctra clarē explat in exglo auis
pfetg Chartis gi lt i simplex, et vlit' zdilis,
fruit drlis obtis dnomaes dirsas, dº vdelt dno
maoz Amati, et pecto dnomaoz odiō hiti.
D.1.

Bg:
ido nq D', nq Angus cognit pspondo, ē diden
do, g.ª judig D', et Angi ē simplex, et vlit' jdi
le; et zllus cretus cognit pspondo, et didendo:
gº judig zlltu huni n' ē simplex, et vlit', zdile.
sfrat a parite: nq aphnsis spota, nq dicursus
mtales sbt simplex, et vlit' idilis glitas: go nq
judig mtale ē simplex, et vlit' zdilis gltas. Ps=
tat 1ª antis ps, nq aphnsiō spota stat pbus
aphnsobg vlit' zr se dstis simplicibg. Ptat 2a
antis ps, nq dcursus mtalis stat pbg judijs
mtalbg vlit' zr se dstis. No marg argutī.
2ª rao, pr gg nq D', nq Angus conit spondo
et didendo, ēg a nq judig Dī nq judig Angi
supit aphnsoes pvias sbti, et pti, judig atq

zltus huni, sic asfavz s. ispit; qa ztiolit; s=
jungit extrea la, gt: ib aphrises quias
ztiolit disquebant. sic atz navz s, didit, qa
ztiolit dsingit, extrea la; ge, ib aphrisoes qui
as digebant. Caerz sit zltus Anguz rea al
ius obti ggea puis aphrlobz, judiz Anguz
ru talis obti spond aud dedd, n minus, ac
judiz intale hunz. Ubi nota, qd sicut judiz
intale navz dit Divis, n qa in se dicad ptes
rlii dstas: alit ez judiz asfavz in adaiorem
sea dicad in se ptes rlii dstas, etz Divis
dicd, d qa unz nad d alo: ita etz judiz inta
le asfavz dit spoo, n qa & pbz aphrsobz rlii
dstis spad, d qa unz asad de alo. Ad dfraz
Rt, aphrsoz spotz ee Simplicz, d rlit zdilz qu
alitz. in cod ab aphrsoe simplici differe, qd
hic veptad sius obtz zdilit id unz la vo di
lit id mltiplex. Unde nla e 1a parutai. Ds
crlu in mo veptadi n alit dfrt a pbz judiis
intalibz, ni qa zlltru movd ad asfiz unius &
alo aphito. Unde talit poto anti, id zlltru ad
asfiz sgntis movead, e hoc sic legito, in sjnto
& anti sil, d sgnti, itd sr discursus intalis. At
vo judiz intale ita ab aphrsobz disrt, id ni
spad aius zdilis tendz, etz potis aphrsobz, ju

diu mtale n̄ pat.
9e2. Pz: p̄oo vocalis ē sȝȝ, aut
sllȝ supit p judiū mtali; at p̄o vocalis n̄ ē smplex
d rlit ȝdilis: go n̄ judiū mtale. Ɔfra 1: sola
vocalis n̄ ē tota, d adeq̄a p̄oo vocalis: go sola
mtalis n̄ ē totȝ, d adeqß judiū mtale. Ɔfra
2°: judiū mtale ē spao slti ad ptȝ, d pti ad
sltȝ: go judiū mtale stit in bci rlit aphnsio
ne spava: go. Ɔfra 3: si judiū mtale cd rlit
ȝdilis d smplex glitas, ad lud pcedrd sp̄es ȝp̄sa
rlit ȝdilis d smplex reptava slti, d pti; at ad
judiū mtale n̄ pcedit sp̄es smplex ȝp̄sa, d rlit
ȝdilis reptava slti, d ptigo. Rao mirū, q ho
d Equs ȝmitre n̄ p̄sit sp̄s impliq smpliq, d
rlit ȝdilq, ad ȝltas hea k judiū, Lrus n̄ ē
gus. Ɔfra 4: cotio smplex d rlit ȝdilis ngt repta
re plura ut plura: sed uca imago articulis
ngt reptare plra obta dissilia; at judiū mtale
sltȝ navȝ reptad ut plra plra: go judiū mtale sltȝ navȝ
n̄ ē smplex, ē rlit ȝdile: go. Argtȝ pariȝ, aut nil
roboris, d efficacie hēt: q̄a ut ~~totio~~ p̄oo vocalis ē
sȝȝ pai mtalis n̄ ros̄, qd utraq ē smplex, d re
alit ȝdilis: qȝcd mȝ n̄ ras̄ qd p̄oo vocalis ē
smple, d rlit ȝdilis, ut ē ~~[illegible]~~ sȝȝ obti spli
cis, d rlit ȝdilis, ut videre lt in p̄oe ta vocali

Deus Christo, separate ad suum obiectum doctrinale.

923 Ad argtu

gtu vsio qsiu, no nego: Disparitas. Enuntiatio vo=
calis unius & alo in una eadem voce stare ptt,
enuntiatio autem mentalis in pluribus apprehensionibus stare non
potest. Et quod illi paritas argti in nobis tenere la=
bare debet, nullum tamen mentale esse simplicem, & alium complexum;
sed nullum aut fere nullum deus vocalium est simplex &
alium complexum, omnia enim, aut fere omnia deus constant silabis,
quo obieceant ostenderunt. Patet 2o quod plures & adversi, judicium
mentale non stare in unica apprehensione unius potentiæ ad
obiectum & stati ad potentiam; sed pro vocalis non stat in hac
unica apprehensione vocali, Deus identicalis est hoc, Ad identi=
calis est Deo. Patet 3o quod alos & adversos, judicium
mentale non stare in tribus apprehensionibus tantum ad obiectum
solo & potentiam; sed pro vocalis non stat in his tribus
apprehensionibus vocalibus, Deus, Ad, Identitas Deum est hoc.
Bene gitur adversi asserere, sed & nos assumendo, signum, &
signatum non debere generaliter sub portiori in genere entavo &
in genere reptavo.

924 Ad 2m efficax ista anti, no utrumque con=
gtu: quod paritas in sola vocali ad colo mentali nulla
est. Et quod sola vocalis non est eadem enuntiatio unius &
trestantia & alo altro extremo, ut sit se complexus
in ad enuntiandum hoc, illud extremum, de hoc, illo extremo,

treo; iola vo intalis e ꝑ enũtiao unius de
tri extrei de alo extro extreo. Ad 1g. ꝯfraz ꝯ-
so anti no utrqq ꝯqꝯ: qa sicut idntas ꝯbti ꝯ
ꝑto. e idntas ꝑti ꝯ ꝯbto, gn dend dq idnter
rlit ꝯstq; ita judiq mtale e ꝯpao ꝯbti ad ꝑ
tꝫ, ꝯ ꝑti ad ꝯbtq, gn dend ꝯpaoe rlit ꝯstq. Ad
3g ꝯfraoq no marg urlit ꝯmptq. Ꝺa ꝯprincipi
a rlit ꝯsta servere ꝑsst ad ende ꝯmplicꝫ, ꝯ
rlit ꝫdrꝫ ꝯstꝫ, ut certꝫ e. Unde n dat rao ob
qq ꝯpes rlit ꝯstq hoi, ꝯ Equi, qq eids poꝫ
ꝫltiuꝫ ꝯcordant, ad ids ꝯmplex, ꝯ rlit ꝫdrle
judiq mtale servere n ꝑssint. Ad 2g ꝯfrag no
marg. Ꝺa l in adviorꝫ ꝯea aꝑhnsio copulꝫ
ut talit reptad extrea, adꝫ ado cads ꝯmplex ꝯ
rlit ꝫdrlis iotio plura ut ꝑlra reptare vlꝫ. Ꝺa
vitas ad imagꝫ articuali ꝯmpta n ugꝫ, qa hꝫ cu
ꝯria, reptaꝫ ꝯ raoe ꝯiguirꝫ, unde ad plra obta ꝯsi-
milia extendi n ꝑt. At vo iotio, sive Imago ꝫ
tiolis ꝑt ee equoca, ꝯ sgn lt ꝯmplex, ꝯ rlit ꝫdlis
ꝑt plra ut plra, ꝯ ꝯsilia, ut ꝯsilia ꝫtiolit expri-
mere, ꝯ reptare.

Quæstio. 2a.

Utꝫ Urlitas ꝯservꝫ in actali ꝑdaoe.

Sectio 1a.

Sententiam ꝯfert.

225 Ex dictis in disputatione praecedenti constat universale logicum esse unum aptum praedicari de pluribus, hancque suam aptitudinem exerceri per actuales praedicationes, sive per judicia actualia praedicantia unum de inferioribus. In quaestione nunc, utrum universale logicum in actuali praedicatione, sive in actu secundo exercitum suam aptitudinem servet universalitatis, seu non universalis retineat? Pro cuius enodatione supponere debes 1. tria esse genera [?] propositionum, quae praedicationes directae nominantur. Primum genus est earum, in quibus praedicatur universale de subiecto aeque universali praedicato, ut in his: homo est animal rationale, animal rationale est homo; et praecipue definitionum, divisionum [?]. Secundum genus est earum, in quibus praedicatur universale de subiecto minus universali praedicato, ut in his: homo est animal, animal est vivens. Tertium genus est earum, in quibus praedicatur universale de subiecto singulari praedicato, ut in his: Petrus est homo, Bucephalus est animal hinnibile. Praesens difficultas non procedit de propositionibus tertii generis, cum certum sit apud omnes praedicatum in ipsis servare universalitatem; sed de propositionibus primi et secundi generis, de quibus inquiritur, an necessario [?] praedicatum servet universalitatem?

226 Supponere debes 2. praesentem difficultatem procedere de judicio mentali supposita pro se simpliciter et realiter considerato [?]. Unde procedit de hoc judicio mentali v.g. Petrus est homo, quod ita est simplex et realiter [?], ut loquendo in sensu reali subiectum formale [?] adaequate non sit subiectum obiectivum, sed etiam praedicatum obiectivum, et praedicatum formale [?]

adequatum non sit proprium objectum et etiam subjectum objectum. Suarez
bei 3. ad judicium mentale requiritur tum Terminus tum hoc
procedere in genere Verbi complexorum, quorum una adequatum
sit Abstractum, utpote Terminus, et altera sit adequatum negatum
neque utpote hoc; aut saltem procedere complexorum
expositum praedictis complexorum simplicium aequivalentem
utpote Terminus hoc. Suarez bei 2. in hoc judicio men
tali simplici et virtuali conditionali Terminus et hoc, sed aliquid
fraternitatis quid possit, sed ubi sit fraternitas, velut filii, et
patris filii. Unde tota simplex et virtualis conditionalis judicii
mentalis praedicti entitas, quatenus praecurrere, aut subjective at=
tingit subjectum objectum, subjectum sic appellatum quatenus enuntia
re, aut probare adequatum proprium objectum, proprium sic appellatum.
1a sententia asserit, veritatem non servari in actuali probatione.
Hanc admittunt Doctores Meurdo Arr. Oviedo Alphon
sus, quos citat et sequitur Dicedo tractatus 6 de Veritatibus D.
1. Sectione 3. 2a sententia docet, veritatem servari in actuali
probatione. Hanc amplectuntur Doctores Sanctus, Imbricen
sis, Quiroz, et Lynce, quos citat et sequitur D. A=
guilar tractatus 3 Logicae D. 2. Sectione 1. Subsectione 8a.
927

Quaeritur
2a sententia ... Veritas servatur in actuali probatione. Probatur
hoc probabiliter, quia per hoc judicium mentale simplex, et
virtuale conditionale, non adequatum solum enuntiatur, aut probatur
collaritas Termini, neque definitive neque distributive. Ad quod

hij, quod scilicet praedictum judicium mentale non agat per
enuntiare, aut praedicare simplariter Deum. Secundum intu:
sic praedictum judicium mentale agere per enuntiare, aut
praedicare secundum intus simplariter Deum, idest per enunti
are, ac quidem exclusive, Deus est aliquis homo, Deus est
Deus, vel Deus, Deus est unus ex multis hominibus; Atqui
est falsum: ergo praedictum judicium mentale non agit per enuntiare, a
ut praedicare secundum intus simplariter Deum. Ad minorem: sic
quod de aliquibus judiciis mentalibus ultimum agit per
plura aut plura enuntiare, aut praedicare, potest ad ra
tionem reddere de pluritate nostra; Atqui sic praedictum judicium menta
le ultimum non agit per enuntiare aut praedicare plu
ra aut plura, neque potest reddere rationem de pluritate nostra:
ergo. Mar nari non potest. Ad minorem: sic praedictum judicium
mentale ultimum non agit per enuntiare, aut praedicare
id quod non agit per hanc apprehensionem proximam hominis,
neque potest reddere rationem de eo, de quo non potest reddere rationem
sic praedicta apprehensio proxima; Atqui sic praedicta apprehensione
proxima ultimum non agit per apprehensive plura aut
plura, neque potest rationem reddere de pluritate neque: ergo. Ad
praedictum quidem judicium mentale praeferunt de, tum apprehensio
nis Deus, homo. Unde sic praedictum judicium mentale ultimum
sic agit per enuntiare, aut praedicare id, quod sic hanc
apprehensionem proximam homo agebat: sed sic agit per consu
tive, aut, scilicet id, quod sic hanc apprehensionem pro-

vig Deus adæqbat, vg: si p h judiy mtale, Pe
trus e ho, dy sr enuntiare, ac p tud, Deus e ali
qus ho, dz ed zgrere gd e Dz ee hoz, ac zgi
vere, gd e Dz ee algz hoz, d h e sz go. Mi
nus rao e, g z zrrogaoni n bene sr rd, e l ee
Dz, l ee Dlz, o z zrrogai bene sr rd, i l ee
Dz, l ee Dlz.

988 Dae pz lz, gd sat pditz judiz
mtale n adgit sr enuntiare, aut pdare dtrate
sglaritz Dri; si pditz judiz mtale adgrd srenu
tiare aut pdare dtrate sglaritz Dri, dz sr e
nutiare ac tud, Deus e Deus. d h e sz go pdic
tz judiz mtale n adgit sr enutiare, aut pdare
dtrate sglaritz Dri. Alr sladd h: si pdictz judi
z mtale dz sr enutiare ac asigtz, vea judia
mtalia asantia de Deo algd Dz eis pso vlis
dntifatz dz sr enutiarent, vg: hec, Deus e al,
Deus e veni, Deus e ho, d in argtaoz: dz ed sr
zgrere rsstritz, ac ant restrz, v.g. in his, Deus e
hic ho: go Deus e ho, Deus e h al: go Deus e al,
Deus e h veni: go Deus e veni; d h e sz: go. Sa
dd l° adz mir de Trinitario. sn pditz judiz mta
le dz sr enutiare, ac asigtz, sut vz e pditz ju
diz mtale, Deus e ho, ita vz ed tud, ~~Deus~~ Ptz
Deus e ho: d h e sz: go. Dad mar: h judiz men

tale, tty Drus e Drus evy: go si pdity judiy
mtale ity st enutiard ac asrigty, sud vy e pdi
ty judiy mtale Drus eho, ita vy ed tud, tty
Drus e ho. Explad poo xcluva afava xpil
pr pong colaug: spoty et bu poe simplici, ga
vy una afad de fsto pty, d alta ity pty nad
de omni dsto afsto: go poo la xcluva tty
Drus e ho, xpil. hanc pog colaog, Drus
e naa Dri, d nil dsty a Dro e naa Dri; d
hyc poo xpimens e va: go d la xaota.
9 2 9r Ex hus
dictis sr efrari pto argty: st enutiavi, aud
pdavi agit pdity judiy mtale ng hung
gr st enutiave aut pdave agad alqa sla
mty: go pdity judiy mtale st enutiave aut
pdave asndit Dry ug regit hoibg in pto
3ni, agi cotio asndns Dry ug regit hobg
in pto 3ni facit Vrle. sgdi cotio abstrava,
Vrlis go slacva e cotio asndna stiolite plva
in pto 3ni: go pdity judiy mtale st enuti
ave aud pdave facit Vrle: go Vrlitas ser
uat ex actal pdaone. Ani pocyta met
3a adviory respsio. 1a cory, gi asserend p=
dity judiy mtale atgre st enuntiave, aud
pdave sb onjnto sglarity Dri. 2a cory gi

quo absolute praeditus judicium mentale agere seu enuntiare, aut probare dictante syllogismo Dni.
3a. vero thesis Dni. quo absolute praeditus judicium mentale seu enuntiare, aut probare agere neque humana scientia se, non tamen retinere et amittere utilitate, quia praeditus judicium mentale seu supponere aut substituere sive ex parte subjecti agit syllogismo Dni.
930 4a. de ba
repulsio ita clare proposita est ut ulteriori impugnatione non egeat. 3a etiam proposita est quo ita ostendi:
Praeditus judicium mentale non agit seu enuntiare aut probare neque syllogismo: quo praeditus judicium mentale seu enuntiare aut probare abstrahit neque a syllogismis, aut ... quo praeditus judicium mentale seu enuntiare, aut probare spectat in foro in ... quo praeditus judicium mentale seu enuntiare, aut probare facit utile: quo utilitas stat in actuali probatione. Ans est ipsa Dni. opinio, ergo constat
consequentia. Unde ita constat neque aliquis: nam humana est seu utilis eo ipso, quod est unus actus probandi de quibus ..., quibus nempe ... in quibus ...
multiplicandis et ... Dni. nam humana, quod seu enuntiare aut probare agit praeditus judicium mentale, est nam humana scientia se, cum sit unus actus probandi de quibus ..., quibus nempe ... in quibus realiter

Dni.

impleta: go na hura, qq ff enutiavi, aut p
davi adgit pditz judiz mtale, e frankis.
Vg d: ibo xta ladatz dez in pdite judio mta
li n mere urlitas & pte pti, g a pditz judiz
mtale a rlit zdile, d & pte ffoti adgit ffolaritz
Dri, d hec xao nla e go. Dat mir: lt pditz
judiz mtale e rlit zdile d agat v pte ffoti
ng parlarz, d ffolarz, tz & pte pti xta respi
ong n adgit ng prlarz, d ffolarz, d nag ffez
fe: go.
934 Proba 1o. Hoc judiz mtale, n adgit al e ho
ff fusgove, aut ffove dirz hou, d ffz raoz zth
vg alis: go h judiz mtale Drus e ho n adgit ff
enutiave, aut pdavi dirz Dri, d ffz raoz zth
vg Dri hois. Iga a parite ugd. Ans e artz:
Igz ffotz tz pou e loga zdfrens ad ptz wes=
tad & dicti in fumulis ng 399. Probari fed
2o atorite D Thz. Opusc 56: ho n pdat de
Sorte ffez go e parlari, g a trus id pdat, go ffig
nifat: mo tz trus ho ffignat ng hung abff
oi partitione, d parlari raone: go eg pdavit.
Vnd ffic an favrz nrz Pii: hoe e aetalis p
dao, Sortes e ho, d in ba ptz ho frua dur
litz go urlitas frua in aetali pdaone. Iga le=
ge dedui. Mar e evini, d mir in via D

Itq navi nat: nq xta pSis in hufmi aetali
pdaoe pdat et Sorte ho Sine alqa parti
tione, aut parlari raoe.

Sectio 2.

Opote solvunt obtioes.

932 Ia: Sbtis sle
pditi Dij intali adgit pr id talq sglaritq Dri:
at Sbtq sle pditi jDij intalis aSgnq sle pditi
jDij intalis: go ptq sle pditi jDij intalis adgit
pr id talq sglaritq Dri: go in pdito jDio inta
li n sirvat urlitai: go. Mar e certa, d mir q
eo qstad qd xta dicta Dne omie pcedntia jDij
intale i simplex et rlit pdile: Rao 931, q alii
et codq rlit pili judio intali vricarent pta dta
ria, ta vdelt, adgit pr id talq sglarite Dri, nad=
git pr id talq sglaritq Dri. Dfas ta solvedu e
ab adviis, set adfa judij intalis simplicite, d
pdilite rli, qi a pbq Sico prio loic admit, et
a fere oibq omitit in pditi Dne: Sbtq sle
hui pois Dvu e algis ho, adgit pr detrate Drq:
at Sbtq sle hui judij intali d ptq sle hui jDij
intalis: go ptq sle hui jDij intalis adgit pr de=
trate Drq: go ptq sle hui jDij intalis n ad=
git pr potre, d sbdjrto Driq, qd n e dnicdq.
Mar e certa, d mir qstad q eo, qd jDij min=

tale, i complex. et ult. cōdit. Rno iguz g.a a
lit. de eod. ult. cōdi judio in tali vericarend
ppta ratio, ta videlt, adgit sb. dtate Dry;
n adgit sb dtate Dry.

933 Dico ad obtius D ma-
rz: sbtz sle pditi judij intalis adgit sb. ssu-
pove, aut sbve sb ut talz sglaritz Dri, ido:
adgit sb ut talz enuntiave, aut pdave, no ma-
rz, et ista mitti D. hz. ogni go ptz sle pditi
jdij intalis adgit sb ut talz suppove, aut
sbve sglaritz Dri, ido: sb ut talz enuntiave, a
ut pdave, no lz, lz, et lz Oss. Dr gñt, g veri-
ricad de pdito jdio intali verica eti de sbto
sli ssui, et id, g verica de sbto sli ssui, ve
rica etz de pto sle ssui, g.a jdiz intale, sb
tu sle ssui, et ptz sle ssui sit eadi complex,
et ult. cōdili entai. De pdito judio intali
verica adgit sb ut talz suppove, aut sbve
sglaritz Dri, et hac ssz verica n, lz de
sbto sli ssui, ecz de ssui sle pto. De p
dito jdio intali verica n adgit sb ut talz
enuntiave aut pdave sglaritz Dri, et hoc ssz
n ssz verica de sbto sli ssui, et etz de sli
ssui pto. Hnc de pdito jdio intali nlatens
verican ppta ratio assgta, nq ala essigtas silia.

... rationis, quod est, quod possibilitas judicii
mentalis non adaequatur sit ad talis enuntiationem, aut propositionem
verae scholaritatis? Ad, hoc stare in illis possibilitatis
judicii mentalis quaeritur tenendam, unde cum possibilitas judicii
mentalis differt in modo suo reperiendi ab eo, dicitur
est dicitur. — Instabis secundo: possibilitas judicii mentalis ex-
primit sit enuntiationem, aut propositionem nunc hominis;
et scholaritas dicitur est nunc hominis ergo possibilitas judicii
mentalis exprimit sit enuntiationem, aut propositionem scholaritatis
dictum ergo in possibilitate judicii mentalis non servatur
veritas: ergo. Instabis ista ipsa sub eadem maiori; et
risibilitas est nunc hominis: ergo possibilitas judicii mentalis ex-
primit sit enuntiationem, aut propositionem risibilitatis, quod non
videntur dicere, qui hanc utuntur ista. Dicitur distin-
guendo de possibilibus solubilibus doctrinae. Dicitur maiorem possibilitas ju-
dicii mentalis exprimit sit enuntiationem, aut propositionem
nunc hominis: sub ratione illius nunc hominis, concedo: sub alia
ratione illius, nego maiorem, concedo minorem, et distinguo consequentiam: ergo
possibilitas judicii mentalis exprimit sit enuntiationem, aut pro-
positionem scholaritatis dicitur sub ratione illius nunc hominis, concedo: sub
alia ratione illius, nego consequentiam, et recipias exempla secundo notissi-
ma est.

995 Dices: licet judicium mentale quod non respondeat omnia ... quo
ad nunc hominis, tamen non facit sit universalem; et possibili-
tas judicii mentalis non respondet omnia ... nunc hominis:

go pdity jdiy mtale nag hung n faiit fr
urlg: go in pdito jdio mtali n frvad urlitar:
go: Lad nrir: lead jdiy mtale go fr xgrit
algd jdiy ng hung, hanc n faiit fr urlg:
d pdity jdiy mtale fr xgrit algd jdiy ng hu
ng, felt Lry: go. Ugd 1: pdity jdiy mtale n
abstrahit ng hung a Lro: go pdity jdiy mtale
n i cotio abstrava: go pdity jdiy mtale n
faiit urlg ng hung: go in pdito jdio mtali n
fervad urlitar: go. Ugd 2: pdity jdiy mtale
jdnticad zhalid ng hung us Ltreite, flve fr
adgit ionte ng hung us Ltreite: go pdity jdiy
mtale n pfendit ng hung a Ltreite: go pdi
ty jdiy mtale ng hung n faiit fr urlg: go
in pdito jdio mtale n frvad urlitar: go.
Ugd 3: pdity jdiy mtale thit ng hung ad
Lrg: go pdity jdiy mtale n abstrahit ng hu
ng a Lro: go pdity jdiy mtale ng hung n
faiit fr urlg: go in pdito jdio mtali n frvad
urlitar: go.
936 Ad obtiog gfa mari Lmirg: Lr pdi
ty jdiy mtale plupovc, aud sbvc n xfndt oia
jdua ng hung, ido: cautravc aud gdavc n fpr=
dit, na mirg, sus paoig marg Li lead jdiy mta
le od fr xgrit algd jdiy ng hung hanc, n

facit vrb est ca raue, est ga tale jdiz est x
prit algo zduy ny huny, ddi: est ca raone,
est ga n xprit est algo zduy ny huny, noma
zi: D mirg: et pditz jdiz mtale psupove, aut
sbuc est xprit algo zduy ny huny, ddi: cnu
tiave aut pdave est xprit, no mirg, dsgndeac
dz ostoe dsgd. pditz git jdiz mtale psupove,
aut sbuc, sic x pte sbti adgit est sglaritem
Dri. Vrde pditz jdiz mtale psupove sbuc aut
xpte sbti n xfndit oia zdua ny huny. D
ditz atz jdiz mtale enutiave pdave, aut
xpte pti n adgit est sglaritz Dri, aut mirg.
D. atrica zdui ny huny. Vl pditz jdiz m=
tale enutiave pdave, aut x pte pti xfndit
oia zdua ny huny, adz add thane facit fruns.
Deinde, Na huna enutiave, aut pdave atac
ta est pditz jdiz mtale n jie in gere jtio
li, et xce in oodz gere dacta e, et sglariza
ta. Na dit enutiave, aut pdave zee dacta
et sglarizata in gere ztioli, qdo enutiavza
ut pdave adgit est sglaritas ut in h jdio mta
li Drus e hicho. Na dit enutiave, aut p=
dave xce dacta, et sglarizata in gere ztioli
qdo enutiave, aut pdave adgit est sglaritas, et
D enutiaong ordo na ad sglaritz psupove

aid, sive fr. atactg, ed in h. sao natali; Seu
e ho. sglarizao la, gia obe urlita ga la
pota, na gdua n̄ afndw gtioli, sglariza
tio aty. hic xca n̄ obe urlita, ga la pota
na gdua gtioli afndun—
33) ... Ad 1g. ug D. ani: p
dity jdig. mtale psupove, aid sive n̄ abstra
hit ng a Dro, sdo: enutiave, aid pdave n̄
abstrahit, no ani. d D. 1g ogni: go pdity jdig mn
tale psupove, aid sive n̄ e cotio abstrava, sdo:
enutiave, aid pdave, no 1g. 2g. D. 1g ogni:
ga pdity jdig mtale psupove aid sive nag
hung n̄ facit fr urlg, sdo: enutiave aid p=
dave ng hung, no 1g, 3g, d 2g 3g. Ad 1g
ug D. ani: pdty jdig. mtale psupove, aid sive
identicad gtioli ug Dreite, sive psupove, aid
sive fr. agit idntg ng hung ug Dreito, sdo: e
nutiave, aid pdave, no ani. Sine ostad ad re=
gug hu Ugeg. Ad 3g ug D. marg. ccdns: pdity
jdig. mtale Ohit Sctioe xca ng hung ad Drg,
sdo: Sactioe gia, no ani. Ex dita ostad ad regs
hu Ugeg. Nam logim D Sactioe gia in gere
reali, D in gere gtioli. Pdity jdig mtale
Ohit Sactione xca ng hung ad Drg, ga D
sglarite Dri psupove, aid sive atacta fr, enu

-tiad ng hung urly; n^u atg dhit detio gia ng hung ed Dry, q^a de rfzlavite pri pfu pove-nd ólve, pr ataeta; n^o enutiad ng hung fzla-rizatg.

938 Instad futio: ga gdity jdig mtale rlit d infe eprit pri dn^o e grit pri fzlarity Drike. Rao ego, q^a gdity jdig mtale e prit pri Dry, ad ga nfo rgs, ga e priad pri fzlarity Dri, dr abstrahit ng hung a Dro; ad ga nfo rgs ga n^o epriad pr fzlarity Dri. Tgd^a e data dr tra infri, gdity jdig mtale ei pfivg, dn^o ei pfivg, ei Olg, dn^o ei Olg; d h implad; ga dotra e ga gfrt: e Rao mari, q^a e data dotra infri, gdity jdig mtale ei pfivg, dn^o ehe olg in fe, drlit eg xta pfg enutiaui aud pda ve abstrahad ng hung a fzlarite Dri. Drgs gndad eg regis oibg hoibg; e fil e data dotra infri gdity jdig mtale rlit, e in fe n^o ei pfivg, vt ei olg eg xta pfg pfupove aud fue e prad pr fzlarity Dri, Dry q dicernat d vigead a regis oibg hoibg. Regue d ulta: ga h jdig men-tale Drui e algis ho rlit e infe e prit dette, dn^o e prit dtrate fzlarity Dri. Ogro rao, q^a h jdity mtale e prit dtre Dry, ad ga nfo rgs ga e priad dtre fzlarity Dri. Et e gndit Dry

uz regiir hoibz, ad qd insr rh, qd n expriād Ihrāē
sglaritz Drī ugd: & vni adviorz dotra sccas th
pidiz mtale rlit. d in se cū ozinoz, d n cū
ozinoz, cū cly, d n cū cly; d k impla d qd do
tra, & qa scas. Seras maris, qd & vnā adviorz
dotra scas. th pdiz mtale cū rlit, d in se ozinoz
d n cū cly; uz xta psz & pte pti zndale
tiz uz regii nibz hoibz sb ozinto: d sit & dotra
adviorz insferiz, th pdiz mtale rlit, d in se n
cū pscrioz, d cū cly, uz xta psz & pte sbti
oscrnat, d dlaad Driz a regiir nibz hoibz.

d 3 9 Dicte

ad qstz ipsa xnia gad lz psz, no cg gad lz
psz, dix ad nta prao opkz n sviniiz Dā ut
pdity pdiz mtale abstrahād nz huiz adc
tro fusit qd euitiaoē, aid pdaue n expriad
sglaritz Dri, qd ita euit. Ut atg pdity pu
diz mtale n exprimred sr sglaritz Dri regi
rebad qd nz psupoue nz sbuē nz pdauenz
cuitiaue lz exprimxet, qd ita n euit. Atq
lt pdity pdiz: mtala cuitiaui, aid pdaue n
expriād sr sglaritz Dri, bz ez epist sr psupo
uē aid sbue. Ad cognā utriz stoniz nauz.
qd a ut pdity pdiz mtale n ad psiuiz xrixbad
qd n cly psupoue, aid sbue, d etz cuitia=

ve, quod pdave a grad. fglarity Dni. Et ad pdity
jdiy intale n ad ely ugriebat, qd ig enu
tiave ed pdave, ng psupove, ed fbve, a grad
fi fglarity Dni, adgi nauty ita euit: go fiy
e pdity jdiy intale n ee psciuy, ed n ee
ely. Ex his gi pris dtorgs, e psciuy, n est
psciuy, e ely, n e ely; utiq afauy uericat
de pdito jdio intale, ed nauty nauy de psve
ricat.

22.o 3a: pdity jdiy intale enutiat de Dro
[illegible] ng [illegible], qi ey Dro ulit ednsat; [illegible] sola
na huna fglaris Dni ulit ednsat ey Dro: go
pdity jdiy intale fy enutiat de Dro nag hung
fglary Dni: go pdity jdiy intale n enutiat de
Dro nag. ary: g n pdito jdio intali [illegible]
vat univtas: go. lgd d: na didit in fua jporz
[illegible]actaly pdaoz, d diuu opi unitati d [illegible]
uelib: go na n pt uelis [illegible]actaly pdaoz: go
lgd d: na ngt pt uelis p ly aiy, [illegible] gg. ndit
ri fua inpora; it na didit in fua inpora p
actaly pdaoz: go na n fit uelis p actaly p
daoz: go. lgd 3: fglaritas Dri ngt fholit fndi
ey regis fglaritaby p ly auy p gg a re
gis fglaritaby [illegible] fena [illegible] de fgla
ritas Dri a regis fglaritaby [illegible] faciernit p

pditus sdiys mtale: go singlaritas Dri ngt s=
tolite fundam ug regis singlaritatibg pr pdi=
tus sdiys mtale: go. nã huna n fit ierlius p
pditus sdiys mtale: go in pdito sdio mtalin
frondi uerlitas. go.
221 Ad obtiõg D marz: pditus sdi
gs mtale enutiad de Dro nag lg hung, fys pta
essalia ng hung, gg ug pso nil iontiad, sdo: ng
lg hung, fys pta gdualia, no marz, d ssami
n, D hy agni. go pditus sdiys mtale fys enut
ad de Dro ng hung singlarz Dri fys ptaessa
lia ng hung sdo. fys pta gdualia ng hung,
no lg d regar agai. pditus gu sdiys mtale enu
tiad. de Dro ng hung singlarz Dri, ad n fys
ptas gdualia essi ng hung, gg fr adgund pr
hanc essay Drur, d p hic ho. d fys p
tas essi ng essalia, ggo fr adgund pr hanc essi
ons. ho. vnde hy ditus sdiys mtale fys enut
d de Dro ng hung singlarz Dri, lg s n enu
tia de Dro ul sglarz, d ut rite urlz. Aic
huna essa sta dicta ng Dd, ng urls pdarida
gsitutibg, ad a urlitz ng pdari de inferibg. sed
at, na huna urlit ug pdad de Dro u.g. ga
de Dro pdad gsitug ng hung sglatz pr rang
enutiaue, aut pdave ng agnts fr sglaritas,

ac S. dons sente fauentz ng hung uers.
At unitas ng hung ug n pdad. Et ro ug.
q a e pps n pdad, gd i fl... e q titali plura
in fiora sitta, e omentua in na hna, e ratio
abstrava ho, in gbg g plu adequate stit unli
tas ng hung, e in h. se log. D thar g...s
ierit, ng n pdari de inferiobg sey gd e unlis.
228 ... Ad
ts ug D marg: na tgs totg praele diuit in
sua infiora tgs in ptes poales. Sz actals pdao
ng, ido: tgs totg act pcale diuit in sua infiora tgs
in ptes actales, na marg. D mirg d diuis
tgs tous actalis in ptes actales opit unita
te, e sed unliti, ido: diuio tgs tous poales in
suas ptes poales, no mirg, e atg g 2gs. Na
ita diuit ps actalz pdaog in sua infiora, ut to
ta sey 2ssivg sui unimag. Sz actale pdaong
tra. Vnde diuit tgs totg poale in ptes po
ales: e n tgs totg actale in ptes actales.
2a hec diuio ostare utati e vnliti, ts atg la
diuio utati, e unlit n obstad. Sa ostune ob
sa, ido ng a pte rei n ce pr unlg, g e diui
sa in sua infiora tgs, totg actale in ptes ac
tales. Unde n tc. partas ostinpta a diuione, gg
a pte rei hd nas ad diuios, 23. Xps hie ps

aitale pdacy. Ad 2g ug D marz: na ngt fi
urliu fr auz lz, p 23. dicit in sua inf
va: fit talis actu uco mo, et fo [illegible] vace
fio adqad obtz, sdo: et do p aug tz Dru e
hu ho, na huna ngt fi urlis, q nq psu
pone aut sbve, nq enutiavit, aut pdave
adgat nq hunq fdq gta iniac psui: fit talis
acus drso mo, et fo dirsa vace adqa obtz, no
no marz, dirsta miri esto e data ad lq vieq,
ne ubiq pq, lutu explare n pdgd. Ad 3g
ug D marz: fglartas Dru ngt zti olic afndiq
vegeti fglartabz p lz aug p 28 zti olic
fecer nit, et sapa a vegeti fglartabz, fit talis
actu uco mo, et fo uca vace fli adqad obtz,
2do: fit talis acus drso mo et fo dirsa vace adqa
obtz, nro marz, et D mi dni, et fglartas Dru a
vegeti fglartabz zti olic flecernit p pdity ju
dicy mtale psupone, aut sbve, 2do: p pdity ju
dicy mtale enutiave, aut pdave, no mirz, et
vgat [illegible]
p 23 [illegible] pdity pdiy mtale pqule hui,
Dru e algu ho, et in h aliq n stra ur
lui ge nq in pote; g D marz: pdity jdi
cy: pqule hui Dru e algu ho, gad veg,
2do: gad obtz fr enutiatz, no marz, et ssa mi

ri no utrag 1 9ß. Expla. 1do pdity jdiy
mtale e vy q Dru c algu dtratus ho de
go verica pdity jdiy mtale. Et ido etz asigt
ty jdiy mtale e vy q prici e algu dtratus
ho, de go verica asigty jdiy mtale. Unde p
dity jdiy mtale eqolet asigto jdio mtali qad
vety. At vo hi n eqvalet qad obty pr enutia
ty. Lo pdity jdiy mtale n enutiat pr alqq
glarty, qq asigty jdiy mtale pr ibdsjnto
enutiat. Instat iuro: jdiy mtale de pto pr
enutiato unli navo vadicit p jdiy mtale de
pto pr enutiato pticlari afavo, q h prem
mtale Dru n e ho, e eqlent de pto pr enu
tiato unli navo: go jdiy mtale asigty vadit
p jdiy mtale, qd e eqvalent de pto pr enutia
to ptlari afavo; atq jdiy mtale asigty vadi
dit p pdity jdiy mtale: go pdity jdiy mta
le e eqolent de pto pr enutiato parlari afavo:
go in pdito jdio mtali n pvat unlitas: go.
929 Ar.
insty D marz: jdiy mtale de pto pr enutiato
unli navo jdiy etnsvy vadit p jdiy mtale de
pto pr enutiato parli afavo, odi: unli navo
jdiy etnsvy, no marz. Hoc jdiy mtale Dru
e nlus ho, e de pto pr enutiato unli navo jdiy

conversiv; p^a ... h. jdicy mtale Drus
e alqu ho, g^o a d pto fr enutiato parla
ri afavo. Hoc vo jdicy mtale Drus n e ha
e d pto fr enutiato urli navo jdicy gtscy, pa
dit g h. jdicy mtale Drus e ho, g^o e d
pto fr enutiato urli afavo jdicy gtscy. =
Instabis: h jdicy mtale Drus n e ho, e ggi
ulen de pto urli navo: g^o nla e padnti [illegible]
te sud. D ani: h jdicy mtale Drus n e ho, e
de pto urli navo, atta psui falsite, ido: atto
obto psus fr enutiate, no ani, d [illegible] = Instad
pdicy jdicy mtale surtis h. alqu ho e De
rus, dum sverse gtz jdicy suersi e obty ju-
dii suertentu: g^o pdity jdicy mtale suersy enu
[illegible] aw pdavo dgit alqq fglariry, sud psu
[illegible] aud sbue dgit alqq fglarity afrigty ju
dicy mtale surtem. D marg: pdity jdicy mtale
surtit h. alqu ho e Drus, atta veto pdic
h. jdicy mtali, ido: atto obto psus fr enutiato, na
Atto ig obto t enutiato pditi jdicy mtalis, suer
sio ita faciida e: g^o ho e Drus. Hoc jdicy mta
le surtem psuppovo, aw sbue nls fglarity fr d=
git, ng sud jdicy mtale surti Drus e ho, enu
[illegible], aud pdave alqq fglarity fr dgit.
995 Sa: lt

pdity jdiy mtale enutie pr ng hung fry fa, ... pfy n truit ng hung utas regui ta ad Vrle: go, ir pdito jdio mtali n ler. ud urlitas: go. Pad ans: pr hunc aiy ho hu in truit ng utas rguita ad Vrle: go, felis. Sns certy: suppit daga pbad: ido pr pdity jdiy mta le truerd ng utas rgita ad Vrle, ga al ga fui flite adgred ng hung fry fe; at hu ac tus ho hu & alga fui flite adgit ng hung fe dy fe, gn pr pty ng hung truad utas rguita ad Vrle: go. Vgd: ido pr h aiy hu ho na hu na n fit vrle, ga pr h aiy gdily na huna hed uty fglarg; a pr pdity jdiy mtale gaile na huna hd uty fglarg: go pr pdity jdiy m tale na huna n fit urlis: go in pdito jdio mtali n frua urlitas: go. Hac Obtioe, d ly, utit: pr Vrle, gi asit pdity jdiy mtale dge re pr enutiave, aut pdave ng hung fry fe, n ty vetere, & amire urlity, gg utavim. nu= mero 929.

926. Obtio hjc nimis, dy ado nil pad: pad ... ng hung n vetero, & amire urlity in h jdio mtali, na huna identicalis ty Pro, Plu, ia= nis q hobg. Hic rao e, ga ista Obtionis dotrg ido, na huna n retd, & amit urlity in p=

S.

dito jdio intali, quia lt. ꝑ ꝑdity jdiy intale
adqad ſr na jdy ſe, tq ꝑ ꝑſy agit ~~na~~ rea
lit naa, d ſglartas, ſive na ſglaris; d etq lt
ꝑ aſsigty jdiy intale adqad ſr na jdy ſe, tq
ꝑ ꝑſy agit realit na, d ſglartas, ſive na ſig
laris: go etq na huna n retet, d amit urlitq in
aſsigto jdio intali. Qd atq id pare i nimis ꝑ
are pad: ꝑ aſsigty jdiy intale aferi na huna
ʒ tolit una, d apta ad idntq uq ꝑbq; d na
huna una, d apta ad idntq uq ꝑbq i na hu
na ſr urlis: go ꝑ aſsigty jdiy intale aferi
na huna ſr urlis: go opty pare a nimis
par= debiq, ꝑ aſsigty jdiy intale agi ʒ
dirte ſglaritq. Dr ꝑdity vo jdiy intale agi
dirte ſglaritq. Unde Na huna rete, d n a=
mit urlitq in ~~ꝑdito~~ jdio intali aſsigto, ſewas
atq in jdio intali ꝑdito. Pa: qd ꝑ aſsigty jia
diy intale adqad ſglartas n tolit, qd na huna re
tead, d n amiad urlitq in aſsigto jdio intali, quia
n agit dirte: go qd ꝑ ꝑdity jdiy intale adqad
ſglartas n tolit, qd na huna retead d n ami
ad urlitq in ꝑdito jdio intali, quia n agit ſr
ꝑdaci, aud anutiavie.
221 Dirte ad obtioq no ans.
Nq ꝑdity jdiy intale ita ꝑdad nq hunq d

Dr., ut enuntiabile, aut praedicabile, n. dicat per aliquas singularitates. Unde enuntiabile, aut praedicabile abstrahit per intellectum hanc ab omnibus singularitatibus. Sicut atque natura contractionem ad universale, et natura abstracta, ex quo fit, quod praedicatum sic intellectum tribuat naturae humanae utpote contractae ad universale. Ad ann. quaest. resp. anti. no. conseq. Disparitas. Nam comprehensione la. composita, sive complexa ratio singularis addit rationi universali quod naturae differt, et ratio universalis dicat quod rationis singularis ad individuum, seu suppositum determinatum. At in praedicato simplici intellectuali ratio singularis non addit rationi universali quod naturae differt, neque ratio universalis determinat quod rationis singularis ad individuum seu suppositum determinatum. In comprehensione ergo la. composita, sive complexa haecceitas addit naturae humanae, et quod naturae omnino repugnat natura humana, et haecceitas. Unde in tali comprehensione natura humana est quod ratio, q ce racta, determinata, et conducta. In praedicato vero simplici intellectuali haecceitas non addit enuntiabile, aut praedicabile naturae humanae, neque quod naturae omnino repugnat natura humana, et haecceitas: cum natura humana, et haecceitas quod naturae huius obiecti repugnant, haecceitas nimirum in suppositione, aut Socrate et natura humana praedicabile, aut enuntiabile. Et hinc talis comprehensio composita non tribuit naturae humanae utpote contractae ad universale, quod tribuit praedicatum simplici intellectuali. Ad quaest. rationis resp. maior., no. minor., quod talis comprehensio composita et nla perfectius formaliter agit naturae supra illa alia talis

aphnsio spota rlit fota adgred ng fbij fe; qd
e apte eq, qa talis aphnsio rlit smpta adgit
ng jndolit gcē fglarizatg. Ubo nota paritatg,
ui nitit obto, nlg ei in prijs dē ladatri:
ng dta psa talis aphnsio p aphnsivē adgit
ng hung ud fglarizatg: pditij jdiij mtale ad=
git p cnutiave, aut pdave ng hung ud fgla=
rizatg. qd ū dta ladatg dz afirnatg, pditij ju
diij mtale p cnutiave aut pdave adgre ng
hung fbij fe, adg adv n ud fglarizatg.
228. Ad Ugag
D marg. sdo p h. aij hic ho na huna n fituriis,
qa p h aij jdiij na huna hd gcē p raog utg
fglarg, sdo: hd gcē p raog no marg. D mirg: D
p pditij jdiij mtale gdb na huna hd gcē p
raog utg fglarg, sdo: hd gcē p raog, no mirg
dugar. Dt hunc git aij hic ho huna na hd
gcē p raog utg fglarg, qa fg repta p ply ud
fglaris. Urd obtij hufmi aius ad plt fube, n
e pdale d pba. Cerij: p pditij jdiij mtale na
huna fbij hd gcē p raog utg fglarg, qa trui
p ply fglariti plupove, aut fbve afacti, qn
p cnutiave, aut pdave a gad fglartas. Ifra
ri pt dotta rhufg datā: qa alio h jdiij mtale
al e rale, n ei pdao fllg, d idntica. Sgdz hunc

Sensus efficitur ab reale ē ab rale: hic sive ē respectibi-
lis, ratione denominationis qualitatis, sed tamen efficitur
sensus, homo ridens ē risibilis: et hic, Primus ē homo ratione
denominationis superioris, et inferioris, sed tamen efficitur sensus, Pe-
trus ē Primus, Petrus ē aliquis homo. Nec ergo absurda
sunt separanda, dicimus est hic nomine moralia aliud
propositione significat, aut de hoc aliqui, et aliud enunciative, aut
propositione significat aliqui.

Disputatio. 2a.

De Judicij morali Veritate, et Falsitate.

Quaestio. 1a.

In quonam consistat formalis Veritas, et Falsitas formalis
Judicij moralis?

Sectio. 1.

Proponuntur et explicantur sententiae.

929 Veritas, et Falsi-
tas, ut constat ex dictis in Summulis, num. 360 sunt passiones
aut proprietates, de quibus modo agimus, in quonam consistat?
Nam logice primo 1o. de Veritate transcendentali, quae est Entis
realis proprietas, et non spectat ad Metaphysicam Speculativam. Nec
de Veritate morali sive entitativa iudicii, quae
ut in Logica dicitur, et non spectat ad Ethicam
sed ad Logicam de Veritate enunciativa, quae iudicii morali
proprietas est. Veritas iudicii moralis gradu ...
... ratione qualitatis. 2a. ratione ...

Stri^u ofrari^u pt. Lex ofritas pdij mtalis vij ob-
to. 1° e ofritas pha, ad qq rqs^r eu phe in
se sed obtq e phe in se. 2^a e ofritas ʒti-
blis, ad qq sufit, sbtq enuntiamis here, l no
haree in se Qtq, qd li ʒtiolis tuit, l radq
tialis pdiq mtale. Qd ad vetq sdiuj mtalis vc
grad ofritas psis cy obto clare ʃtad ex Qd tha
ta pte Q. 26 sic vetq explanteq e ofritas aus
ʒlltus, d obti. Qd hafsmi ofritas ad jdij mtalis ve-
tq requita n^o bead ee pha facile ostnd^r: nq a
lio Qd dina cobio, uij in ee pho dentavo n^o s o-
fris obto creato, n^o ee va. ofritas gii ad jdij
mtalis vetq rquita bede ee ʒtiolis, d in repre-
sentando.

950 Cy QQ Sarez, Ovdo, Arr, Ixgrdo, d
Dado. i nra d^o: Veta flis jdij mtalis qflis stit
ira ofrite ʒtiolis psis ij obto, d Fsitas flis in
difor. mite opta. 1° hec ut ex trin pte log^r de ve-
te flis qdq vetas radalis, seu illam stit in ʒ-
nexoe aus ij obti ut s^t aij reptad. Unde ac-
tus ofir d ʒfalibilis vius lij identicad vetq rada-
lis, unde ij ofr. prod. nhitas, d ʒfalitas, sive ex prin-
cipio, sive ex mavo, sive ex utroq sit. Stri-
aus sdic. dinq qo credimus Qy ee Triny v-
gris radalis d fr verus. Radalis, q radna
Q.

prim. sup naturali, et supnaturali Motivi effic. antecedentr
sui obto ad p. actus repetd. Tandem ztiola-
ptat ujz illud obto. Tad sig mea ste. rta Arbg 9
mphie stea. Ut: ab eo, qd res e l n e poo va, l
falsa dr: qo judy mtale p. A paisse, qd obty s
e se shd p. sly jdy enuntiad, a ujs, d judy me
te p. A puise qd obty n e in se clud p. judy ip
sy enuntiad e sy: adqi puiso rane efrtis ztioli
judy mtalis uy obto e in se, sicud p. judy enuntiad
et puiso rane dfrmitatis ztiobes ~~uy obto~~ judy
mtalis uy obto, obty n e in se sicud p. judy enu
tiad: qo vetas illius judy mtalis eff stit in efrite
ztioli judy mtalis uy obto, et Fslitas illius in di
formite oppota.

951. Accedit ety rao, qe sic pit: puise
p. gllta efrite ztiol. jdy mtalis uy obto, zllgr p.
vetas illius effar, et puise p. n gllta efrite ztiolis ju
dy mtalis uy obto n zllgr p. vetas illius effar.
Silir puise p. gllta difrite ztioli jdy mtalis
uy obto zllgr p. fslitas illius effar, et n gllta
puisa p. difrite ztioli jdy mtalis uy obto
n zllgr p. fslitas illius effar. Ergo vetas illius ju
diy mtalis stit p. illo in efrite ztioli effar
uy obto, et fslitas illius in difrite oppta.
Vgedi: vetas illius judy mtalis hcd stere in

alga [illegible] e [illegible] fralis [illegible] intali
bd [illegible] in alga [illegible] ga [illegible]
[illegible] intali bd [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] obto, e [illegible] intali bd
[illegible] in [illegible] obto:
go [illegible] ig ea [illegible] bd ei [illegible] intali
intali, [illegible] go [illegible] bd [illegible] bd
ei [illegible] intali, [illegible] go [illegible]
[illegible] bd, [illegible] falsy, [illegible] intale [illegible]
obta [illegible] intale
le [illegible] obta [illegible] bd [illegible]
go. Miris [illegible] ea [illegible] bd [illegible] inta
le [illegible]
[illegible] ea [illegible] bd [illegible] intale [illegible]
[illegible] intale [illegible]
[illegible] obti: go.
[illegible] Ex [illegible] in
[illegible] obty [illegible] in maerg
plus [illegible] illam [illegible] n
maerg [illegible] go [illegible] illto [illegible] illgr
[illegible] illto obto [illegible] illgr
vetas [illegible] obty [illegible] n
maerg [illegible] mir [illegible] illto
obto [illegible] illgr [illegible] obty [illegible] re
[illegible] illto [illegible] obty [illegible]

enuntiatio non complexe sumpta: ergo possibile est non complexe obiectum, non complexum sit veritas formalis. Infertur 2° quod aliqui conceptus et iudicia, veritatis formalis non stent in relatione praedicamentali actus ad obiectum, sive transcendentalis spectata, sive rationis obviatur. Ratio illationis, quia possibile est complexus actus ad obiectum quin dicat aliquam relationem praedicamentalem quilibet: quia obiectum non est reale ut sit actus repraesentativi; quod obiectum non est reale, ut sit actus repraesentativi. Si primo modo est veritas. Si 2° modo est falsum: ergo veritas formalis non consistit in aliqua relatione praedicamentali: ergo. Infertur actus complexus divinis posset ab aeterno esse veri absque aliqua relatione praedicamentali: ergo scientia actus complexus divini posset esse veri absque aliqua relatione praedicamentali: ergo.

953 Infertur 3° quod aliqui a Tritario creatos, veritas formalis actus nostri non stare in conformitate ipsius cum re divina. Ratio illationis possibile est complexa conformitate actus nostri cum obiecto complexum sit veritas formalis ipsius; et possibile est complexa conformitate actus nostri cum obiecto, non complexum sit conformitas actus nostri cum re divina: ergo non complexa sit re divina, complexum sit veritas formalis actus nostri: ergo veritas formalis actus nostri non consistit formaliter in conformitate ipsius cum re divina. Ergo, Cognitio divina est sicut ratio per conformitatem complexionis formalis cum obiecto: ergo cognitio creata est sicut ratio per conformitatem complexionis formalis cum obiecto: ergo. Deinde,

n idō cotio creata ɔfrat iꝫ obto, g.a ɔfrat iꝫ
cone dīna, & idō ɔfrat iꝫ cone dna, g.a iꝫ
obto ɔfrat. Sed n.o idō obtꝫ talit se hꝫ, g.a
Ds cognit, obtꝫ talit se here, d. ... Ds cog=
nit, obtꝫ talit se here, g.a obtꝫ talit se hꝫ:
go pri ad ɔfritꝫ acus nri iꝫ cone dīna ꝫlqꝫ
ɔfritas ꝑsus iꝫ obto; adqꝫ ꝑcibsꝫ ꝫllta ɔfrite
acus nri iꝫ obto, ꝫlgr. ꝑt vetas slis ꝑsius:
go pri ad ɔfritꝫ acus nri iꝫ cone dnaꝫllar
ꝑt vetas slis ꝑsus: go vetas slis acus nri n
stit ꝑ slis in ɔfrite ꝑsus iꝫ cone dna. In=
fes 2.a DD. Aurdo, & Alphonsꝫ, vetꝫ slꝫ ea
ꝑtꝫ rlit ꝫ.a ad ꝑtꝫ rlit xca acbꝫ rlit ab obto
ɔfti. Rao illaori, g.a vetas slis acuꝫ ꝫ silludo
ꝫtiolis ꝑsoꝫ iꝫ obto, ut & Dtha, & Arle su
pra uatis ɔfrat; & silludo ꝫholis acuꝫ iꝫ obto
e ꝑtꝫ rlit ꝫca acbꝫ, ad ꝑtꝫ rlit xca acbas
rlit ab obto ɔfti: go. Mir & eo ɔfrat, g.d
silludo ꝫtiolis acuꝫ iꝫ obto dit ꝑstr, ɔstuve
acas, & obtꝫ.

Sectio. 2.

Solvuntur Argta.

952 Arge bonitas fra
lis acuꝫ ~~...~~ voltas nrꝫ ꝑ slis stit in ɔfrite ꝑso
rꝫ iꝫ volta dina: go vetas slis acus ꝫlltus

... sit ... p specialr in essentiae obiectorum eius ratione dna:
qua tn quatenus ratio ... sui volitai. dna c. mensura
actuum volitus nri, ista actio dna e mensura actuum
intellectus nri ... qua ... rationa ... obiectorum ... ad
adiungitur ... probatur dico, ...q dnq ea mensu-
rare, n ... actuum intellectus nri. Cotio di-
na vero mensura ... actuum intellectus nri ... ad actu
intellectus nri ... ratione dina, esse infallibiliter in
... obiectorum ... e mensura ... actuum in-
tellectus nri, q... ad ... obiectorum ... ratione dna
intelligere obiectorum ... cum ... actuum in-
tellectus nri intelligunt mensurati ... obiecti ...
... huius ... q actuum intellectus nri e sua natura
... mensurales ... quod ... sua natura ...
respiciunt ... quod ... ob
to ..., n ... de ratione dna, ... nri
intellectu n adig... ... dna ... mensura
actuum intellectus nri ... dignitatis et infallibilitatis,
obiecti vero e ... mensura ... mensurae
nis ... debita portione servata]
de actibus volitus nri ... volitis dnq.

955 ... D ...
... huius ... D n e ... pla-
... huius ... D n duplicatur ob
... obiecti ... go ... h, n...

vetas bi ꝯstuit p̄ obtꝫ: gā. Ꝯfrad: vetas e ꝯfor
judij mtalis; & oīs ꝯfeo e adequā ꝫca obtu: go
vetas e adeque ꝫca judiō mtalis: go vetas judij
mtalis nō ꝯstuit p̄ obtꝫ: ga. D. ꝯg maris Argti
ptꝫ: Dº dsplet falsitas sereve opta hui judij
mtalis, &c. ado: falsitas abstrave opta, sbd: falsi
tas abstrave smpta pdꝫ algd sui, ado: pdꝫ oes sui
ptes, no. D ꝯg psui ptꝫ: d placet vetas sereve
opta hui, &c. ado: vetas abstrave opta, sbd:
vetas abstrave smpta pdij algd sui, ado: pdꝫ oes
suas ptes, no ꝯg mari margtº ptꝫ, & ita utraq mi=
ris pte, no utraq ꝯsq. Dº dsplet falsitas sereve
smpta hoi judij, id e, judiu hd fuo Dº atq pla
cet vetas sereve opta bi judij, id e, judiu hd
verꝫ. At vo nō ido displeat Dº oia falsitati ꝯtu
va, nq placeat oia vetati ꝯtuva. Sic Dº ds
plet peccatu sbi ꝯtrari, gn ꝯse displeant
oia huiꝰ mi. ꝯtrtꝫ ꝯstuoa: alit displeret Dº sui
psui xta. D marg ꝯfraoi: vetas sereve smpta e
ꝯfeo judij mtalis ado: abstrave smpta, sbd: pdꝫ
algd sui, ado: pdij oes sui ptes, no marg ꝯsta &
stis ad argtꝫ ꝯtio.
Sucꝫ ꝯtis: vetas e ꝯfeo judij
mtalis adeque ꝫca ꝯsi: go nla e fuio. Sadet 1º
ani: gā ꝯt vetas n̄ ea ꝯfeo judij mtalis adeque ꝫ

cu affi, nº sed assigni rao ob qq 3lltur ner
nalit jelina in veig. Sadd 2º qª si vetas nº
ed psco jdiij mtalis adeque zca affs, jndiij mtale
tale cca. futz nº ed actalit viz, ij nº ecta actalit
talit psu obtiz. Sadd 3: qª si vetas nº ed pfco
fco jadiij ntalis adque zca affi, algis aus ut
vus osturd p sllitz ug d jdiy mtale, go ta,
Drus eº Egus, e falsa. Atqi hec absda sit: go vetas
tas jdiij mtalis, e pfco adeque zca affi. No aus
ostz, ad ius lg paoz, no segellz. Assigad sgdz rao
ob qq zlltur ner nalit jelnd in vetz, hec nº
mj: qª zlltu ner nalit jelnad in notiz very
w sit in sec qq notiz assigsr p aiz ab ecco viz.
Unde nalit jelnad in aiz talii tndentiz, w ab ecco
co ab obto felt, dnomaz veri accipad. Ad lg pbaong
ong no etj sequelz. Sgdz w jdiz, cca. futz. i actal
talit ug susit, gd obtiz i futz, qª li obtiz actalit
lit pha nº ecta, actalit tj sfrad loge ey jdiº,
cij reptd p jdiz w e ingle. Ad 3g pbaog odo
segelz. 2ª nly in oo reprit absdiz, gª aus vc
rui reflten supra aiz falliz, stuad in eº
veri p falsitz aus directi, supra qz rflectit.
951 Ex
dictis colles 1º aiz zlltu dni reptare falsitatz,
2º qª vetas flis i psi adeque zca, d qª psi sit

esse radicalis veri. Idem dic. de alia portione servata de actibus fidei creatis, et fidei supernalis, quia omnis sit esse radicalis veri. Unde huiusmodi aeus fidei sunt radicalis, et aliqua cum sit veri. Veritas quid radicalis aeus fidei supernalis, in quibus sit in distractione essentialis, aut essentialis ergo, ratio aeus exigit obiecti conformis sibi habere sub sua conformitate, et ratio huius veritatis radicalis aeus per se dicitur infallibilis. Colbes 3, aliquis similitus non sub suo esse ad conforme obiecto, non sub suo esse ad difforme obiecto, quia huiusmodi denominatio sit extrinseca ipsi aeui, quia admissa durus albus non sub suo esse essentialis, non sub suo esse essentialis in albedine Petro albo.

258. 3um: Si veritas fidei formalis differt per se in specie entitativa, cum sit obiecto, aeus vero similitus creati tractus ad Deum est aeque perfecta, ac aeus similitus divini tractus ad creaturam, et divini est divinus: ergo. Probatur maior, quia veritas utriusque aeus differt per Deum, et creaturam. Nego maiorem. Quia aeus vero similitus creati tractus ad Deum non identificatur Deo, unde non est constitutiva perfectionis. Verum vero similitus divini tractus ad creaturam identificatur Deo, unde est constitutiva perfectionis, ergo non fuit aeus non est aeque perfectus ac liceat. Adiuncta maioris probatio non urgetur,

q^a sy 4^ad vetz sth aius zlltar oreti trati^o ad Dz ei ygli pscoi abstrac. smptz iz vete aius jlltus dni^o trati ad oreg, q^d n^o e absdz, sed absdz n^o e silung orez ciz D^o abstrac smptz ei ygli pscoi. iz silunc Di iz Crea.

959 Iz: jdiz mtale iz vete afans Drz uxrere, pfug essz reptad Drz iurentz ud a in sergo jdiz mtale iz vete afans Drz uxrere pfug essz a. uz giue bai slis jdiz mtalis n^o sit in zscite zti oli. psui uz pto. Vgo^d: bitai slis moralis aius voltis e adeque zca psi. go vetai slis jdiz mtalis e adeque zca zpsi. D arguti anx: jdiz mtale iz vete afans Drz uxrere pfug essz reptad Drz iurentz ad e in se sdz q^d sceptu te dit in reto, ddo, jdiz q^do ceptz te dit in oblgo, no ans, Dutrgz zgs. Lt reptao i de essa pditi jdiz mtalis, tz n^o e de psui essa, q^d Drui, d uesties dgd siet ps psiz reptand. iz snit in reto, siz atz in obligo pdito jdio ntali, ud zidre e in sceptu to, vidiz mtale reptans Drz iurentz ud e in se. ptto ans vgo, q^d a pbz thgis nad, no q dgs. Dsprtai; aius voltis hd bitatz morlz

q. R. posse qd. i. psequo. obtu aphensi apher
si ut boni morbis, lt in se bonu n° i. ut
atq jdiy mtale i. iiy rgs, qd. obty se hea
in se sud q. psy vepta. Unde bitai morli ac
tui volti e adeque zca psi, vetai co flis
jdis mtalis n e adeque zca psi.
960 Quaerei hic, utz
dd. poa varior ala? R. ung poq posse ce
viorq ala pbg tulis, qs ala. Respio hec stare
de in poe dsjnva impria, uu utq xtrey obey
sc hd. sud q. psg enutiad. sqdz qo dssjnua
inpria e susm ua, lt ung xtrey obiy thy si
hea ud q. psz vepta: qo si utrq xtrey obug
se hea ud q. psg vepta, pbg tulis erit stesn
ua, adqi R psy verrari ngt de pobg dsjntuis p
rhu: qo ana poa pt ce ua pbg tulis qs ala.
R. 2°, ung poz ce posse slig pbg tulis, qs alq.
Respis. hec stare bd in poe urli efava is
ma impolis: sqdz tot dant tulis ut i sa, qot dant in
fiora, qe sl latudine, lt sphndcad: qo cy sigre
i fa p dspitz ug une thz infiori, pbg tulis
erit fa p dsritz cy regat, sloribg; adqi R psy ve=
rrari ngt de poe L sbto sslari: qo cona poo
pa ce fa pbg tulis, qd ala. R. 3, nlz poz pps
ce ce viorg ztsive, aut sliorg, qs ala. Respo

illa ratio est, quia omnes illae tales rationes connexionis, quae designant vera, impropria, vel proprie hoc, vel equivalenter, quod significent vera, non coalescunt in unam propositionem veram: ergo etiam illae tales rationes connexionis, quae possunt afferre verbo in materia impossibili, directe vel equivalenter, quod significent falsa, non coalescunt in unam propositionem falsam, unde ad summum dici potest unam propositionem esse veram, aut falsam ex terminis vera, aut falsa. Veritas autem, et falsitas propositionis, et consequenter simpliciter concurrunt.

Questio 8.

An eadem numero oratio possit esse vera et falsa.

Sectio 1.

Utrum eadem propositio possit esse vera et falsa?

361 Ex ipsa.

Dico primo: in veritate nulla propositio potest esse vera, et falsa. Ratio: quia aliqua propositio possit esse vera, et falsa, oportet adesse principium quod esse significaret, et non esse; sed hoc est plane repugnans, et hoc impossibile: ergo nulla propositio potest esse vera, et falsa. Minor est certa, impossibile enim est idem simul esse, et non esse. Probatur maior: propositio vel abstracte vera, vel abstracte falsa, talis est a suo obiecto adequato: unde si propositio est abstracte vera obiectum adequatum primum esse debet, si sit repugnans: ergo si propositio est abstracte falsa, obiectum adequatum primum non esse debet, si explicare potest: ergo si aliqua propositio posset esse simul vera, et falsa, obiectum adequatum primum posset esse simul, et non esse, quod est absurde repugnans. Unde si

alqa poo qat ee silva, et falsa, de poei ctoriis
poend ee sil uq, et fslsq, et h implad: qo. Ead mar:
& eo, qd una poo ctoria i va, infert altq
ee fq, et & eo qd una poo ctoria i fa infrt
altq ee uq: qo & eo qd una ctoria i silva,
et fa, infrt altq ee sil uq, et fq: qo si alqa po
o poed ee sil va, et fa de poei ctoriis poend
ee sil uq, et flsq. Debilr dari alqq poq, cui
asigri n pi ctoria. Nobis relatr nocere pt
regsio: nq hasmi poo ctori ziagax a la que
istad bii ctiori extreo, eoq ado si ed silva,
et fa de poei ctoriis implices poend ee sil
uq, et flsq, ut facile cstabit hai poei respon=
dnti Prus currit, et n currit, Vel Prus currit
l n currit. Obviu pjata nra 3o mafsita i
plres tq hd 3a Pe poei, qo reflexrqi insso
lubles, inexplabs, et se pfar proximnter explard
ctarq alqas brevit examdimd.

962 Dices 1. sepamd
nlq poq pt hanc, ingsti A extit alqa poo fa,
extre in insti A. Mo pu, si pdita poo e va,
etq e falsa, qa ut va i vqs, qd in pstanti A ex
tat alqa poo fa, et in qsti A, n nisi ala pdita
poo extit. Si pdita poo e fa, etq e va, q fla
fa extat in qsti A alqa poo falsa, qd eq i d,

q° S Ly enuntiat, sufficit ut ipsa sit va: go al
q^a poo pt esse sil va, et falsa. Ad argum R,
pditum pop in casu apoto esse absque sg, et nlatu
vg, si de ala poe ab ipsa dsta logat, g^a non da
bit obtu ssud S Ly enuntiat. si atg pdicta
poo de se ipsa logat, erit prsus implatoria,
q^a obtu psus erit, et non erit sed S Lsa re=
ptat, g^a Ispabit, et non spabit us suo obto, et
q^a est poes storis eet sil ug, et flig. Si hec
non sufficiant ad poo supra se ipsa reflecteni enu
tiando et se ipsa falsitg implatoria estime, non
facile assignabit in gavis ala Qne scepti impla
torium. Eodz respondi mo excipda e pota, Ego
sum poo falsa, qo penes voces tty poo est.
Pelege dicta ny 255 Sumlarg.

963 Dices 2: Sugamus,
qo Ds ty Dro hoc pactu inoat: si ta poo a te
plata e va, statz grg tibi dabo, alit non datu=
rus, et qo ta poo a pro plata e hec non hbeo
grag. Mo sic: pdta poo l e va, l fa? si e va:
go Ds statz Dro sfert grg: alit Ds non stabit pmi
ssis: go pdita poo etz e fa. Ðao hus sgue, g^a
nad etz grg in Dro, et gra etit in Dro. si e
fa: go etz pdita poc e va. Ðao hus sgue, g^a l
Drus hd grag. l non hd? Si non hd grag: go pdita

ꝓoo ē va, w & ꝓsis tris ꝓtd. Si hęc grag: go ꝓ=
dita ꝓoo ē va. Ꝓbao hus ꝯquē, qª n̄ aliꝰ Ds
Pro ꝯfert grg, nisi ꝓoo ee va: go ꝓdita ꝓo esil
va, ꝯ fa: go. Ad argtū ꝺo, irrale, ꝯ Chimæriū ee
ꝓactū lud, in go fundatꝰ argtū & ꝓsūone qd Ds
ꝓvideat ꝓoꝫ a Pro eliciedꝫ in instiº A ee lꝫ
n̄ hec grag. Ꝯgꝫ implicatoriū ee ꝯ Chimæriū qd
Ds ꝯsil stare, ꝯ n̄ stare ꝓsis, ꝗ ꝗ in eodꝫ instiº
ꝯferre, ꝯ n̄ ꝯferre Pro grg; ꝓob tꝫ ee ꝓdictū
ꝓactū & ꝓsūoe qd Ds ꝓvideat ꝓoꝫ a Pro eliciº
edꝫ in ꝗstiª A ee alꝫ, tꝫ v. gr. Dꝰ Trinus.
962 Di
ces 3: ꝯugaimus, qd Pru vidit Pliꝫ cogitabundꝫ
elicat judiꝫ h: Plus nunc assat vꝫ, ꝯ qd Pluæ=
licia tud, Pru nunc assat ꝯꝫ. Mꝯsiº si judi
ꝫ Pri ē vꝫ ꝯfrat ꝫ ꝓuo obto: go etꝫ ē ꝯꝫ. Ꝓbao
hus ꝯquē ē: obtꝫ judꝫ Pri ē judiꝫ Pli: ꝯ ju
diꝫ Pli assat, judiꝫ Pri ee ꝯꝫ: go si judiꝫ
Pri ꝯfrat cꝫ ꝓuo obto, ē judiꝫ ꝯꝫ. Si judiꝫ Pri
ē ꝯꝫ, n̄ ꝯfrat ꝫ ꝓuo obto: go etꝫ ē vꝫ. Ꝓbao hus
ꝯquē ē: obtꝫ judꝫ Pri ē judꝫ Pli, ꝯ judꝫ Pli
assat, ee ꝯꝫ judꝫ Pri: go si judꝫ Pri n̄ ꝯfrat
ꝫ ꝓuo obto, ē judꝫ vꝫ. Idꝫ fit argtꝫ in judiº Pa
uli. Ad argtꝫ ꝺo, judꝫ Pri ee abs̄ē ꝯꝫ, qª Pe=
trus judat, Pliꝫ here judiꝫ, qd ꝯueſt ~~—~~ eca.

aliud obtu a judicio cpsas Dni dstu. Cu atq Dlus n hed jdiu. qd ucrsd cca. aliud obtu a judicio cplus Dni dstu, jdiu Dni e abste stu, d nlatns vu. Hnc paoes asspti minme ugend, qa judiu Dni qd stu e n hed q obto judiu Dli. Unde q eo, qd n spred uu jdio Dli, inferri n pt jdiu Dni ee vu. Cu hoc tu stad, qd jdiu Dni spreduu judio Dli, n tqss uu obto suo, d tqss uu actu un qsu e obtu: d hnc jdiu Dni meduce stu.

965 Cn

ouii sophismata oniby suiobg, d n e uerin hs diutius pmorem. Rogad tu ut eadq poo unica dersa obta atacta dsparta pt ce sil va, d fa? Aysava rendaD Carlus X Lugo, Lynce, Pdi palda, qi sk sug opog pbad: poo ta Drus uerrit, Dlus legit, uerrente Dro, d Dlo n legnte, e slt va, d fa: go eadq poo cca. dra obta dspa rata aetacta pt ce slt va, d fa. Pdas anti, qa pdicta poo ita qdbd lory extreory reptad, acli ly lud, d n alty reptard. dfrad: odo pdta poo n poe ce sil va, d fa, qa x siltanea vete, e falsite plus inferrd idq ce sil, d n ce: d e sil tanea vete, d psita plus n gfrt idq sil ce, et n ce: go. Rko miru, qa x vete pdite ponis, qa pte respit Drq sly infrt, dari uerly Dri,

d x falsitē pditꝫ. poi ga pte res p̄t dly lȳ
infri n̄ dari cōng dli. = Ipo hoc sniꝰ reji
ctis: gª pdita poo l hēd pobro adega sufnū
gdbd lory xtrory, ita ut in alterutro salvet
adequa psui vetas, l utryg sil ita, ut in nllo
seorsim salvet adequa vetas psei. Si lȳ: go ut
pdita poo i abste va sufit, d rgs, gd altȳ lȳ
lory xtrory se head sid p psz enūtiad: go ut p
dita poo i abste fa rgsr gd neutry lory xtro
ry se head sid p psz enūtiad, d altȳ lory xtre
ory se here, d neutry lory xtrory se here sid
p psz enuntiad pong e implatoriis: go impla=
toriȳ e pditz poz ee silug, d fz: go. Si git
pdita poo hunc sūy head, nil difrt a pone
disjntiva. Si lȳ: go pdita poo ngt ee sil
va, d fa. Nao hic pqug: gª ut pdita poo i
va rgs gd utryg lory xtrory se head sid p
psz enūtiad, d ut pdita poo i fa rgsr, gd
altȳ lory xtrory n se head sid p psz enūti
ad; d utryg lory xtrory se here, d altery
lory xtrory n se here sid p poz enūtiad
e implatoriis: go implatoriȳ e pditz poz ee
sil vg, d fg: go. Si git pdita poo hunc snsy
head, nil difrt a poe colava.

266 Ad argtȳ iqs, quo

D. D. cuati sug opiog stabilire conand, rd nado ani, d D. adjunta psus pbaong: pdita poo i ta qbd lorg & trorg reptad, ac sinaltz repta rd, dsg hid reptard, si pdita poo i dijuntiva, sdit: si pdita poo i colava, nad adjunta an tis pbao. Dico, si pdita poo i colava ita utrg, g, lorg & trorg reptad, ut ad vetz psw nsso rqui rad gd utzg lorg & trorg se head sid p psz e= nutiad; sio atz pdita poo i dijuntiva ita u trgg lorg & trorg reptad, ut ad vetz psw suffi ad, gd altz lorg & trorg se head sid p psz enuti ad. Probis, pditz poz nz ee colavg, nz dijun tivg. 3a: ad vetz pditz poii lrgst gd utrgg lorg & trorg se head sid p psz enutiad, suffit gd altz lorg & trorg se head sid p psz enu tiad? si lz: go pdita poo e colava. si lz: go pdita poo e dijuntiva. Ad israz nad alpz, q ad ut sra & oni pbaone, si pdita poo ed sil va, dza, sgrd l gd utrgg lorg & trorg se head, d altz lorg & trorg n se head sid p psz rep tad l gd neutrz lorg & trorg se head, d altz lorg & trorg se head sid p psz reptad; hor atz suffit ut iez sil i, d n vit: go.

Sectio 2.

Utz eadz poo psi tsire de Va inftz, ad dza inog?

965 Dissas haec non procedit de propositionibus nisi verum, aut nisi falsum, quia non possunt nisi falsae in valore nisi verae in suo tempore possunt: aliter nec verae essent nisi verae, nec falsae essent nisi falsae. Procedit itaque de propositionibus contingenter veris et contingenter falsis. Eandem propositionem non posse esse veram et falsam in eodem instanti constat ex dictis supra communiter ante. Unde ad hanc difficultatem enodandam supponendum est, eandem propositionem posse durare plures per plura instantia. Observa 2, propositionem 3ter comparari posse cum tempore. 1° ex parte obiecti, quod videlicet tempus determinatum connotate exprimitur per ipsam propositionem, ut per hanc, Petrus currit in instanti A. 2° ex parte modi, quo videlicet tempus exercite exprimitur per copulam ipsius propositionis, ut Petrus currit, per cuius copulam exercite exprimitur tempus praesens, aut Petrus curret per cuius copulam exercite exprimitur tempus futurum, aut Petrus cucurrit per cuius copulam exercite exprimitur tempus praeteritum. 3° ex parte subiecti, quod videlicet propositio ipsa formatur in instanti, in quo existit, et ad tale instans comparatur. Constat haec ex Philosopho asserente, consequentiam contingentem propositionem alterare non posse. Unde licet ex modo tendendi exprimatur tempus praeteritum, aut futurum, semper tamen exercite in suo esse est de praesenti, quod licet ex ipsa experientia constat: siquidem minus praesentis in intellectu nostro experimur propositiones enuntiativas de praeterito, aut futuro, quam propositiones enuntiativas de praesenti.

968 Observa

r°, nq ꝯinatoq temporis ex pte obtinq ꝯgatoq tp
poris ex pte modi uariari posse, ad posse uaria
ri ꝯgatoq temporis ex pte ꝯbti. Ratio h pris ob-
ſeruatio e qa ꝯgatio temporis ex pte obti, et ex pte mo
di e ꝯgatio ex gere ꝯtoli, ut pt ratio i ultima
dicitio de lia et gere ꝯtoli, nq uariatoq noua nq
noua dtatoq acqre pt. Ratio h pris obſeruatio,
qa ꝯgatio dicta huius ꝯtoli pro alo ex pte ſubti
n e differentia conii in lia et gere reptaonis, et e
quidq dicta denominatio pveniens ab ipsis inſtantibus p-
ſentibus, et currentibus ponii. Unde ſi ſupra, ut in hac
Lre ſupit, eandq pq poſſe durare p plura ꝯſtantia,
nisi e quando dicta temporis ꝯgatio ex pte ꝯbti,
ex ꝯſtantia ipsa uariand. Hec doctrina explicari pt in ipsa
pali docente, ionq n ee esse dtatq et aligatq ad
ꝯbtiq dtatq, et ita ꝯſtntq ad hunc, ly ꝯltq,
ut ſtq diuinitus pratee pq ain h, pq in lo ꝯltu.
dit ſed ratio pq curſq Dri, ngr reptat pgr n repta
re curſq curſq Dri, et tq pt uariare ꝯltq, uii ly
repte, dtatq al ly reptatq huic potius ꝯltai pq
lo p ꝯhoerntq esse potius in h, pq in lo ꝯltu;
ita etq ratio ngr n reptare tempus, qd e pte obti l
ex pte mi reptat, et tq pt uariare ꝯgatoq temporis ex
pte ꝯbti, et e, ratio reptand curſq Dri, et tempus ipsius
ex pte modi pt p currtq esse ut pq ꝯſtantibus ſbceſſi=

ve reptare cursy Dri ꝑ tempore ꝑsnti jg in 3tii
A, jg in 3tii B

262 1a in ꝑfate sea e afaua, qug
tuend. DD Sarez, Izgrdo, & Quiroz, gos insigne
nri RR inard. 2a sea e naua, qg ampltend.
Sturdo Arr, Oudo, Itor, Mlptida, & Daindo,
e extraneis Frintarius Spinula, gos algi e nris
RRbg seqund. Cy 1a sea i 3o: cadz ꝑoo mtalis ꝑt
ffire de va in fg, aud de fa in vg. Saderi ꝑt 3o
e Dho, & D Tho. ng Dhus lib. de Cathegorijs
cap de Sbtia ingit: si va e hec orao qd ꝑiam
sedere, si le surgat cadz hec orao fa erit. Et
D Thas 1 pte Qne 12 aro 15 ad 3y ait: seque
ret. qd ꝑoo, qb fl e va, ed semꝑ va, qd e ctra
Dhy, gi dit, qd hec Orao, Sortes sedet, va e eo
sedente, & cadz fa e, eo surgente. Rebu, Dhy, &
D Thg n logi de ꝑone mtali, d. de vocali. Qa cit.
ng Dhus 3mue sbjngit, idzq in opione sicri.
de, qd selt cadz opio ꝑt muari de va in fg, opio
aus ꝑrie laqueido e ꝑoo mtalis: go Dhus, & D.
Thas, gi in cadz su Dhu logs, logund de ꝑone mn
tali. Rebu rz, Dhy, & D Thg de cadz n numue
et spsice pone. Pa e: ng Dhus loco crato hec
hed. orao cadz met, & 3 dy ~~va~~ va, 3 dy fa. qb
vba identy numicg ponit 3dicad, et n nisi arbi

trariē ad istg, ipsa posit. deq. veri, pst. go Dhui, et D thai, qi in su Dhi logr, loqunt de eads nu mice pone.

Mo Phai a raone 8°: ē ut clarite precedam, supodis ē hypog. mtalg. Drui currit drare stria ista, in qorig 1° et 3° Drui curra, et in 2° n̄ currat: pdita pos in 1° isti ed va, et in 2° fa: go pdita pos pt tfire de va in fg. Drui, pdita pos in 2° insti ed fa, et in 3° va: go pdita pos pt tfire de fa in vg: go eads pos pt tfire de va in fg, et de fa in vg. Pd pdita po in 2° isti ed fa, sadd: dy pdita pos ē in 2° isti ita ad su vetg drate rgit cursu Dri in 2° isti, ed cursu Dri in 1° isti ad sui vetg drate rgebat dy erat in 1° isti; et si Drui n̄ curred in 1° isti, pdita pos ed fa in 1° isti: go si Drui n̄ currit in 2° isti, pdita pos ed fa in 2° isti. Pd pdita pos in 1° isti ed va, sadd: ng sui ad vetg pditg poii in 1° isti sufit qd Drui curra in 1° isti, ita ad vetg pditg poii in 3° isti, sufit qd Drui curra in 3° isti. Vgd 1°: ab eo qd rei de psnti ē, l n̄ ē, pos de psnti va, l fa dic, n̄ atq pos de psnti va, l fa dic, ab eo qd rei de pito fuit, l n̄ fuit, ng ab eo, qd rei de futo erit, l n̄ erit; et cursus Dri de psnti n̄ ē in 2° isti, et de psnti

est in 3° instanti: ergo hec propositio mentalis de presenti Pe-
trus currit est falsa in 2° instanti, et vera in 3° instanti:
ergo. Videtur 2: predicta propositio ita se habet in 2° instanti,
ac si in 2° instanti 1° eliceretur; aliter intellectus cogne-
ret, et obstaret an conservaret eandem propositionem, an eam de-
de novo produceret; atqui si predicta propositio in 2° instanti
1° eliceretur, esset falsa: [illegible] super [illegible] presentem in 2°
instanti, in quo versu Petrus non daretur: ergo quod predicta propositio
extiterit in 1° instanti, in quo fuit vera, non obstante, [illegible]
nunc predicta propositio in 2° instanti est falsa. Eodem discursu mo-
strari potest predictam propositionem esse veram in 3° instanti.

221 Infertur 1° propositio-
nes absolutas de presenti (mentales) posse transire de falsa in
veram, non autem de vera in falsam. Ratio huius partis, quia si suppo-
namus, Petrum non incurrisse usque ad instans C, usque
hic propositio mentalis Petrus incurrit elicita in instanti C
est falsa; si autem dicatur in instanti D, in quo est vera. Ratio
2e partis, quia si supponamus, Petrum incurrisse in instanti C,
in quo elicita est predicta propositio mentalis, hec semper ac
durat erit vera: nunquam deinceps verificari poterit, Petrum
non incurrisse. Unde colligitur propositiones mentales nunquam de pre-
terito posse transire de vera in falsam, non autem de falsa in veram.
Infertur 2°, propositiones mentales absolutas de futuro posse transire de vera
in falsam, non autem de falsa in veram. Ratio huius partis, quia si
supponamus Petrum cursurum in instanti C, et deinceps nunquam

hec poo mtali. Dux currere elita in isti B e
va, si atq curre in isti C, dinceps erit fa. Pba
ols pti, qa ut hec poo mtalis Dux currere, ut
1o elicit; fa ros go Dux nungs i cursurus.
Vnde vericari dinceps n porit, go alqdo i cur
surus, go rgreba ut go mtali asava dfuto pos
sed tire d fa in vg. Vnd colles poz mtaz na
vg dfuto pose tire d ~~vera~~ fa in vg, n atq
d va in fg.

912 Dcat 1o inqt poo mtalis Dux curit
trand sz 3a ista asigna, l sgd tempus psni
tollve sic: Dux curit sz 3x istans, l dijnoc sic,
Dux curit in algo ex 3bz istabz. Si lz: go uz
Dux n curra in 2o isti, pdita poo erit fa ergo
bd isti: Si lz: go uz Dux currat in isti 1o d 3o,
pdita poo erit va in gobd insti: go pdita poo
nq de va in fg, nq d fa in vg pt tire. Vgd
ut pdta poo psed tire d va in fg, e d e fa in
vg rgrere, go pdta poo in 1o isti sgard lz,
d n lz istand, e in 2o isti sgard lz, d n
lz istand: go ut pdta poo psed tire d va in
fg, aut d fa in vg rgrere, go pdta poo muta
re obty; a gi impole e poz mtalz muare ob
ty: gbz poo mtalis e ejs lis rustae obti, qdre
pta: go. Ne arguti assoty. Dr pdta poo nq sgd

ista assignata collective, non distinctive, et abstractive
sub ratione temporis praesentis, quia quod repraesentatio temporis
praesentis coequae (?) philosophice sub hoc ac sub illo, et sic consi-
tanti, quae hic praedicta propositio continent. Unde praedicta
propositio vitaliter habet sensus hic: Petrus currit in instanti,
in quo ego dico, et in quo in 1° instanti sub signata absolute
ex parte subiecti hoc instanti, in 2° hoc, et in 3° sic:
etc. ——— Instantibus:
praedicta propositio est temporis indefiniti: quod aequivalet par-
ticularibus, ita ut hunc sensum efficiat: Petrus currit in aliquo
instanti. quod nulla est responsio. Ista autem non agitur. 2° sicut propositio
de subiecto aut praedicato omnino indefinito non aequivalet (proprie loquendo) propositioni
omni de subiecto aut praedicato particulari; ita neque propositio tempo-
ris indefiniti praesentis non aequivalet propositioni temporis praesen-
tis particularis. Instantibus sic: assignata ista omnino non possit
in ratione temporis praesentis: quod assignata ista non signanda abs-
tractive sub ratione temporis praesentis sicut praedicta propositio: quod nulla
est responsio. Praeterea assignata ista omnino non possit in ra-
tione temporis praesentis, sicut et sub eadem mensura, scilicet: as-
signata ista collective, et sub diversis mensuris, non autem et
agitur. Ut plura ista omnino possint in ratione temporis
praesentis sufficit quod aliquo quod locum possit esse praesens, et
non requiritur quod omnia sint simul praesentia = Ad ...... Praeterea:
ut praedicta propositio possit fieri de omnia in se, et de ea in
eo verificari, quod praedicta propositio in 1° instanti signando ex parte

sbti hij, et n̄ hij ĩstand, et in 2° ĩstis sgard. ex pte
sbti hij et n̄ hij ĩstand, ideo sgard ex pte
obti, aut ex pte modi, no ani, ergo et esse
Sbstã, no ulmg ergo. Dicta prop. n̄ sgad ex pte obti
tempus. Dicta prop. sgad ex pte mi tempus psens
abstractive, et hanc tempus sgaoz semper verd. Dicta
prop. sgad etiam ex pte sbti sbcesive prod ĩs-
tans sbi coexten, quatr sibi recite facit, sic p
hoc ĩlltud, hij ĩ recite certij facit et sui ex
ta. Hc ĩ poi sgad ex pte sbti ossg aliquo
ĩnienti vrcari pt, quia dicta pro n̄ ĩ ĩtiolu
expsio dtati ĩstantis, et ĩtiolu expsio in ĩstis
bbrato. Sed cotra in pali sta mvare pra
litgr, quia n̄ ĩ ĩtiolu expsio ĩlltud, et ĩtiolu ex
psio ĩlltud. Nc collig pdito prop n̄ sgare
h ĩtiolu hij ĩstans sb raoe tali, et sij malit,
ex pte sbti.

379 Dicu 6. Id pdta prop i ve rg, quod
deo cursus Dri p oi tempre ĩstato p colg, et
id i fa rg, qd n̄ ded cursus Dri palio tempo
re impstato p colg, quod id pdita prop pi thira
va insg, et fain ig rg quod ded cursus Dri
ĩ oi tempre, et qd n̄ ded cursus Dri p aliquo
tempore impstato p colg, atqui ĩplid dari
cursij Dri p oi tempore, et n̄ dari cursij Dri

p algo tempore impstato p colq: qo imp lad

qo pdta poo pi sfire & va in sq; d de

sa in vq. Vgd hi vetai poix mtali n dsumit

e obto sdq se, d e obto sdq tempus impstatq

p colq, d impla obtq w eterni in tempre im

pstato p colq deficre in tempe impstato p

colq; qo impla candq poq mtalq pose sfire

& va in sq, d & sa in vq: qo. Mir ecostat,

qd vei e supoi qd i nsicatio e lt potuerit

n ee. Vgd i pdta poo ab qeo, d na suan

monius dd reptare tempus, qq Dq; d nge

la vriare sqaong Dri, ad reptaoq: qo nqt la va

riane tempi reptaonq; adq hic vriao repta

onis temps vee prsius nsa, ed pdta poo pee

sfire & va in sq, d & sa in vq: qo.

Ad argtq D

lq anti ptq: rgs qo dd cursus Dri poi tem

pre impstato p colq, qdo pdta poo etit, edo: qdo

pdta pro n etit, no lq anti ptq, d D lq: rgs

qo n dd cursu Dri p algo tempre impstato p

colq, qdo psa poo etit, edo: qdo n etit, no

lq anti ptq; d D ogpdz: qo w pdta poo pi sfi

re & va in sq, d de sa in vq rgs qo dd cur=

sus Dri p oi tempre impstato p colq, d qa n

dd cursu Dri p algo tempore in dirsi qstan

tibus impstato p colg. sdo: in eodem ysti impsta
to p colg no sqs. D sbptg adg implaada
n cursu Dni p oi tempre, d n dari cursu Dni
p algo tempore in drsu ystabg impstato p co
lg nego: in eodem ysti impstato p colg, sdo
sbptg, d no sqs. In 1o ysti n impstad p colg
lg ystani, gd ndg e pseni, d in 2o ysti n im
pstad p colg lg ystand, gd jg n e pesend. Un
de pdita poo e va in 1o ysti, gd da cursu Dni
p oi tempre tunc impstato p colg, d e fa in
2o ysti, g n da cursu Dni p algo tempre tunc
impstato p colg. Hnc yplaog n zoolvit, gd dd
cursu Dni p oi tempre impstato p colg abste in
1o ysti, e gd n dt cursu Dni p algo tempore
impstato abste p colg expte sbti in 2o ystni.
Nota, pditg pog sbg sgare abste expte sbti
ueg ystani sbi coxtend, d hoc ueg ystang p
pric apllari, omne tempus, d algd tempus, n
mo ppric appelari tempus, g tempus esse dit
sbessiong sbg prius, d posterius.

926 Ad lg rg D marg:
vetat pon mtalis n desum ex obto sbg se, d ex ob
to sbg tempus abste x pte sbti impstatg p colg.
sdo: sbg tempus abste x pte sbti n impstatg p colg,
ne marg, d psa mitt, n dgar. Ut pdta poo tsead

de ua in seq. n regs, qd obty n ded p eods 3s
ti p quo dabat, et suffit, qd n dd p 3sti se
grti ety impstato p colq, qda poo ir pso 3s=
to fonti extit. Doctr rao a pri e, qa sud in
1o 3sti sgd poo ad obty wc in lo 3stu in
quo 1o extit poo, ita in 2o 3sti 2sd poo ad
obty wc in lo 3sti, inqo 2o extit poo. Ad 2g
ug D marg. pdta poo ab 3io, d nasua n mi
nus bd reptare tempus x pte colq, qs Dry,
2do: xpte sbti no marg, d sa miru no dquar
Ddita poo Dry sgate, d juri ablu reptad, eods
q prsus mo reptad psend tempus abstrave x
pte colq. At vo x pte sbti exite, d vri ablu
reptad tempus sbi coexten sbcessive. D sbptq:
agi hc iriao reptaonis tempis x pte sbti
sgnati ed prsus nsa, w pdta poo sed tire
de ua in sa, dd sa in vq, ido: temporis x
pte colq, aid x pte modi sgati, no sbptq,
d ulmq 2gs.

333 Dices 3r w pdita poo i ua suffit,
qd prsus pty sndo, sbto sdy algo 3stans psnis
impstaty p colq, et lt Drus n uerrad in 2o 3s=
ti, pdtg pois pty init psus sbtg sois algo
3stand psnd 3stati p colq, nimq sdy hq
3stans, ingo lt Drus n uerrad in 2o 3sti, pdic

ta, quae est vera in 6° [illegible], sed falsa in 1°. quia
praedicta propositio non potest esse vera nisi vera in [illegible], nec [illegible]
in [illegible] quod [illegible] mar: [illegible] propositio ta [illegible] pro [illegible]
Deus cucurrit vera dupliciter, quia [illegible] in-
[illegible] [illegible] aliquo [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]: [illegible] ad propositio ta de futuro Deus currit [illegible]
vera dupliciter quia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
aliquo [illegible] futuri [illegible] [illegible] quod falli.
[illegible] propositio ta scripta Deus hodie loquitur
[illegible] [illegible] [illegible] Deus [illegible] loquitur [illegible]
Deus hodie loquitur [illegible] Imago articulati Christi Do-
mini Crucifixi [illegible] [illegible] [illegible], quia [illegible] [illegible]
[illegible] Deus non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] tem-
pore [illegible] quod [illegible] [illegible] praedicta propositio
[illegible] sua [illegible] ad [illegible] hodie [illegible]
[illegible] ab [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible], [illegible] Deus
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] praedicta [illegible] Dei [illegible] quod [illegible] [illegible]
[illegible] praedicta propositio.

[illegible] [illegible] Ad argumenta [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] quia [illegible] temporis [illegible]
[illegible] mentienda [illegible] obiecto ad actuali [illegible], aut
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] quod est,
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
pro [illegible] tempus, [illegible] temporis [illegible] ita [illegible]

obto. mentiēda ē, ut aedre lt iā tū gobyt. Ax
dam debitū Ax xptus xfe, qa ry neutra
ad fui obty exigit obty, qd actalit extad, ne
utraq exigit, qd sbi coextad tempus, in quo
ptz psu dnt psui sbto. Ad 3g ig 2sio an
ti, no dqsi dsparitas, qa poo vocalis hoy
plato a circunstys hare pt [illegible], sq dis=
tractiong. Unde assigta poo scripta hed hodie
statys [illegible] ampliaong, sive distraong, ac s. 2=
qns Crais, et hodie erit [illegible], si Crui hodie lo
qat, lt etiai Crui taceat. Pl de poe vocali
dnodiy e. Alia dqa anticiali [illegible] hic
in reptada [illegible] distrabiy q ē semy rome=
moraoy in memoria [illegible] rei qt [illegible]
[illegible] lo [illegible] reptad. Ceiy poo
vocalis esse [illegible] pte, [illegible] tempus [illegible]. Unde
[illegible] [illegible] abste [illegible] pte sbti sgato. obty
sbti no coextad [illegible] erit. Ad 2g ig 2sio anti no d=
qsi. Dsparitas, qa [illegible] Dc [illegible] hus locu [illegible]
[illegible] [illegible] replare, q a supota pcedit
dsparitas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] coex
tetad ad [illegible] [illegible], Lc otra ad coextendy
oi tempori [illegible] [illegible] stantibg, ut pote qs, iy sola
pternite [illegible]. At [illegible] pdta poo obsui [illegible]
[illegible], [illegible] abste [illegible] pte sbti sgare no pt

nisi 3stari sbi coexteni, in qo si n° exta obty ueit sa.

939 Dico 2: pdita poo ita 3tiolit drate sbd ty 3stand, in qo psa xtit, ed huni snsus essi at, Druus currit in 3sti° A: qo pdita poo n° pt ssi re & va in sg, nec & fa in ug. Vod 1: poo ta mitalis, ho currit, sel va currente Dro u.g., falsi cari ngt currente Dlo u.g.: qo pdita poo sel va in 3sti° A, flsicari ngt in 3sti B: qo ty sque rao, ng. n° minus la sgad algo 3stand, qq 1a algs hec. Vgd 2°. D Agsnus & libro Arbtri c ingit: vetas n° e pgalis menti qa ed mutalis, sed et meni: D. Thas 1 pte Dne 16 aro 1 in corpore: vetas nri 3lltus mutalis e n° qd psa i sbtus mutaois, d in qty 3lltus nier mua & verite in falsitz: sic m sty mutaler dici pst: qo. No arguti ani. 2a pooi ty Druus currit, Drus currit in 3sti° A, n° sst e qd, cy S lg & pte ob t° sgd tempus, qd n° sgad & pto obti s tg. Unde lt la ngt tsire & va in sg, nec & fa in ug, qd a n°alis na, n° ty idy dicdy e de 1a.

Ad

tg ug 2so anti no 2gai: D partai, qa currente Dro d n° currente Dlo in eods 3sti assiqtp poi. co extit obty ud S ls3 enuntia. Unde assiqta poo

a fiz va. At vo currente Pro in 3sti A, et n
currente Dlo in 3sti B, pdita poo coextit obty
id q fiz enutiad in 3sti A, et n in 3sti B.
Unde pdita poo e va in 3stia, et fa in 3sti B.
Iby 9quz annexa pbao n ugd, qa et co qd af-
sigta poo algz hoz fgd, hed verificavy in
Pro sufiens in 3sti, in qo Prus currit. Atvo
et hoc, qd pdta poo algd 3tans fgd, n hedve
rificavy sufiiens in 3sti B, lt lud huerit
in 3sti A. Obsa, afsigtz poz, qb va e in 3sti
in qo Prus currit, ee fz in 3sti, in qo nec Prus,
nec Plus, nec alus ho currad. Unde partas et hac
pte in favrz nrz tu miltad. Ad lz uz R, vetz
afstrave smptz ee 3mutalz, ut logr D. Agsius,
sive n ee fbtz mutaoi, ut logr D. Thas, vetem
tz screve smptz ee mutalz. Uus e qadmody
calor n e mutaliu in frigiditz, lt fbtz caldy i
mutale in frigidy, ita vetas n e mutalis in fal
fitz, lt aeus vus i mutaliu in auz fz. Unde
vetas n e fbtz mutaoi, et aeus le, qi mo vus
p vetz mo fus p flsitatz denomad. Sud calor
n e fbtz mutaoi, et fbtz lud, qd mo caldy p
calorz, mo frgdy p frgdtatz dnomad. Hni ato
rite m anti allatz in pdto fu xcipde fit, et
9ga nada.

Sectio. 3.

Utz ppões de Futo ɔgnti habeāt dtatā vetē, aut falsitatē.

981 Dubiū hoc nō pce-
dit de ppoĩbg de Psnti, de Pterito, de Futo nsio,
aut impoli; certū mē ē qd oes pditas ppoes here
dtatā vetē, aut flsitē, sive eē l dtē vas, l
detrē fas. Pcedit itq de ppoĩbg de Futo ɔgenti
tā absto, qā ɔcrēto, de qbg ingrit, utz habeāt de
tā vetē, aut flsitē, sive an sint l dtrē veræ,
l detrē falsæ? Si ðfas hæc qd psui dignitas
postulat erodāda foret, plra ptractāda essent cir
ca Futi ɔtingentia, cca Libertē huāg, et cca. di
vinā Psciā. At uz hæc altioris sint ɔsultati, re=
licta Thogis psoru discussione eā hic tm tradem
qb a Phis nostri ɔdignū æstimat. Ppo igit de fu
to ɔgnti dit la, qā enūtiat de futo xtā in tem
pore ɔgd pnilg. Si lz absta enūtiat dit de fu
to ɔgnti absto, ut Pe cras peccabit, Si lzlo
algâ ɔcrēto ɔfferent se hente ad ɔcrētū enūtiat,
dit de futo ɔgnti ɔcrēto, ut si Pe audiet con=
cionē ɔverte.

982 Sit nra in ðfate dr: Ppoes de futo ɔgn
ti tā absto, qā ɔcreto sit, l detrē vē, l dtrē flsē.
Pat ½ l potius 1° dmostrat 2° argto Thologico

ex qbq Sacrq Scrq tstmoüs abste- istat, Dq certo et
infallit cognre futa sgntia tq absta, qq sdionata.
Qd futis sgntibq abstis suffiat lud xpti Dni Math
c. 2 vers. 39: antqs Galus cantet, ter me nabis.
Qd futis sgntibq sdiotis suffiat lud Luc. Cap.
10 vers. 13: vae tibi Corozain, vae tibi Beth
sayda, qd si in Tiro, et Sydone facts fuissent
virtes, qb facts sunt in te, olim in Cilicio et
Cinere poenitq egissent. Ex qbq sic: go Ds ab
aeterno certo, et infallit cognovit pectq Dni Xri
abste futq, et Tirioru, Sydoniuq poenitq sdiote
futq: go pectq D. Xri fuit ab aeterno abste
futq, et Tirioru, Sydoniuq poenita ab aeterno fu=
it sdiote futa. Atus sgnq rao e, q si talia ob
ta perpendissent sdtrata qad futuos, ln futu
onq, n fuisset ab aeterno in Do scia, qa certo,
et infalit cognret altq id dtre abste futq, et altq
id dtre ~~abste~~ sdiote futq. Unde h efficacius
argtq efrat: Ds certo, et infalit cognit qdbd ob
tq sgend id dtre absta futq, l id dtre abste
n futq. Atqui, Ds certo, et infalit cognit qdbd
obtq sgri l id sdiote futq dtre, l id dtre sdi
ote n futq: go qgbd poo de facto sgntia tq
absto, qq sdiote eit l dtrate va, l dtrate
fa: go. Qd 1a sgai: obtq cuibd pditq qois l dtre

e futu, l dtrate n e futu; et ab eo, qd res de
trate c, l dtrate n e poo dtrate va l poo
dtratem fa dl: go Maris rao e, q a Ds certo
d infalibil cognit obtu wsbd pois de futo con-
tinti dtrate ee futu l dtrate n ee futu: go
obtu pdtaru pois l e dtre futu, l dtrate n
e futu.

983 Rd Aureolus apd Dz Monya de scia
Di Dpta e V3 Sne 1 nu 5, Dz n scire detra
te re tals ee futu, nq dtrate ee n futu, et
fu qdtrate, qdpend d dsjnty scire ee futu, l
n futu. Doctra hec, q, teste Monya fidei
oppit d naali raone impgat 1: nq ex la infert
Dz mentiri revelando detra peccatu Anxpti
et futu v.g: q a logred q a mentu, qz ad mu
q a mentu logrd qi sciens dtrate, qdpend, d
dsjnty Lru cras pcituru, l n pcituru, afa
vid dtrate, pru cras pecturu. Impgat 2: nq
ex la infert, Dz n plus scire eca futa con-
tingtia, qo qbet stultisimo ho q a Ds fu scire pe
tru vg cras pecturu, l n, qd qbet stultissimus
ho n ignorat. Impgat 3: nq ex la infert, nlq
in Do dari pscia eca futa cogntia: q fu in
lo dard scia eca. licet dsjnty e, l n e futu, qd
qz dsjnty n e obtu cgnis, et abstr, d simplit

nsig. Atque futuri contingentibus abstrahi.
389 Futuris autem contingentibus conditionatis revelationem uti vitiosioribus Theologi, quos citat Alarcon in 1a parte tract. 2. Disputat. Cap. 2 num. 9. circa futura contingentia conditionata dari in Deo cognitionem, non certam, et infallibilem, sed tantum conjecturalem, et probabilem, et hoc deduxit ex pluribus sacrae Scripturae locis, in quibus Deus de futuris contingentibus conditionatis loquitur per voces dubitationem denotantes, quales videlicet forsan, forte, forsitan. Contra hos est Impugnatio 1a ex D. Hieronymo in verbis Jeremiae dicente: verbum quodcumque forsitan majestati Dei non potest convenire, sed nostro loquitur affectu, ut liberum hominis servet arbitrium. Impugnatio 2a ex D. Augustino tractatu 31 in Joann. ubi, qui citatur, inquit; quod dicit forsitan, non dubitat, sed increpat ... dubitationis verbum quod dicitur ab homine dubitante, qui nesciente, cum vero dicitur a Deo non est verbum dubitationis, cum Deum nihil lateat, sed dubitatione arguitur infidelitas, non opinatur Divinitas. Impugnatio 3a: negat dari in Deo cognitionem imperfectam, et cognitio conjecturalis, et probabilis circa futura contingentia conditionata est imperfecta. ergo. Major est generalis, et minor ex eo constat, quod cognitio conjecturalis, et probabilis est mera opinio, conjuncta semper cum aliqua dubitatione.
386. 2o, Ad 1o 2o argumentum philosophi

losophico: qa ba a l n e: go pecty Pri v. gr. l e abste futy, l n e abste futy: go pectu Pri l a sdiote futy, l n a sdiote futy. Utra q oga lega e, in nlo m tempore psnti, preri to aut futo dat mi z r ee, d n ee ciusdz rei. Unde nly dat mi z r extrea hec, Pru cras pecabit, Pru cras n pecabit. Nq z r ista, si Pru cras etiad pecbit, si Pru cras etia n pecbit. Mo sic: si pecty Pri e dtrate ab ste futy, poo, qz id afad, e dtrate va, d po o, qz id nad, e dtrate fa (idz de pecto Pri sdiote futo d de poby afava, d nava ad psy tratis dicidy e) : go poes de futo sgnti tq absto, qs sdioto sit l detre v, l detre falsz. Huc q spectad lex lia tribus priy: Sileo craones vers, sit qbadmy d rei: ab co, q d res e, l non e poo va, l fa dic, qory ty ex lib 1o Perih, ly atq ex lib. 9 Mphz defieml. Vgd: ex duby poby stoiis alta e detre va, d alta e detre fa, d poes tq Prei cras pecbit, Prei cras n pecbit, d tq, Si Prei audia sciony, suertd, n si Prei audiad sacry, suerted, sit poes stories: go in cetros pos storia ry dnario, alta poo e dtrate va, d alta e detre fa: go poes de futo sgnti tq absto, qs sdionato sit l detre v, l detre falsz.

980 Debiū, partq vel lūer priq qdbd
ē, lnēst accipī qdtrate, d xfusse cca. rei sgn
tei futai. Vnd & pobq dtorijs cca. rei futas
sgn neutra ē dtre va, l detre fa, d qdetre fy, d
sfusse. Doctra hec ppqd 1o: pecty v.g. ngt ce
suspensy ab ei, d n ce ptempe futo; d si
parla vel lūe priq aupred qdtre, d sfus
se cca. rei sgn futai, pecty mere suspnsy
ab ei, d n ce ptempe futo: go. Mar &
eo pstad, qd si pecty mere suspnsy ab ee,
n ee ptempe futo, pecty ng ee, ng n ee
p tempe futo, qd impla. 2o: pecty l detre
e futy, l dtrate n e futy: alogi ng ee, ng n
ee ptempe futo, qd impla; d & pdtis pobq dto
rijs alta dtre afad pecty crai xfury, d id fsy
alta dtre nad: go & pdtis pobq dtorijs alta e dtre
va, d alta detre falsa. Eodq mo dsuly e de po=
nibq sdiotis.
981 Nota, alud ee qdtraq, d xfusionq fcere
re & pte nrq conis, d alud ee qdtraq, d sfusioq
fchere & pte rei cogtq. ly e vq, qa nos fcireń
valemq qq ng ps hus dsntis Dru pecabit, l n
pecabit, s dtre va, l dtre fa. ly a fy, qa pecty
Dri & pte sua n pt ee suspnsy ad ee futy, et
n ee futy. Rao a pri utrusq e: ng qllus

nosti hed miy zr cong dtre afantz, d dtre nan
tz cong, pecty Dri ee futy, si udelt ste suspen
dad ab utraq cone, sz q head cong dsjintivg. At
& pte pecti Dri nly dad miy zr ee futy, et
n ee futy. Nota zsf, alud ee pos ee verg,
d alid pos ee certy. Rao, ga ad Dz vgritz gd
obty alqa raoe cognad ab hente pong. Unde &
supoe gd Dri pecty re psa crai i futy, poo
ta Drus crai pecabit, e dtre va, ga obty psu
se hed sid s pos enutiad gd sufit ed i vera,
(gd e ly noatis ntz s illz iognimd, obty psu
se here sid s pos enutiad, adq ado nsurnicu
certi de psu vcte, imo formidz hemd de veri
te psi opotz. Iq lt certo sciamd & dabz pobz
itorijs de futo sgnti altz ee dtre vg, d altz ee
dtre fz, nescimd tem fere semp, gg ng & psi
i dtre va, aud dtre fa. Sid psumd certo scire
pos hanc algus ho e albus, ee vg raoe alcu
dtrati hois albi, e sil nsure gisng i le detrus
ho albus, gi lg vericad.

288 Dicei 1o. si pori de futo sgn
titz absto, gs sdioto cend l dtre vg, l dtre falsg,
cotio dna de pecto futo Anxpti vg ee dtre va;
d h impla: go. Pad mir: si cotio de pecto fu=
to Anxpti ed dtre va, pecty Anxpti ed nsy, d

n librum; et h implet: ergo. Maris rao est, qua conito
divina de peccato futuro Anxpti debere va esse ans
inferend neo peccatum Anxpti, la qua pota, peccatum
Anxpti non potest non poni: probatur bene, et nego valet
ab et anti, Deus cognit Anxptum pecturum, ad hanc
consequentiam ergo Anxptus peccabit: ergo. Dhorum et Oratorum
Principes hoc argto ducti negarunt scientiam futurorum
contingentium liberorum, et lo, ut hoes facerent liberos, fe
cere sacrilegos, ut loquitur D. Augustinus de Civitate
Dei lib. 5 Cap. 5. Nil ominus plures graves
DD existimarunt, cordatos los viros defensum acti aut
scientiam debere de futuro contingenti tamen absoluto quasi ideo nto
patrum defendisse contra Epicureorum sectam. Videsis
illum lib. 1o Dhisycorum cap. 8, et istum lib. de fa
to num. 68.

989 Ad argtum suoque, sive bes leg a Thegis
cum Boetio, et D. Anselmo excogitari possit, antecedens alia,
alia contingentia. Potentia ans est la, rao vis Potentia libera
sive Voltas potius ordinata prouts ad operandum est indi
ferens in actu 1o proximo ad operandum, et ad non opera
ndum, quae quidem potentia ans dicitur potentia indifferens et libertatis.
Unde tamen operao quam non operao pota sub hac potentia
anti est sed libera. Potentia cognitivus esse la, rao vis potentia
libera, sive Voltas, potius opraone, et ipsis, quae nego o=
peraoes aliqua nego consequuntur, potest sub pere potentia si=

multatis n opraonz sjngndo n opraz uz opraoe,
aut ea, q° nsso opraoz sseguit, uz naoe psory.
Hqc poa qy Chimaera s nq dat, nq ad libertz
rqs. Doq. anti opis nssitas ans, q° in eo stit,
q° poto actu 1° pximo uz oibq sprijs, d pre
quitis ad opradu voltas n s jdeprons, ad utruqz
libertis extras, d dtrata ad unu, q° qd nsse
tas ans libertz tollit, adq ado amor, quo
voltas Beati Dy psequr, n e liber, q pr ussi
oq beastiq voltas i dtra expte actus ti ad huj
modi amorq. Doq sgnti opis nssitas sgnt, quqs=
tit in pso xcitio libertis, qd libertis xcitiu dic
nssitas, q e jpatile mpte uz sui raone: q°=
bd m, dy e, nsse e ce id, q° e. Dic sgiens,
q srit x libra dtraoe voltis. Unde nssitas sgnt,
qa voltas, dy opra, n pt n opari, n evertit li
bertz, q supoo opraois e ant libra volti, d ab
psa ant evitalis.

990 His ita dsa argti mari no mirz,
ad uu raoz no marz, uu anexq raoz di- coteo di
na d pato futo Anxpti detre va ad ans q fren
nsso nsnte sgnti pecty Anxpti, laq pota, pec
ty Anxpti n pced n pi poa sgnti, sdo: et ans
jfreri nsso nssite anti pecty Anxpti, laq po
ta, pecty Anxpti n pced n pi poa anti,

no adjnctg marii paog. Sit Scia, sive cotio di=
na de pecto Anxpti futo infert nslo, n nsli
te anti, et sqnti pecty Anxpti, q a pri ad
talg cong Dng jg pecty Anxpti erat futg ex
libra Anxpti dtraone; si m Anxptus n ee
pecturus & sui libra dtraone, D' n cognret
pecty futy Anxpti. Doctra hec desumr & znu
mis SS PP. tsmoijs, qb late fatad Dr Mon
toya de Scia Di Dp. 33. Stne 2, & quibg
decdo ictas hus poni, ido res vided a D ut
futa, q a res e futa; d flitas huj, ido res e
futa, q a res vided a D ut futa. Accipe tsmo
y D Hieronymi in Cap 26 Ieremie, n m ex
eo, qd futy e algd fut Ds, idcirco futy e, d
q a futy e Ds novit.

991 Instas 1: cotio dina de pecto
futo Anxpti e ab æno, d pecty Anxpti e in
tempe futy: go cotio dna de pecto futo Anxpti
antecedit pecty futy Anxpti: go cotio dna de
pecto futo Anxpti e nslitas ani: go nla e su=
bti. 2o: go Anxptus pt libre falsificare cong di=
ng ad pecty futy esus tratg. Solo ign, q a Anx
ptus hed pog anty ad n peccady. Ad lg ulg
dslo anti, D lg sqnt: go cotio dna de pecto futo
Anxpti antecedit anteceda, d prite temporis

pecty futy Anxpti, ido: antecedn, et prite ca
alitii, no tq, et lq 9g3. Sui e, lt cotio dina
de pecto futo Anxpti i pror. prite tempis
pecto futo Anxpta, pecty tq futy Anxpti e
prius tali dina cone prite caalitii, sive ca
alite obua, et loga, qq stit in verisavo hac
poii adfativy, n ido pecty Anxpti e futy, qa
quidet a Do ut futy, et ido pecty Anxpti p=
vidit a Do ut futy, qa e futy. Unde coller
cong ding de pecto futo ee ant impedily, sed
et ant impedile pecty psy futy. Nq hni
segr obtis crety pstare algq influxy uy, et
phy in cong ding, et sy volty crety here
pcq qurtg, ant impediq, et ant dtraug conci
ding, gati ssct futy ut prius cone dna prite
calitii obvg, et logg.

992 Ad lq no 9g3, cui adjncta,
pbao n ugd, qa qd voltas hea pcq antz adn
peccady e qd ant ad oq vino suppoq pi peca
re, et posit n pecare. At & supoe qd se dtra
tura i ad pecdy jq 9gn e impotent n peca
re, et tunc Ds hd cong de pecto. Si atz voltas
n eet se dtratura ad pecdy, tunc Ds n hered
cong de pecto, et de n pecto Anxpti. Unde
Anxpts, sive voltas Anxpti nygs pt libre fal

ficare cong dng ad pecty futy ipsius tratam,
q̃a nunqß fit zingre uz huisni cone divina
n pecty sive naoz pecti= ttus q̃ instq ficonq
insbis: Anxptus libre peccand libre verifi̅d, sive
n flsicad cong dng ad pecty futy ipsius tratq: go
Anxpti fit libre flsicare cong dng ad peccaty
futy ipsius tratq: go nla e q̃ zstq futio. Rao eq
sqq e, q̃a libertas ad unq dtoriq e libertas
ad altq dtoriq, hoc atq ctrea dtoria fit, fal
ficare dng cong ad pecty Anxpti futy tratam,
n flsicare dng cong ad pecty Anxpti futury
tratq. Ital ant: poo pecti Anxpti e vericao, si=
ve n falsificao conis dng huis: go libra poo pecti
Anxpti e libra vericao, sive n falsificao. li=
bera huis conis dng: go Anxptus libre pecand, li
bre vericad, sive n falsificad cong dng ad pecty fu
ty ipsius tratq.

993 Ad q̃ zstq instq no ant, ad ms
baoz cso ant d sqnd: golibra poo pecti Anxpti, dc,
si poo pecti Anxpti i libra sqnd & supoe huis dng
conis, sdo: si poo pecti Anxpti n i libra sqnd &
supoe huis dng conis, no lq, d lq sqß. Ad flsificadq
git sud etq ad vericadq lq cong dng rqs, q̃d psu=
pad la cotio dna supota atq la cone divina; sq
Anxptus n e poend pere, l n pere pecty, d e li

bere détratus ad peccatum pondum pro tempore futuro
a[illegible] sequentia la supposita conditione divina, Antichristus non po=
tentiali falsificare, seu non falsificare legem divinam con[illegible], et
[illegible] détratus ad legem non falsificandam, seu verificandam. Et
sicut supposita sta conditione divina Antichristus est sequentia necessitatus
ad peccandum, ita etiam supposita la conditione divina Antichristus
est sequentia necessitatus ad non falsificandam legem, sive verificandam.
Solum hoc concedit dicendum, quod Antichristus est antecedenter potens
peccare, et ideo libere peccabit, et non est antecedenter potens falsi=
ficare legem con[illegible] divinam, cum necessitas haec sit pro[illegible] ad [illegible]
gendum non peccatum cum la divina conditione, et ideo non falsi=
ficat, sive verificat legem con[illegible] divinam necessario sequentia, et non li=
bere.

222. Dices: hoc sit Antichristus [illegible] cras non peccabit pro=
ta, Antichristus cras peccabit non erit hodie vera; et Antichristus
potest non peccare cras: ergo praedicta propositio potest non esse hodie
vera. ergo praedicta propositio non potest esse hodie determinate vera.
Antecedens ultima ergo est legem, nam propositio quae hodie est de=
terminate vera, non potest non esse hodie vera; praedicta atque propositio
potest non esse hodie vera ergo. Minor est certa et major
[illegible] constat quod propositio quae hodie non est determinate vera, non est
[illegible] [illegible] hodie in vera, quae [illegible], et [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; propositio atque quae hodie non
est vera, est [illegible] [illegible] hodie est vera: ergo [illegible]
peccatum crastinum Antichristus non est hodie détratum ad esse cras

tinu, ergo prodita propositio non est contradictoria. Antecedens vero est probatum:
Deus non est hodie determinatus ad peccatum crastinum. Utraque
vero: Deus est hodie indifferens ad peccatum crastinum;
ergo peccatum crastinum Dei est hodie indifferens ad esse crastinum:
ergo prodita propositio hodie est indifferens ad veritatem:
ergo prodita propositio non est hodie determinate vera. Ad argumentum
2um contrarium, dico minorem: Deus prius est potentia ante non pecca
re cras, concedo: est potentia consequenti, nego minorem, et distinguo con
sequentiam: ergo prodita propositio ante est ante non esse hodie vera,
concedo: est consequenter, nego consequentiam, et consequentiam nego. Atque consistat ad re=
gao argumentum propositio
99 Ad consequentiam vero dico antecedens: peccatum crastinum
Dei non est hodie ante determinatum ad esse crastinum, concedo; con=
sequenter determinatum nego antecedens et consequentiam. Distinguo consequentiam antecedentis propositio:
Deus non est hodie ante determinatus ad peccatum crastinum, concedo:
consequenter determinatus, nego. = Ad consequentiam vero dico antecedens: prius est hodie
ante indifferens ad peccatum crastinum, concedo; consequenter indifferens,
nego antecedens. Distinguo consequentiam: ergo peccatum crastinum Dei est ho=
die ante indifferens ad esse crastinum, concedo: consequenter indifferens,
nego consequentiam. Distinguo consequentiam: ergo propositio est ante indifferens ad
veritatem, concedo: consequenter indifferens nego consequentiam et consequentiam. Prodita
ergo propositio ante potest non esse hodie vera, sicut Deus ante
potest non peccare cras. Et sicut Deus non potest consequenter non
peccare cras ex suppositione, quod ex sua libera determinatione pec
caturus sit, ita etiam prodita propositio consequenter non potest non esse hodie

vera & suppone quod Deus & sua libera determinatione
creaturas peccaturas ... Doctrina haec clarissime explicatur
in praesenti ... Deus peccat, qui aliquid omnino
... vera, peccante Deo, ac ... n...
esse vera; nisi quia verificatur ratione alicuius determinationis antecedentis ...
se tenentis ex parte actus liberi: si quidem talis determinatio tollit
libertatem; et quia verificatur ratione determinationis cognitionis, ... se
tenentis ex parte actus liberi: si quidem talis determinatio non tollit
libertatem. Hic observa, hanc doctrinam ... applicari posse
... conditionatis, quod stare potest, sive Deus peccaturum
... creaturas, sive non, ... adeo est ... ad
veritatem vel falsitatem ... ad veritatem determinata. Hoc ...
... de ... de peccato futuro Dei, quod sta=
re non potest, nisi Deus determinate peccaturus ..., quia est ra-
... ad veritatem determinata, ... adeo non est ... ad
veritatem, vel falsitatem.

996 Dices 3: futura cognita non habent esse
determinatum in causis, neque in se ipsis: ergo futura cognita
nullum habent esse determinatum: ergo ... quod ... futura cognita
verificantur ... habent determinatum veritatem, aut falsitatem determinatam: ergo.
... 1a antecedentis parte, ... neque in se ipsis ... tempo-
re, in quo ... quod ... versatur ...:
... tempore ... ... quod ... versa-
tur, ... antecedentis ..., ... primo cognitionis ...
... Ut ... de futuro cognito sint determinata

vg n̄ reqt qd psary obty head eē p tempore, in qo pss pferunt, & sufit, qd psary obty head eē p tempore pr colg psary imstato, p tempore videlt futo. Sqadmq wpoes & p terito sind dtre vg n̄ reqt qd psary obty head eē p tempe, in qo pss pferunt, & sufit qd psary obty head eē p tempe pr colg psary imstato, p tempe videlt ptito.

Controversia. 5.
De Discursu Mentali.

In lib. De Prov. & Doctori, lib. Ethic. lib. Elenc. Phys de Discursu dssuit. Pluma ad pssy spectantia dedimd in Summis dtroa 2. qb restand in psti breoir tradend.

Disputao Unica.
De Na, Prietabg, & Effectibg Discursu Mentalis.
Qstio. 1.
De Na, & Prietabg discursu mtalis.
Sectio. 1.
Discursu mtalis explad, & duba algaica. pssy enodand.

222 Discursu mtalis pr abqg. & silung

ad dscursus localis explicand. Unde sicut discursus localis est motus progressivus, quo aliquid de uno loco in aliud transit; ita discursus mentalis est motus progressivus, quo intellectus ab uno judicio in aliud transit. Discursus mentalis ab aliquibus, licet non proprie, dividitur in formalem et virtualem. Ille est, quando plures enuntiationes constituit, ut Deus est homo: ergo est risibilis. Iste est, quando una enuntiatione discursui mentali formali equivalente constat, ut, quia Deus est homo, est risibilis. Discursus mentalis, de quo in praesenti agendum nobis est, sic definiri aut explicari poterit, Progressio intellectus ad unam enuntiationem ex deductione alterius prohibitam.

998 Dubitatur, an discursus sit solus actus, vel sit plures actus signati, vel sit utrumque simul constitutus? Respondeo, constitui ex utroque simul. Probatur: non intellecto solo antecedenti vel intellecto solo consequenti, non intelligitur progressio intellectus ad unam enuntiationem ex deductione alterius prohibitam; atqui intellecta sola eiusmodi progressione intellectus, etc., non intelligitur discursus: ergo non intellecto solo antecedenti vel consequenti, non intelligitur discursus: ergo sit utrumque simul constitutivum discursus. 999 Objicitur primo contra. Minor probatur et probatur discursus definitio. Maior a paritate ladet: nam sicut non intellecto termino aquo, vel non intellecto termino adquem, non intelligitur progressio alicuius ab uno loco in aliud, sive transitus de uno loco in aliud: ita etiam non intellecto antecedenti vel consequenti, non intelligitur progressio intellectus ad unam

enũtiaons & drace altius phitz, sive thitus d
una enũtiãone ad alg= Dices 3a: discursus
gerat scig, d opioz; d Scia, d Opio sit Tnes:
go discursus gerat Tnes: go discursus n constuit p se
nes: go. D marg: discursus gerat scig, d opioz habi
tuales, sda: actales, sbd: discursus zadequẽ sptus,
sdo: adequẽ smptus, no marg. Discursus gerat habi
ty scientify, d opinaus, & quo nil 3a Nos.
Scia, d Opio actales sptz p Onibz scientifa, d
opinava, ut argtz 3tpit, gerant a discursu, n ade
quẽ smpto, d zadequẽ smpto ab ante numz in
lo su, d eo mo, go postea dicemd. Dq, Scia,
d Opio actales screue smptz gerant, sive ca=
ant in gave caz, n xcz, d zcz a discursu, ga
tenus hic zllty actali scientz, d opinantz de=
nominat-

999 Dubiz bz, an discursus nro constuat p se
enũtiaonz; garz duo tz, sint ans, 3az, 3qns,
l an una enũtiao p se ee ans adeqz? R, ucz
enũtiaonz posse ee ans adeqz ut videre lt in
discursu toz oi ho e al: go Pnus e al: sinli
libz. = Dubiz 3z, an 3o j esr 3o? R, tnz
n ee esr tnz. Rao q idz aius, qi in uno di
scursu e 3o, pt ee in alo sllts zadeqz ans,
ut videre lt in arato, hic ho e Rex, gi in h

oppositu Philippus 5 e Rex, et Philippus 5 e hic
ho: go hic ho e Rex, e ergo, et in hoc: hic
ho e Rex; et Philippus 5 e hic ho: go Phili
ppus 5 e Rex, e ant. inadeqt. Ratio a priori
hec dotry e; q. lt. anus A, qui e ans frale
hic, et nunc detred gllty ad anus B, qui
e filius ergo. anus tz B, qui e filius ergo pt gllty
otrare ad anus A, qui e ans fle. Quadmyi ve
tas la, qb e obviz ognd, pt gllty novere ad
vitz lz, qb, e ans obvz. Ubi obsa, nrq replico
ng n loqui de one reduplivc ad tali, et de
one pfavc tali, sive de anu lo, qui hic, et nunc
infrt, et anti, qa nobis dubiz n e, ong redupli
vc ad talz ee esr ong, lt ergo pfavc talis i
acidalis ergo. Ad nobis dubiz n e ptz albz re
duplivc ad talz ee esr albz, lt prius albus, p
pfavc talis i acidali albus.

1000 Dices ergo: si ergo
n ee esr ergo, oppositu n differ ab agravato plriz
judiorz; et h dici ngt: ao. Ratio maior, quia si ergo
n ee esr ergo, jg 3a mentis opratio n differ esr,
et sic paenes numrz e 2a secunda mentis opratione.
Probat: maior claritas, et certitudo onis e pri cssalis, et
zea: go ergo e esr ergo. Iga, sadd: qa eo pso, qd maior
claritas, et certitudo onis i pri cslis, et zea, e pri

est alio, et ipa dependa ab lo, sine qo ngt habere tale claritz, et certunz, et a quo veluti a prio, et rguito depd la claritas, et certudo: go Sbao hui ique, qa illtu ngt here cons eventz, v.g. istz Ds exit, qn pcedat in pso ani, a quo talis aiu sug hauriat claritz, et certunz. No arguti maioz, ui adjnta pao n ugd, qa dsursu n e ntuz p agratz jdiorz, e dit esse psz, raoe ui i pgressio illtu ad unz judiz x dbraone altiue phici. Ad xpraez pso anti x sne psave ssta, no ngß. Ad hui paoz pso anti ns ngß. et psu adjntz paoz, qa aiu le Ds exit pt heri ab illtu, pcednte sola apprehensione, qe movgad psz illtui ppnad.

100.t Dubz 2, an so bead pt attingre obtz adegß pssarz? R, n dbore sv adgre obtz adegß pssarz. Sbao, qa lt algdo sv adgad so obtz adegß pssarz, w vidre lt in silogo to. ois ho e al; et Drus e ho: go Drus e al, qa Drus e ho, et ois ho e al; so tz algdo pt n adgit obtz adegß pssarz, go ita sadd: x anti salso pt pterri sequend vz, w vidre lt in silogo to, ois ho e hilis; et Bucfalus e ho: go Bucfalus e hilis; adgi sgns hui silogi n ed vz, lt sv adgrd obtz adegß pssarz, w vidre lt in silogo to, ois ho e hilis; et

Bucephalus e homo: ergo Bucephalus e hinnibilis, quia Bucepha=
lus non e homo, et omnis homo e hinnibilis: ergo quando aliquando sunt alicui
non adquirit obiectum adaequate comparatum: ergo. Dices 2a: quando habet
sunt adquirere suum motum, et motum omnium e obiectum adaequate
comparatum: ergo. Distinguo maiorem: quando habet sunt adquirere motum suum in
terminum, concedo; extra, nego. Distinguo minorem: et motum extra omnium
e obiectum adaequate comparatum, concedo: motum suum, nego minorem, et
consequentiam. Dices 3o: intellectus habitus principiis, habet omnia requisita
ad eliciendum consensum, quibus sunt adaequat obiectum adaequate comparatum: ergo
intellectus habitus principiis elicit consensum, quibus sunt adaequat obiectum ade
quate comparatum: ergo. Prima consequentia legitima e, nam intellectus e causa, sive
vere propria ratione, quibus operatur id omne, quod sunt proxime opera
ri. Nego antecedens: nam ad eliciendum consensum requiruntur apprehensiones
suasivae de eo quod consensus ita se habet, quia ita se habet proxi=
mi: simulque apprehensiones suasivae possunt intellectum de
ficere, etiam habitus principiis. Dices denique: si consensus sunt non adqua=
ret obiectum adaequate comparatum, nulla daretur ratio ob quam consensus sed
potius dissensus, quam possibilis: sed non e dicendum: ergo. Nego maiorem: nam
sit nulla datur ratio intrinseca, daturque ratio extrinseca propria actui, quae
e consensus, quod scilicet intellectus a principiis illustratus et earum
obiecto tangitur et movetur et consequenter determinatur ad consensum, non autem e
converso.

Sectio. 6.

Utrum ad Dialecticam requiratur cognitio reflexa de veritate
illationis?

100 b Bonitas illaonis stat in connexione antis cum cognti, sive in la raone, vi cuius ans rgt ee vis, qn cum i etiam cognto. Dubium non procedit de ione recta, certum mo ad discursum rgri cons rectum de bita illaois; qa cum qlltus pr possias assentire Dni recte cognit, dari qd(?) tm connexionem, qs e illaois bonitas. Procedit qii de ione reflexa signate tali. Dico 1, ad discursum mtalem ex raoe talis non rgri cons prie reflexum de botate illaois. Cotio prie reflexa de botate illaois erit la, qs ad connexionem antis ptis cum cognti ptis tret, qa pr mc qlltus supra suos acs reflectit qo regr ad cons prie reflexum. Dicti rao: ad discursum ex raoe talis sufficit, qd qlltus motus, et determinatus ex movo Dni ad Dnm tead, et ad hoc non rqr cotio reflexa prie de botate illaois; go. Mir cstat: nam ut qlltus motus, et dtratus ex movo Dnis ad Dnm tead, non rqr cotio trata ad connexionem antis pralis, et applicao movi Dnis. Dico 2, ad discursum ex raoe talis non rgri cons imprie reflexum de botate illaois. Cotio imprie reflexa de botate illaois erit la, qs ad connexionem antis obvi cum cognti obtivo trad. Dicti rao: qa ad discursum ex raoe talis sufficit, qd qlltus head cons movi ad eliciendum Dnm, et ad hoc non rqr cotio imprie reflexa de botate illaois.

go. Mir. stat, ng. jlltus super cognit movy ad elicidz ony s. Asas, cy s. Asas cognat identy extrcitaty cy mio, aut dstog extrcitaty in mio, quy gdz idntas, d dstio c movy ad elicidg ony.

1003 Di-
ces 3a ly dicty: ans fle assumr ut miy ad 3fren-
dg ony: go utilitas antis flis bet pcogni; et utili-
tas antis flis stat in botate illaoii: go botas illaoii
bet pcogni. D ant: ans fle assumr ut miy ad 3fe
redg ony, gdo assumr ut ans, d x 3tentione
frali onis inferedi, sdo: gdo assumr xcite, eg
xcite miy ad 3fredg ony 3fredg, no ans, dogs.
Lg admy n rgs gd voltas pt 3tdat amare, ut vol
tas amat, ita n rgsr gd jlltus pt 3tdat dscur-
rere, ut jlltus dscurrat.

1004 Dices 3a ly dicty: saepiss
me accidit, gd edobg hoibg idz ans hentibg alter
elicit, seus alter, ony; et x eo hoc pvit, gd alt
reflectat, seus alter, sugra 3nexog antis obtivi
cy sgnti obvoi go. Ista mari, no, mirz. Ng id x
eo pvit, g alt pfecte cognat, seus alt, Asas ob
tivas. Obi obsa ad dscursg algdo posse regri cons
reflexg de botate illaoin hoc atq pvit n x dis
iarste ut tali, et x obscurite antis, l jlltus tar-
ditate, l peculiari me difficulte. Instbis: parla

illativa Ergo eque, et eodem modo signat inexiogantium obviationis obvo signti, ac particula causalis Quia; et particula causalis Quia ratione sui tendens adgit Inexog antius obviationis obvo sgnti, ut stat in actu to, Quia est al, qa Deus est ho, et ois ho est al; ergo particula Ergo ratione sui tendens adgit inexog antius obviationis obvo sgnti: ergo. Nego maiorem. Nam particula causalis Quia signat signatum inexiog lg, adeoque ado causalis dicitur vera, l falsa. At particula illativa Ergo sit signat exitum Inexiong lg, adeoque ado illativa dicitur, non vera, l falsa, et bona, l mala. Hoc posito ex eo stare bene, quod particula causalis Quia potest reddere sui signis, quod vero est illa sola particula Ergo. Unde hic solum denotat possitas obviatis cum moveri eius Dnis.

Sectio. 3.

Ingenium genere Anis in causa Delusionis.

Vos 5 ... tus assertus:
neque anis sle, neque anis obviationis est causa physica efectiva Dnis fra lium. Pbatur 1a assertio primo: actus illtus non est ca physica efectiva altius anus illtus, ne id in nsy ex algo capite. et nla est nsitas, ut anis sle in ca phica efectiva Dnis slis: ergo anis sle non est ca physica efectiva Dnis slis. Pbatur ba assertio primo: prexissime aicdit, quod anis obviationis non extat, et quod ponat Dio slis; et quod non exitit neque est ca phica efectiva Dnis slis, neque ca physica efectiva

xtre bead, ut cad: go ani obiy nygß e ca phe 116
effectiva Inis flis. Aliis sgug rao; ng ido ani
obiy ed ca phe effectiva Inis flis, g idrgrcrd
l x raoe anti obui, l x raoe Inis flis, hoca
ute ita n e: g q n xtit ani obiy, n e caa
phe effecva Inis flis. Itz e ani obiy, d. spra
lis pit: go. Dices pa lg ptz afrii: illtus n pt
pxime dng elicere, gn pcedat ani fle: go ani
fle e caa phe effecva Inis flis. Ista anti, no Igß.
Lt m. ignis n psit pxime calorg in Dasso pe.
re, gn pcedat aplao igis ad Dassiz; aplecao tz
igis ad Dassiz n e ca phe effecva caloris in Dass
so: go filli. Dices ry pa ands ptz: ani fle e pgalis
pfeois uz Ine fli: go e ca phe effecva Inis flis.
Qb anti, no Igß. Lt m una ana ralis i pglis
pfeois cu ala ana rali, una tz ana ralis n
e ca phe effecva altius ang ralis: go filliter.
Dices dy pa ands ptz: ani fle gerit vices spei
impsse reptavg obti Inis flis: go ani fle e caa
phe effecva Inis flis. No ani. Spes m impssa
reptava obti antis flis e etz spes impssa repta=
va obti Inis flis, gdo obtu antis flis zidit pt ob
tu Inis flis. Et prea g pt ista spes impssa ob
ti Inis flis pt illtus here alg propriam sp
ecies.

1006. ly afrty: ans obvy e ca mova &
ca dnis flis: Lai afrty hoi: caa mova &ca
e ta & ga pta uitalis gtolis movd ad opmo
ng ponedg. & & anti obvo gtolis movd gllos
ad dng flg pondg: go. Lai mir: & eo gtolis
movd gllus ad dng flg eliedg, qa grrogatus
reddend p la ponedi raone; & gllus rogatu rd
dred p raone dng flg pondi ans obay, ut vide
re e in acu to: go Lrus e al, g a Lrus e ho, et
ois ded al. Vgo a parite: ido botas finis e
ca mova &ca eleonis miory, g a rogatu gare
amamus mig, reddind p raoe botatg flii: go
felix. = ly afrtg: ans flle e calitas mova &
ca dnis flis. Lai afrty: id, mio go cogit
caa mova &ca dnis flis, e calitas mova &ca
dnis flis, & ans flle e id, mio go conit caa
mova &ca dnis flis: go. Mar e certa: ng caa
mova &ca n movd, ni id cogta. Unde ioto cas
movis &e e calitas, e ricitg movedi. Mir &
tris istad, & ga e lega. Vgo a parite: ioto, mia
ga botas finis id pota movd vobg ad eleong
miory e calitas mova &ca eleonis miory: go
felix. Obsa ans flle dici etg expleong flg, 2a
p Rtg apla gllus movig ad ing flg.
1007. Ex dictis

cottes 1. ani sle dicere aliqq prits re Iclusio-
nes slis. Rao: qa ad Iclusiz regsr. qd illtus ad
uniq. cnutiaong. tscad x Itrace altius priitz.
Ceriy huismi pritas rigose loqdo n e pritas
ny e bg pritas gali nq. q e pritas aplica
nis caz movq. x cq. qq reduir ad Ins caz eqi
entis uii pria e pritas ng. Cottes 2. pritatz
lq. qq dit ani sle ru Inis slu, n e pritatz
tempu, q nla dat rao oo qq illtus requeat
ans sle, Ilz Ing elicere. Certz e qd plsa slis
1a. spirtz Mar. inct e pr tempe Ine sli, x h
atz minime deduit illtz aste Iimplit n
pole ani sle Ilz Ing sil elicere, e in h, su ai=
riyedus Lhus qdo dit. illtz n pose plra cogta
ri, lt hitu plra scire pi: d pos marz ee tem
pe prz Ine. Cottes 3. Ing sls w hitz x p
lis huic candi certuz, I clavitz, ac hed Iintz
plsary slis. Rao 1i: qa s plsas sles huisnd a
pla obtz movz, qd pinde bet inicare Ini sli
rotz sug certuz, aut qalitz. Rao 2i: qa auus le,
qi e Io. slis, plsative, e sdy le Imptus pt
ee certus, lt ani sle i thz gale Wsta in argu
tione ta: ma 1a pt, laprialit. ectre, ineorpa
lbrialit: go ma ta ezquit rlit a pa. ltra=
lt imm. Cottes 2, qd qdo Angus Magr

a Dº excit diversis, quia ad his reqs successio, non longr et successione temporis, quia nulla ratione est diver sis reqs, et de successione, sed constat his continua ratione enutriationis ab alia, quod omnino reqs ad diversis fieri, et quod Dº repugnat, atque adeo in Deo non dari diversum fieri, et virtualiter ad summum.

Sectio. 4.

Utrum Deus necessitetur ad actiones ad conclusiones.

Nota, necessitas aliquid esse quoad specificationem, quoad exercitium aliquid. Necessitas quoad specificationem est illa, ratione cuius potentia, licet possit se suspendere ab operatione, non tamen potest oppositum operationis ponere. Sic voluntas quoad habet sive conspectu bonitatis, habet necessitatem quoad specificationem ad amorem, quia licet possit se suspendere, vel omittere amorem, non tamen potest odium amoris oppositum ponere. Necessitas quoad exercitium est illa, ratione cuius potentia, attentis ijs, quae se habent ex parte actus vel proximi, nequit non operari: sic ignis passo disposito applicatus, habet necessitatem quoad exercitium: quia attentis ijs, quae se habent ex parte actus vel proximi, nequit non operari.

Prob. ... his alteram: Deus vel recte dispositus necessitatur quoad specificationem ad diligendum recte. Quod attinet habitus habitibus, prius, omnes homo est deus, et Deus est homo, vel ...; intellectus cognitum ... e contra ... cum ... ab ... non potest elicere ... eam ...

utroru̷ʒ g̃r se: go hitus l̃is psius ʒlltu̷s, med̃ contratus quad̃ spẽ ad oñʒ; affaug identi̇s utrorum g̃r se: go. Ans ẽ certũ. Ans ẽ certũ. 1.a sequa, q̃ga rquĩs lege deducund̃, sadẽ ẽ lo Drio pẽ. se noto, quã sit eadẽ uni S.o, sit idẽ g̃r se, ẽ hoc dici ẽ oĩ; sic m̃ ʒlltu̷s hitus l̃is psius elicia ẽ oñʒ: go Drus n.o ẽ al singrd affaorũ identi̇s utrorũ uy uno S.o, naoq identi̇s utrorũ g̃r se, dird ẽ n.o dird ẽ oĩ. idẽ ptũ. Neutũ atũ accidre pt n.o ẽ defecu petravois plsiarũ, qai ei rite ptratas sugit: go hitus l̃is psius ʒlltu̷s n.o pt elicere acuy nantũ identũ utrorũ g̃r se = Dices: si psiũ sint tũ paleis, pt ʒlltu̷s ẽ [illegible] plsiarũ elicere auy oriũ rectũ. onis: go. Dani: si psiũ sint tũ paleis, ptʒlltu̷s in su dio plsiarũ, Dc, sdo: in su spoto, no and, et sed. uius ẽ: mera onis palitas sũ esuit, qd ʒlltu̷s pt semp dijntire obto psius, n.o atũ, qd ʒlltu̷s pi singre tales dsiũ uy psiu plsiarũ, ut sustare videt q.rri asrti paone, qẽ ted sive psiũ eventes, sive mere palis sint = Insdis: in su spoto plsiarũ paliũ pt dari apphnsio event poonens salsitũ sgntis: go in su spoto plsiarũ pt ʒlltu̷s, Dc: go nũa ẽ lutio. No ani, q.a ñ si ped dari la apphnsio event poonend, siʒ psiũ n.o eend paleis, uy

3ultus ngad here essiai ad vai, qdo Dsi sup
nit event, ignis ut sy.

1010 Resp. asrty. Dsq recte dis

potis nu nstand 3lltus gad xcitus ad ling rectus.

Fad asrty: hitis essis recte dispotis 3lltus nu

med nsatus ad elicedg ling rectg: go. Fad ani:

ido hitis essis recte dispotis 3lltus merd nsatus

ad elicedg ling rectg qa 3lltus i poa nsa, que

potis oibs erguitis ad oprady, ngt nu opari; d

hec rao opty zladet: ng cis 3lltus i poa volta

tu ibjeta, ung & ergitis ad oprady e, gd nu

pdiad a Volte: hitis atq essis recte dispositis,

pt 3lltus a Volte impdiri, l dirte p nolions

ogntis, l i3dirte p hoc gd voltas ad ala obta 3=

lltus ostrahad: go.

1011 Dices: ad 3lltus elicd ling nu 3di=

ged volione Voltis: go 3lltus nu pt impdiri p no=

lions Voltis ad elicdg ling: go nla e asrti phao.

Ugd: si Ds nu scurerd phe us ione ad eduog ca

loris, ignis nu ped impdiri p nolio Voltis di

vins ad eduog caloris; d voltas nu scurrit phe

us 3lltu ad elicdg. ling: go 3lltus nu pt impdiri

p nolions Voltis ad elicdg ling: go nla e asrti p

bao. Ro arguti anti psrty & ling event, nou=

trgg ogl. La ing appui dniuui 33ed ad nalit

operadum volitione reali voluntatis, et tamen in operando

potest impediri per nolitionem realem voluntatis. Datur hic exemplum

plari potest exemplo canis, qui non solum blanditijs

Domini ad comedendum, et tamen ut comedat bene abstinet

minis ad correctionem deterrentes. Ista tamen ma

nifesta sunt miri, non negatur. Disparitas. Dico, et ignis

non sufficiunt esse aliquid extrinsecum, a quo peritur caloris

productio, consequitur vero et voluntas sufficiunt esse (scilicet,

intrinsece) aliquid extrinsecum, scilicet angelus, a quo actus

voluntatis peruire debet. Unde licet Deus in hoc casu non

possit impedire per in mediam nolitionem caloris productio

nem, de quo pro nunc non curamus; voluntas tamen potest

impedire actum Dominus per meram nolitionem, licet physice non in=

fluat, scilicet ut voluntas in actum Domini.

1042 Dices recte licet vo=

luntas possit impedire applicationem obiecti, non tamen potest impedire quod

potentia visiva videat obiectum sibi applicatum. Dices, licet vo=

luntas possit non amare electionem mihi, ad supposito hoc

amore, sibi electionem mihi impedire non potest: quo similiter.

Ergo et Philosophiam Doctorem 2o cap. 10, illogicum explanans per

hoc verba, cum oratio, in qua qui dicitur potius, aliud (egit) nisi:

quo quaeritur recte dispositam expandit consequentia quod excitatur ad

dictum rectam. Illo argumentum ante non negatur. Ad hoc disparitatem

est disparitas. Potentia, quo magis est realis, eo magis vo=

luntati subiicitur, ut bene notat Caytanus. Unde licet

poa visiva, pota obti aplaone, ngead a volte impdiri, poa atq illtiva pota obti aplaone, pt. a volte impdiri. Raō agri huis dotre e, q. a voluntas valde dependet a poa illtiva, et fere nil a poa visiva. Unde ad pceoq volti rqs, qd pi amovere poq illtivq a cone obti psi aplati, lqq ad ssiraoqs alicus obti avocare, ne Voltas sq psit se vicere qa obta nsio ab illtu pota. Ad 2q paritq a dispartas. Amor efax eleonis e actus, qa voltas se drad ad talq eleonq. Unde poto amore lo, n pt voltas sbi impdire p acq optq eleonq mq. At vo hitis psis recte dispotis pt voluntas impdire tnq, qn opred va dbaonq alqq ab qa pvientq. R ad Uq, dhq bere illtqi, et ssequone nsa qad lqq n atq qad xcitiq.

Questio. 2.

De Effectibq Dscursus mntalis.

Lectio. 1.

Sciq, Fidem, et Opinionem exponit.

Effectus

dscursus mentalis intellectus apelantur Dno le, q b &
assis recte dispotis zfrent, d uz Pro p ee vel
sciensia, l. de fides, l. opinava, inde e, q Stia,
Fdes, d Opio effectus discursus mentalis intellectus extimantur.
Istad & dictum nz V8 fiug ee cons certz, i e
ventz p dmostrar aigtz aut etz p se nota.
Hac dsione explicatur tz sciamiata, q zmia.
Ipa e cotio certa, d cucnis hita sine discursu
& sola terminorum apphensoe. La e iotio certa, d z=
venis hita & mio algo p dscursy. Git scia,
n zmia, d miata, q q in plarg exprimitur bdee
certa. Certudo flii, q b e stra, dri sola certudo s=
tad in inexoe zca acus cu obto se hente sicut p
esz enuntiad. Inexio ta acus zee pvit a mo
speciali, d peculiari tendendi in obty, ab hita, sece
efecive, l. Specie, d move a suo movo. Di=
xi certuns esse itre in inexoe zca acus, q a ad
certuns esse n sufit, qd acus s vai, nq qd ob
ty n sio se head sicut p aus enuntiad, et insup
rqsr qd obty & se, d ab zo inectad uz obto,
ita se hente. Dix uz obto se hente, sicut p esz
enutiad, q a si acus n s vai, certus nqaqz ee
porit. Vi pditz inexois z ultus acus certz heni
ota fmit vetati adhed, eu n posit de la pru=
dn votare, si videlt reflectad supra actz, vel

supra obtum, vel supra principium efficiens, vel supra principium movens. Unde ad certum simpliciter non sufficit quod intellectus adhaereat objecto absque formidine: siquidem haec summa adhaesio stare potest cum falsitate, ut accidit in Haereticis firmiter, vel obstinaciter potius adhaerentibus suis falsis dogmatibus. Requiritur ergo quod praedicta firma adhaesio sit ratione connexionis cognitionis actus cum objecto se habente sicut per ipsum enuntiatur.

1012 Certitudo alia est metaphysica, alia physica, moralis alia. Certitudo metaphysica, quae sola absolute et simpliciter appellatur certitudo, est connexio actus essentialiter cum existentis, obtum se habere sicut per ipsum enuntiatur, sic metaphysice certus est actus quo judicamus, totum est majus sua parte. Certitudo physica est connexio actus naturaliter cum existentis obtum se habere sicut per ipsum enuntiatur, sic est physice certus actus quo judicamus, album esse visibile extra. Certitudo moralis est connexio actus moraliter cum existenti, obtum esse sicut per ipsum enuntiatur, sic est moraliter certus actus quo judicamus, Romam esse extra. Insuper supra memorata debet esse evidens. Evidentia supra certum actum addit claritatem ratione cuius intellectus taliter obtum percipit, ut illud quasi videat: evidentia siquidem obti est quasi videntia obti seu obti visio, et adeo clara, ut nec ex prudenti dubitatione locum relinquat. Evidentia eandem divisionem

ſpatiu ac certudo. Aliu obsa 1º dſcrimen iter
certum, & evidq in eo itre, qd certudo gnri
pt in aiu obscure obtz, pente obtz, adq a=
do non rapiente, etts ad astz, nq excludente ysu
dnte, dbtaoz, aut formidz de opto, ut vidre e
in aiu sptci Dnz. Obsa 2, vetz, certum, &
evidq posse n mutuo in aliq seprari: nqda
e aiu, qi nq certus, nq evens s; dar aiu cer
tus, qi evens n s; adeo n dar aiu evens, qi
certus, & verus n s; nq dar aiu certus, qui
verus n [illegible]

1015 Dq sua miata bd e p dmostraone
acquita. Dmostrao e silogius, in qo e pssia
icertibz evidens inferi cqa, sive dr evens.
Dmostrao ala e a pri, ala a postori, & a dco
mianti ala. Dmostrao a pri dar qdo res p
caz, p alqd se tenens ex pte caz, l p radicq
mphq dmostrar: ut qdo p solis extq dmostrar
exta Lucis, l p alrale risibilitas. Dmostrao
a Postori dar qdo res p effectz, aut qasi e=
ffectz dmostrar, ut qdo p Lucis extq dmostrar
solis exta, aut p risibilitz alrale. Dmostrao
a dcomitanti qdar, qdo res p id, qd n e caa,
nec qsi ca, nq effus, nec qsi effus, dmostrar,
ut qdo p obvq dscioz dmostrar dsitiz obtivz.

Hic obsa 1, dmostraoq rei p cauq primq, aut radicq primq apelari a quid; dmostraoq atq rei p cauq rotq, l quasi cauq l effq, l quasi effectq, d a ɔcomitanti apelari Quia. Obsa 2, dmostra oq apelari perfectissimq, si in la 1a passio p effq dmostrad de subto adequo; apelari atq perfectq; si ita n accidat.

2a Thesis. Fides e judiq hitq propt dicentis atoritq, d tsmoq. Hic e prte subti, uni fides het rgst atoritad, d tsmoq. Atoritas stad in sinto, sive ɔplexo e scia, d veracite loquentis ɔsltante. Nq raoe scie ɔstad sdiq logntis cq rebq, de qbus logst. Et raone veracitis eiusd externa loqutio ɔstad cq sdio interno d e utroq ɔsltad qd loquo afsq meread. Tsmoq stad in testificaone externa, qa logns alteri manifestad res, qbq fides astadae. Dic. e Atorita, d Tsmoo ɔsltad adeqst fidei moq. Fides ala e dina, n dina ala. Fides dina e la, qe hed pr Dei tsmoq, d Atoritq. Fides n dna e la, qe hed pr Crq Atoritq, d Tsmoq. Fides n dna ala e Angica, huna ala. Fides Angica e la, qe hed pr Angi tsmoq, d atoritq. Fides huna e la, qe hed pr hois atorts, d tsmoq. Rurs, fides ala e ɔfalis, falis ala. Fides ɔfalis e la, qe falsiti subee n pt, d talis e fio

dis dna. Fides fallibilis e la, qua falsitati pt. sbee, et talis e fides n dna. Dg, fides ala e dscursi-va, n dscursiva ala. Fides dscursiva, qua etjmi ala nuncupat, e la, qua p dscursu flg hic, v.g. D ty, qodqd Ds dxit vy e. et Ds dxit, se ee Trinu; go Dy ee Trinu vy e. Fides n dscursi-va, qua etj gmia vocat, e la, qua p dscursum flg n hic; et sic, ut mit docent Thogi, credimus p fidz Atorte Di drevelaoq; qa us hufmi oboty i ty credibile, in qy nra fides resolvit, igr n credr pr alyd, et pr se qy p assensu gmiaty credy e.

10 [] Opio e jdy gravi gnixy fuente et n certum e lo. Ani ad opioz vgr fuenty grave, lud filt go hoes doctos, et prudntes movere pt ad alsy. Cottes l. opioz ad errore, et suspicione dif= ferre, qa tq error, et suspicio absq gravi funto ocipiunt. Cottes l, opioz n bere didi in improbals, et pals; qa impalis wpote qi gravi n nitr funto abste, et Simplr n e opinio. Cottes 3, ad opioz rgiri, qd funty grave, cui pa gnitr n s sufient ad cer tuny gerandy, l falty, qd ita pona ut n s pxime potent certuny gerare. Rao e, qa ut actu quo maera Opio, pt spati dicbiz, sive formido de verite opoti, atq adc opio mit apelat acus for=

midolosus & vete stii opote. Formido dividit in radal, et esal. Formido radalis stit in esse actu opinavo ii hito & fiunto gravi certum n gerante. Formido flis stit in acu, go statius reflectens supra opios, et esies fiunty dbtad, et velut timed, gd res alit se head: talis e acu te, forsan fallor. Ad opios git rgs formido radalii, ga rgs gd & fiunto gravi falibili head; n atz rgs ad lg formido flis. Stii notady 1°, ad opios rgri ggdg pig valtis afectios, gg ad lg zlltry zellined et ctred; ga s mova ad asy opinavy n tolit zdsra zlltus ad asy, et dsy. Notadis 2, pose dari duas opioes, gg gr se oponand et sit eque palai sind; ga ad opios n rgs vetas, et fiunty grave, et p utrag edios pte pt dari grave fiunty. Notady 3, opios pose didi in zmig, et miatg. Opio miata: e efectus silogi Topici, sive pali. Opio zmia e idiy s se pliy pale. Notady 4°, nq Scig, nq Fid, nq Opios pose ee efecty silogi Sophistici, licet vdilt in go & anti aparend vo zseri sgnt erroneij.

Sectio 2.

Vg qind zingi in eods zlltu aius Scia, Fidei, et Opinionis circa iz dem forliter objecty?

1048 Ad ꝯnte. dsatꝫ potius supposy e, q̄ ꝑ= oadꝫ posse ꝯingi in eodē gēltu hitus Scię, Fi= dei, e Opinionis cca. idē fr obtꝫ, q̄a credi n̄ ꝑt q̄d statꝫ ac Baptizato Dho hitus Fdei supnalis esiendr ꝯfreuand siue pereund hitus Scię d Opino nis q̄os acquisitos habed cca. eitꝫ contrȧ Dr. Afons git dsai, sꝫ pcedit de acbꝫ Scię, Fidei, d Opionis, q̄i cca. idē fr obtꝫ versend. Sqdē dbtari ngt posse ꝯingi in eodē giltu acꝫ Scię cca. Dꝫ cencum, acꝫ Fdei cca. Dꝫ Firmꝫ d acꝫ Opinis cca. idntꝫ vticꝫ nꝫ ꝑr dna atruta. Aliu cta i nra D ꝑ tꝫ D Bona-tura, Nonalibꝫ, Exim, e pbꝫ aliis, q̄os citatos legit Dr. Opton Carleton D 3a Logꝫ hic lª qª alqos Thostas, d Scotas q̄os rmiad ñcr Granado trac 2 d Fide Dpae ; ꝑt ꝯingi in eodē giltu acus Scię, Fdei d Opinionis cca. i= dē fr obtꝫ. Ead nra Dº: ꝯintiō acꝫ Scię, Fdei, d Opionis cca. idē fr obtꝫ in eodē giltu nꝫ ex pte ob ti, nꝫ ex pte motorꝫ, nꝫ ex pte giltu, nꝫ ex pte ꝑ= torꝫ aiꝫ reqgd: go. Iga e lga. Et ans ex sluo= ne argorꝫ, q̄ꝫ in nrꝫ Dnꝫ adduend ꝯstabit.

1049 Argues 1:

opio asrt cꝫ formidē: go opio n̄ ꝑt ꝯingi in eodē giltu cꝫ Scia, q̄ꝫ hꝫ formidē expellit, nꝫ cꝫ Fi= de dina, q̄ꝫ expellit grdntꝫ formidē: go. D ani:

opio afrt seu formidis radalis, ado: sus, no ant
e igai. istad sutio et dictum ny 606. istad eciy
e D. Tha in 3. D. Itoe 31. Ine. 3a aro. 1i. D.
tuenuila 1a ad 2y diente: opio, et Scia, qq
n sit seu idis mus (nisi pc seu idis movs) et seu
dirsa, et ido possit eis sil: go xta D. Tha opio, et
Scia de eodis poss singi in eodis zlltu, adqi scia
ngt stare cu formide radali: go opio pt stare abs
q formide sli: go opio n afert seu formidine
formalis.
606. Argues 3. n minus opunt claritas, et
obscuritas ru eusdis zlltu, qq lux, et tebrs ru eusdis
aeris, et implad luce et tebras posse singi in eodis
aere: go implad claritas et obscuritas posse sjungi
in eodis zlltu; adqi claritas, et obscuritas sjungrent,
si in eodis zlltu singrent actus sciz, et Fdei. go z
pla, qo in eodis zlltu singant actus scib, et Fdi.
Mirr Apt, rao e, qa Scia e cotio cla, Fi-
des atq e cotio obscura. Ugdi. n minus opunt
certudo, et zcertudo ru eusdis zlltu, qq mors, et
vita ru eusdis hois, et implad morte et vita sju
gi in eodis hoe: go zpla certuns, et zcertuns sjn
gi in eodis zlltu, adqi certudo, et zcertudo sjun
grent in eodis zlltu, si in eodis zlltu singrent
Fides, et Opio: go zpla Fidis, e opions singi in

eodẽ c̃ttu. Miriũ ſbptẽ rao ẽ, qª Fides ẽ eotiõ certa, Opiõ atqª cotiõ ĩcerta. ~ argtũ marg. n̄ minui opꝑẽ claritas, ẽ obſcuritas nava ru eiusdẽ c̃ttu, qq lux, ẽ tebr̃ ru eiusdẽ aeriũ, idõ: claritas, ẽ obſcuritas pova, no marg, ẽ iſa miri, ẽ ignd: qõ ꝑpla ſjngi in eodẽ c̃tty claritẽ, ẽ obſcuritẽ navẽ, idõ: claritẽ, ẽ obſcuritẽ povẽ, no igiẽ. ẽ ſbptẽ: aqi claritas, ẽ obſcuritas pova ſinge rend in eodẽ c̃ttu, ſi, ẽ; idõ: claritas, ẽ obſcuritas nava, no ſbptẽ, ẽ igas. Hai oadẽ dſtoe ꝑcipezẽ ſſt ꝑgentiẽ poei. Pariter qũ datẽ n̄ tenend; qª Lux, ẽ Tebrẽ, Mors, ẽ vita privatiuẽ c̃ſe opꝑend: nq Tebrẽ ſſt nao Luciũ, ẽ Mors Vitẽ nao. Unde nq ſuſtinẽ ꝑſit ſjngi in eodẽ ſbto Lux, ẽ Tebrẽ, Mors, ẽ Vita. At võ obſcuritas aiusdẽ Fdei n̄ ẽ nava, ſeu privativa, ẽ ſſ pova: Et ĩcertudo aiusdẽ opiois n̄ ẽ nava, ſeu privava, ẽ ſſ pova. Lª ẽ na aius Fdei n̄ ẽ ꝑpelere claritẽ ab c̃ttu, ẽ c̃ttui n̄ truere claritẽ. Et ẽ naa aius Fdei n̄ ẽ ꝑpellere ab c̃ttu certunẽ ẽ c̃ttui n̄ trueere certunẽ. Unde ꝑſit in eodẽ c̃ttu ſjngi claritas ſciẽ, ẽ obſcuritas Fdei, certudo Fdei, ẽ ĩcertudo Opiois.

10. 84 Argues 3º M. Hozes; qi parc conad nrq ſnẽ ſbei dgnationẽ ꝑpois

Vtq zv. dgnatai a SS. D. N. Inocentio 11.
qoo dgnata asud fides supnals stare iis formi
de de revelaone, et nra 2º asad fides supnals
stare iis opio, qs seus asert formidinis: qi nra
2º sbe damnaoni vtq qoñ dgnatq ab Ino
centio 11. go. In tis si loquu e irrectur, debad
ni sstare hai more: et nra 2º asad, fides sup
nals stare pose iis formide de revelase; hq
atq mir. a nobis nad, qª 2º nra id n asad, nq
id ex nra dne 3sern pabit, d mlta minus de
mostravit (ut pose legs M. Flozer). Dinde ipsa
mari, D mirq: et nra 2º asad, fides supnals
stare iis opinione, qs asert seus formides sup
na: radals, sbd: radals de suo obto, atto pusse
movo opiois, ido: qs asrt stiq formides radals
de revelase, aud de uo obto, atto movo fdei su
pnalis, no mirq, d qsß. D stio ultiori xplaone n
gdiged.
10 Vb Argues 2 ex D Dlo ad Haebraeos cap 11,
Fdes e argts n aparnts. Ex D Ggorio in hid
ioanis Dª vidisti me Thoma credidisti diente,
D Thomas aliud vidit, aliud credit. Et ex eod D
Gregorio ibid Fdes n hd merits, ubi huna rao
pbet xperimts. Et D Agstno diente Fidei est
credre, qd n vides: go. D atoritq D Dli, fdes

e argtu n aparntiu s mouy Xi ido: sa
la moua, no. Istio aud eglao hec iottgit
e. Apostolo ibidem dicente, X exta Di ee nsq
ad isticas; et ty exita Di pt cued, siue p'lag
cogni xta Apostolus ad Rom Cap. 1: inuisibi
lia eni plus a Crea Mundi s ea, qs factast,
ita spiciund. Ubi ubi lud sspiciunt euidam
scis sgad. Area, Xes dit ab Aplo Speradary
sbtia rery, et etz e timedary sbtia rerum:
go hic lt. Xes dicad ab Aplo Argty n aparn
tiy, porit etz ee Argtiz aparntiy, l rasoe altius
aeuu, l rasoe altius moui. D lg D. Gregorij au
thority. D. Thas alud uidit, et alud z adegui dsty
credit ido: et alud adque dsty credit, no. D. Gre
gorius sy assit, D Thomg n adequie idg uidisse,
et credidisse, et plus credisse gs uidisse: sgs ui
dit hos, qi amortuis resurrexit, et credit ee
Dy zmortaly: uidit hoz, et hoz, gz udebad, ere
uidit ee uy Dy. Ea D Grcorij atortas sic a
D. Bona-tura expit: gdo algis uult credere, n
q. D. dixit, dga pt experimto, aut rasoe naali
cognouit, equita ee, l sty gdo e ita dispotus, ut cre
dre n uellad, ni rei uety alnde ssperty herd.
Atortas D. Agni ita pt zrptari: fides e cre
dre gd n uidei s mouy Xi, ido: s ala mo=

ua nego.

Ad 2um Pro hoc alorg argtorg obla t. rao ng, ob qq Beati cr. Xria n. iend fiz. n. ee

Qa aüi fdi na fua repgd singi ug visione beatfica, Lga D. decrevit n. dari fg ni in vi atoribg. Obsa l, aug opinavg n. sufflucre ad Ag aui fuentissui, ggui fpiog lui snead. Qsadmy gra accidalis n. sufflluit in agto Dno ad Ag gre sbtialis unoii, ggui ista sfiog li= ui snead. Rao a gti e; ga gbd ex lis actibus gsta effectg flg dre raou, adg ado nlu, sufflluit. Obsa 3, aug opinavg n. gstare gstu ee frmit ob= to adhaventz, d n. ido impdire, gd gttu frmi li adhcead obto f. aug fdei. Unde gltu hendfll fiug, d epiog eritnta frmus ad dbtare n. psit et obto. Intellectg ig hentg fll fliz, d opiong agte sparabli Homi colyng catena ferrea fll, d filo tenuissimo ligato: In ga hypoti filu n. gstad hoi ee frmit colyng ligatg, d n. ido impedit, gd ho colyng frmit alligatus s f. colyng ferreg. Obsa 2, gd lt Agn. remisly oprari ngead ad g lg Agnti robstoris, ug Atela parva gsuminare ngead ad g lg Solis, hoc tg ex ao pvit, gd talis oprao n. depedead a libra volti dvaore. At vo n. ita evit, gd oprao a libra volti dvaore

dcz d. Unde ug actus Fidei, et Opinionis sint operationes a libra voltis dtrace dependentes, inde fit quod movere remissy Opinionis pt movere, et care ad ??? movi rectoris Fidei.

Sectio. 3.

Utrum idem actus Intellectus pt esse sil Scia, Fides, et Opinio ru eiusdem fr obti?

1082 Sit nra 1°

ug DD Arilda, Izgrdo, ipton, et Decido, plurimis ?? ?? ?? ong Thoary, Rotary ?? seq, quog nulli ?? nrii ?? tuend, idem actus ?ttus pt esse sil Scia, Fides, et Opio ru eiusdem fr obti. Pat nra 1°: idem actus ?ttus ru eiusdem fr obti pt elici et movis Scia, Fidei, et Opionis; et hujsmi actus ?ttus est sil Scia, Fides, et Opio ru eiusdem fr obti: ergo. Mir e certa et mar ??? qd e ~~certa~~, a parite lade ? ?ione argtory stabit: idem actus voltis ru eiusdem fr obti ug. actus Voltis imperand eleemosyng pt elici et movis Charitis, Obedig, et Misericordig: ergo similiter. Iga a parite ugd, et ani stad in ??? actus Voltis imprante eleemosyng ob movy placendi Do summe diligibili, ob movy adimplendi preceptz, et ob movy sublevadi miserig Pauperis.

1083 Res

dend alqui, pdita Voltis actu posse adeque, lu

sicut quire a qood et qditus movis: ng osciente go
bd et lis, e uno thy smente, adhuc qditus voltus
aus smerd. Unde qdbd et qditus movis e suffiend
adeqss ru aus Voltis qdicti. At vs n ita se hend
mova Sig, Fdei, d Opios ru aus zlltue. Ng
qobd et lis osciente, lt duo ala smeand, n s-
merd aus ~~voltus~~ zlltus, qi supit aus Sig, Fi-
dei, d Opios. Unde qdbd et lis movis Sig, Fi-
dei, d Opios n e suffn adeqss ry aus zlltus.
Atn advy sic adsus nrg dny argtand: l tria lamo
va Sig, Fdei, d Opios spund uny movy adqss,
l qdbd et lis e adeqss movy? R hy: go eliue u-
nus aus zlltus, qi e thy opis. R hy: go eliend
tres aus zlltus, gory alt i Sca, alt Fides, al-
t opis. Reps to hic parity nrg n sgngit: qd lis fau
le ostor: qditus aus Voltus supit aus Chartis, Obe
dig, d Misericordg; d osciente movo placendi Do symé
diligili n smed Chartas osciente movo adimplendi
qcepty n smed Obedia, osciente movo sublevadi mi
sirig Pauperis non smed Misericordia: go qdbd
e lis movis Chartis, Obedig, d Misericordg osciente,
lt duo ala smeand, n smed qditus Voltus aus: go
nla e Dspartas. Atn in advios sic suy argtum
vegued: l tria la mova Chartis, Obedig, d Miseri
cordg spund reny movy adeqss, l qdbd et lis est

adeqũ movy. Si hy: go elit unus acus Voltatis,
qui l e ttz Chartas, l e ttz Obedia, l e ttz Mi
sericordia. Si ly: go elitur tres acus Voltatis,
quorz alt i Chartas, alt Obedia, alter Mise=
ricordia.

Ad 66. Ad argtz: qui R, tria la mova Spei,
Fidei, et Opionis spere uny movy adeqũ ru lius
acus zlttus rlit smpti, et qud e talis dratus
asius zce, e fr adgend tria la mova. Sed tria
la mova Chartis, Obedis, et Misricordis spunt
uny adeqũ movy ru lius acus voltis rlit smpti,
et qud e talis dratus acus Voltis zce, et fr at=
tingend tria la mova. Et in h su qdbd ex lis
movis ru acus utriusq zlttus, et Voltis n e ade=
qũ. Att vo qdbd ex lis movis Spei, Fidei, et Opio=
nis e movy adeqũ ru lius acus fr sumpti, sive
sdz stalitz psi movo correntz. Sut qdbd ex lis
movis Chartis, Obedis, et Misricordis e movy a=
deqũ ru lius acus Voltis fr smpti, sive sdz sta=
litz psi correntz movo. Hni acus le zlttus zce,
et fr adgnd tria la mova Spei, Fidei, et Opio=
nis e utulit et equaled 3x, et qdbd ex lis mo
vis e movy adeqũ ru stalitn cuiusdz acus, qb
tali movo corread. Sut acus le Voltis adgens,
et zce tria la mova Chartis Obdis, et Mise

ricordię ē utulit, sive equaliter ex, et qdbd et
liis movis ē movg adeqt ru salitis ejusd aus,
qb tali movo corread. Ad atq A sufficiat ut gditus
aus zlttus ī sit Scia, Fides, et Opio. et n ttq O=
gio facile a parite sadet: ng id asy sufficit ut
gditus acus voltis ī sit Charitas, Obdia, et Miseri
cordia. Sedit go movg Scię v.g. dici adegty
ru lius aus zlttus, n ga se solo pt movere ad
taly dtry asiy zce et ex adgnty sit tria la mo
ua Scię, Fidei, et Opiois; et ga se solo pt movere
ad asiy vatis obuę
to. 6)		Arguis 1: igiad endz aus eo sit
librg, et nsy; et si idz aus zlttus ead sit Scia, Fi
des, et opio, ed sit liber, e nsus: go imglad endz rag
ec sit Fidz, et Scig: go. Mir ex eo sta, qd aus le
zlttus, gi ed Fides sit et Scia, dependeat a pia affec
tione, et imperio Voltis, adq adeo ed liber, et sil mo
vy Scię nstared zltty ad asiy, adq ado ed nsius.
Sa mari, no lg mirus pt, et et lg ptz adjnt
bais: et sil movg Scię nstared zltty ad asiy gā
pcise asius ē vetis obuę, sdo: nstared ad asinsy
ex movo Fidei, no. Intellectus giz movo Scię cca.
etg D. lt nstatus mead ad sbtię hus asius Deus
extit, sive lt ostatus med ad asintiedy gdity
vetati; n tz med nstatus ad taly asiy hendy

ex motivo Fidei, quia motivum Fidei, nullatenus nititur

conexum ad consentiendum credendis, veluti per Dei revelantis au

thoritatem. Unde actus, licet, qui sunt ex Fide, et Fides, ca=

dunt sub voluntatis libertate. Altera diversitatis ratio: quia stante

motivo Fidei, si voluntas non deteret conexum, poterit poni ta

lis assensus; et non poterit poni talis assensus ex motivo Fidei:

ergo quod actus, qui hic, et nunc ponitur, non sit perfecte Fidei,

et etiam Fides, provenit a libera voluntatis determinatione. Hoc ex

plari potest exemplo infirmi ad molestias aegritudinis

perferendas nitentis, qui tamen libere potest illas ex motivo

Patientiae, vel Charitatis, vel alterius Virtutis sustinere.

1028 Ar

guitur 2. actus elicitus ex motivo evidenti est vel sit firma

adhaesio conexus obiecto, et actus elicitus ex motivo probabili non

est vel sit firma adhaesio conexus obiecto; et implicat eundem

actum esse vel sit, et non esse vel sit firma adhaesio conexus ob

iecto: ergo implicat eundem actum elici ex motivo evidenti, et ex

motivo probabili: ergo implicat eundem actum conexum esse Fidei,

et opinionis: ergo Ista ta maris parte, non licet. Quia id actus

in firma adhaesio conexus obiecto, [illegible] quod conexus, ex

aliquo motivo sic actus ita firmiter obiecto adhaeret, ut obtinere ne

queat de obiecti veritate, neque ab obiecti veritate dimoveri sub opta

argenta, quod haeret conexus ratione licet actus, qui sit ex

Fide, et Opinio vel simpliciter, quia hujusmodi actus vel Imperfectus

Fides est, et firma adhaesio conexus obiecto. Unde verica

ri n pt. de hujsmi aue, qd n i rlie frma adhoesio zttius obto.

1029 Arguer 3: 2o Ecgs dbliorg ptg: go aue zttus clitas & movus Sciq, Fdei, d Oppionis, abste dsimplie ad ttg Oppio, qa Oppiois mo vq cu alijs debilius: go. D ani: 2o Ecgs dblorg ptg: qb talis i & gere suo, odo: qb talis n i & gere suo, no ani, d Oppi. Sus o: pars & gere suo e la, qb se sola n sufit ad Png sb raoe asius vetis obug elicied. Pars atq, qb & gere suo n i, e la, qq lt sit cu alio ad eliedq Png iuravat, tq se sola sufit ad Png sb raoe asius vetis obug eliedq. N lq, d isto mo se hd qdbd & tribq movus Sciq, Fidei, e oppiois: nllq m e p se & gere suo pars, adq ado lt movq oppiois i cæris debilius, acus & tribq lis movus clitas n a sq Oppio, d etq Sia, e Fides. Doctra hgi & pld in & plo aus voltii, qi n e sq Msricordia, d etq Charitas, d Obedia. Hac cadq & plaone qui pcedq e plogß lud, Beny & integra raa, malq & qouyq dfectu, qd qdq logr d integritate zstpante ptibq: qb tales sint & gere suo.

1030 Arguer 4: ido realitas, d irralitas ngnt singi in cadq rlie entate, qa sit difb privative optq, d difrntib

Scię, Fdei, et Opioīs sīt privativē oppa: go eiusm dī
sīt Scię, Fdei et opioīs nqm jungi in eads rlīt en
tate: go. Psd mir: dīffa Scię ē certudo, et cla
ritas, dīffa Fdei ē obscuritas, et dīffa Opioīs ē
jcertudo: at certudo, et jcertudo, claritas, et obscu
ritas sīt dīffę privativē oppę: go. Dīsa mari, no
miręz, ad cui paoz dīsa ta marīs pte, Dlg: at
dīffa fidei ē obscuritas qad movęz, omiv: qad obtęz
no lg miris ptę, et Detz Zg: dīffa opioīs ē j
certudo qad movęz, idv: qad obtęz no Zg miris
ptę. Dmirę, at certudo, et jcertudo qad obtęz,
claritas, et obscuritas qad obtęz sīt dīffę priva
tivē oppę, idv: qad movęz no mirę. digß. Dīffa
Fdei ē cū actęz hitę pr dicentis Authorę.
Unde fi ad hoc rqrere go l Atortas l Psmonęz,
del utrusq, obscure pona, go a riulis Fhgis ne
ga, fides dird obscuritę qad movęz, iz go jponit
go fides n ecedat esse claritę hitę et movo Scię.
Sile dīffa Opioīs ē cū actęz hitę et fiunto gra
vi, et n certę et lo. Unde opio dit jcertum
qad movęz, iz go dpit go opio n ecedat esse
certum hitę et movo Scię. Unde dīffa actus
solius opioīs ab aliis gi fil is Scia, et opio hęc ē:
uterq actus ē ve, et prie opio, go uterq ē cli
ritu et movo gravi, et n certu et lo. At vero

tus ē pove ȝ certus, d obscurum, ga n̄ h̄d unde
ptiip d certius, d claritz, ē q̄ ȝ certus, d obscu
rus tz gad obty, q3 gad movy. Ius atz n̄q
ē pove ȝ certus, n̄q obscurus, ga lt x movo o
piou n̄q certus i, n̄q clarus, ist tz certus, d
clarus x movo Scię, est q̄ ȝ certus, d obscu=
rus gad movy, n̄ gad obty. Insuf, tus ist
verē radalis formidolosus, ga eliiē x movo
n̄ respndnte firmitatz in asy, d alnde n̄ dit
algz fralitz, qb ricda gd ȝttus supra mo
vy reflecten dbtd de obta. Ius vo n̄ ē
radalis formidolosus gad obtz, ga lt n̄ pti=
cipd firmitz x movo opiou, lz tz pticat x mo
vo Scię. Unde Ius ans ee formidolosus gad
movy, ga ȝttus supra movy reflecten opi
nionis dbitare potest de xta talis Motivi, d
de inexoe asus uz obta. Hoc cosq mo occurre
re bes ee dbs actg, goriz unus i salius Fi=
dei, d alter i sil Scię, d Fidei.

En jam, A
uditores Optimi, Philosophiz rationalem x
plicatam, vel potius ad Sapientię culmen vi
am complanatam habetis. Pergite ergo cā
animorum alacritate, qua currere incoe=
pistis, ut cā foelicitate, qua Primo Cursus

metam attigistis, secundi è tertij cursus. Metas, Deo Auspice, pertingatis. Utinam quae=cumque in hoc nostro tractatu, exilia quidem, et rudia, praelibata sunt, in vestram cedant utilitatem, in honorem et Gloriam Splendidissimi Orientis Solis Divi Francisci Xaverij, sub cujus auspicijs inceptum Opus, si non perfecimus, absolvimus in ju=
cundissimo Principis A=
postolorum pervigi=
lio. Anno Domini
1787.
Vale
te.

Index eorum quę hoc continentur tractatu.

Finis Coronat opus.

rado in logicam, t.